(2760)

தமிழ்நாடு
சட்டமன்ற மேலவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU
LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

அதிகாரபூர்வமான வெளியீடு
OFFICIAL REPORT

வெள்ளிக்கிழமை, மார்ச் 9, 1984—தொகுதி 205-எண் 5
Friday, 9th March, 1984—Volume 205 - No. 5

சட்டமன்ற மேலவைச் செயலகம்,
புனித ஜார்ஜ் கோட்டை, சென்னை - 600 009.

LEGISLATIVE COUNCIL SECRETARIAT,
Fort St. George, Madras - 600 009.

விலை ரூ. 2.75]

→ 5, 4, 3

பொருளடக்கம்

		பக்கம்.
1	வினாக்கள் - விடைகள்	459—499
2	அறிவிப்பு —	
	அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்திற்கு திரு. ஜீ. சுவாமிநாதன் அவர்களை நியமித்தல் குறித்து.	499
3	1984-85ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்.	500—558
4	அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.	559

D 2C 27—1

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1984 மார்ச் 9.

(மாசி 26, ருத்ரோத்காரி, திருவள்ளுவராண்டு-2015.)

சென்னை, [illegible] மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் [illegible] மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) [illegible] அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Increments for Lecturers.

*75. Q.—Thiru K. ARUNACHALAM (on behalf of Thiru P. R. Thomas): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that increments for Lecturers in Government Colleges, who possess Second Class Master's Degree, were stopped after five increments, as per G.O. Ms. No. 2107, Education, dated 21st September 1977;

(b) if so, whether it is also a fact that this order was amended by the Government, on representation by the Director of Collegiate Education and is applied to existing staff serving in Arts and Science Colleges; and

(c) if so, whether there is any proposal to extend the amended order to Aided Engineering College staff also?

மாண்புமிகு திரு செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(ஆ) ஆம்.

(இ) ஆம் [illegible] இல்லை.

புள்ளாங்கலம் ஆதிதிராவிடர் உயர்நிலைப்பள்ளி

*76 வினா.—திரு. க. அருணாசலம் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு [illegible] கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்குப் [illegible]—

(அ) [illegible] மாவட்டத்தில் 1977-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட புள்ளாங்கலம் ஆதிதிராவிடர் உயர்நிலைப்

143889

பள்ளிக் கட்டிடத்திற்கென, மன்னார்குடி ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து ரூ. 22,500 செலுத்தப்பட்டிருந்தும், இதுவரை அக்கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை என்பதனை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

(உ) அக்கட்டிடம் எப்போது கட்டி முடிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம். (அ), (இ) மற்றும் (உ): இப்பள்ளிக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கென பெறப்பட்ட மக்களின் பங்குத் தொகை ரூ. 12,500 ஆகும். மன்னார்குடி ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து பெறப்பட்ட தொகையான ரூ. 10,000 இப்பள்ளி ஆரம்பிப்பதற்கென்று கொடுக்கப்பட்ட தொகையாகும். இவ்வூராட்சி ஒன்றியக் கட்டடத்தையும் இவ்வூராட்சி ஒன்றியத்திற்குச் சொந்தமான 2.40 ஏக்கர் நிலத்தையும் இப்பள்ளிக்கென பெறுவது குறித்து நாகை மாவட்டப் பதிவாளர் மற்றும் பதிவுத்துறைத் தலைமை ஆய்வாளர் ஆகியோருக்கிடையே கடிதப்போக்குவரத்து நடந்துவருகிறது. இம்மாற்றம் செய்யப்பட்ட பின்பே இப்பள்ளிக்குக் கூடுதல் கட்டிடங்கள் கட்டுவது குறித்து பரிசீலனை செய்ய இயலும்.

மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம்

***77 வினா.—திரு. ஆ. நல்லசிவன் (திரு. சி. சா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்):** மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று அமைப்பதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(இ) இச்சங்கத்தின் அமைப்பு, செயல்முறை, நடைமுறை விதிகள் ஆகியவற்றை வகுத்துத் தர ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழு தன் அறிக்கையை விரைவில் அரசுக்கு அளிக்கும். இச்சங்கத்தின் கட்டிடங்கள் கட்ட மதுரையில் வேண்டிய நிலத்தை ஒதுக்கீடு செய்ய அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: தமிழ்ச் சங்கம் அமைப்பதனுடைய நோக்கம் பற்றியும், உறுப்பினர்களாக வருவதற்கு என்ன தகுதி இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும், அதை அரசு என்ன நோக்கத்தோடு ஆரம்பித்திருக்கிறது என்பது பற்றியும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கிற தமிழர்களுடைய கலை, கலாச்சார தொடர்புடைய சங்கமாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அதற்கென குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்குழுவின் பரிந்துரையை வைத்து மேற்கொண்டு இதற்கென விரிவான ஒரு செயல்முறையை வைத்து இந்த சங்கத்தைத் துவக்க இருக்கிறோம். தமிழ் அறிஞர் திரு. விசுவநாதன் அவர்கள் அதில் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். தமிழ் அறிஞர் திரு. தேவநேயப்பாவாணர் அவர்களும் அதில் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். தமிழ் அறிஞர் திரு. வேணுகோபால் பிள்ளை அவர்களும் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவருடைய உடல்நிலையும் சரியில்லாத காரணத்தால் இருவருக்கும் பதிலாக வேறு இரண்டு பேரைப் போடுவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதம்.

***78 வினா.—திரு. ஆ. நல்லசிவன் (திரு. செ. முத்துசாமி சார்பில்):** மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆறாம் வகுப்புகளில் 80 மாணவர்களுக்கு மேல், ஒரு ஆசிரியருக்கு வருகை உள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், கல்வித் தரம் உயர்வாக்கப்பட ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதப்படி, கூடுதலாக ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யும் செயற்குறிப்பு எதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம் 26 அரசினர் உயர்நிலை/மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் அங்ஙனம் உள்ளது.

(இ) மற்றும் (உ) ஆம். இந்நிலை போக்கி ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாசார அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய நிதி நிலைமை அனுசரித்து ஒவ்வொரு வருடமும் 1,000 புதிய இடைநிலை ஆசிரியர் பணியிடங்கள் மாநில முழுவதிலுமுள்ள பள்ளிகளுக்கு உருவாக்கப்படுகின்றன. இப்பணியிடங்களிலிருந்து தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு ஒவ்வொரு வருடமும் புதிய ஆசிரியர் பணியிடங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1984 மார்ச் 9

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் தற்போது ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாசாரம் எந்த அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்று அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது? எந்த அடிப்படையில் ஆசிரியர்களுடைய நியமனம் நடந்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பொதுவாக 35 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர், ஓர் பிரிவு என்கிற முறை இருக்கிறது. பொதுவாக அப்படி இருந்தாலும் 35 மாணவர்கள் இருக்கின்ற பிரிவிலே அதற்கு மேலே கூடுதலாக மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற நிலை வருகின்றபோது, மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியினுடைய அனுமதியைப் பெற்று சேர்த்துக்கொள்ளலாம். அதற்குக் காரணம் வகுப்பில் சேருவதற்காக வருகின்ற மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில்லை என்று முடிவெடுப்பதில்லை. யாரை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். அப்படி மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்போது, அதற்கேற்ப போதுமான அளவில் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யாததால், 35 மாணவர்களுக்கு மேல் இருக்கிற நிலைமை பல்வேறு மாவட்டங்களில், பல்வேறு இடங்களில் இருக்கிறது. ஆனால் வருடந்தோறும் புதிதாக இடைநிலை ஆசிரியர்களை ஆரம்பக் கீழ்நிலை வகுப்புகளில் போதுமான அளவிற்கு ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கையும் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. 6-வது, 7-வது, 8-வது வகுப்புகளில் அதிக மாணவர்கள் இருப்பதால், அங்கே அதிக வகுப்புகள் இருக்கின்றன. ஆயிரம் புதிய இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பணியிடங்களை உருவாக்கும்போது, இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நாம் செயல்படுகிறோம்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : தலைவர் அவர்களே, ஆங்கில மீடியம் பள்ளிகளில் எல்லா வகுப்புகளிலும் சராசரியாக 80 மாணவர்கள் வீதம் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். இது அரசுக்குத் தெரியுமா? அப்படி இருக்கும்போது, இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று அரசு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, ஆங்கில மீடியம் வகுப்புகளைப் பொறுத்தவரையில், நாம் புதிதாக இனிமேல் அனுமதி தருவதில்லை என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் காரணத்தால், அந்தப் பள்ளிகளை நடத்துகிறவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு விகிதாசாரத்தை வைத்துக்கொள்வதுதான் நல்லது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஆண்டில் அரசு எதிர்பார்த்ததைவிட ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பில் அதிகமான மாணவர்கள் இருந்தால், அந்த ஆண்டிலேயே 35 மாணவர்களுக்கு ஓர் ஆசிரியர் வீதம் கூடுதல் ஆசிரியர்களை நியமிக்க அனுமதி அளிக்கப்படுமா?

1984 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வி சென்ற ஆண்டு அல்லது முந்தைய ஆண்டு பற்றியது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதில் கடினம் இல்லை. இந்த முறை 30 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து நடந்து வருகிற பிரச்சினையாகும். அதிகமான மாணவர்களைச் சேர்ப்பது, ஆனால் குறைந்த ஆசிரியர்களை வைத்துக் கொண்டு நடத்தச் சொல்வது என்பது பல ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. உடனடியாக நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டி வரும். இருக்கிற நிதி வசதிகளுக்கேற்ப எவ்வளவு சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் எடுக்க முடியும்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : தலைவர் அவர்களே, ஆங்கில மீடியம் வகுப்பில் எவ்வளவு பேர்களை வேண்டுமானாலும் சேர்க்க முடியுமா? சில சமயங்களில் 100 மாணவர்களைக்கூட சேர்க்கிறார்கள். இதனால் ஆசிரியர்களுக்கு மிகவும் சிரமம் ஏற்படுகிறது. இந்த சிரமத்தைத் தடுத்து நிறுத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்கு மேல் சேர்க்கக்கூடாது என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு மேல் 10, 20 மாணவர்கள்கூட சேர்க்க வேண்டுமென்றால் அங்கேயுள்ள கல்வி அலுவலர்களுடைய அனுமதி பெற்று சேர்க்க வேண்டும். அதற்கு மேலும் அவ்வாறு அனுமதி பெறாமல் மாணவர்களைச் சேர்த்திருந்தால், அது கண்டிக்கப்படவேண்டியது. மேற்கொண்டு புதிய பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க சாத்தியக்கூறு இல்லாத காரணத்தால், அவர்களே இந்தத் தவறைச் செய்யாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. க. அருணாசலம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, இந்தத் தவறுகள் 30 ஆண்டுகளாக நடந்து வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். அதற்காக 20 ஆயிரம் ஆசிரியர்களைப் போடவேண்டி வரும் என்றும் சொன்னார்கள். முந்தைய காலத்தில் நம்முடைய நாட்டில் ஓராசிரியர் பள்ளிகள் இருந்தபோது, மானிடோரியல் சிஸ்டம் என்று வைத்து, பல மாணவர்களை ஒரு ஆசிரியர் மானீட்டர்கள் உதவியுடன் பயிற்றினார். அதை ஒரு முறையாகக் கையாண்டு அதன்மூலம் எல்லோருக்கும் கல்வி கிடைக்கிறமாதிரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதுமாதிரி, ஒரு புதிய முறையைக் கொண்டு வர அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட யோசனை இப்போது இல்லை.

[1984 மார்ச் 9

Seniority Lists

*79. Q.—Thiru K. ARUNACHALAM (on behalf of Thiru D. Santosham): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that District-wise seniority lists for Secondary Grade Teachers in Government High Schools are being maintained, while State-wise seniority lists are being maintained for Graduate Teachers working in Government High Schools; and

(b) if so, whether a uniform procedure will be adopted for both categories?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(ஆ) இடைநிலை ஆசிரியர்களின் நியமன அதிகாரம் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் ஆகியவரிடம் மாவட்ட அளவில் உள்ளதால், அவர்களின் பணிமூப்புப் பட்டியல் மாவட்ட அளவிலும், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், மாநில அளவில் தமிழ் நாடு தேர்வாணைக் குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பள்ளிக் கல்வி இணை இயக்குநரால் நியமனம் செய்யப் படுவதால் அவர்களின் பணிமூப்புப் பட்டியல் மாநில அளவிலும் பராமரிக்கப் படவேண்டும். எனவே, இவ்விருவகைப் பணியாளர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாகப் பணியாளர் பணிமூப்புப் பட்டியல் பராமரிக்கும் பிரச்சினைக்கு இடமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினா எண் 80 ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

Additional Town Bus between Vellore and Reddipalayam.

*81. Q.—Thiru K. ARUNACHALAM (on behalf of Thiru C. R. Lakshmikandhan): Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state, with reference to the answer given to the Legislative Council Question No. 112, on 9th March 1983 on the floor of the Council, the stage at which the plying of an additional Town Bus by the Pattukkottai Alagiri Transport Corporation (bifurcated from Thanthai Periyar Transport Corporation) between Vellore and Reddipalayam in Route No. 11, now stands?

1984 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: வேலூர்-ரெட்டிபாளையம் தடத்தில் பட்டுக்கோட்டை அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகம் தற்போது ஒரு பேருந்தை இயக்கி வருகிறது. வேலூர்-ரெட்டிபாளையத்திற்கு இடையே உள்ள கிராமங் களுக்கு இதனால் போதுமான பேருந்து வசதி கிடைப்பதாலும், கூடுதல் பேருந்து இயக்குவதற்கான பயணிகளின் விகிதம் இத்தடத்தில் இல்லாத தாலும், இத்தடத்தில் தற்போது கூடுதல் பேருந்து இயக்குவதற்கான கருத்துரு எதும் பட்டுக்கோட்டை அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகத்திடம் இல்லை.

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 6—3—1984 அன்று ஒத்திப் போடப் பட்ட வினாக்கள் தற்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

வேலூரில் தமிழ் நாடு தோல் வளர்ச்சி நிறுவனம் துவக்குதல்

*59 வினா.—திரு. க. அருணாசலம் (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்): மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், வேலூரில், தமிழ் நாடு தோல் கார்ப்பரேஷன் துவக்கும் கருத்துரு எதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. அருணாசலம்: (அ) மற்றும் (இ) தமிழ் நாட்டில் தோல் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்க, தமிழ் நாடு தோல் வளர்ச்சி நிறுவனம் ஒன்றை அரசு நிறுவியுள்ளது. சென்னையில் பதிவு அலுவலகம் கொண்ட இந்நிறுவனம் அண்மையில் செயல்படத் துவங்கியுள்ளது.

மண்டல கயிறு வளர்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிலையம்

*60 வினா.—திரு. க. அருணாசலம் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக் களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பிள்ளையார்பட்டியில் மண்டல கயிறு வளர்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிலையம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு எதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. அருணாசலம் : (அ) ஆம்.

(இ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பிள்ளையார்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு மண்டல கயிறு வளர்ச்சி மற்றும் பயிற்சி நிலையத்தினை ரூ. 50.90 லட்சம் செலவில் திறவிட கயிறு வாரியம் முன்வந்துள்ளது. இந்நிலையம் திறவிட 10 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை தமிழ்நாடு அரசு வழங்கி உள்ளது. கயிறு வாரியத்தினால் இந்த நிலையம் விரைவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு துவங்கப்படும். மேலும் இந்நிலையம் வாடகைக் கட்டிடத்தில் விரைவில் துவங்கப்படும்.

உடுக்குறியிடாத வினாக்கள்

Teachers with Post-Graduate Degrees in High Schools.

1\. Q.—Thiru P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that Teachers with Post-Graduate Degrees in High Schools under bifurcated courses are eligible to be deployed in Higher Secondary Schools, to handle languages and subjects in which they have acquired such degrees;

(*b*) if so, the total number of such Teachers as on 1st July 1980; and

(*c*) the number among them deployed in the said Schools?

விடை—

(அ) ஆம். முன்னாள் இருமுனைப்பாட ஆசிரியர்களில முதுகலைப் பட்டமும், ஆசிரியர் பயிற்சியில் பட்டமும் பெற்றவர்கள் மேல்நிலை வகுப்புகளுக்கு மொழி மற்றும் பாட ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்படலாம்.

(இ) 1—7—1980 நிலவரப்படி, இருமுனைப்பாட ஆசிரியர்கள் 12 பேர் அவ்வாறு தகுதிபெற்று இருந்தனர்.

(உ) அவர்களுள் நான்கு ஆசிரியர்கள் மேல்நிலை வகுப்புகளுக்குப் பாடம் கற்பிக்க நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

Job Security for Staff in Collegiate Education.

2\. Q.—Thiru P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that as per the Proceedings of the Director of Collegiate Education Rc. No. 65584/S7/78, dated 14th March 1979, job security given to Teaching and Non-Teaching Staff in Government and Aided Colleges shall apply to all those who were in service on and upto 26th February 1979;

(*b*) if so, whether the persons in Aided Colleges who were sent on F.I. Programme have lost their job security after 26th February 1979; and

(*c*) if so, the reasons therefor?

விடை—

(அ) ஆம். இருப்பினும், கல்லூரி ஊழியர்கள் முறையான காலியிடத்தில் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.

(இ) கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் முன் அனுமதியுடன் மேற்படிப்புக்கு சென்றவர்கள் பதவியிழக்க மாட்டார்கள்.

(உ) இக்கேள்வி எழ இடமில்லை.

Government High School, Peraiyur.

3\. Q.—Thiru P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that House Rent is being collected from the Teachers of Government High School, Peraiyur, Ramanathapuram District, though they do not occupy Government Quarters resulting in financial loss to them; and

(*b*) if so, the action proposed to be taken thereon?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள பேரையூரிலுள்ள அரசுக் குடியிருப்பு இல்லங்கள் அவ்வூர் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் குடியிருப்பதற்காக 1—7—1975 முதல் ஒதுக்கப்பட்டன. அவை பழுதுபட்டு இருந்ததால் ஆசிரியர்கள் குடியேறாமல் இருந்து விட்டனர். அக்குடியிருப்பு இல்லங்களை உடனே பழுதுபார்த்து செம்மைப்படுத்துவதற்கும், மற்றும் இதுவரை பிடித்தம் செய்யப்பட்டுள்ள வாடகைத் தொகையை ஆசிரியர்களுக்கு திருப்பித் தரவும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1—1—1981 முதல் ஆசிரியர்களிடமிருந்து வாடகைப் பிடித்தம் செய்வது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

Selection Grade for Secretarial Assistants and Typewriting Instructors

4. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that Secretarial Assistants and Typewriting Instructors have not been awarded Selection Grade on percentage basis from 1st January 1971; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) செயலாண்மை ஆசிரியர்கள் மற்றும் தட்டச்சுப் பயிற்சியாளர்களுக்குக் கீழ்க்குறிப்பிட்டவாறு 10 ஆண்டு கால பணி அடிப்படையில் தேர்வு நிலை வழங்கப்பட்டுள்ளது :—

வ. எண்.	பதவி	தேர்வுநிலை வழங்கப்பட்ட நாள்
1.	செயலாண்மை ஆசிரியர்கள்	1—1—1973
2.	250—10—400 ஊதிய விகிதத்திலுள்ள தட்டச்சுப் பயிற்சியாளர்கள்	1—'—1975
3.	210—5—245—325 ஊதிய விகிதத்திலுள்ள தட்டச்சுப் பயிற்சியாளர்	1—1—1974

Unemployed Secondary Grade Teachers.

5. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that a large number of unemployed Secondary Grade Teachers who have registered their names in the Employment Exchanges in Madurai district have not been called for even for a single interview from 1st January 1974 till 22nd August 1980;

(b) if so, the number of such unemployed Teachers; and

(c) the total number of unemployed Secondary Grade Teachers as on 22nd August 1980 in the State?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) 22—8—1980 வரை மதுரை மாவட்டத்தில் காலி யிருந்த இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர்கள் பணியிடங்களைப் பொறுத்தவரை, 1972-ஆம் அதற்கு முன்னரும் வேலை வாய்ப்பகங்களில் பதிவு செய்திருந்த இடைநிலை ஆசிரியர்கள் ஒருமுறையோ பலமுறையோ வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களால் நியமன அதிகாரிகள் முன் பரிந்துரைக்கப் பட்டனர் என்றும், 1976 சனவரி முதல் 1980 ஜூன் முடிய மொத்தம் 964 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள வேலை வாய்ப்பகங்களின் மூலம் வேலை தரப்பட்டுள்ளனர் என்றும் வேலைவாய்ப்புத் துறை தெரிவித்துள்ளது.

(உ) 14,731 (மதுரை மாவட்டத்தில் 1,530).

Senior Mechanics.

6. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Government have revised the qualifications for the post of Senior Mechanics; and

(b) if so, the reasons for not revising their scale of pay based on such qualifications?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) இருமுனைப் பாடத்திட்டத்தின்கீழ் பொறியியல் பாடபோதனைக்கு 1965-66 ஆம் ஆண்டு முதல் பல்வேறு கல்வித்தகுதிகளைப் பெற்றவர்கள் இளநிலை இயந்திரக் கம்மியர்களாகவும், முதுநிலை இயந்திரக் கம்மியர்களாகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். அப்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த தகுதி வரம்புகளுடன் நியமனம் செய்ய பணியாளர்கள் கிடைக்காததால், இவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். எனவே, இவர்கள் யாவரும் தகுதி பெற்றவர் இல்லையென்று கருதப்பட்டு, தற்காலிகப் பதவிகள் கொடுக்கப்பட்டன. இந்த நிலையை மாற்றி அவர்கள் பணியினை வரன்முறை செய்வதற்காக (regularise) மேற்கூறிய பதவிகளுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட கல்வித் தகுதிகளைப் பரவலாக்கி, ஒரு சிலருக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பை நீக்கி, அதன் பயனை 1965-66-ம் வருடத்திலிருந்து நியமனம் பெற்ற தேதி முதல் அடையும் வகையில் 29—1—1976 நாளிட்ட 151 எண்ணுள்ள அரசாணை வெளியிடப் பட்டது. ஏறத்தாழ சம நிலையில் உள்ள பல்வேறு கல்வித்தகுதிகள் மாற்றுத்

தகுதிகளாக (alternative qualifications) நிர்ணயிக்கப்பட்டன. இதனால், கல்வித்தகுதி கூடுதலாக நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. எனவே 29—11—1976 தேதிய ஆணையைத் தொடர்ந்து தனியாக ஊதிய நிர்ணயம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் எழவில்லை.

Increase in Pension Amount.

7. *Q.*—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that as per G.O. Ms. No. 1058, Finance (Pay Commission), dated 5th October 1978, pensioners who retired prior to 1st April 1978 are eligible for 5 per cent increase in their pension amount with effect from 1st October 1978;

(*b*) if so, whether it is also a fact that teachers who had retired at the end of the academic year 1978 have not been sanctioned the 5 per cent increase; and

(*c*) if so, the reasons therefor?

விடை—

(அ) அந்தச் சலுகை 1—4—1978-லிருந்தே அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) மற்றும் (உ) அச்சலுகை ஆசிரியர்களுக்கும் (தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்கள் உட்பட) பொருந்துவதாகும். எந்த ஆசிரியருக்காவது அச்சலுகை தரப்படாமலிருந்து அது பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால் அவர் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பார்.

Sports Officers.

8. *Q.*—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether any representation has been made by the Tamil Nadu Physical Directors' Association to reserve a certain percentage of posts of Sports Officers to be selected from the members of the Association; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) தற்போது பரிசீலனையில் உள்ள மாவட்ட விளையாட்டலுவலர் பணியிடங்களுக்கான தற்காலிக வரைவு பணி விதிகளின்படி, மண்டல உடற் பயிற்சி கல்வி ஆய்வாளர்களும், உடற்பயிற்சிக் கல்வி இயக்குநர்களும் பணிமாற்றம் மூலமாக (Recruitment by transfer) மாவட்ட விளையாட்டலுவலர்களாக நியமிக்கப்படலாம். இதன்படி, உடற்பயிற்சிக் கல்வி இயக்குநர்களும், அவர்கள் விரும்பினால் தக்க தகுதியிருப்பின், மாவட்ட விளையாட்டலுவலர்களாக நியமிக்கப்படலாம். ஏற்கனவே தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்ட 16 மாவட்ட விளையாட்டலுவலர்களில் ஆறு பேர் உடற்பயிற்சிக் கல்வித்துறையைச் சார்ந்த மண்டல உடற்பயிற்சிக் கல்வி ஆய்வாளர்களாவர். எனவே மொத்த மாவட்ட விளையாட்டலுவலர்கள் பணியிடங்களில் 1/3 பங்கு உடற்பயிற்சிக் கல்வித் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காரணங்களால் (அ)-வில் குறிப்பிட்ட கோரிக்கைமீது தனியாக நடவடிக்கை தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

School Administration Manual.

9. *Q.*—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether any representation has been made to bring out the "School Administration Manual" once in five years incorporating all Government Orders pertaining to Schools; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

விடை—

(அ) ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை 'பள்ளி நிர்வாக நடைமுறை நூல்' வெளியிடுவது பற்றி சென்னையில் 16 மற்றும் 17—1—1981 தேதிகளில் நடைபெற்ற உயர்நிலை மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளின் தலைமையாசிரியர்களின் மாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

(இ) தமிழ்நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வான்முறை) சட்டம், 1973 மற்றும் அச்சட்ட விதிகள் 1974 ஆகியவற்றையும் அண்மை ஆண்டுகளில் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய மாற்றங்களாகிய மேல்நிலைப் பள்ளிகள் தொடக்கம் போன்றவற்றையும் கருத்திற்கொண்டு பள்ளிகளுக்காக பள்ளி நிர்வாக நடைமுறை மற்றும் பள்ளிக் கல்வி சார்ந்த பொது

கருத்துக்களையும் அடக்கிய ஒரு வெளியீடு Manual for Schools in Tamil Nadu தயாரித்து வெளியிட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

புதுக்கோட்டையில் தேர்வு மையம்

10 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அக்கவுண்டன்சி முதலிய பாடங்களுக்கான தேர்வுகளின் மையத்தை திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகில் உள்ள துவாக்குடிக்கு மாற்றி விட்டதால், மாணவர்கள் நீண்ட தொலைவு சென்று தேர்வுகள் எழுத வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகி உள்ளனர் என்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அத்தேர்வுகள் மீண்டும் புதுக்கோட்டை மையத்திலேயே நடத்த அரசு ஆவன செய்யுமா?

விடை—

(அ) ஆம். வணிகவியல் பாடங்களில் தேர்வுகள் நடத்த திருச்சியில் துவாக்குடியில் உள்ள அரசு பாலிடெக்னிக் வரையறுக்கப்பட்ட (Limited Centre) தேர்வு மையமாக நவம்பர் 1978 ஆம் ஆண்டில் இருந்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தேர்வு மையம் திருச்சி மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள வட்டாரங்களில் இருந்து தேர்வு எழுத வருகிறவர்களின் வசதிக்காக அவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொருத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) ஆம். புதுக்கோட்டை மையத்தில் தேர்வு எழுதும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தால் புதுக்கோட்டையில் தேர்வு மையம் அமைத்திட ஏதுவில்லை. போதிய அளவு மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்தால், அங்கு தேர்வு மையம் ஒன்று அமைத்திடலாம்.

செயலக/வணிகத்துறை/விவசாய ஆசிரியர்கள்

11 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பள விகிதத்தில் (ஏ பிரிவு) அரசுப் பள்ளிகளில் பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றும் செயலக ஆசிரியர்கள், வணிகத்துறை போதகர், விவசாய ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் 9—3—1981 வரை பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் உள்ளனர் என்பதனை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அவர்களின் பணி எப்போது நிரந்தரம் செய்யப்படும்?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) மூவரின் பணி நிரந்தரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. தாராளமாக்கப்பட்ட ஓய்வூதிய விதிகளின்படி (Liberalised Pension Rules) நிரந்தரமாக்கப்படாதவர்களுக்கு எந்தவிதமான பணிப் பாதிப்பும் ஏற்படுவதில்லை. இருப்பினும், எஞ்சியுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் விதிகளின்படி பணி நிரந்தரம் செய்யத்தக்க நடவடிக்கைகளை பள்ளிக்கல்வி இயக்குநர் எடுத்து வருகிறார்.

E.V.V. Sala Senior Basic School, Devarappanpatti, Dindigul.

12. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the Teachers absorbed in Government High Schools after the closure of E.V.V. Sala Senior Basic School, Devarappanpatti, Dindigul Taluk, Madurai District, have not yet got their increments from 1972; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) ஈ.வி.வி. சாலா ஆதார பயிற்சிப்பள்ளியில் பணியாற்றிய இரு இடைநிலை ஆசிரியர்கள் அரசாணை எண் 2275, கல்வி, நாள் 16—10—1981 வாயிலாக அரசுப் பள்ளிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இவர்களில் ஒருவருக்கு நிலுவைத் தொகையுடன் ஊதிய உயர்வு 18—1—1982-ல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மற்றொருவரின் ஊதிய உயர்வு நிலுவைத் தொகை பெறப்பட்டு தயாராக வைக்கப்பட்டுள்ளதென்றும், அதைப் பெற வேண்டிய ஆசிரியை இன்னமும் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லையெனவும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார்.

D.M. and R. High School for Girls, Madurai.

13 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the teachers of D.M. & R. High School for Girls, North Gate, Madurai, have not yet been paid their pay in spite of the recognition being sanctioned with financial assistance and also the allotment of posts for the year 1980-81; and

(b) if so, the reasons for the delay ?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) மதுரை டி.எம்.ஆர். மகளிர் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியரல்லாத பணியிடங்களில் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் எல்லாப் பணியாளர்கட்கும் தொடர்ந்து பணியாளர் மான்யம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அனுமதிக்கப்படாத பணியிடங்களில் பள்ளி மேலாண்மையினால் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கட்கு பணியாளர் மான்யம் வழங்கப்படவில்லை. அத்தகைய ஆசிரியர்கள் பள்ளியில் தொடர்ந்து பணிபுரிந்தால் அதன் முழுப்பொறுப்பும் பள்ளி மேலாண்மையையே சாரும்.

Selection Grade to Teachers in Technical Education Department.

14 Q.—THIRU P. R. THOMAS : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state :

(a) whether it is a fact that Selection Grade is given to all teachers including temporary candidates; and

(b) if so whether this benefit will be extended to the teachers serving in Technical Education Department also?

விடை—

(அ) பள்ளிக்கல்வித் துறையின் பல்வேறு நிர்வாகங்களின்கீழ் முறையான பணியில் சார்ந்த பணியிடத்தில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து பத்தாண்டுகள் பணிக்காலம் முடிக்கப்பட்ட பல்வகை ஆசிரியர்களுக்கும் தேர்வுநிலை வழங்கப்படுகிறது.

(இ) பொறியியல் கல்லூரிகள், பாலிடெக்னிக்குகள் மற்றும் தொழில் கல்வி பயிலகங்களிலுள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் பல்கலைக் கழக மானியக் குழு பரிந்துரையின்படி புதிய ஊதிய முறைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவே அவர்களுக்குத் தேர்வுநிலை வழங்கும் அவசியம் ஏற்படவில்லை.

கிராமிய செயல்முறை எழுத்தறிவுத் திட்டம்

15 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மத்திய அரசு மூலமாக முழு உதவி பெற்று செயல்படும் Rural Functional Literacy Project -ல் எத்தனை மேற்பார்வையாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள் ?

(இ) அவர்கள் எவ்வளவு காலமாக பணியாற்றி வருகிறார்கள் ?

(உ) அதில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர் ? அவர்களுடைய பணி நிரந்தரமாக்கப்படுமா ?

(எ) இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு காலம் தமிழகத்தில் நடைபெறும் ?

விடை—

(அ) 128.

(இ) அவர்களில் 118 பேர் மூன்று வருடகாலமாக பணியாற்றி வருகின்றனர். பத்து பேர் ஜனவரி 1983-ல் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(உ) 102 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மேற்பார்வையாளர்களாக பணியாற்றி வருகின்றார்கள். கிராமிய செயல்முறை எழுத்தறிவுத் திட்டம் மைய அரசின் முழுநிதி உதவி பெற்று நடத்தப்படும் ஒரு தற்காலிக திட்டமாதலால், அவர்களது பணியை நிரந்தரமாக்க இயலாது.

(எ) இத்திட்டம் மைய அரசு நிதி உதவி கிடைக்கும் காலம் வரை தமிழகத்தில் நடத்தப்படும்.

வணிகவியல் தேர்வுத்தாட்களை திருத்தும் விதிமுறைகள்

16 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநரால் நடத்தப்படும் தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து ஆகிய வணிகவியல் தேர்வுத் தாள்களைத் திருத்தும் விதிமுறைகள் 1980 நவம்பர்/டிசம்பர் முதல் மாற்றப்பட்டிருப்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், கல்வித்தரத்தை மேம்படுத்த இதனை மறுபரிசீலனை செய்து, 1980 டிசம்பருக்கு முன்பு இருந்தவாறு விதிமுறைகளை மாற்றியமைக்க அரசு முன்வருமா ?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) மறுபரிசீலனை பிரேரணை ஏதும் அரசின் ஆய்வில் இல்லை.

Granting of Family Pension.

17 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the granting of Family Pension as per G.O. Ms. No. 380, Education, dated 9th April 1969 to non-Government Retired Teachers who were not granted the same due to late receipt of G.O. and oversight is under the consideration of the Government; and

(b) if so, whether decision would be taken on the same?

விடை—

(அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

18. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that Family Pension and enhanced Family Pension are extended to those who had retired from non-Government Schools after 1st April 1964 and who were alive as on 1st April 1979; and

(b) if so, the action taken to grant Family Pension and enhanced Family Pension to all those who are eligible?

விடை—

(அ) ஆம். 13—8—1980 நாளிட்ட கல்வித்துறை அரசாணை எண் 465-ல் இதுகுறித்த ஆணைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) குடும்ப ஓய்வூதியம் அனுமதிக்கப்பெறாமலிருக்கும் விண்ணப்பங்களின் மீது ஓய்வூதியம் வழங்க அதிகாரம் பெற்ற அலுவலர்கள் ஆணைகள் வழங்கி மாநில கணக்காயரின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி வருகின்றனர்.

இராஜூக்கள் கல்லூரி, இராஜபாளையம்

19 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இராஜபாளையம், இராஜூக்கள் கல்லூரியில் 1981-82 ஆம் கல்வியாண்டில் செப்டம்பர் மாதம் வரை வேதியல்

பாடம் கற்பிக்க ஆசிரியர்கள் இல்லை என்பதால் மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தியதைத் தொடர்ந்து அக்கல்லூரி மூடப்பட்டது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இதுகுறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

விடை—

(அ) கல்லூரி மூடப்படவில்லை.

(இ) வேதியல் துறைக்கு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டு விட்டனர்.

Hameedia Higher Secondary School, Kilakarai.

20 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that the amount at the rate of Rs. 10 each, deducted from the salaries of teachers for the period from January 1974 to January 1975 serving in Hameedia Higher Secondary School, Kilakarai, Ramanathapuram District, towards the Family Benefit Fund has not yet been credited to the Provident Fund Accounts of the respective teachers; and

(b) if so, the action to be taken thereon?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) கீழக்கரை ஹமீதியா மேல்நிலைப் பள்ளியில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் ஊதியத்திலிருந்து குடும்பநல நிதிக்காக மாதம் ரூ. 10 வீதம் 1974 ஜனவரி மாதம் 1975 வரை பிடித்தம் செய்யப்பட்ட தொகை அந்தந்த ஆசிரியர்களின் வருங்கால வைப்புநலக் கணக்கில் 10—5—1982-ல் வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Payment of Travelling Allowance.

21 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that many B.T. Assistants have not been paid Travelling Allowance in spite of many reminders to the District Educational Officer, East Ramanathapuram, by the Tamil Nadu Graduate Teachers' Association for want of additional allotment; and

(b) if so, the action to be taken thereon?

விடை—

(அ) கிழக்கு இராமநாதபுரம் கல்வி மாவட்டத்தில் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீட்டுக்காக தேங்கிக் கிடந்த பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பயணப்படி பட்டியல்கள் மொத்தம் 91. இதுகுறித்து ஒரே ஒரு நினைவூட்டுக் கடிதம் மட்டும் பெறப்பட்டதாக பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளார்.

(இ) கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு 31—3—1982 தேதிய நிலவரப்படி பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பயணப்படி பட்டியல்கள் ஏதும் நிலுவையில் இல்லை.

Account Test for Headmasters.

22 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that, as per the Tamil Nadu Educational Service Rules, promotees to the posts of Headmasters of Higher Secondary Schools, must have passed the Account Test for Executive Officers or the Account Test for Subordinate Officers, Parts I and II;

(*b*) if so, (i) the number of fully qualified Post-Graduates and Headmasters of High Schools, appointed as Headmasters of Higher Secondary Schools in the State from 1st July 1981, (ii) the number of fully qualified Post-Graduates and Headmasters of High Schools left without being given the legitimate right of posting; and

(*c*) the action to be taken thereon ?

விடை—

(அ) அரசாணை எண் 720, கல்வி, நாள் 28—1—1983-ல் வெளியிடப் பட்ட மேல்நிலைக் கல்வி தலைமை ஆசிரியர், ஆசிரியர்களுக்கான பணி விதிகளின்படி மேல்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கான கணக்குத் தேர்வு அல்லது சார்நிலைப் பணியாளர்களுக்கான கணக்குத் தேர்வு பாகம் I மற்றும் II -ல் தேறவேண்டும்.

(இ) 1—7—1981-ல் முறைத் தகுதிபெற்ற முதுகலைப் பட்டதாரிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமனம் பெற்றவர்கள் 35 பேர். முறைத் தகுதிபெற்ற உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் முதுகலைப் பட்டதாரிகள் மற்றும் தலைமையாசிரியர்கள் பத்து பேருக்குக் குறைவு.

(ஈ)

(உ) தலைமை ஆசிரியராக நியமனம்பெற கணக்குத் தேர்வில் (Account Test) பகுதி I மட்டும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால் போதும் என முடிவு எடுத்து விதியைத் திருத்தம் செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

விஸ்வகர்ம சனநாயக முன்னணியினர் போராட்டம்.

23 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ள இரண்டாவது வகுப்பு சரித்திரப் புத்தகத்தில், எட்டாவது பாடத்தில், பொற்கொல்லர்களை இழிவுபடுத்தியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டு, விஸ்வகர்ம சனநாயக முன்னணியினர் 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 27 ஆம் தேதி போராட்டம் நடத்த அறிவிப்பு தந்துள்ளனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) இதுகுறித்த அறிவிப்பு அரசுக்குக் கிடைத்தவுடன் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் மற்றும் தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவன மேலாண்மை இயக்குநரின் குறிப்புரைகள் கோரப்பட்டன. குறிப்பிடப் பட்டுள்ள இரண்டாம் வகுப்பு வரலாறு பாடப்புத்தகம், தனியார் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டதாகும். இப்புத்தகம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அறிவித்துள்ளார். எனினும் இதுபோன்ற வெளியீடுகளை அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் உபயோகப்படுத்தாவண்ணம் தக்க அறிவுரை வழங்குமாறு பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

தஞ்சாவூரில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்

24 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூரில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்குவதற்குப் பல்கலைக் கழக மானியக்குழுவிடம் தமிழக அரசு கோரியிருந்த நிதி ஒதுக்கீடு எவ்வளவு?

(இ) பல்கலைக் கழக மானியக்குழு ஒதுக்கீடு செய்த நிதி எவ்வளவு?

[1984 மார்ச் 9

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) பல்கலைக் கழக மான்யக் குழு, பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுச் சட்டப் பிரிவு 12 (எ)-ன்கீழ், ஒப்பளிக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், பேராசிரியர்கள் சம்பளம் போன்ற குறிப்பிட்ட செலவுகளை ஈடுகட்ட மட்டும் நிதி உதவி அளித்து வருகிறது. தஞ்சாவூரில் தொடங்கப்பட்டுள்ள தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுச் சட்டப் பிரிவு 12 (எ)-ன்கீழ் தக்க நிதி உதவி அளிக்க மைய அரசு கல்வி அமைச்சகத்திற்கும் பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுவிற்கும் தனித்தனியே கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. மைய அரசு, மற்றும் பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுவில் பதில்கள் கிடைத்தவுடன் தஞ்சை பல்கலைக் கழகத்திற்கு எவ்வளவு நிதி கிடைக்கும் என்பது தெரியவரும்.

Seniority of Headmasters.

25 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that certain appeals are pending in the Education Department, regarding the overlooking of seniority of Headmasters of High Schools while promotions are made to Higher Secondary Schools in the State during the academic year 1981–82; and

(*b*) if so, the number of Headmasters affected and the action to be taken thereon?

விடை—

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகத்தின் கோரிக்கைகள்

26 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகத்தின் எழு அம்சக் கோரிக்கைகள் 1981 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் அரசுக்கு வந்துள்ளன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இக்கோரிக்கைகள்மீது அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

1984 மார்ச் 9]

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் எழு அம்சக் கோரிக்கைகள் அரசால் பெறப்பட்டு இவைகளை அக்கழகப் பிரதிநிதிகள் மற்றும் துறைத் தலைவர்கள் ஆகியோருடன் விவாதித்து, தொடர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. பல கோரிக்கைகள்மீது இறுதி ஆணைகளும் வெளியிடப்பட்டு விட்டன.

மண்டலக் கல்வி ஆய்வாளர் நியமனம்

27 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திற்கு ஒரு மண்டலக் கல்வி ஆய்வாளரை நியமிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்பொழுது முதல் செயல்படுத்தப்படும்?

விடை—

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

சிதம்பரத்தில் அரசினர் கலைக் கல்லூரி

28 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தென் ஆற்காடு மாவட்டம், சிதம்பரத்தில் அரசினர் கலைக் கல்லூரி ஒன்றை துவக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

(உ) அக்கல்லூரி எப்பொழுது துவங்கப்படும்?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) மற்றும் (உ) தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் பகுதியினர்க்குப் பயன்படும் வகையில் அதற்கு அருகாமையில் அரசு கல்லூரி

ஒன்றை 1982-83-ம் ஆண்டிலிருந்து துவக்குவதாயிருந்தால், அதற்கென விதிக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா என்று அரசுக்கு அறிவிக்கும்படி தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சியர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

முதுகலை ஆசிரியர்கள் நியமனம்

29 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன், திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் மற்றும் திரு. பா. ரா. தாமஸ்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) 1978-லிருந்து டிசம்பர் 1981 முடிய மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பதவி உயர்வின் மூலம் முதுகலை ஆசிரியர்களாக நியமனம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) புதிய நியமனத்தின்மூலம் (Fresh Appointment) நியமிக்கப் பட்ட முதுகலை ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) புதிய நியமனத்தின் மூலம் நியமிக்கப்பட்டவர்களது பணியை நிரந்தரப்படுத்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாது?

விடை—

(அ) 1,737, இவையனைத்தும் சார்நிலைப் பணிகளிலிருந்து மாறுதல் மூலம் செய்யப்பட்டவையாகும். பதவி உயர்வு என்ற வகையில் நியம விதிகளும் இல்லை. தயர்களும் இல்லை.

(இ) 4,040.

(உ) 28—4—1981 வெளியிடப்பட்டுள்ள மேல்நிலைக் கல்விப் பணிக்கான சிறப்பு விதிகளில் நிர்ணயம் செய்து உள்ளவாறு, 28—4—1981 அன்று பணியில் இருந்த தற்காலிக ஆசிரியர்களின் பணியை தமிழ் நாடு தேர்வாணைக்குழுவின் ஒப்புதல் பெற்று வரன்முறைப்படுத்தப்பட்டு தகுதிகாண் பருவம் முடிக்கப்பெற்ற பின்புதான், இவர்களது பணியை நிரந்தரமாக்கும் பிரச்சனை எழும். தேர்வாணைக்குழுவின் இசைவைப் பெறுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் துரிதமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

உலகத் தமிழ் மாநாடு

30 வினா.—திரு. சு. எஸ். வெங்கடேசன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னையில் நடத்தப்பட்ட இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்காக தமிழக அரசினால் செலவிடப்பட்ட மொத்த தொகை எவ்வளவு?

(இ) மதுரையில் நடத்தப்பட்ட ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற் காக தமிழக அரசினால் செலவிடப்பட்ட மொத்த தொகை எவ்வளவு?

விடை—

(அ) இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் பெரும்பான்மையான செலவுகள் தனியாரிடமிருந்து பெறப்பட்ட நன்கொடையால் செய்யப்பட்டன. அரசு இதற்காக ரூ. 1.00 இலட்சம் ஒப்பளித்து ஆணை வழங்கியிருந்தும் அதிலிருந்து முதல் தவணையாக ரூ. 10,000 மட்டுமே பெற்று செலவிடப் பட்டது.

(இ) மதுரை ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு பல்வேறு நடவடிக்கை களுக்கான செலவை அரசே ஏற்றுக்கொண்டு ரூ. 147.55 இலட்சம் செலவு செய்தது. விருந்தோம்பல் போன்ற சில செலவுகளை மட்டும் தனியார் ஏற்றுக் கொண்ட வகையில் ரூ. 6.40 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. மற்றும் மதுரை மாநகர அபிவிருத்திக்காக கடனாகவும், முழு மானியமாகவும், பாதிக் கடன் பாதி மானியமாகவும் கீழ்க்கண்டவாறு அரசால் வழங்கப்பட்டது.

1. மாநகராட்சி மூலம்	ரூ. 744.58 இலட்சம்.
2. மற்ற அரசுத் துறைகள் மூலம்	ரூ. 211.10 இலட்சம்.

மாநாட்டுக் கணக்குகளின் தணிக்கை முடிவடைந்துள்ளது. நகர அபிவிருத்திக் கான கணக்கு தணிக்கை முடியும் தருவாயில் உள்ளது. விரைவில் கணக்கு பற்றிய முழுவிபரம் மன்றத்தில் வைக்கப்படும்.

புகுமுக வகுப்பு நீக்கப்பட்டதால் உபரியாக இருந்த ஆசிரியர்கள்

31 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) புகுமுக வகுப்பு நீக்கப்பட்டதால் தமிழ் நாட்டில் எத்தனை அரசு மற்றும் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் உபரியாக இருந்தனர்?

(இ) அவர்கள் அனைவருக்கும் மாற்றுப்பணி அளிக்கப்பட்டுள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

விடை—

(அ) தனியார் கல்லூரிகளில் 884 உபரி ஆசிரியர்களும் அரசுக் கல்லூரிகளில் 248 உபரி ஆசிரியர்களும் ஆக மொத்தம் 1,132 பேர் இருந்தனர்.

(இ) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக உபரி ஆசிரியர்கள் எஸ்.ஐ.இ.டி. மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நீங்கலாக மற்ற அனைவருக்கும் பெரும்பாலும் மாற்றுப்பணி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) உபரி ஆசிரியர்கள் கீழ்க்கண்ட வகையில் பணியமர்த்தப் பட்டனர் :—

(1) கல்லூரிகளில் புதிய பாடத்திட்டங்கள் துவக்கப்பட்டன.

(2) ஆசிரியர்களை மாநிலக் கல்வி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் எம்.பில். ஓராண்டு படிப்பிற்கு அரசு அனுப்பியது.

(3) சமூகப்பணித் திட்ட ஒருங்கிணைப்பாளராக சிலர் அமர்த்தப் பட்டனர்.

நர்சரிப் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கு பயிற்சிப்பள்ளி

32 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நர்சரிப் பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க பயிற்சிப் பள்ளிகளை (Training Schools for Nursery School Teachers) துவக்கும் கருத்து ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) தமிழ்நாட்டில் தற்பொழுது நர்சரி ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் மூன்று உள்ளன. இவைகளைத் தவிர புதிதாக நர்சரி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் துவங்கும் கருத்து ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தேசிய பணித்திட்டம்

33 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தேசிய பணித்திட்டம் National Service Scheme செயல்படுத்தப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், எத்தனை பள்ளிகளில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப் படுகிறது?

(உ) எத்தனை மாணவர்கள்-மாணவிகளுக்கு இதன் மூலம் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது?

விடை—

(அ) ஆம். 1980-81 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் 15 தேசிய சேவைத்திட்டம் அமுல்படுத்தப்படுகிறது.

(இ) 1980-81 மற்றும் 1981-82-ல் 200 மேல்நிலைப்பள்ளிகளிலும் 1982-83-ல் 400 மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலும் இத்திட்டம் செயல்படுகிறது.

(உ) இத்திட்டத்தின்கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர் தொகை தொடர் பள்ளிகளுக்கு 1980-81 மற்றும் 1981-82-ல் 10,000 பேர், 1982-83-ல் 20,000 பேர். இவர்களுள் பாதி பேர் (அதாவது) 1980-81 மற்றும் 1981-82-ல் 5.000 பேர்களும் 1982-83-ல் 10,000 பேர்களும் 10 நாட்கள் சிறப்பு முகாம் திட்டத்தில் பங்கு கொள்வர்.

பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்ட ஆயுள் ஈட்டுறுதி இணையத்திடம் கடனுதவி.

34 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ் நாட்டில் பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் கட்டவும், புதுப்பிக்கவும் தமிழ்நாடு அரசு, ஆயுள் ஈட்டுறுதி இணையத்திடம் கடனுதவி ஏதும் கோரியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கென மைய அரசுத் திட்டக்குழுவின் அங்கீகாரத்துடன் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திலிருந்து ரூ. 95 கோடி கடன்பெற இம்மாநில அரசு முயன்றது. 1980-85 திட்டக் காலத்தைப் பொறுத்தவரை ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திலிருந்து பெறக்கூடிய நிதிவசதி ஏற்கனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு விட்டதால், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் தற்போதைக்கு இல்லை என மைய அரசுத் திட்டக்குழு தெரிவித்துள்ளது.

தேர்வுகள் தள்ளிவைக்கப்படுதல்.

35 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாணவர்கள் ஒழுங்கீனம் காரணமாக தமிழ்நாட்டில் 1981 ஆம் ஆண்டு நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் எத்தனை கல்லூரிகளில் தேர்வுகள் தள்ளிவைக்கப்பட்டன ?

(இ) தேர்வுகளின்போது மாணவர்களால் ஏற்படும் ஒழுங்கீனங்களைத் தடுக்க அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கை என்ன ?

விடை—

(அ) ஆறு கல்லூரிகளில் தேர்வுகள் தள்ளிவைக்கப்பட்டன.

(இ) தேர்வுகளின்போது மாணவர்களால் ஏற்படும் ஒழுங்கீனங்களைத் தடுக்க அதாவது தேர்வுகளில் முழு நிலையில் பார்த்து எழுதுதலைத் (Mass Copying) தவிர்க்கும் பொருட்டு, தேர்வுகளின்போது மேற்பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும்படியும், தேவை ஏற்படின் தேர்வு காலங்களில் சம்பந்தப்பட்ட காவல் துறையினரின் உதவியினைப் பெறுமாறும் அரசு அறிவுரை வழங்கியிருக்கிறது. மேலும் மாணவர்கள் தேர்வுகளில் பங்குகொள்வது, அவர்களுடைய பாடத்திட்டத்தின் ஒரு பிரிக்கமுடியாத பகுதியாகுமென்றும், கண்காணிப்பாளர்களின் உதவியுடன் கல்லூரிகள் மற்றும் பல்கலைக் கழகங்களால் நடத்தப்படும் தேர்வுகள் அதற்குரிய அதிகாரிகளால் சட்டப்படியாகச் செய்யவேண்டிய ஒரு கடமையாகுமென்றும், எந்த ஒரு ஆசிரியரும் அல்லது கல்லூரி அலுவலரும் அவருக்கு எந்தத் தேர்வுக்காகவாவது கண்காணிப்புப்பணி வழங்கப்பட்டால், அப்பணியினை செய்வதற்கு மறுக்கக்கூடாது என்றும், அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. மேற்கண்ட அறிவுரைகள் கல்லூரி முதல்வர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அவற்றை அவர்கள் தவறாது கடைப்பிடிக்குமாறு அறிவுறுத்தப் பட்டுள்ளனர்.

மேல்நிலை வகுப்புகளுக்கு ஆண்டாய்வு.

36 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநிலம் முழுவதும் மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் உள்ள மேல்நிலை வகுப்புகளுக்கான ஆண்டாய்வு இன்னமும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், மேல்நிலை வகுப்புகளுக்கான ஆண்டாய்வுக்கென கல்வித்துறை வகுத்துள்ள நெறிமுறைகள் என்ன ?

விடை.—

(அ) உண்மை அல்ல.

(இ) மேல்நிலை வகுப்புகளில் பொது விஷயங்களை ஆய்வு செய்ய சம்பந்தப்பட்ட பாடங்களில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களைக்கொண்ட குழு அமைத்துக்கொண்டு, அதன் உதவியுடன் முதன்மைக்கல்வி அலுவலர் இரண்டு ஆண்டுக்கொருமுறை ஆய்வு செய்வார். இது தவிர உயர்நிலைப்பள்ளி வகுப்புகளை ஆய்வு செய்யும் சமயத்தில் மேல்நிலைப்பள்ளி வகுப்புகளையும் ஆய்வு செய்ய மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்களுக்கும், பெண்கள் பள்ளிகளின் ஆய்வாளருக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

முதுகலைப் பொறியியல் ஆசிரியர் நியமனம்.

37 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், மத்திய கல்வி மாவட்டம், நல்லூர் (T.D.T.A.) மேற்கு, திருநெல்வேலி மேல்நிலைப் பள்ளியில், முதுகலைப் பொறியியல் ஆசிரியர் நியமனத்துக்கு, முழுக் கல்வித்தகுதி உடையவர்கள் விண்ணப்பம் செய்திருந்தும், கல்வித்தகுதி இல்லாதவரை நியமித்துள்ளார்கள் என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், அதுபற்றி அரசுக்கு முறையீடு ஏதும் வந்துள்ளதா ?

(உ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது ?

விடை.—

(அ) ஆம்.

(இ) தகுதிவாய்ந்த இரு ஆசிரியர்களில், ஒரு ஆசிரியரான திரு. ஜோசப் சவுந்திரபாண்டியன் என்பவர், திருநெல்வேலி முதன்மைக் கல்வி அலுவலருக்கு முறையீடு செய்திருந்தார். மற்றொருவரான திருமதி ஜானகி யிடமிருந்து முறையீடு எதுவும் வரப்பெறவில்லை.

(உ) தகுதியுள்ள ஆசிரியர், சான்றிதழ்களை நேர்முக பேட்டியின்போது காட்டாத நிலையில் தகுதியில்லாத ஆசிரியரை நியமித்ததாக மேலாண்மை ஒப்புக்கொண்டது. தகுதிபெற்ற ஆசிரியர்களும், அதே மேலாண்மையிலுள்ள புதுக்கோட்டை மற்றும் போளூர் (T.D.T.A.) மேல்நிலைப் பள்ளிகளில், முதுகலைப் பொருளியல் ஆசிரியர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டு தற்போது, அவ்விருவரும், முதுகலை ஆசிரியர்களாக அரசு ஆணை எண் 219, நாள் 1—10—1981-ன்படி தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றனர்.

நடுநிலைப்பள்ளி உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கட்கு ஊக்க ஊதியம்

38 வினா.—திரு. ம. சங்காலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசு ஆணை நிலை எண் 95, கல்வித்துறை, நாள் 21—1—1980-ன் படி இரண்டாம் நிலை உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் (B.A. B.P. Ed.) கல்வித் தகுதி பெற்றிருந்தும், நடுநிலைப் பள்ளியில் வேலை செய்தால் ஊக்க ஊதிய உயர்வு மறுக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், மாவட்ட வாரியாக எத்தனை பேருக்கு இவ்வாறு மறுக்கப்பட்டுள்ளது?

(உ) அவ்வாறு மறுக்கப்படுவதற்குரிய காரணம் என்ன?

விடை.—

(அ) ஆம்.

(இ) இராமநாதபுரம்—1; கடலூர்—1; மொத்தம் 2.

(உ) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் முதல்நிலை மற்றும் இரண்டாம்நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள், உயர் கல்வித்தகுதி பெற்றிருந்தால் அவர்களுக்கு ஊக்க ஊதிய உயர்வு அளிக்க 21—1—1980 நாளிட்ட கல்வித் துறையின் அரசாணை (நிலை) எண் 95-ல் ஆணையிடப்பட்டது. நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள் பி.ஏ., பி.பி.எட். கல்வித் தகுதி பெற்றிருந்தால் அவர்களுக்கு ஊக்க ஊதிய உயர்வு அனுமதிக்க விதிகளில் இடமில்லை.

உடற்கல்விக்கென வசூலிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டணம்

39 வினா.—திரு. பா. ரா. தாமஸ் மற்றும் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) உயர்நிலை, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உடற்கல்விக்கென மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டணம் எவ்வளவு?

(இ) இந்தக் கட்டண நிர்ணயம் 1951-லிருந்தே இருந்து வருகிறது என்பது உண்மையா?

(உ) ஆம் எனில், இதை மாற்றியமைப்பது குறித்து செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

விடை.—

(அ), (இ) மற்றும் (உ) 1982-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்களுக்கு முன்னால் உடற்கல்விக் கட்டணம் கீழ்க்கண்டவாறு வசூலிக்கப்பட்டது:—

	மாணவர்.	மாணவியர்.
6 முதல் 8 வகுப்புகள்	ரூ. 1.50	ரூ. 0.50
9 முதல் 10 வகுப்புகள்	ரூ. 3.00	ரூ. 2.00
11 மற்றும் 12 வகுப்புகள்	ரூ. 5.00	ரூ. 5.00

இக்கட்டணம் உடற்கல்வித் தேவைகளை சரிக்கட்ட இயலாதிருந்ததால், 1982-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முதல், உடற்கல்வி இயக்குநர் மற்றும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் ஆறு, ஏழு, எட்டாம் வகுப்புகளில் படிக்கும் ஒவ்வொரு மாணவ மாணவியரிடமிருந்து ரூ. 3 (மூன்றும்) ஒன்பது, பத்தாம் வகுப்புகளில் படிக்கும் ஒவ்வொரு மாணவ மாணவியரிடமிருந்து ரூபாய் நான்கும், 11 மற்றும் 12-ம் வகுப்பு மாணவ மாணவியர் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் ரூபாய் ஆறும் வசூலிக்கப்படவேண்டும் என அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்கள் இடமாற்றம்

40 வினா.—திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கல்வித்துறையில் பணியாற்றும் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்களை மாற்றம் செய்வது குறித்த விதிமுறைகள் என்ன? ஒரு இடத்தில் பணியாற்றியவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றி குறைந்த காலத்தில் மீண்டும் அதே இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) 1981 ஆம் ஆண்டில், ஒரு ஆண்டிற்கும் குறைவாக ஓரிடத்தில் பணிக்காலமுடைய முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்கள் எத்தனை பேர் மாற்றப்பட்டனர்?

விடை.—

(அ) மாற்றத்திற்கு விதிமுறைகள் எதுவும் கிடையாது. நிர்வாகத் தேவைகளைக் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டே கல்வித்துறையில் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்கள் மாற்றம் செய்யப்படுகின்றனர். மூன்று அலுவலர்கள் மாற்றப்பட்டு குறைந்த காலத்தில் மீண்டும் அதே இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டனர்.

(இ) பதினோரு அலுவலர்கள்.

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் பயணச்செலவு

41 வினா.—திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு கல்வி [illegible] அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

மேல்நிலைக் கல்வித் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதால், [illegible] இயக்குநர் 1978-79, 1979-80, 1980-81 ஆகிய கல்வி ஆண்டுகளில் [illegible] பயணச் செலவு எவ்வளவு?

விடை.—

மேனிலைக் கல்விக்கென தனி இயக்குநர் இல்லை. [illegible] இயக்குநரே மேல்நிலைக் கல்வித் திட்ட நிர்வாகம் [illegible] அவருடைய 1978-79, 1979-80 மற்றும் 1980-81 ஆகிய [illegible] பயணச் செலவு விபரம் பின்வருமாறு:—

1978-79—ரூ. 13,542.30

1979-80—ரூ. 20,212.65

1980-81—ரூ. 34,895.30.

தற்காலிக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்

42 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு [illegible] அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரசினர் [illegible] 15—2—1982 அன்றுவரை நிரந்தரமாக்கப்படாமல் [illegible] யாற்றிவரும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்களை நிரந்தரமாக [illegible] நடவடிக்கைகள் யாவை?

விடை.—

(அ) 1,068 பேர்.

(இ) பள்ளி உதவி ஆசிரியர்கள் [illegible] பணியாளர், தேர்வாணைக்குழுவின் [illegible] தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைத்தான் [illegible] அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்க காலியிட [illegible] பள்ளிக்கல்வி இயக்குநரால் [illegible] விண்ணப்பங்கள் கோரும்போது தற்காலிக [illegible] விண்ணப்பிக்கலாம்.

வணிகவியல் பாடம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள்

43 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேல்நிலைப் பள்ளிகளில், வணிகவியல் பாடத்தைப் போதிக்கும் ஆசிரியர்கள், "எம்.காம்." தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று ஆணை ஏதும் அரசு பிறப்பித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அவ்வாணைக்குப் புறம்பாக 'பி.காம்.' ஆசிரியர்களை திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள சில தனியார் பள்ளிகளில் நியமித்துள்ளார்கள் என்பது உண்மையா?

(உ) ஆம் எனில், அது தொடர்பாக அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

விடை.—

(அ) ஆம்.

(இ) சில தனியார் பள்ளிகளில் வணிகவியல் முதுகலைப் பட்டம் மற்றும் 'பி.எட்.' பட்டம் பெற்றவர்கள் கிடைக்காத நிலையில், 'பி.காம்.' பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

(உ) பள்ளி நிர்வாகம் முயற்சி செய்து, முதுகலைப்பட்டம் மற்றும் பி.எட். பெற்றவர்கள் அல்லது முதுகலைப்பட்டம் மட்டும் பெற்றவர்கள் கிடைக்காமையினால், வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலிருந்து எம்.காம். ஆசிரியர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சான்றிதழ் பெற்ற பிறகு, 'பி.காம்.' பட்டதாரிகளை முதுகலை ஆசிரியர் பணியிடத்தில் நியமனம் செய்துள்ளது. இதற்கு பள்ளி மற்றும் மாணவர்களின் நலன் கருதி நியமனத்திற்கு அந்த [illegible] ஆண்டிற்கு மட்டும் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது.

Laboratory Attenders.

44 Q.—THIRU D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether there is any proposal with the Government, to sanction a Special Pay of Rs. 30 to Laboratory Attenders working in Higher Secondary Schools and High Schools, in view of the peculiar nature of their duties; and

(b) if not, whether the Government will consider such a proposal?

விடை—

(அ) இல்லை.

(இ) இல்லை.

Mechanics in Aided Colleges.

45 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(a) whether it is a fact that, in spite of the recommendations of the Tamil Nadu Third Pay Commission, the salaries of Mechanics in aided colleges have not been fixed and they have not been allotted the scale of pay of Rs. 325-10-445-15-550 and the Selection Grade Scale of Pay of Rs. 400-15-490-20-650-25-700; and

(b) if so, the action taken thereon?

விடை—

(அ) அரசாணை எண் 1380, நிதி (ஊதியக்குழு) துறை, நாள் 14—12—1978 உத்தரவில் உதவிபெறும் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் மெக்கானிக்குகளுக்கு (160—5—240 ஊதியம் பெற்றவர்கள்) ரூ. 295—5—315—10—475 என்ற ஊதிய விகிதமும், தேர்வுநிலை மெக்கானிக்குகளுக்கு ரூ. 325—10—445—15—550 என்ற ஊதிய விகிதமும் நிர்ணயித்து ஆணைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆணைகளின் அடிப்படையில் உதவிபெறும் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் மெக்கானிக்குகளின் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Financial Help to Widow of the Late Srinivasa Ramanujam.

46. Q.—THIRU E. S. VENKATESAN: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state, whether there is any proposal with the Government to help financially the widow of the late Srinivasa Ramanujam, the Great Mathematician?

விடை—

மறைந்த கணித மேதை அவர்களின் துணைவியார் திருமதி ஜானகி அம்மாளுக்கு தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் கீழ்க்கண்ட உதவிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) மாதந்தோறும் ரூ. 500 ஓய்வூதியம் கொடுக்கப்படுகிறது.

(2) மாநில அமைச்சர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மேம்பட்ட மருத்துவ சிகிச்சைகள் இலவசமாக பெறவும் அரசு பேருந்துகளில் தமிழ்நாட்டில் எந்த இடத்திற்கும் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

போலி மதிப்பெண் சான்றிதழ்கள்

47 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1982 பிப்ரவரி மாதத்தில், போலி எஸ்.எஸ்.எல்.சி. மற்றும் + 2 மதிப்பெண் சான்றிதழ்கள் தயாரித்து வெளியிட்டதற்காக தமிழகத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட போலி மதிப்பெண் சான்றிதழ்கள் எத்தனை?

(உ) இது தொடர்பாக அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

விடை.—

(அ), (இ) மற்றும் (உ) இப்பொருள் மந்தனமானது. இதுகுறித்து காவல்துறையில் புலனாய்வும் தீவிரமாக நடந்து வருகிறது. எனவே, எவ்வித நடைமுறைகளிலும் பொது நன்மையைக் கருதி பொதுப்படையாகவோ அல்லது சட்டமன்ற மேலவையிலோ விவாதிப்பது உகந்ததல்ல.

பழவூரில் நூலகம் திறத்தல்

48 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், நாங்குநேரி வட்டம், பழவூரில் நூலகம் திறக்கும் கருத்துரு ஏதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(இ) இதுபற்றி அவ்வட்டாரத்திலிருந்து முறையீடு ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

விடை—

(அ), (இ) மற்றும் (உ) திருநெல்வேலி மாவட்டம் பழவூரில் 1—11—1982 முதல் நூலகம் திறக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

Opening Libraries in Kanyakumari District.

49 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that as per G.O. Ms. No. 27, Education, dated 3rd January 1981, Libraries have to be opened in Kanyakumari District; and

(*b*) if so, the reasons for not opening them till date ?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நாகர்கோவிலில் 10—6—1982-ல் மாவட்ட மைய நூலகமும், குளச்சல் கிராமத்தில் 1—11—1982-ல் கிளை நூலகமும் திறக்கப்பட்டு நல்லமுறையில் இயங்கி வருகின்றன.

பி.பி.எட். பயிற்சி முடித்த இடைநிலை ஆசிரியர்களை உடற்கல்வி இயக்குநராக நியமித்தல்

50 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உயர்நிலைப் பள்ளி இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பி.பி.எட். பயிற்சி முடித்திருந்தால் அவர்கட்கு உடற்கல்வி இயக்குநராகப் பதவி உயர்வு அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் எப்போதிருந்து செயல்படுத்தப்படும் ?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) தற்போதைய விதிகளின்படி உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உடற்கல்வி இயக்குநர் பணியிடங்கள் காலியிருந்தால் அப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பி.பி.எட். பட்டம் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் உடற்கல்வி இயக்குநராக நியமனம் செய்யப்படுகின்றனர்.

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியர்களை ஒருநிலையாக்குதல்

51 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியர்களை, 3-வது ஊதியக்குழு பரிந்துரைப்படி ஒரு நிலையாக்குவது தொடர்பாக, அரசு 17—3—1981 அன்று உடற்கல்வி ஆசிரியர் சங்கத்தினருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில். அப்போது எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் யாவை ?

(உ) அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

51. விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) மற்றும் (உ) அக்கூட்டத்தில் திட்டவட்டமாக முடிவேதும் எடுக்கப்படவில்லை. இருப்பினும் அரசு இதனைப் பரிசீலனை செய்து. முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியர்களை ஒருங்கிணைத்து ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

Special Pay for Inducted Staff.

52 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that, as per G.O. Ms. No. 166, Education, dated 30th January 1980, Inducted Staff in the bifurcated section, are eligible for Special Pay; and

(*b*) if so, the action taken on the appeals of the Engineering Teachers' Association (ETA) after the issue of the G.O. to the Government, to sanction Special Pay prior to 1st February 1980 from the date of induction ?

விடை—

(அ) அரசாணை 166, கல்வி, நாள் 30—1—1980-ன்படி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உட்படுத்தப்பட்டுள்ள முன்னாள் இருமுனைப்பாட ஆசிரியர்கள், மேல்நிலை வகுப்புக்களில் தொழிற்பாடத்தையும், தொடர்புடைய பொதுப் பாடத்தையும் வாரத்திற்கு 24 பிரிவேளைக்குக் குறையாமல் போதிக்கும் பட்சத்தில், அவர்கள் சிறப்பூதியம் ரூ. 25 பெற அருகதையுடையவர்கள் ஆவார்கள்.

(இ) அரசாணை வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்துதான் (30—1—1980) இந்த சிறப்பூதியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென அரசு முடிவெடுத்துள்ளது.

அரசு நீச்சல் குளங்கள்

53 வினா.—திரு. ச. எஸ். வெங்கடேசன்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் அரசு நீச்சல் குளங்களை ஏற்படுத்தி நடத்தி வருகிறது என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், அவை எங்கெங்கு உள்ளது?

(உ) ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் தனித்தனி குளங்கள் உள்ளனவா?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) சென்னையில் மெரினா கடற்கரையிலும் (பொதுப்பணித்துறையின் கீழ் அண்ணா நீச்சல்குளம்) சேனாய் நகரிலும் (விளையாட்டு மற்றும் இளைஞர் பணி இயக்குநரின்கீழ்) உள்ளன.

(உ) இல்லை.

Payment of T.A. and D.A. to External Examiners.

54 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether any appeal has been made by Tamil Nadu Graduate and Post-Graduate Teachers' Association for the payment of Travelling Allowance and Daily Allowance at the plus 2 valuation centres, and also for the payment of Travelling Allowance, Daily Allowance and remuneration charges to the External Examiners engaged in the practical work evaluation; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) பிளஸ் 2 மேல்நிலைத் தேர்வுகளில் செய்முறைத் தேர்வுகளை (practica's) நடத்தும் உள் தேர்வாளர்களுக்கான ஊதியமும் புறத் தேர்வாளர்களுக்கான ஊதியம், பயணப்படி ஆகியவற்றைத் தேர்வுப் பணிகளை முடிக்கும் கடைசி நாளன்று தேர்வு மையங்களில் விநியோகிக்கும்படி தமிழ்நாடு பட்டதாரி மற்றும் முதுநிலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சங்கம் (தஞ்சை மாவட்டம்) அப்போதைய அரசுத் தேர்வுகள் கூடுதல் இயக்குநரிடம் கொடுத்த மனுவை அரசு பரிசீலித்த பின்பு செய்முறைத் தேர்வுகளை நடத்தும் உள்/புற தேர்வாளர்களுக்கான ஊதியத்தை மட்டும் தேர்வுப் பணிகள் முடியும் கடைசி நாளன்று தேர்வு மையங்களில் விநியோகிக்க 1—2—1983 அன்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

Medical Concessions for Aided Engineering Colleges Staff.

55 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that, as per G.O. Ms. No. 2262, Education, dated 22nd October 1980, Medical concessions have not been extended to the Staff of Aided Engineering Colleges in Tamil Nadu;

(*b*) if so, the number of staff affected by this; and

(*c*) the action taken by the Government thereon?

விடை—

(அ), (இ) மற்றும் (உ) அரசு மருத்துவமனைகளில் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இலவசமாக மருத்துவம் பார்த்துக்கொள்ள 22—10—1980 நாளிட்ட 2262 என்னுள்ள அரசாணையில் ஆணை வெளியிட்டதுபோல், தனியார் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் பணிசெய்யும், ஆசிரியர் மற்றும் பணியாளர்களுக்கும் அவ்வாணைகளின் பயனை அளித்து 13—9—1983-ல் ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஒழுகினசேரி அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி.

56 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோவில் நகரம், ஒழுகினசேரி அரசு சத்திரத்தில் செயல்படும் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் பெயர் இட வேண்டுமென்று அரசுக்கு முறையீடு ஏதும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) ஒழுகினசேரி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியின் பெயரை கலைவாணர் என்.எஸ்.கே. அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி எனப் பெயர் மாற்றம் செய்து ஆணை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

சட்டக் கல்லூரிகளில் நிரப்பப்படாத ஆசிரியர் பணியிடங்கள்.

57 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாட்டில் உள்ள சட்டக்கல்லூரிகளில் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள் தகுந்த அளவிற்கு இல்லை என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், இது குறித்து எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) காலியாக இருந்த ஆசிரியர் பணியிடங்கள் அனைத்தும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டன.

நான்கு மற்றும் ஐந்தாம் வகுப்பு தமிழ்ப்பாட புத்தகங்கள்.

58 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நான்கு மற்றும் ஐந்தாம் வகுப்பு தமிழ்ப்பாட புத்தகங்களில் காந்தியடிகளின் பெயரும், அவருடைய தந்தையார் பெயரும் இருவிதமாக அச்சிடப்பட்டிருப்பதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அவற்றில் சரியான குறிப்பு எது?

(உ) தவறான குறிப்பை நீக்க அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

விடை—

(அ) ஆம்.

(இ) இருபெயர்களும் சரியானவையே.

(உ) பிரச்சினை எழாது.

கூடுதல் ஆசிரியர்கள் நியமனம்.

59 வினா.—திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இலவச மதிய சத்துணவுத் திட்டத்தால் மாணவர்கள் வருகை தொடக்கப் பள்ளிகளில் பெருகியுள்ளதையொட்டி பாட போதனைக்காக கூடுதல் ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் திட்டம் ஏதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அவ்வாறு எவ்வளவு பேர் நியமிக்கப்பட உள்ளனர்?

விடை—

(அ) மற்றும் (இ) அரசு நிதிநிலை இடந்தரும் அளவுக்கு கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகளை அரசு ஏற்படுத்தி வருகிறது.

Payment of T.A. and D.A. to Teachers.

60 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to State:

(a) whether it is a fact that the Travelling Allowance and Daily Allowance due to the Teachers for the work done, relating to the S.S.L.C. and Higher Secondary Examinations held in March 1982 have not yet been disbursed throughout the State;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the action taken by the Government to avoid further delay?

விடை—

(அ), (இ) மற்றும் (உ) இடைநிலைக் கல்வி மற்றும் மேல்நிலைக் கல்வி மார்ச்/ஏப்ரல் 1982 பொதுத் தேர்வுகளில் மேற்பார்வைப் பணியாளர்களாக பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு பயணப்படி மற்றும் நாட்படி ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டுவிட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்பு.

அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்திற்கு திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்களை நியமித்தல் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு புலவர் புலமைப்பித்தன் அவர்களின் பதவிக் காலம் மேலவையில் முடிவடைந்ததால், அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்திற்கு மாண்புமிகு திரு. ஜி. சுவாமிநாதன், துணைத் தலைவர் அவர்களை உறுப்பினராக நியமிக்கிறேன்.

3. 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பொதுவாக நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலிருந்துதான் முதலில் பேச வேண்டும். எனினும் அந்த வரிசையிலிருந்து யாரும் பெயர் கொடுக்கவில்லை. எனவே ஆளும் கட்சி வரிசையிலிருந்து பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, அந்த அறிக்கையின்மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, தமிழகத்தினுடைய எதிர்காலத்திற்குத் தேவையான நல்ல பல திட்டங்களையும் நாட்டுக்கு எடுத்துச் சொல்வதில் ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. எவ்வளவுதான் சிறப்பான கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும், திட்டங்களையும் தந்தாலும், அந்தத் திட்டங்களையும் குறை சொல்லுகிற மனப்பக்குவத்தை நம் நாட்டிலுள்ள எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும், எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்களும் ஒரு பழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையோ, தமிழகத்தில் இருக்கிற பலதரப்பட்ட மக்களுடைய எதிர்கால வாழ்வுக்கு நல்லதொரு உத்தரவாதம் தருகிற அளவுக்கு சிறப்பான ஒன்றாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்து கணிக்கிற நேரத்தில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றுமே இல்லை என்று ஒரு சாராரும், இது நாட்டில் ஏற்பட்ட வறட்சியையும் வெள்ளத்தையுமே நாட்டுக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது என்று இன்னொரு சாராரும் பல்வேறான கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் சென்ற ஆண்டு வறட்சி எந்த அளவுக்குத் தாண்டவம் ஆடியது என்பதையும், அதே நேரத்தில் எதிர்பாராத அளவுக்கு மிகப் பெரிய இயற்கையின் சீற்றமாக வெள்ளம் எந்த அளவுக்கு தமிழ் நாட்டு மக்களைத் துன்பப்படுத்தியது என்பதையும், அந்த நேரங்களிலெல்லாம் தமிழக அரசு எந்த அளவுக்கு சிறப்பான நடவடிக்கைகளின் மூலமாக அவைகளைச் சமாளித்தது என்பதையும் நாம் கண்கூடாகப் பார்த்தோம், பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே வறட்சியும் வெள்ளமும் நாட்டு மக்களைத் துன்புறுத்தினாலும்கூட, இந்த அரசு மேற்கொள்கிற நல்ல பல திட்டங்களின் காரணமாக, வறட்சியைச் சமாளிக்கிற அளவுக்கும், வெள்ளத்தைச் சமாளிக்கிற அளவுக்கும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதோடு, இத்தகைய இயற்கையின் சீற்றங்கள் இருந்தாலும் கூட, நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் தருகிற வகையில்

நல்ல பல திட்டங்களைத் தமிழக அரசு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அந்த அடிப்படையிலே குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வறட்சி மிக அதிகமாக இருந்த நேரத்திலே கூட தமிழகத்தில் பொது விநியோக முறையை வெகு சிறப்பான முறையில் இந்த அரசு நடத்தியிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 4.9 கோடி மக்களின் நன்மையைக் கருதி, ஏறத்தாழ 1.18 கோடி குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி வழங்கியதன் காரணத்தாலே நாட்டு மக்களிடத்திலே விலைவாசி ஏறாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ள வழி ஏற்பட்டது. விலைவாசி ஏறாமலிருக்க ஒரு சுமுகமான பொது விநியோக முறையை இந்த மக்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று சொல்லி, அரசு முனைப்பாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்திய நாட்டின் தலைமைப் பகுதியாக உள்ள புதுடில்லியில் நடந்த பொது விநியோக முறை ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில் கூடிய பெரியவர்கள், இந்தியா விலேயே தமிழ் நாடு ஒன்றில்தான் இந்தப் பொது விநியோக முறை சிறப்பானதொரு இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்றும், இந்தப் பொது விநியோக முறையை மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து ஆலோசனை கூறியதை இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டுமென்றும் பின்பற்ற வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். நம்முடைய நாட்டினைப் பொறுத்தமட்டில் அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே பதினெட்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நியாய விலைக் கடைகளை தமிழ் நாடு பூராவும் திறந்து வைத்து நாட்டு மக்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் முனைப்பாக இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 16,800 வருவாய்க் கிராமங்கள் இருக்கின்றன என்ற நிலையில் பதினெட்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நியாய விலைக் கடைகள் நாடு பூராவும் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால், அத்தனை மக்களும் நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக பண்டங்களை நியாயமான விலை கொடுத்து வாங்குகிற சூழ்நிலையை உருவாக்கி, விலைவாசி ஏறாமல் தடுக்க அரசு முனைப்பாக இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. எனவே அந்த அடிப்படையில்தான் புதுடில்லியிலே கூடிய ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்தில், தமிழகத்திலேதான் பொது விநியோக முறை சிறப்பான ஒரு இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, தமிழ் நாட்டில் உள்ள பதினெட்டாயிரம் கடைகளில் விலைவாசி ஏறாமல் இருக்கத்தக்க அளவிற்கு எல்லாப் பொருள்களும் தரப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். இருபது கிலோ அரிசி

தருவதாகச் சொல்லி, கிராமப் பகுதிகளில் இரண்டு கிலோ அரிசியும், நகரப் பகுதிகளில் ஐந்து கிலோ அரிசியும் தரப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை ஆளும் தரப்பிலிருந்து அமைச்சர்கள் கூட மறுக்கவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கண்ணப்பன் அவர்கள் நாடு பூராவும் தருகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலே எது உண்மை என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : பதினெட்டாயிரம் கடைகளைத் திறந்து வைத்து, நாட்டிலே வறட்சி உச்சக்கட்டத்தை அடைந்த நேரத்திலும், அறுபது இலட்சம் டன் விளைச்சல் விளையக்கூடிய நாட்டில் அப்படி விளைச்சல் இல்லாத நேரத்திலும், இருபது இலட்சம் டன் மட்டுமே உற்பத்தியாகிற இந்த மோசமான சூழ்நிலையிலும், பிற மாநிலங்களில் அதிக விலையைக் கொடுத்து வாங்கி அவர்களாலே எந்த அளவிற்கு முடியுமோ, அந்த அளவு உச்சகட்டத்திற்குப் போய் இந்த அரசு அவர்களுக்கு உதவி செய்வதிலே முனைப்பாக இருக்கிறது என்பதை இங்கே சொல்வதில் நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம்.

இன்னுமொன்றை இங்கே சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். விலைவாசி எந்த அளவிற்கு தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறது என்று பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால, இவ்வளவு பெரிய வறட்சி வந்ததற்குப் பிறகும், கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, நகரமாக இருந்தாலும் சரி, அரிசியின் விலை ஏறத்தாழ கிலோ ஒன்றுக்கு நான்கு ரூபாய், நான்கரை ரூபாய் அளவிற்குத் தாண்டாமல் வைத்திருக்கிறோம் என்பது தெரியும். இந்த நிலை பொது விநியோக முறையை அமுல்படுத்தியதால் வந்த விளைவே தவிர வேறு அல்ல. அப்படி இல்லாமல் இருந்திருந்தால், இன்றைக்கு அரிசியின் விலை ஏறியிருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உண்மையிலேயே உணர்வார் என்று கருதுகிறேன். கடந்த காலத்தை ஞாபகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், இதே தமிழகத்திலே அரிசி கிலோ ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய்க்கு விற்றது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேவலம் குச்சிக்

(முற்பகல் 9-50)

கிழங்கு இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே ஒரு கிலோ நான்கு ரூபாய்க்கு விற்றது. நானே வாங்கியிருக்கின்றேன். ஒரு கிலோ குச்சிக் கிழங்கு இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே நான்கு ரூபாய்க்கு விற்றது. இப்படி விற்றதற்குக் காரணமாக இருந்த செயற்கைப் பஞ்சத்தை உருவாக்கியவர்களோடு இன்றையதினம் அவர்கள் கூட்டணி வைத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரிய

வில்லை, பாவம். நாட்டு மக்கள் அவர்களை இன்றையதினம் பரிதாபத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யார் விலைவாசி ஏற்றம் என்று சொல்கிறார்களோ அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் கூட்டணி வைத்திருக்கிறதுபோல், நீங்கள் கூட்டணி வைத்திருக்கிற மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்கி ஏன் இந்த 20 கிலோ அரிசிகூடத் தர முடியாமல் இருக்கிறீர்கள்? எல்லாமே வாதாடிப் பெறலாமென்று சொல்லுகிறார்களே. ஏன் வாதாடி, நீங்களும் 20 கிலோ வாங்கிக் கொடுக்க முடியவில்லை? இருபது கிலோ கொடுத்தால், 20 கிலோகூட காணாது என்பதுதானே இன்றுள்ள நிலைமை. இருபது கிலோவுக்கு மேல் உள்ளதற்கு மார்க்கெட்டுக்குப் போக வேண்டி இருக்கிறது. ஐந்து கிலோவும், இரண்டு கிலோவும் கொடுத்துக் கொண்டு "இந்த அரசு எல்லாம் செய்துவிட்டது, விலைவாசியைக் கட்டுப் படுத்தி விட்டது, விலைவாசியை நாங்கள்தான் கட்டுப்படுத்தினோம், மத்திய அரசு அதற்குப் பொறுப்பு இல்லை" என்று சொல்கிற அளவுக்கு நீங்கள் பேசுவது எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் பேசுகிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்களுக்குப் பிறகு பேச வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர் பேசும்போது அதற்கு பதில் சொல்வதுதான் முறையே தவிர, ஒவ்வொரு தடவையும் அவர் பேசும்போது குறுக்கிடுவது சரியாக இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவருக்குப் பேச வாய்ப்பு இருக்கிறது, அவருக்கே தெரியும் இல்லையா? அதனாலே ஒருமுறை அல்லது இரண்டு முறையோடு நிறுத்துவார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. ஆர். டி. சித்தாபதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் எங்களுக்கும் இந்திரா காங்கிரசுக்கும் கூட்டு என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த வகையிலே இப்போது பேசினார்கள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்பதை உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பெரியவர், ஐயா அவர்கள் மத்திய அரசிடத்திலே கேட்டுப் பெற்றுத் தரவேண்டியதுதானே என்று சொன்னார்கள். இந்த அவையும் உணரும்; இந்த நாடும் உணரும். மத்திய அரசைக் கேட்கவேண்டிய நேரத்தில்

நெஞ்சு உயர்த்திக் கேட்பதில் இந்தியாவிலேயே முதலில் இடத்தை வகிக்கின்ற ஒரு தலைவர்தான் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் நிரந்தரமாக அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் அறிந்தும் ஏதோ இப்போது மயக்கத்திலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், பாவம். அதைத்தான் நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னேன், நாட்டு மக்கள் உங்களைப் பரிதாபத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: சபையிலே கொஞ்சம் சூடு பிடிக்கட்டுமென்றுதான் அவர் எழுந்தார்; சபையிலே கொஞ்சம் சுவை இருக்குமென்றுதான் எழுந்தார்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்: மைய அரசைக் கேட்பதில் இந்தத் தலைவர் எந்த அளவுக்குச் சிறப்பாக இருக்கிறார் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், சென்ற ஆண்டு மைய அரசு நமக்கு அரிசி தராத சூழ்நிலையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து மத்திய அரசை எதிர்க்கின்ற ஒரு வலுவான உணர்வை இந்த நாட்டுக்கு ஊர்ஜிதப்படுத்தினார்கள்; உறுதிப்படுத்தினார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. கேட்கிற அதே நேரத்தில் இருப்பதைச் சமமாக பங்கிடுவதிலும், நாட்டு மக்களுக்கு விலைவாசி ஏறாமல் பாதுகாப்பதிலும் இந்தத் தமிழகம் முன்னோடியாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருப்பதைச் சில பேர் எடுத்துக்கொண்டு போகாமல், அதைச் சமமாகப் பங்கிடுவதுதான் இந்தப் பொது விநியோக முறை என்பது. அந்தப் பொது விநியோக முறையில் இந்தியாவிலே சிறப்பான இடத்தை தமிழகம் வகிக்கிறது என்று சொன்னால், அது தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற நமக்குப் பெருமை. மத்தியிலே இருக்கின்றவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள்; பிற மாநிலங்களிலே இருக்கின்றார்கள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் பாராட்டுவதற்கு மனம் இல்லாவிட்டாலும், வரவேற்பதற்கு, மனம் இல்லாவிட்டாலும் அதற்குப் பங்கம் ஏற்படுத்தாமல் அமைதியாக, சும்மா இருப்பார்களேயானால், அதே ஒரு சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த அவையின் வாயிலாக நான் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று சொல்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். வெளி மாநிலங்களில் ஏறத்தாழ இதுபோன்ற பொருள்களையெல்லாம் தனியார் கடைகளின் மூலமாகத்தான் அரசு வினியோகிக்கிற நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டிலேதான் 99 விழுக்காடு இப்படிப்பட்ட பொது விநியோக முறையை அரசு எடுத்துக்கொண்டு இங்கு இருக்கிற நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின்

கடைகள் மூலமாகவும் மற்ற பொதுமக்களுடைய சங்கங்களின் கடைகள் மூலமாகவும் பொருள்கள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டிலே உலவித் துருவித் துருவிப் பார்ப்பார்களேயானால், தனியார்களுக்காகவும். மலைவாழ் மக்களுக்காகவும் அங்கிருக்கிற சில நிறுவனங்கள், கடைகள் மூலமாக பொருள்களை வினியோகிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த 71 கடைகள்தான். ஆனால் 18 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக மக்களுக்கு விநியோகத்தைச் சிறப்பாகச் செய்வதால்தான், இவ்வளவு பெரிய வறட்சி வந்த நேரத்திலும், இவ்வளவு பெரிய வெள்ளம் வந்த நேரத்திலும், அந்த விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தி மக்களுக்கு உதவ முடிந்தது. இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டிலே உள்ள விநியோக முறை இன்று ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல.

இன்றையதினம் இந்திய நாட்டிலே, தமிழகத்தில் தொழில் துறையிலே, சிறு தொழில்களுக்கு என்று ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் சிறந்த முறையில் அவை இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், மற்றவர்கள் சொல்வது, தேவையான மின்சாரம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். தேவையான மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்கின்ற அதே நேரத்திலே, இங்கே மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. "தமிழ் நாட்டிலே மின்சார வெட்டு வரலாமா? தமிழ் நாட்டிலே எப்படி இருக்கின்றது பார்த்தீர்களா; மின்சாரம் இல்லை" என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்றார்கள். மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்போது, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், குறைந்த அளவுக்குத்தான் மின்வெட்டைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். கடந்த காலத்தில் இருந்தவர்கள், மின்சார உற்பத்திக்குப் போதுமான கவனம் செலுத்தி இருப்பார்களானால், இன்றையதினம் நிச்சயமாக இந்த நிலைமைகள் வந்திருக்காது.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்போனால், 1971-லேயிருந்து ஏறத்தாழ 1976 முடிகின்ற வரை இந்த நாட்டிலே மின்சார உற்பத்திக்கு செலவிட்ட தொகை ரூ. 112 கோடிதான். நாட்டினுடைய அச்சாணியாக, நாட்டினுடைய வளர்ச்சியிலே முதுகெலும்பாக இருக்கக்கூடிய மின்சார உற்பத்திக்கு கடந்த காலத்திலே செலவிட்ட தொகை ரூ. 112 கோடி. ஆனால் போதுமான மின்சார உற்பத்தி இருக்கிறதா இல்லையா என்று கணக்கு எடுக்காமல்கூட எல்லா ஊர்களுக்கும் மின்சாரம் தருகின்றதாகச் சொல்லிவிட்டு கம்பி நீட்டிய வரலாறு

கடந்த கால வரலாறாக இருக்கிறது. இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டில் அடுத்த நிதியாண்டில் மின்சார உற்பத்திக்கு ரூ. 237 கோடி அளவுக்கு இந்த அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால், எதிர்காலத்தில் இந்த அரசு இந்த நாட்டின் வளர்ச்சியிலே எந்த அளவுக்கு கவனத்தை முழுமையாகச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்திட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல வேண்டும்.

1974-75-ல் அன்றையதினம் திட்டக் குழு மின்சாரத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை 47.7 கோடி ரூபாய். ஆனால் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், நம்முடைய அமைச்சரவையும் மத்திய அரசோடு விவாதித்து, மத்திய அரசோடு கலந்து பேசி, எதிர்காலத் தேவையைக் கருதி, எதிர்கால முன்னேற்றத்தைக் கருதி, ஏழை மக்களுடைய பிரச்சினைகளை மனத்திலே இருத்தி, வருகின்ற நிதி ஆண்டில் 237 கோடி ரூபாயை இந்த அடிப்படை மின்சார உற்பத்திக்காக ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டின்மீது அல்லது எதிர்கால முன்னேற்றத்தின்மீது அரசு எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றது, எந்த அளவுக்கு நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்டங்களை அரசு செயலாக்குகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதே நேரத்திலே நான் இன்னொன்றையும் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இன்றையதினம் மின்சாரப் பற்றாக்குறைக்குக் காரணம் சென்னை [illegible] மின் நிலையம், கல்பாக்கம் என்று சொல்கின்றோமே அது குறித்த காலகட்டத்திலே உருவாகியிருக்குமானால், நமக்கு இந்த நிலை வந்திருக்காது.

ஆனால் குறித்த காலகட்டத்திலே உருவானாலும்கூட, அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற அனைத்து மின்சாரமும் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டு கேட்கின்ற நிலையிலேதான் நாம் இன்றையதினம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

அதுபோலவே, நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின்சாரம் என்று சொல்கின்றார்கள். அதுகூட குறித்த காலத்திலே உருவாகி இருந்திருக்குமேயானால், சிறப்பாக இருந்திருக்கும். நமக்குத் தேவையான நிலக்கரி கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. அது நாடறிந்த உண்மை. 2.7 லட்சம் டன் வேண்டும் என்று கேட்டால், அவர்கள் அனுப்புவது 1.5 லட்சம் டன் தான். அதுவும் போதாத நிலையிலேதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாட்டுமக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதற்கான வேகன்கள் போதிய அளவிற்கு இல்லை என்று சொல்லி

தமிழக அரசு அந்த நிலக்கரியைக் கொண்டுவரக்கூடிய வசதிகளைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டுமென்று முனைப்பாகச் செயல்பட்டால், அதிலேகூட குறை காணுகின்ற குறை மனம் படைத்தவர்கள்தான் நாட்டிலே ஏராளமாக இருந்து

(முற்பகல் 10-00)

கொண்டிருக்கின்றார்கள். நாம் கப்பல் வாங்கி அந்தக் கப்பலின் மூலமாகக் கொண்டுவரலாம் என்று சொன்னால், வாங்காத கப்பலுக்கு இவர்கள் விலை பேசுகிற ஒரு சூழ்நிலையை நாடு இன்றையதினம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காரியத்திலே அரசு முனைப்பாகச் செயல்பட்டாலும் குறைசொல்கிற மனோபாவம் படைத்தவர்கள்தான் நாட்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த விவசாயத்தின் வளர்ச்சி மின்சாரத்திலே அடங்கியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குப் போதுமான மின்சாரம் இன்னும் நம்மாலே தர முடியவில்லை. கிணற்றிலே தண்ணீர் இருக்கிறது. தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி, விளைச்சலை அதிகப்படுத்துகின்ற ஆற்றல் விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. அதை எடுத்துத் தருகின்ற அளவிற்கு அந்த விசை சக்தி நம்மிடத்திலே போதுமானதாக இல்லை. அதற்காக 237 கோடி ரூபாய் எதிர்காலத்திலே செலவிட்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கின்ற திறனை வளர்ப்பதிலே அரசு முனைப்பாக இருக்கிறது.

விவசாயிகள் பிரச்சினை குறித்து எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குச் சலுகை வேண்டும், விவசாயிகளுக்கு வரிவிலக்கு வேண்டும், விவசாயிகள் அதிக வேதனைப்படுகிறார்கள் என்று இவர்கள் வேதனைப் பட்டுப் பேசுகிறார்கள். இவ்வாறு இவர்கள்தான் விவசாயிகளுக்காக வேதனைப்படுவதுபோல் மாயையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாக நடைமுறையைப் பார்த்தால், இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு விவசாயிகள் நன்மைகள் அடைந்த அளவிற்கு வேறு எந்தக் காலத்திலும் நன்மை அடையவில்லை.

ஒரு யூனிட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய 56 பைசா செலவாகிறது. ஆனால் அதை விவசாயிக்கு 13 பைசாவிற்குக் கொடுக்கிற ஓர் அரசு இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாடு ஒன்றுதான் என்றால், அது மிகையாகாது.

இன்னொன்றையும் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். எல்லாத் தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கும் வாழ்க்கையிலே உத்தரவாதம் உண்டு. ஆனால் விவசாயிகளுக்குக் கிடையாது. எப்படியென்றால் இன்றையதினம் அரசு அலுவலர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் சம்பளம் நிச்சயமாக உண்டு. ஆனால் விவசாயக் கூலித் தொழிலாளிக்கு வாழ்க்கையிலே உத்தரவாதம் இல்லை.

[திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்] [1984 மார்ச் 9

மழை பெய்தால் வேலையில்லை, மழை பெய்யாவிட்டாலும் வேலையில்லை என்ற நிலைதான் விவசாயக் கூலித் தொழிலாளிக்கு இருக்கிறது. விவசாயக் கூலித் தொழிலாளியின் வாழ்க்கையிலே ஒரு வசந்தத்தை உண்டாக்குகிற மிகப் பெரிய திட்டத்தை, இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க நாங்கள் பாடுபடுகிறோம், வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறவர்கள் அரசோச்சுகிற எந்த மாநிலத்திலும்கூட இல்லாத ஒரு மிகப் பெரிய திட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நெஞ்சுயர்த்தி அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது, இந்த நாடே பெருமைப்படுகிறது. விவசாயக் கூலித் தொழிலாளியாக இருக்கின்ற என்னைப் போன்றவர்கள் அதை வரவேற்பதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறோம், பெருமைப் படுகிறோம், பூரிப்படைகிறோம். வாழ்க்கையிலே உத்தரவாதம் இல்லாத எங்களைப் போன்றவர்களின் வருங்கால சந்ததியினருக்கு இடையிலே அகால மரணம் ஏற்படுமேயானால், அவர்கள் குடும்பத்திற்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க எந்த முதலாளிகளும் முன்வராத நிலையில், அரசே முன்வந்து விவசாயத் தொழிலாளிக்குப் பாதுகாப்பு தருகின்ற ஒரு மிகப் பெரிய அறிவிப்பை நிதிநிலை அறிக்கையிலே பார்க்கிறபோது. விவசாயப் பெருமக்கள் அத்தனை பேரும் வரவேற்கிறோம், மகிழ்ச்சியடைகிறோம், பூரிப்பு அடைகிறோம். இவ்வாறு இந்நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகப் பெரிய வசந்தத்தை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். எதிர்கால சந்ததியினருக்கு மிகப் பெரிய திட்டத்தைத் தந்திருக்கிற அரசுக்கு விவசாயிகள் சார்பாக, விவசாயக் கூலித் தொழிலாளி சார்பாக நான் நன்றிக்கடன் உடையவனாக இருப்பேன்.

விவசாயி என்று சொன்னால், வரப்பிலே குடைபிடித்துக்கொண்டு, நின்று கொண்டு, வேலைசெய்கின்ற மக்களிடம் வேலை வாங்குகிறவன் உண்மை யிலேயே விவசாயி அல்ல. கலப்பை, மண்வெட்டியைத் தோளிலே போட்டு வரப்பிலே வேலைசெய்கின்றவன்தான் விவசாயக் கூலித் தொழிலாளி. அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் தருகிற அரசு, இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாடு அரசு ஒன்றுதான் என்று சொல்கிறபோது, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு விவசாயத் தொழிலாளி பாம்பரையே கடன் பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே மிகவும் பெருமைப்படுகிறோம். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், 1974 வரை நான் ஒரு முதலாளியிடத்தில் இருந்தவன். வயல் வெளியில் வேலை செய்ததோடு மட்டுமல்ல, ஏர் பிடிப்பதோடு மட்டுமல்ல, அத்தனை வேலைகளையும் 1974 வரை செய்த கூலிக்காரன் என்ற அடிப்படையில் சொல்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக் கணக்கான விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உணவை அள்ளித் தருகிறவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கும் மிகப் பெரிய

1984 மார்ச் 9] [திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்]

திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கே எடுத்துக் காட்டாகத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அதற்காக என்னைப் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர் களெல்லாம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் பட்டவர்களாக இருக்கிறோமென்று சொல்லி, எங்களுடைய நன்றியை இந்த அவையின் வாயிலாகச் சொல்வதற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றை இங்கேயும் பேசுகிறார்கள், வெளியிலேயும் பேசுகிறார்கள். ஆகா, பெட்ரோல் விலை ஏறிவிட்டது; விவசாயிகள் வேதனைப்படுவார்கள், மற்றவர்கள் வேதனைப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஓர் உண்மையைச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். பெட்ரோல், டீசல் மீதான விற்பனை வரியை 11 சதவிகிதத்தி லிருந்து 14 சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பக்கத்திலுள்ள கேரள மாநிலத்தில் அவற்றுக்கு விற்பனை வரி 20 விழுக்காடு. ஆந்திர மாநிலத்தில் விற்பனை வரி 15 விழுக்காடு. கர்நாடக மாநிலத்தில் விற்பனை வரி 15 விழுக்காடு. தமிழ் நாட்டிலேதான், விற்பனை வரியை உயர்த்தியதற்குப் பிறகும் 14 விழுக்காடு அளவிலே இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது, பக்கத்திலே இருக்கிற கேரளாவிலே 20 விழுக்காடு; ஆந்திர, கர்நாடக மாநிலங்களிலே 15 விழுக்காடு; தமிழ் நாட்டிலேதான் 14 விழுக்காடு என்று இருக்கிறது. ஏற்றியதற்குப் பின்னாலே, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டாலும், குறைந்த அளவுக்குத்தான் வரி இன்றைய தினம் விதிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனாலே எந்தவிதமான பாதிப்பும் நிச்சயமாக இராது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நூல் விலை பற்றியும் சொன்னார்கள். வெளியிலே பேசும்போதும் சொல்லுகிறார்கள். மத்திய நூலுக்கான விற்பனை வரியை உயர்த்தலாமா என்று கேட்கிறார்கள். மத்திய அரசு நான்கு சதவிகித வரியை நூலுக்கு விதிக்கலாமென்று சொல்லி, அறிவித்திருக்கிறது. அவர்கள் ஏற்கெனவே அப்படி அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவரை தமிழக அரசு அந்த நிலைக்குப் போகவில்லை. ஆனால் இப்போது அவர்கள் அறிவித்த அறிவிப்பின் அடிப்படையிலேதான் நான்கு சதவிகித வரியை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் குறை சொல்லுகிறார்கள். இன்னொன்று சொல்வேன், விடுதலை பெற்று ஏறத்தாழ 35 ஆண்டுகள்

ஆனதற்குப் பின்னரும், இந்த நாட்டிலே ஓட்டு போடுகிறவர்களுக்கு இருப்பதற்கு இடம் கிடையாது. இருப்பதற்கு இடமில்லை என்று சொன்னால், அவர்கள் ஏதோ புறம்போக்கிலே இருக்கிறார்கள் அல்லது வேறு இடங்களில் வாடகைகூட கொடுக்க முடியாமல் வேதனையோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு வந்ததற்குப் பின்னாலே ஏறத்தாழ 4,14,396 வீட்டு மனைப் பட்டாக்களை விநியோகம் செய்திருக்கிறது. கடந்த 1980-க்குப் பின்னாலே இருந்து 1984 இந்த நாள்வரை இந்த அரசு நான்கு லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட வீடு இல்லாத ஏழைகளுக்கு, வீட்டு மனை இல்லாத ஏழைகளுக்கு, குடிசைகூட இல்லாத ஏழைகளுக்கு, வீட்டு மனைப் பட்டாக்களைக் கொடுத்திருக்கிறது என்றால், அவர்கள்மீது எந்த அளவுக்கு அரசு அக்கறை செலுத்துகிறது என்பது தெரியும். அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு எந்த அளவுக்கு அரசு உதவியிருக்கிறது என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் போலவே இன்றையதினம் தொழிற் கல்வியில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது. எட்டுப் படிப்பால் நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குகிற வகையில் இந்தியாவிலேயே ஒரு பெரிய மாற்றத்தை தொழிற் கல்வியிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று அரசு முனைப்பாக இருந்து, அதைச் செயலாக்கி வருகிறது. அதை நாட்டிலே இருக்கிற பெரியவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள், வரவேற்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

அதுபோலவே இன்னும் பல திட்டங்களை அரசு தந்திருக்கிறது. பெரிய மனதோடு தமிழகத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்ட பெரியவர்களுடைய பெயராலே மாவட்டங்கள் அமையப் போவதையும் சிலர் குறை கூறி வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், தமிழனா இல்லையா என்கிற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு, அதை வேறு பாய்ச்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிட்டி சர்ட்டிபிக்கேட் தருகிற தாசில்தாராகவும், ஆர்.ஐ.-ஆகவும் இன்றைக்கு ஒருசிலர் மாறிவிடுகிற காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அரசு போடுகின்ற சீரிய திட்டங்களைப் பாராட்டாமல் இருந்தால்கூட பரவாயில்லை, வேண்டுமென்றே அவர்கள் அதில் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து, அதைப் பெரிதுபடுத்தி ஆதாயம் தேடுகிற பெரியவர்களைக்கூட நாம் இன்றைக்குக் காண முடிகிறது. நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக, எதிர்கால மக்களின் நன்மைக்காக நல்ல பல திட்டங்களைத் தந்திருக்கிற அருமையான நிதிநிலை அறிக்கை இது. நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்காகவும், மக்களின்

நல்வாழ்வுக்காகவும் தந்திருக்கிற இந்த அருமையான நிதிநிலை அறிக்கையையும், அதில் சொல்லியுள்ள நல்ல பல அரிய திட்டங்களையும் நான் வரவேற்று, பாராட்டி, அமைகிறேன்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது நான் கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு, முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வரலாறு கண்டிராத அளவுக்கு இயற்கைச் சீற்றத்தால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை தமிழக அரசு மிகவும் நல்ல முறையில் சமாளித்தது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆதி திராவிடர்களுக்காகவும், மீனவர்களுக்காகவும், கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்காகவும், இந்த நாட்டிலுள்ள அடித்தள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்காகவும் அரசு பல்வேறு திட்டங்களை வகுத்துள்ளதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் பெரிய தொழிற்சாலைகளை மாநில அரசு நிறுவிட மத்திய அரசு உதவ வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இன்னும் பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை தமிழகத்தில் நிறுவிட வேண்டும். அதோடு மாத்திரமல்லாமல், சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கு மாநில அரசு அதிக முக்கியத்துவம் தந்து வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்கச் செய்யும் முயற்சிகளுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுக்கள்.

முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம் இன்றைக்கு மாநிலம் முழுவதும் அமுல்படுத்தப்படுகிறது. அந்த வகையில் 65 இலட்சம் குழந்தைகளுக்குத் தொடர்ந்து உணவளித்து சிறப்பாக இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு என்னுடைய பாராட்டுக்கள். இன்னும் இத்திட்டத்தை 10—15 வயதானவர்களுக்கும் நீட்டிக்க அரசு முடிவு செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஓர் ஆசிரியை என்கிற முறையிலே நான் இதைப்பற்றி முழுமையாக உணர்ந்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் 10-ம் வகுப்பிலே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது மாணவர்களை பரீட்சைக்கு அனுப்ப வேண்டிய நிலையில் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே மாணவர்களுக்குச் சரியாகச் சாப்பிட உணவில்லாததால், நன்றாகப் படிக்க சக்தியில்லாததால், குறிப்பாக மாநகராட்சிப் பள்ளிகளிலே மாணவர்கள் வாடி வதங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்களுக்கு மத்தியான நேரம் உணவு இல்லாததால், அவர்கள் தேர்வில் ஒழுங்காகத் தேர்ச்சியடையாமல் ஒவ்வொரு பாடமாகத் தேர்ச்சியடையும் நிலையை நானே கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன். மேலும் மாணவர்களை மத்தியான உணவு சாப்பிடும் வேளையில் வெளியே அனுப்பும்போது, ஒரு வகுப்பில் 50 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், 30 பேர்கள் வெளியே போகாமல் வகுப்பிலேயே உட்கார்ந்திருக்கும்

நிலையைப் பார்த்திருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் நான் அந்த மாணவர்களை 'சாப்பாட்டுக்குப் போகவில்லையா?' என்று கேட்டிருக்கிறேன். அதற்கு அவர்கள் "இரவோடு இரவாக, அதுவும் ஒரே ஒரு வேளை தான் சாப்பிடு கிறோம்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை சாப்பிட்டுவிட்டு மத்தியான நேரம் பட்டினியாக மாணவர்கள் இருக்கின்ற காட்சியை நான் சென்ற 20 ஆண்டுகளாகப் பார்த்திருக்கிறேன் இக்காட்சியைக் கண்ணுற்றதால்தான், நான் சென்ற முறை இந்த அவையில் பேசும்போது, 10 ஆம் வகுப்பு படிக்கின்ற மாணவர்கள் வரை முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி ஏழையெளிய மாணவர்களுக்கு அரசு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து அவர்களுடைய பசியைப் போக்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அதை ஏற்று இந்த அரசு இத்திட்டத்தை 15 வயது வரையுடைய மாணவர்களுக்கு விரிவுபடுத்தியிருப்பதற்காக என் சார்பிலேயும், ஏழையெளிய மாணவர்களின் சார்பிலேயும், ஆசிரியர்களின் சார்பிலேயும் இந்த அரசுக்கும் குறிப்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் அரசுப் பணியாளர்கள், ஆசிரியர்கள் நலன்களுக்காக அரசு ரூ. 5,000 கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கேட்கப்பட்ட ஒரு கோரிக்கையாக இது இருந்து வந்தது. இதை இந்த அரசு நிறைவேற்றியதுபற்றி ஆசிரியர் சமுதாயமும், அரசுப் பணியாளர் சமுதாயமும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டுள்ளது. இதில் பாராட்டுக்குரிய முக்கியமான செய்தி என்னவென்றால், அரசு ஊழியர்கள் இந்த சேமிப்பு திட்டத்தில் சேரும்போது, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 கொடுப்பது ஒரு பெரிய சுமையாக இருக்காது. ஆனால் ஓய்வு பெறும்போது ரூ. 30 ஆயிரம் வரை கட்டாயச் சேமிப்பாகக் கிடைக்கும்போது, மிக மகிழ்ச்சியாக அதை அவர்கள் பெறுவார்கள். சூப்பரானுவேஷன் பீரியடில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், இந்தப் பணம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று ஆளுநர் உரை விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதுகுறித்து இப்போது ஒரு ஆணை வந்திருக்கிறது. அவர்களும் இத்தகைய பணம் ரூ. 5,000 பெறுவார்கள் என்று கூறியிருப்பது குறித்து என்னுடைய பாராட்டையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இயல்பாக ஓய்வு பெறுபவர்களுக்குத்தான் இந்த ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 33 வருடம் பணியாற்றி ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்கோ பணியாளர்களுக்கோ முழு ஓய்வூதியம் இருக்கிறது. 33 ஆண்டு முடியாதவர்களுக்கும் இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ஆசிரியர்கள் மத்தியில் 'இன்சென்ட்டிவ் இன்கிரிமெண்ட்' கொடுப்பதுபற்றி, ஒரு எரிமலை உருவாகிக்

கொண்டிருக்கிறது. அதாவது இத்தனை ஆண்டுகளாக எம்.ஏ., எம்.எட். படித்தால் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு 'இன்சென்டிவ் இன்கிரிமெண்ட்' கொடுத்து வந்தார்கள். அது ஒன்றுதான் அவர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக இருந்தது. காரணம் ஆசிரியர்களுக்கு பொதுவாகவே பிரமோஷன் வாய்ப்பே இருக்காது. அந்த நிலையில் இந்த இன்சென்ட்டிவ்-க்காக அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து, எம்.ஏ., எம்.எட். போன்ற பட்டங்கள் வாங்கு கிறார்கள். அப்படிப் பட்டம் வாங்கினால், அவர்களுக்கு 50 சதவித பென்ஷன் கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது அது தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த பட்ஜெட் விவாதம் முடிந்த பிறகாவது அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இந்த 'இன்சென்ட்டிவ் இன்கிரிமெண்ட்' கொடுக்கப்படும் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த வேண்டுகோளை அவர்களுக்கு விடுக்கிறேன்.

இன்னும் மேல்நிலைப் பள்ளியில் வேலை செய்யும் நாலாயிரம் ஆசிரியர்கள் ரெகுலரைசேஷன் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டு காலம் அவர்கள் வேலை செய்தும் அவர்களை 'ரெகுலரைஸ்' செய்யாமல் வைத்திருக் கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு 'மெடிகல் லீவ்' கிடைக்கவில்லை. இன்கிரிமெண்ட்டும் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. இது அரசாங்கத்துக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சினை இல்லை. எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்யும் இந்த அரசாங்கம், இதை மிகச் சுலபமாகச் செய்துவிடலாம். இதனால் அரசுக்கு எந்தவித நஷ்டமும் கிடையாது. பணச் செலவும் இல்லை. ஆகவே பி.ஜி. ஆசிரியர்களுக்கு 'ரெகுலரைசேஷன்' செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

அடுத்து, தற்போது பள்ளிகளுக்கு விடுமுறைக் காலம் வரப்போகிறது. 'லீவ் டிராவல் கன்சேஷன்' என்பது தற்போது தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் களுக்கும், மாநகராட்சிப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. எனவே இந்தச் சலுகையை தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மாநகராட்சிப் பள்ளி ஆசிரியர் களுக்கும் இந்த ஆண்டு முதல் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் நான்காவது ஊதியக் குழு 1984 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முதல் நாள் தொடங்கி பணியாற்றும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அந்தக் குழு அமைந்து பணியாற்றும்போது, அனைத்து ஆசிரியர்களின் சங்கங்களைச்

சார்ந்த பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து எந்த அளவுக்கு ஊதிய உயர்வு அளித்து ஊதிய விகிதங்களை நிர்ணயிக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய ஆலோசனையின் பேரில்தான் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அதிகாரிகளை மட்டுமே ஊதியக் குழுவைச் சார்ந்தவர்கள் கேட்கும்போது, அதிகாரிகள் தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை மட்டுமேதான் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்ற கருத்து பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. எனவே அதைத் தவிர்ப்பதற்காக, அனைத்து ஆசிரியர் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துப் பேசி அவர்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் ஊதியக் குழு நியாயமான விகிதத்தில் ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கொடைக்கானலில் அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று, மகளிர் நலன் குறித்த கல்வி முன்னேற்றத்திற்கும், ஆராய்ச்சிப் பணியினை மேற்கொள்வதற்கும், மகளிர் நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்டதை நான் வரவேற்கிறேன். பொதுவாக தற்போது மகளிர்தான் அநேகமாக சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு முன்னேற்றம் அளிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதன்படி அன்னை தெரசா மகளிர்ப் பல்கலைக் கழகம், பெண்களின் நலனுக்காக பல நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வரவும், பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கான ஆலோசனைகளை நல்கவும் அமைந்துள்ள இந்த நேரத்தில் தமிழக அரசு அவர்களுக்காக இன்னும் அதிகமாகப் பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில், தற்போது குறைந்தபட்ச ஓய்வூதியமாக ரூ. 125 தான் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, குறைந்தபட்ச ஓய்வூதியத்தை ரூ. 150-ஆக வழங்க இருப்பதாக வாக்குறுதி அளித்திருந்தார்கள். அதன்படி குறைந்தபட்ச ஓய்வூதியமாக ரூ. 150 வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுகிற வாய்ப்பினைத் தாங்கள் அளித்ததற்காக நான் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில்

ான் சார்ந்துள்ள கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று ஒரு ிதியை ஒதுக்கி, கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற பெயரில் ணியாற்றி வருகிற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பல சலுகைகளையும் ொடுத்து, அதைப் போன்றே இந்த ஆண்டு 12 தொழில் நெசவாளர் ூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கவும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது ன்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்து, கைத்தறித் தொழிலில் ஆதித் திராவிட மக்களை ஈடுபடுத்துவது என்ற முறையில் சில விதிமுறைகளையும் வகுத்து அமுல்படுத்த இருக்கிறார்கள். நான் சார்ந்துள்ள கைத்தறி நெசவுத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட சில நல்ல ஏற்பாடுகளையும் நம்முடைய மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து, அவர்கள் இன்றைக்கு அவற்றையெல்லாம் அமுல் செய்கிற வகையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, சமீபத்தில் கோளத்திற்கு வந்திருந்த மத்திய வர்த்தகத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கைத்தறிகளுக்கு என்று சில ரகத் துணிகளை ஒதுக்கப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் கடந்த மாதம் 25 ஆம் நாள், சென்னையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள எக்ஸ்போ-84 என்ற தேசிய கைத்தறிக் கண்காட்சியில் கலந்து கொண்டு பேசிய மத்திய துணை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சங்மா அவர்கள் கைத்தறிகளுக்கு என்று சில ரகத் துணிகளை ஒதுக்குவது சம்பந்தமான சட்டத்தை இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டு வர இருக்கிறது என்ற சந்தோஷகரமான செய்தியை இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நெசவாளர்களுக்கு ஒரு வங்கியை அமைக்கப் போவதாகவும், அதை கேரளாவில் அமைக்கவிருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். இதையெல்லாம் கேட்கிறபோது, நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஐந்தரை இலட்சம் நெசவாளர்களும், என்னைப் போன்றவர்களும் பெரிய சந்தோஷம் அடைகிறோம். ஆனந்தக் கண்ணீரில் மிதக்கிறோம் என்று சொல்லலாம்.

நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். சுதந்திரம் வந்த பிறகு சுய தேவைப் பூர்த்தி என்ற அடிப்படையிலே 1948 ஆம் ஆண்டு வெளி நாட்டிற்கு ஏற்று வர்த்தகம் செய்வதை நிறுத்திவிட்டோம். கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதை நிறுத்தினோம். உப்பை நிறுத்தினோம். இப்படிப் பல பொருள்களை நிறுத்தினோம். தனக்கு மிஞ்சித்தான் தர்மம் என்ற நிலையில் நாம் நிறுத்தியதன் விளைவாக, 1948 ஆம் ஆண்டு, 1950 ஆம் ஆண்டு, 1951 ஆம் ஆண்டுகளில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல், நெய்த துணிகளை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்ப முடியாமல் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல், தமிழ் நாடு முழுவதும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பஞ்சம்.

பட்டினியில் வேலையில்லாமல் இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலேதான் நான் சென்னைக்கு வந்தேன். பஞ்சத்திலே அடிபட்டு வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் சென்னைக்கு வந்தவன் நான். அந்த நேரத்தில் ஒரு சிலர் வட நாட்டிற்குச் சென்று குடியேறினார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில்தான் 1952 ஆம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மகாநாட்டில், கைத்தறித் துணித் தேக்கத்திற்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சேலம் சித்தையன், அருப்புக்கோட்டை எம். எஸ். இராமசாமி, திரு. வி. எல். இருஷ்ணன் மற்றும் என்னைப் போன்ற நெசவுத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அண்ணாவை வற்புறுத்தினோம். அப்படி வற்புறுத்தியதற்கிணங்க சேலம் மாநாட்டில் அண்ணா அவர்கள் அருமையான தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இன்றிலிருந்து யார் ஒருவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் என்று சொல்கிறார்களோ அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கைத்தறித் துணியைத்தான் அணிய வேண்டும் என்று—எப்படி கதரைக் கட்டியவர் காங்கிரஸ்காரர் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதோ அதைப் போலவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் கைத்தறித் துணியைக் கட்ட வேண்டும்—அந்த மகாநாட்டிலே தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். அதிலேயிருந்து பொதுக் கூட்டம் ஆனாலும் சரி, நல்ல காரியங்கள் ஆனாலும் சரி, திருமணம் ஆனாலும் சரி, பூ மாலைகளுக்குப் பதிலாக கைத்தறித் துண்டு அணிய வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப் பட்டது. அது நடந்தது டிசம்பர் மாதம். அடுத்து வருகின்ற சனவரி 4 ஆம் தேதி முதல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள முன்னணித் தொண்டர்கள், தலைவர்கள் எல்லாம் கைத்தறித் துணியைத் தோளில் சுமந்து ஒவ்வொரு ஊராகச் சென்று விற்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் போட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், மற்றும் அன்றைக்கு முன்னணியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்களும், நாவலர் அவர்களும், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் கைத்தறித் துணியைத் தோளில் சுமந்து ஊர் ஊராகச் சென்று விற்றார்கள். என்னைப் போன்றவர்களும் விற்றோம். இதைப்பற்றி அன்றைக்கு ராஜ்ய சபை உறுப்பினராக இருந்த திரு. பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் பண்டித நேருஜி அவர்களைப் பார்த்து, "தென்னாட்டில் உள்ள லீடர் அண்ணாதுரை அவர்கள் கைத்தறித் துணியைத் தோளில் சுமந்துகொண்டு சென்று ஊர் ஊராக விற்றுக் கொண்டு வருகிறாரே, அதைப்பற்றி இந்த அரசின் கருத்து என்ன?" என்று கேட்ட நேரத்தில், அன்றைக்குப் பாரதப் பிரதமராக இருந்த பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள், "நான் கூர்ந்து கவனித்தேன். அவர் செய்யக் கூடிய காரியம் பயன் உள்ளதாக இருக்கிறது . . ."

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமைதி காக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : . . . "கைத்தறித் துணி தேக்கத்தில் இருப்பதைப் போக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் அரிய செயலை செய்திருக்கிறார்கள்" என்று அன்றைக்கு ராஜ்ய சபையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலே இன்றைக்கு வெள்ளந்தாலே நிரம்பியிருக்கின்ற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான். அதேபோல இராசபாளையம், சத்திரப்பட்டி, செட்டியார்பட்டியம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் இப்படி ஒரு 20 கிராமங்களிலே சாலியர் என்ற ஒரு சமுதாயத்தினர் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருந்த நேரத்திலே பட்டினிப் பட்டாளம் என்ற ஒரு பட்டாளத்தைத் திரட்டிக் கொண்டு அவர்கள் சென்னையை நோக்கி கால்நடையாகவே வந்தார்கள். அந்தப் பட்டினிப் பட்டாளத்திற்கு இறந்துபோன ஜீவா அவர்கள் தலைவராகவும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருக்கிற மணலி கந்தசாமி அவர்கள் தலைவராகவும் இருந்து—இப்படிப் பல பேர்களை எல்லாம் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு நன்றி சொல்வதற்காகச் சொல்கிறேன்—அவர்கள் அங்கேயிருந்து அந்த மக்களையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சென்னையை நோக்கி வந்தார்கள். சென்னையை நோக்கி வந்த அந்தப் பட்டினிப் பட்டாளம் அன்று சென்னை ராஜதானி என்று இருந்த தமிழ் நாட்டினுடைய—வெள்ளைக்காரர்கள் சுதந்திரம் கொடுத்தப் பிறகு ராஜதானியாக இருந்த—சட்ட சபையை நோக்கி வந்தார்கள். இந்த ராஜதானியினுடைய பிரதமராக—அன்றைக்கு முதலமைச்சர் என்று கிடையாது—ஆசார் ராஜாஜி அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களிடத்திலே முறையிட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தான் செய்த காரியத்தையும் முறையிட்டார்கள். பேரறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் அந்த சட்ட மன்றத்திலேயே, அந்தக் கூட்டத்திலேயே கைத்தறித் துணி போட்டு வேட்டியையும் சேலைகளையும் ஒதுக்க வேண்டு மென்ற தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்றி டில்லிக்கு அனுப்பினார்கள். அனுப்பிய அந்தத் தீர்மானத்தை மத்திய அரசினர் அமுல்படுத்தவில்லை. அன்றைய பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் ஆர்வத்தோடு வாங்கினார்கள்; செயல்படுத்துவதற்கு எவ்வளவோ ஒரு ஏற்பாட்டையும் செய்தார்கள். ஆனால் வட நாட்டிலே இருக்கின்ற முதலாளிகள் அன்றைக்கு விசைத் தறிகள் வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் வெறும் மில்கள் தான். அதனால் அதை அவர்கள் கிடப்பிலே போட்டுவிட்டார்கள். அதற்குப் பரிகாரமாக அடுத்து 1954 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதே முறையில் தோளில் துணியைச் சுமந்து விற்றார்கள். முதலாம் ஆண்டு 1953-லே விற்றபோது 16 லட்ச

[திரு. சி. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 9

ரூபாய்க்கு துணியை விற்றார்கள்; அடுத்த ஆண்டு தோளிலே சுமந்து விற்றபோது 35 லட்ச ரூபாய்க்கு விற்றதாக பாராளுமன்றத்திலே—எனக்கு நினைவு சரியாக இருக்குமானால்—பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு மத்திய அரசு, காங்கிரஸ் அரசு, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் தலைமையில் இருந்த அரசு இந்தக் கைத்தறிக்கு என்னென்ன நன்மைகள் செய்தால் இதைப் பிழைக்க வைக்க முடியும், இந்தக் கைத்தறிக்கு விளம்பரம் செய்தால்தான் விற்க முடியும் என்ற ஒரு அடிப்படைத் தத்துவத்தை உணர்ந்தது. இந்தக் கைத்தறிக்கு ஏதாவது உதவி செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்று உணர்ந்தது. அன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் வைத்திருந்தது 16 லட்சம் கைத்தறிகள் என்று சொல்கிறார்கள்; இன்றைக்கு 30 லட்சம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த மக்களை, எப்படியும் வாழ வைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்திலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று முனைந்து, கைத்தறி வாரவிழா என்று இந்தியா முழுவதும் குறிப்பிட்ட பாகத்தில் நடத்துவது என்ற ஒரு தீர்மானத்தை அவர்கள் அங்கே கொண்டு வந்து செயல்படுத்தினார்கள். அதே நேரத்தில் நித்தியானந்த கானுங்கோ என்று தனக்கு இருந்த அமைச்சரை ஒரு குழுவினுடைய தலைவராகப் போட்டு இந்தியா முழுவதும் சென்று கைத்தறிக்கு நாம் என்னென்ன செய்யலாம் என்று ஒரு அடிப்படையை ஆராய்ந்து சொல்ல வேண்டுமென்று நித்தியானந்தம் தலைமையிலே ஒரு கமிட்டி அமைத்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியினர் இந்தியா முழுவதும் சென்று பார்த்துவிட்டு அவசியம் இந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டும்; அந்த மக்களுக்கு வாழ்வு அளித்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்ற ஒரு அடிப்படையிலே பல சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அன்றைய பிரதமர் மில் துணிகளுக்கு செஸ் வரி என்று விதித்து, செஸ் பணத்தை வசூலித்து அதிலே வரக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டு கைத்தறிகளுக்கு இந்தியா முழுவதும் ஒரு கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கம் அமைப்பது, கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கம் மூலமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சரக்குகளை வாங்கி விற்பதற்கு மாநில அபெக்ஸ் சொசைட்டிகளை அமைப்பது, அந்த நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது போன்ற பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் நன்றி சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். இப்படிக் காரியங்கள் செய்து கொண்டிருந்த நேரத்திலேதான் நெசவாளர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு விமோசனம் கிடைத்ததா என்றால் கிடைக்கவில்லை. ஆறு மாதம் என்று சொல்வார்களே ஒரு பழமொழி. ஆறு மாதம் வெறும் வயிறு; ஆறு மாதம் நாலுர் கஞ்சி. நாங்கள் ஆறு மாதம் வாழ்வது, ஆறு மாதம் சாவதுமாக இருந்த அந்தச் சூழ்நிலையிலே

1984 மார்ச் 9] [திரு. சி. இராமலிங்கம்]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக 1967-ல் வந்தார்கள். அவர்கள் வந்த பிறகு, 1968 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். அவர்களும், இந்தத் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வைத்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அமரர் ராஜாஜி அவர்கள் என்ன தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்களோ அதே தீர்மானத்தை மீண்டும் கொண்டுவந்தார்கள். 1967 எங்கே? 1953 எங்கே?

(முற்பகல் 10-30)

இத்தனை ஆண்டுக் காலமாக மத்திய அரசு எங்களைப்பற்றிச் சிந்திக்காமல் இருந்திருக்கிறது. ஏதோ உதவி செய்கிறோம், உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்கின்ற உதவி யாருக்குப் போகிறது என்றுகூட கணித்துப் பார்க்காமல் இருந்தார்கள். அன்றைக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை எங்களுக்காகக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது, அதை மத்திய அரசு கிணற்றிலே போட்டது. ஏதோ சலுகை, சலுகை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். நெசவாளிகளாகிய நாங்கள் பட்டினியால் வாழ்வதா சாவதா என்று இருந்த நிலையிலே பேரறிஞர் அண்ணாவின் வழிவந்த புரட்சித் தலைவர் பொன்மனச் செம்மல் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 1977-ல் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் நெருக்கமாக இருந்த காரணத்தினால், நான் சொல்வேன். அப்போது டெல்லியில், இன்றைய தினம் மாஜி பிரதமர், திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதமராக வந்தார்கள். இங்கே தமிழ் நாட்டில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் முதலமைச்சராக வந்தார்கள். ஒரு சம்பிரதாயம் இருக்கின்றது. எந்த மாநிலத்தில் முதன்முதலாக யார் முதலமைச்சராக வருகின்றார்களோ, தேர்தலிலே வெற்றி பெற்று வந்தாலும், முதன் முதலாக முதலமைச்சர் அவர்களை அழைத்துப் பேசுகின்ற ஒரு வழக்கம் இருக்கின்றது. அந்த முதல் சந்திப்பில், முதன் முதலாக முதலமைச்சர் அவர்களை அழைத்துப் பேசுகின்றபோது, அந்த பிரதமர் மாண்புமிகு திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுடைய அந்தக் கூட்டத்திற்கு மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்றார்கள். முதன் முதலாக தமிழகத்திலேயிருந்து சென்றிருக்கின்றார்கள். முதன்முதலாகப் பதவியேற்றுப் போகிறவர்கள். பேசவேண்டிய பேச்சு இந்த நாட்டைப்பற்றி இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளைப்பற்றிப் பேசியிருக்கலாம். தமிழ்நாட்டின் தேவைபற்றிப் பேசியிருக்கலாம். ஆனால் நெசவாளிகளாகிய நாங்கள் செய்த ஊழ்வினை, நாங்கள் செய்த புண்ணியம் என்று சொல்வது அல்லது எங்கள் முன்னோர்கள் பட்ட துன்பம் என்று சொல்வது அல்லது அவர்கள் செய்த புண்ணியம் என்று சொல்வது என்பதுபோல, அன்றைக்கு முதன்முதலாக

பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களிடத்திலே நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியபோது சொன்னார்கள். 'எங்களுடைய தமிழ் நாட்டிலே கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சினையிலே சரியான நிம்மதியில்லை. அவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் ராஜாஜி அவர்களும், பெரியார் அண்ணா அவர்களும் கரை போட்ட வேஷ்டி, சேலைகளைக் கைத்தறியிலே நெய்ய வேண்டும் என்ற அந்த தீர்மானங்களையெல்லாம் போட்டிருக்கின்றார்கள். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களே, தாங்களும் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினால், முதலிலே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும்' என்றுதான் அவர்கள் முதன்முதலாகப் பேசிய பேச்சு இருந்தது. பிரதமர் அவர்களிடத்திலே அப்படிப் பேசினார்கள். அவரும் முதன்முதலாகப் பிரதமராக வந்திருந்தார்கள். நம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் முதன்முதலாக முதலமைச்சராக வந்திருந்தார்கள். நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்று அவர்களிடம் பேசிய கன்னிப் பேச்சிலே எங்களைப்பற்றித் தெரிவித்து, எங்களுடைய கருத்தைப் புரிந்துகொண்டு பேசியதற்கு நாங்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி நான் எத்தனையோ பலமுறை மேடைகளிலே பேசியிருக்கிறேன். ஒரு நெசவாளத் தொழிலாளியாக இருக்கின்ற நானே அன்று முதலமைச்சராகச் சென்றிருந்தாலுங்கூட, அப்படிப் பேசியிருக்க மாட்டேன். அந்த நெசவாளர் சமுதாயத்தில் பிறந்த நமது மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்களும் முதலமைச்சராகச் சென்றிருந்தாலுங்கூட, அவரும் அப்படிப் பேசியிருக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஏனென்றால் அந்த ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அவருடைய சமுதாயத்தைப்பற்றி 'நான் ஒரு நெசவாளர்' என்று சொல்வதில்லை. ஒரு பதவிக்கு வந்துவிட்டால், தான் ஒரு அரச பரம்பரையைச் சார்ந்தவர் என்று நினைத்துக்கொள்வார்கள். ஒரு மந்திரி பதவிக்கு வந்துவிட்டால் நாம் யாரோ, எங்கேயோ இருந்து வந்து விட்டோம் என்பதுபோலத்தான் எல்லோரும் நினைப்பது வழக்கம். அவைகளையெல்லாம் மீறிய வகையிலே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், தான் செய்த தொழில் வேறு, தான் இருந்த நிலைமை வேறு, அந்த நிலைமைகளை மறந்து ஒரு நெசவாளரைப்போல போராடினார்கள். பேசினார்கள் என்றால் இதைவிட எங்களுக்கு என்ன இருக்கிறது? அதற்கு நாங்கள் என்ன கைமாறு செய்யப்போகிறோம்? இந்த சமுதாயத்தில் வேறு யாரும் அப்படிச் செய்யமாட்டார்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு நாங்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி யாராவது எங்களுக்குச் செய்திருக்கின்றார்களா?

அதன் பிறகு அவர்கள் என்னை கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ஆலோசனைக் குழுத் தலைவராக, அதிகாரப் பற்றற்ற தலைவராக, அதுவும் எதிலும் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் இல்லாத தலைவராக நியமித்தார்கள். அப்படி நியமித்த பிறகு அவர்கள் என்னிடத்தில் முதலில் பேசியபோது, 'உங்களுடைய நெசவாளர் சமுதாயத்திற்கு உங்களால் என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்யுங்கள். அதற்கு ஆலோசனை சொல்லுங்கள். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொல்லுங்கள் அல்லது என்னிடத்திலே சொல்லுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். அதன்படி நான் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். அவர்கள் நெசவாளர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப்பற்றி நான் இங்கே பேசியபோது, ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டு பாராட்டி வரவேற்றுப் பேசினேன். அதன் பிறகு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை இந்த அரசு, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் அமைந்த அரசு கொண்டு வந்தது.

திரு. ஜே. எம். மியாகான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கோவாப்டெக்ஸ் சொசைட்டியில், 'வீவர்ஸ் சொசைட்டி'-யில் தலைவராகப் போட்டிருப்பதை, பவர் இல்லாத தலைவராக போட்டிருப்பதை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்களா அல்லது குறைசொல்லிப் பேசுகின்றார்களா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து. அதிகாரப் பற்று இல்லாது இருப்பதால்தான் நான் இதையெல்லாம் பேச முடிகிறது. அதிகாரப் பற்று உள்ள தலைவராக இருந்தால், நான் இந்தக் குறைகளையெல்லாம் இந்த அவையிலே எடுத்து வைக்க முடியாது. அப்படி அதிகாரப் பற்றில்லாத காரணத்தினால். மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவந்து, பிறகு அமுல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் நன்மையாக இருந்து வருகிறது. ஆதலால்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து ஒருசில குழுக்களுக்குச் செல்கிறபோதெல்லாம், எளிதாக இருக்கிறது. டில்லியில் பண்டித நேருவினுடைய திருக்குமாரத்தி பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களைச் சந்தித்துக் கோரிக்கைகளைக் கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் உறுப்பினர் திரு. மியாகான் கூறுவதுபோல் தலைவராக (சேர்மனாக) இருந்தால், தம் அமைச்சரைத் தவிர வேறெங்கும் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே அது ஒரு வாய்ப்பாகத்தான் இருக்கிறதென்று கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

கடந்த மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், கர்நாடகத்திலும், ஆந்திராவிலும், மழை பெய்யாத காரணத்தினால் பட்டுப் பூச்சிகள் வளர்ப்பு குறைந்து, பட்டு உற்பத்தி குறைந்து, ஒரு கிலோ மூலப் பொருள் (ரா மெட்டீரியல்) பட்டு நூல் விலை 700 ரூபாய்க்கு விற்றது. அப்படி விற்றால் ஒரு பட்டுச் சேலை நெய்வதற்கு ஆகின்ற சாயம் மற்ற செலவுகளை எல்லாம் பார்த்தால், ஒரு கிராம் பட்டுக்கு அன்றைய விலை கிட்டத்தட்ட 1¾ ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு 65 காசிலிருந்து 75 காசுவரை குறைந்திருக்கிறது. சேலை 300 கிராமுக்குத்தான் வரும். தாய்மார்கள் விரும்பி பட்டுச்சேலை எடுக்க வேண்டுமென்றால் என்ன விலையாகும்?

பட்டுத் தொழில் இன்றைக்கு நசிந்து வருகிறது என்று அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்களிடம் சொன்னபோது, கிட்டத்தட்ட 80,000 தறிகள் அசல் பட்டு நெய்கிறார்கள் என்று சொன்னவுடனே, உங்களுக்குத் தெரிந்ததைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். பட்டு சொசைட்டித் தலைவர்களையும், உற்பத்தியாளர்களையும் அழைத்து மாநாடு போட்டு உடனே டில்லிக்குத் தூதுக் குழுவாகச் சென்றோம். எண்பது பேர் சென்றோம் பிரதமர் அவர்களிடத்திலே நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னதால்தான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் சந்தித்துப் பேசியதால்தான், நாங்கள் 8½ மணிக்குக் கொடுத்த மனுவைப் பெற்று 10½ மணிக்கு சீனாவிலிருந்து 250 டன் பட்டு நூல் இறக்குமதி செய்வதற்கு உத்தரவிட்டார்கள். நான் இதைப் பெருமையாகச் சொல்கிறேன். அந்த அளவுக்குச் செய்தார்கள். தட்டினால் திறக்கப்படும், கேட்டால் தரப்படும் என்ற சூழ்நிலையை வைத்து அம்மையார் அவர்களைக் கேட்டோம், அவற்றைப் பெற்று வந்தோம்.

அதைப்போல ரிபேட்டுக்காக மனு கொண்டுபோய் கொடுத்தோம். 15 நாளைக்கு என்றிருந்ததை இன்றைக்கு 60 நாளாக ஆக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 'இப்படி சில நூல் பற்றாக்குறை வருகிறபோது நூல் விலை ஏறுகிறது, இறங்குகிறது. இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டு'மென்று கேட்டேன். அதற்கான ஆலோசனையைக் கேட்டார்கள். 'அதையும் மனுவில் கொடுத்திருக்கிறோம், நூல் உற்பத்தி அதிகமாகிறபோது, வாங்கித் தேக்கி வைத்துக்கொள்வது, பிறகு நூல் விலை ஏறுகிறபோது, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கலாம்', என்று சொன்னதன்பேரில் யார்ன் பேங்க் என்று வைப்பதுபோன்று கோவாவிலேகூட அதன் கிளையை வைத்திருக்கிறார்கள்—இப்படி எங்களுக்குத் தேவையான சில சலுகைகளைப் பெற்று வருகிறோம். இத்தனை பேர்கள் செய்த முயற்சியால், மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களிடம் தீர்மானம் கொடுத்தோம். பேரறிஞர் அண்ணாவிடம் தீர்மானம்

கொடுத்தோம். இன்றைய முதல்வராக, எங்களுடைய நெசவாளர்களின் கண்கண்ட தெய்வமாக இருக்கக்கூடிய டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களிடத்திலே சொன்ன அந்தக் கருத்தையும், அதன் பிறகு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களிடத்திலே நெசவாளர்கள் குறித்து சொன்ன கருத்தையும் அடிப்படையாக வைத்து, இன்றைக்கு எங்களுக்கென்று சில ரக துணிகளை ஒதுக்க மத்திய அரசில் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு தீர்மானம் வர இருக்கிறதென்பதைச் சொன்னதைக் கேட்டு மகிழ்கிறோம்.

அந்தத் தீர்மானம் குறித்து நான் சில எண்ணங்களை, எனக்குள்ள அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே சொல்வதென்பது என்னுடைய கடமை என்ற அடிப்படையிலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் மத்திய அரசுக்கு இதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கைத்தறிக்கு என்று சிலரக துணிகளை ஒதுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே பாரம்பரை பாரம்பரையாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்துவந்த புளியகாட் சாரம் என்று சொல்வார்கள்; அதாவது லுங்கி, கைலி என்று சொல்லக்கூடிய துணிவகைகளை போர்த்துகீசியர்களின் துறைமுகமாக இருந்த பளியகாட்டிலிருந்துதான், அரபு நாடுகளுக்கும், கீழ் திசை நாடுகளுக்கும் அனுப்பியதாகவும், அதனால் இதுபோன்ற துணிகளுக்கு அப்பெயர் வைக்கப்பட்டதென்பதும் வரலாறு. அதன்பிறகு 'ப்ளீடிங் மெட்ராஸ்' என்ற தண்ணீரிலே துணி. நீங்கள் எல்லாம் அதைப்பற்றிக் கேட்டிருப்பீர்கள். போட்டால் அது சாயம் இழக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்: அதுவும் சென்னையிலேதான். அடுத்து 'மெட்ராஸ் செக்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடியதும் சென்னையிலேதான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நான்கு, ஐந்து வண்ணங்களிலே நெய்யக்கூடிய சட்டைத் துணி அது. இவற்றையெல்லாம் கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்த அவையின் மூலமாக மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அன்றைக்கே சொன்னேன். முன்பு எங்களுக்குப் போட்டியாக மில் முதலாளிகள்தான் இருந்தார்கள். இன்றைக்கு விசைத் தறிகள் வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் செய்யும் இல்லூர்மல்லுகளை கடந்த கூட்டத்தில் சொன்னேன். விசைத் தறிகளிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடாது, கைத்தறிக்கே எல்லாவற்றையும் கேட்கிறீர்களே என்றால், 36"-க்கு மேல் 'ரியல் மெட்ராஸ்' என்ற இந்த ரகங்களை அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது. இங்கிருந்து ஆப்பிரிக்காவுக்குச் கர்சிப்புகள் கிட்டத்தட்ட 300 ஆண்டுகளாக சென்று கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு அந்த வியாபாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதையும் கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்

[திரு. சி. இராமலிங்கம்] [1956 மார்ச் 9

[illegible]கிறேன். 36"-க்கு மேல் மேலே சொன்ன பலவகைப் துணிகள், [illegible], டவல், பெட்ஷீட், பெட்ஷீட் செக்ஸ் என்ற இந்த ரகங்களை எல்லாம் விசைத் தறிகளிலே, மில்களிலே நெய்யக்கூடாது என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, இதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, புட்டா சேலைகள் என்று சொல்லுவார்கள். இவைகளுக்குத் தரப்பார்கள் கட்டும் சேலையிலே இடையிடையிலே பூக்கள் இருக்கும். இதை எம்பிராய்டரியிலும் நெய்வார்கள், தறியிலும் ஜக்கார்டு அமைத்து அந்தப் பூக்களை நெய்வார்கள். எம்பிராய்டரி செய்வதற்குத் தடை விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. துணிகளில் பூக்கள் அமைப்பது, கோடுகள் அமைப்பது அல்லது யானை, புலி போன்ற மிருகங்களை அமைப்பது என்பது தறியில் ஜக்கார்டு மூலம் நெய்வதாகும். ஜக்கார்டு அமைத்து வடநாட்டு முறைப்படி பூக்களை—சாமந்தி, மல்லி—நெய்வார்கள். வடநாட்டிலே உள்ள விசைத் தறிக்காரர்கள் ஜக்கார்டு அமைத்து இதைச் செய்கிறார்கள். [illegible], டில்லி, மீரட், மகாராஷ்டிரப் பகுதிகளில் 52", 54" நெய்து, குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சரித்திர காலத்திலிருந்து கைத்தறியில்தான் நெய்து வந்தார்கள். அதற்காக ஒரு கண்காட்சி திறந்தோம். [illegible] என்று பட்டுத் துணியில் ஒரு ரகத்தையும் புதுப் பாவு என்று ஒன்றையும் திறந்தோம். அதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லாம் அழைத்தோம். ஆனால் யாரும் வந்து பார்த்ததாக குறிப்பேட்டிலே இல்லை. மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்து துணிகளை நெய்தது கைத்தறியில்தான். கைத்தறியிலே மகளிரைக் கவருகிற முகவிருக்கு மேலும் அழகூட்டுகிற சேலைகள் நெய்யப்படுகின்றன. ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். இடையிலே இருப்பது சேணியன் கைவேலை, காதிலே தொங்குவது தட்டான் கைவேலை என்று. இந்த இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு பெண்ணை அழகாக உருவாக்கும். அந்தச் சூழ்நிலையில் துணிகளை நெய்யும் எங்களை, விசைத் தறியிலே நெய்பவர்கள், வேலையில்லாமல் ஆக்குகிறார்கள். கோடு போட்ட, பார்டர் போட்ட விசைத் தறியிலே நெய்யக்கூடாதென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். டி. சித்தரபதி: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர்களே, நம்முடைய மாமன்றத்தில் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் உறுப்பினர்கள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அதற்கான காரணத்தை தலைவர்கள் அறிவிக்கலாம். [illegible] இருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவையைப் பொறுத்த வரையில், குறைவு என் இருக்கிறது, இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதுதான் தலைவருடைய வேலை. [illegible] தேவையான அளவுக்கு இங்கே

1956 மார்ச் 9] [மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். [illegible] நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம் நடக்கும்போது [illegible] எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் அவையில் இருப்பது விரும்பத்தக்கது [illegible] எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. மாண்புமிகு உறுப்பினர் [illegible] அவர்களும் பகுதியில் வெளியே நிச்சயமாக வந்து அவையில் அமருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இங்கே இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. சி. இராமலிங்கம்: ஜக்கார்டு இயந்திரம் மூலமாக உற்பத்தி செய்வதை முழுமையாக கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் நிர்மாணமும் கொண்டுவருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களாலும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களாலும் கொண்டுவரப்பட்ட நிர்ணயத்தின்படி, கரை போட்ட வேஷ்டி சேலைகளை கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டும். வேஷ்டி சேலைகள் என்றால் கரை உள்ளதை கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டும். 50" இருக்க வேண்டும். [illegible] எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் விசைத் தறியிலே [illegible] உற்பத்தி செய்துகொள்ளட்டும்.

திரு. ஜே. எம். மியாகான்: கைத்தறி சம்பந்தமில் பேசியதை எல்லாம் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் [illegible] காட்டிலும் நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிப் பேசுவது நல்லது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நிதிநிலை அறிக்கையில் கைத்தறிபற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அது தொடர்பாகத்தான் உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். மேலும் அவர் என்ன பேசுவது என்று முடிவு செய்வது அவர்தானே தவிர வேறு உறுப்பினர் அல்ல.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: நான் உறுப்பினர் திரு. மியாகான் போல, [illegible] அல்ல. எதையும் புரிந்துகொண்டு பேசுகிறவனும் அல்ல. எங்கள் மக்கள் வாழ்வும் எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் இந்தக் கைத்தறிதான். எங்கள் நாட்டிலே 31 கோடி நெசவாளர் மக்கள் [illegible] இருக்கிறது. [illegible] நான் பேசுகிறேன். கரை போட்ட [illegible]கிறார்கள். அவர்களுக்காகத்தான் [illegible] ஒதுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். [illegible] சேலைகளை எங்களுக்கு [illegible] பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு கேட்டுக்கொள்கிறேன். விசைத் [illegible] வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

அடுத்து, பட்டுப் பூச்சியிலிருந்து [illegible] எடுக்கிறார்கள். பட்டுநூல் [illegible] கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டும். பட்டுப்பூச்சி சம்பந்தப்பட்ட [illegible] கைத்தறிக்கே [illegible] பட்டுநூல் எடுக்கும் பணி எல்லா இடங்களிலும் [illegible] கக்கூன் எடுத்து, பட்டுநூல் எடுக்கும் பணி

[திரு. பி. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 9

நடைபெறுகிறது. இதில் கர்நாடகம் முன்னணியில் இருக்கிறது. ஆந்திரா இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. அடுத்து தமிழகம். பட்டுநூல் தொடர்புடைய அனைத்தையும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்குவதற்கான சட்டம் விரைவில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாலியஸ்டர். இன்றைக்கு துணித் தேக்கம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருப்பது எல்லாம் பாலியஸ்டரில்தான். நான்கு பாலியஸ்டர் பேன்டும், நான்கு ஷர்ட்டும் தைத்துவிட்டால் நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு வேறு துணி எடுக்கத் தேவையில்லை. துணியும் எளிதில் கிழிந்துபோவதில்லை. புதிதாக இந்த ரகத்தை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதனால் ஏற்படுகின்ற சுகாதாரக் கேட்டைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. சீக்கிரம் சலவை செய்து போடலாம். ஐந்து ஷர்ட்டு எடுத்தால் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு வேறு ஷர்ட் தேவையில்லை. "குயவன் சட்டிப்பானை செய்தால், உடைந்தால் அடிக்கடி வாங்குவான்" என்று சொல்லுவார்கள். இப்போது அதற்கும் போட்டியாக வேறு பாத்திரங்கள் வந்துவிட்டபடியால், குயவர்கள் எங்கே போனார்கள் என்றே தெரியவில்லை. அதுபோல் முன்பெல்லாம் ஊருக்கு நான்கு, ஐந்து செக்குகள் எண்ணெய் ஆட்டிக்கொண்டே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு எண்ணெய் எடுக்கும் இயந்திரங்கள் வந்துவிட்டபடியால், எண்ணெய் எடுக்கின்ற செக்குகளைக் காண முடியவில்லை. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்றே தெரியவில்லை. எந்த ஊரிலும் இப்போது நாம் அதைக் காண முடியவில்லை. இன்றைக்கு ஒன்றைப்பற்றி அரசியல்வாதிகள் சொல்கிறார்கள். எல்.ஐ.சி., வங்கி இவற்றில் எல்லாம் கம்ப்யூட்டர் கொண்டு வந்தால், அதை எதிர்க்கத் துணிகின்ற அரசியல்வாதிகள் எண்ணெய் எடுக்கின்ற செக்குக்கு எதிராக இயந்திரங்கள் வந்தபோது அதை எதிர்க்கவில்லை. அதுபோல் கைத்தறிக்கு எதிராக விசைத்தறி வந்தபோது, "கைத்தறி அழியும், ஆகவே விசைத் தறியை எதிர்க்கிறோம்" என்று சொல்ல எந்தத் தலைவரும் முன்வரவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். விசைத் தறி வந்தால் நாட்டின் பொருளாதாரம் வளரும் என்கிறார்கள். இன்றைக்கு கைத்தறியில் உற்பத்தியாகின்ற துணியையே விற்க முடியவில்லை. ஒருநாள் இரண்டு கஜம் கைத்தறியில் நெய்ய முடியும் என்றால், விசைத் தறியில் 20 கஜம் நெய்ய முடியும். இரண்டு கஜம் துணியையே விற்க முடியாத நிலை இருக்கும்போது, 20 கஜம் துணியை எப்படி விற்க முடியும்? தவிரவும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கின்ற இன்றைய நிலையில் கிராமப்புறங்களில் கூட கைத்தறிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தால், வேலையில்லாத்

1984 மார்ச் 9] [திரு. பி. இராமலிங்கம்]

திண்டாட்டம் பெருமளவு [illegible] கிராமப்புறங்களிலும் இந்தத் தொழில் வளரும். அந்தத் தொழில் [illegible] வேறு தொழில் இல்லாத நேரத்தில் [illegible] தமிழ் நாட்டில், சேலம், கோயம்புத்தூர், [illegible] இப்போது [illegible] தறி நெய்பவர்கள் [illegible] ஆனால் அதே ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை. செங்குந்த முதலியார்கள் நெய்வார்கள், சௌராஷ்டிரா இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நெய்வார்கள், தேவாங்க செட்டியார்கள் நெய்வார்கள், சாலியர் நெய்வார்கள். இப்படி ஒரு ஏழு ஜாதிக்காரர்கள் தான் இந்தத் தறி நெசவில் ஈடுபடுவார்கள். கிராமங்களிலிருந்து [illegible] பையன்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லையென்றால், 'செட்டியார் வீட்டிற்குப் போ, வேலை கற்றுக் கொள்ளலாம்' என்று சொல்லி அனுப்புவார்கள். அவர்களும் தறி நெய்கிற வேலையை ஐந்து வருடத்திற்குச் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். இப்போது இன்ஜினியரிங் காலேஜில் சேர்ந்து ஐந்து வருடம் படிப்பது போல் தறி நெசவிலும் ஐந்தாண்டுக் காலம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் தறி நெய்கிற பக்குவம் அவனுக்கு வரும். அப்புறந்தான் அவன் துணி நெய்ய முடியும். திடீரென்று அந்த வேலை வந்துவிடாது. பஞ்சிலே பல வகை இருக்கிறது. பூப்போல பஞ்சு; புகைபோல் பஞ்சு என்று பலவிதம் இருக்கிறது. இப்படி ஐந்து வருடம் கற்றுக்கொண்டு அந்த வேலையைச் செய்கிறபோது, அந்த வேலை மனிதர்களை அழகுபடுத்துகிறது. மனிதனை அழகு செய்யும் வேலை அது. ஆனால் அந்த வேலையைச் செய்கிற எங்களுக்கு, நாங்கள் படுகின்ற துன்பங்களைப் பார்க்கிறபோது, இந்தக் கைத்தறி தொடர்ந்து இருக்கத்தான் வேண்டும் என்ற நிலை வருகிறது.

அப்படித் துன்பம் இருந்தாலும், நாட்டின் பொருளாதார நிலையையும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் போக்க வேண்டுமானால், விசைத் தறியைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். நான் விசைத் தறிக்கு எதிரி அல்ல. இந்தக் கைத்தொழிலை வளருங்கள். இதை வளர்த்தால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறையும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த பாலியஸ்டரைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாலியஸ்டர் துணி கூட அதிகமாகத் தேங்கியிருக்கிறது. பாலியஸ்டர் துணியை அதிகம் உபயோகப்படுத்தும்போது, பஞ்சுத் துணிகளும் பருத்தித் துணிகளும் தேங்கிவிடுகின்றன. அசல் பட்டுத் துணிகளும் [illegible] இப்படிப்பட்ட துணிகளின் தேக்கம் அதிகமாகியிருக்கிறது. [illegible] பேசுகிறோம். மத்திய சர்க்கார் இதற்கு [illegible] செய்ய வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, [illegible] ஒரு [illegible] கொடுக்கப்படுகிறது. [illegible] என்று சொல்லும்போது, அந்த இலாகாவின் அமைச்சரே வந்துவிட்டார்கள். அது

[திரு. சி. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 9

மகிழ்ச்சிக்குரியதுதான். 30 சதவிதம், 40 சதவிதம் கதருக்கு மானியம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கைத்தறிக்கும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கதரும் கைத்தறியும் ஒன்றேதான் என்று மத்திய அரசு ஆக்க வேண்டும். கதர் வேறு, கைத்தறி வேறு அல்ல. கையால் நூலை நூற்றால் கதர் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். [illegible] எந்த நூலையும் நெய்ய தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் கதருக்கு என்று ஒரு சலுகை கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கதரில் கூட பாலியஸ்டர் என்று வந்திருக்கிறது. அது என்ன கதர் பாலியஸ்டர் என்ற புது நாகரிகம்? கொட்டை நூற்று, தட்டி, பஞ்சு எடுத்து நூல் [illegible] அது நெய்வதற்கு ஏற்றதாக வரும். பழைய காலத்தில் பாட்டிமார்கள் கொட்டைநூற்று சம்பாதிப்பது என்றே ஒரு வழக்கம் இருந்தது. அந்தக் காலத்திலே பெண்கள் சம்பாதித்து ஆண்களுக்குக் கொடுப்பது என்ற பழக்கம் இருந்ததாக இதிலிருந்து தெரிகிறது. பாட்டிமார்கள், சிறுகச்சிறுக பணம் சேர்த்து, [illegible] கொடுப்பது வழக்கம். அதனால்தான் ஒருவனைப் பார்த்து, "இது என்ன உங்கள் பாட்டி கொட்டை நூற்று சம்பாதித்ததா?" என்று கேட்பார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்தக் கதரிலும் பாலியஸ்டர் வந்திருப்பதை சிலர் கடுமையாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள். சிலர் ஆதரிக்கிறார்கள். பலர் ஆதரிக்கிறார்கள் என்றால், அந்த பாலியஸ்டர் பஞ்சு உற்பத்தி செய்து, இயந்திரத்தின் மூலம் நூல் நூற்கிறானே அந்த முதலாளி. அவன் எல்லோரையும் சரிக்கட்டுகிறான். எல்லோருக்கும் வெண்ணெய் போடுகிறான், எல்லோரையும் குளிப்பாட்டுகிறான். [illegible] வைக்கிறான். அதனால் அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். ஆனால் அது கதருக்கு ஏற்றதல்ல. இந்தப் பாலியஸ்டர் தொலைய வேண்டும். கதரையும் கைத்தறியையும் ஒன்றாக ஆக்கவேண்டும் என்றால், அதற்கு மத்திய அரசு சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று [illegible] மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலும், இந்தியா முழுவதும் நான் சுற்றிப்பார்த்த வகையில், வெளிநாட்டுத் துணி அதிகம் வந்திருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. வெளிநாட்டு சாமான்கள் வைத்திருப்பதென்றாலே, ஒரு தனி பவுசு. நான்கூட வெளிநாட்டு கெடிகாரம் வைத்திருக்கிறேன். வெளிநாட்டுப் பேனா வைத்திருப்பதில் ஒரு பெருமை நமக்கு இருக்கிறது. இதனால் உள்நாட்டை, உள்நாட்டு உற்பத்தியைக் கவனிப்பதில்லை. நம்முடைய இந்திய சர்க்கார் கணக்குப்படி, 30 லட்சம் பேர்கள் வெளி நாடுகளில் இருக்கிறார்கள். துபாய், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் [illegible] வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அவர்களில் [illegible], [illegible], [illegible] இருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 9] [திரு. சி. இராமலிங்கம்]

அவர்கள் மனைவிக்கு, மகனுக்கு என்று 1 கிலோ, 2 கிலோ என்று அடிக்கடி வெளிநாட்டுத் துணிகளை தபாலில் அனுப்புகிறார்கள். இதைத் தவிர அவர்கள் அந்த நாடுகளிலிருந்து இங்கே வருகின்றபோது, பெட்டி பெட்டியாக அமெரிக்கன் ஜார்ஜெட் போன்ற உயர்ந்த துணிவகைகளைக் கொண்டுவந்து, குவிக்கிறார்கள். இப்படிக் கொண்டுவருகிற துணியை அவர்கள் மட்டும் பயன் படுத்துவதில்லை. அப்படிக் கொண்டு வரப்படும் துணிகளை இங்கே கள்ளச்

(முற்பகல் 11-00)

சந்தையில் விற்கிறார்கள். பர்மா பஜார் போன்ற இடங்களில் அந்தத் துணியைக் கொடுத்து விற்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட துணிகளின் விற்பனையின் காரணமாக, இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற துணிகள் விற்கப்படாமல் தேங்கி நிற்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. தற்போது எங்கே பார்த்தாலும், யாரைப் பார்த்தாலும் டி ஷர்ட் போடுகிறார்கள். அது எங்கேயிருந்து வந்திருக்கிறது என்றால், கொரியாவிலிருந்து அல்லது ஜப்பானிலிருந்து அல்லது அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கிறது. எனவே கள்ளக் கடத்தல் மூலமாக, இப்படி வெளிநாடுகளிலிருந்து துணிகளைக் கொண்டுவருவதன் மூலமாக இங்கே தயாரிக்கப்படும் துணிகள் விற்காமல் தேக்கமடைவதால், அன்பளிப்பு என்ற பெயரில் துணிகளைக் கொண்டு வருவதையும், கள்ளக் கடத்தல் மூலமாகத் துணிகளைக் கொண்டு வருவதையும் தடை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதாவது எப்படி ஒரு எலெக்ட்ரானிக் சாமானை வெளி நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்தால், இங்கே சுங்க வரி போட்டு பின்னரே அனுமதிக்கிறோமோ அதைப்போல பயணிகள் கொண்டு வருகிற துணிகளுக்கும்கூட சட்டப்படியான சுங்க வரியைப் போட்டு வசூல் செய்கிற முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் அண்மையில் மலேசியாவுக்கு இங்கேயிருந்து இரண்டு பட்டுச் சேலைகளைக் கொண்டு போனார். அங்கே அவர் விமான நிலையத்தில் சென்று இறங்கியதுமே சுங்க அதிகாரிகள் அவருடைய பெட்டியைத் திறந்து பார்த்து, நீங்கள் என்னென்ன கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டு சோதனை செய்தபோது, "நான் இரண்டு பட்டுச் சேலைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று அவர் சொன்னார். 'நீங்கள் ஊருக்குத் தானே திரும்பி வருகிறீர்கள், எதற்காக இரண்டு பட்டுச் சேலைகளைக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று கேட்டு, இவைகள் யாருக்காக என்று கேட்டார்கள். "ஒன்று என்னுடைய மனைவிக்கு, மற்றொன்று என்னுடைய தங்கைக்கு" என்று அவர் பதில் சொல்ல, உங்களுக்கு ஒரு சேலை வைத்துக் கொள்வது சரி, அடுத்த பட்டுச் சேலைக்கு ரூ. 110 சுங்க வரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அந்தத் தொகையை அங்கேயே அவரிடம் வசூலித்து

விட்டார்கள். அந்த வகையில் நாம் என் நம்முடைய நாட்டிற்குள்ளும் கொண்டு வரப்படுகிற சேலைகளுக்கும் துணிகளுக்கும் சுங்க வரி வசூலிக்கக் கூடாது என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் பர்மா பஜாருக்குப் போனால், அங்கே இருக்கிற துணி கொரியா துணியா, ஜப்பான் துணியா, அமெரிக்கா துணியா என்றுதான் பார்க்கிறார்களே தவிர, நம் நாட்டுத் துணியைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படுவதில்லை. நம் நாட்டுத் துணியின்மீதே "மேட் இன் ஜப்பான், மேட் இன் கொரியா" என்று போடுகிறார்கள். ஆனாலும் அப்படிப்பட்ட துணிகளைத்தான் வாங்குகிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் துணிகள் விற்பனையாகாமல் அதிகமான அளவுக்குத் தேங்கிவிடுகின்ற நிலை உருவாகிறது. இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு மத்திய அரசு நான் மேலே சொன்னதைப்போன்றதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று மனதார விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. எப்படி மாநிலத்தில் நாம் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு கடன் முறையில் துணியைக் கொடுக்கிறோமோ அதைப்போல் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் கடன் முறையிலும், சீருடை என்ற முறையிலும் வழங்க முன்வர வேண்டும். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், போக்குவரத்துத் துறை ஊழியர்களுக்கும் சில துறையின் அரசு ஊழியர்களுக்கும் நாம் கைத்தறித் துணியை சீருடையாக வழங்குகிறோம். அதைப்போல மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பல்வேறு துறைகளிலும் தேவைப்படும் சீருடைக்கு மத்திய அரசே இந்தத் துணிகளை வழங்க வேண்டும் என்ற முறையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இராணுவம் மிகப் பெரிய துறையாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே தபால் தந்தி இலாக்கா மிகப் பெரிய துறையாக இருக்கிறது. ரயில்வே இலாக்கா மிகப் பெரிய துறையாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட துறைகளில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்குத் தேவைப்படும் சீருடைகளுக்கு இந்தத் துணிகளை வழங்க வேண்டும். தற்போது இந்தத் துறைகளுக்குத் தேவைப்படும் சீருடைக்கான துணிகள் எங்கேயிருந்து வருகின்றன என்றால், பெரும்பாலான பகுதி வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிறது. இதை நான் ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே ஆறு லட்சம் விசைத் தறிகள் இருக்கின்றன, கிட்டத்தட்ட ஒன்றேகால் லட்சம் மில் தறிகள் இருக்கின்றன, 36 லட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன என்று மத்திய அரசே கணக்குக் கொடுக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இராணுவத்திற்குத் தேவைப்படும் துணிகளை மட்டும் ஏன் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டும்? அதைக் கட்டு

படுத்துவதன் மூலமாக, இந்த நாட்டில் நெய்யப்படும் துணிகளுக்கு ஒரு மார்க்கெட் உண்டாக்க முடியும். அதன் மூலம் இந்த நாட்டு நெசவாளர்களின் வருவாயைப் பெருக்கவும், நாட்டு மக்களின் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், கைத்தறி, விசைத் தறி, மில் தறி ஆகியவைகளின் கஷ்டத்தைப் போக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். அதில் கைத்தறித் துறையில் தயாரிக்கப்படும் துணியை விகிதாச்சார அடிப்படையில் மத்திய அரசு வாங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் மாநில சங்கத்தில் விற்பனையாகாமல் தேங்கியுள்ள கைத்தறித் துணியின் மொத்த மதிப்பு ஏறத்தாழ ரூ. 52 கோடியாகும். அதைப் போலவே பிரைமரி சங்கங்களிடம் தேங்கியிருக்கிற துணியின் மொத்த மதிப்பு ஏறத்தாழ ரூ. 36 கோடியாகும். ஆனால் இன்றைக்கு ரிசர்வ் வங்கியால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சி.சி., அதாவது கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாக, சென்ட்ரல் பேங்குகள் மூலமாக, மாவட்ட வாரியாக எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற கடன்தொகை ரூ. 52 கோடிதான். மூன்றரை லட்சம் நெசவாளர்கள் நெய்து தேங்கியிருக்கும் துணி ஏறத்தாழ ரூ. 80 கோடி மதிப்புக்கு மேல் இருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் வாங்கியிருக்கிற கடன்தொகையோ ரூ. 52 கோடிதான். மேற்கொண்டு எங்கள் உழைப்பால் உற்பத்தியாகும் துணிகளை வாங்காமல் மூன்று மாதகாலமாகக் கூலி இல்லாமல் நெய்கிற ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஆபத்தான நிலையில் மத்திய அரசு ஏன் உடனடியாக இங்கே தேக்கமடைந்துள்ள துணியைக் கொள்முதல் பண்ணியிருக்கக் கூடாது? பல கோரிக்கைகளையும் மனுக்களையும் நான் ஏற்கெனவே மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன். ஆனாலும் அவர்கள் அதற்குச் செவி சாய்க்காமல் இருக்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான மக்கள் இவ்வாறு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, எங்கள் கோரிக்கைகளுக்குச் செவி சாய்க்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்க நிலையாகும் என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பலமுறை நான் மனு அனுப்பியிருக்கிறேன், கடிதங்களை எழுதி அனுப்பியிருக்கிறேன். இன்றைக்குக்கூட தேங்கியிருக்கிற துணியை மத்திய அரசே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று கடிதம் எழுதினால், மத்திய அரசு வியாபாரம் செய்வதில்லை என்று பதில் எழுதி அனுப்புகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப்போல் மத்திய அரசு சிப்பந்திகளுக்கும் கடனாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால், அப்படிக் கொடுக்க முடியாது என்ற வகையில் உத்தரவாதம் ஏதுமில்லாமல் பதில் அனுப்புகிறார்கள். "நாங்கள் இதைச் செய்கிறோம், அதைச் செய்கிறோம் நெசவாளர்களுக்கு" என்று சொல்லலாம். ஆனால் எங்களுக்கு என்று ஒன்றும் செய்யவில்லை. மத்திய கூட்டுறவு வங்கி

[திரு. சி. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 9

இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறது. நாங்கள் 100 பேர் சேர்ந்து ஒரு சொசைட்டி வைக்கிறோம். கூட்டுறவு மில்களிலிருந்து நூல் வாங்குகிறோம். அந்த நூல்கள் தரமான நூல்களாக வரவில்லை. கூட்டுறவு மில்கள் என்பதால் அப்படி இருக்கிறதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த நூலை நாங்கள் வாங்கி நெய்கிறோம். நெய்த துணியை நாங்கள் விற்கிறோம்.

எங்களுடைய மாநில சங்கத்தில் தமிழ் நாடு சர்க்காரின் பங்குத் தொகை 10 கோடி ரூபாய். பிரைமரி சங்கங்களின் பங்குத் தொகை எல்லாம் சேர்த்து இரண்டு கோடி. ஆக 12 கோடி ரூபாயில் நடக்கும் இந்தச் சங்கத்தில் தேங்கியிருக்கும் சரக்கின் அளவு இன்றைக்கு 50 கோடி ரூபாய். இப்படித் தேங்கியுள்ள சரக்கை என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நெசவாளர்கள் நன்றாக இருக்கிறார்கள் என்று சிலர் பேசுகிறார்கள். சர்க்கார் எங்களுக்குச் செய்கின்ற சலுகை ஒரு துரும்புகூட இல்லை என்பதை ஆணித்தரமாகச் சொல்கிறேன். ரிபேட் என்று கொடுக்கிறார்கள். மாநில அரசு 10 சதவிகிதமும், மத்திய அரசு 10 சதவிகிதமும் கொடுக்கின்றன. இந்த ரிபேட் யாருக்கு என்றால், அந்தத் துணியை வாங்கும் மக்களுக்குத்தான். இதில் நெசவாளர்களுக்கு ஒரு துரும்புகூட போகவில்லை. 'சப்சிடி' என்று கொடுக்கிறார்கள், அதுகூட எங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. கைத்தறிக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அது எங்களுக்கல்ல, நிர்வாகச் செலவிற்காக. எங்களுக்கு வருவது ஒன்றுமில்லை.

மத்திய சர்க்கார் ஜனதா ரகம் என்று அறிவித்திருக்கிறது. பிரைமரி சங்கங்களிடமிருந்து 30 ரூபாய்க்குச் சேலையை வாங்குகிறார்கள். அதை பொது மக்களுக்கு 20 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். நூறு ரூபாய் துணிக்கு எப்படி 20 சதவிகிதம் ரிபேட் கொடுக்கிறார்களோ அதைப்போலவே 30 ரூபாய்க்கு எங்களிடம் வாங்கி 20 ரூபாய்க்கு மக்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் வாங்குபவர்களுக்குத்தான் 10 ரூபாய் லாபம், அன்பளிப்பு எங்களுக்கல்ல. எங்களுக்கு என்ன லாபம் என்றால், அந்தச் சேலையை நெய்ய கிடைக்கும் ஆறரை ரூபாய் கூலிதான். பாவு ஓட்டி, நெய்து, சாயம் போட்டு உழைக்கும் எங்களுக்கு ஆறரை ரூபாய் கூலி. ஆனால் வாங்குபவர்களுக்கு 10 ரூபாய் லாபம் என்றால் இது என்ன தர்மம், என்ன நியாயம்? கைத்தறிக்காக மத்திய அரசு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் வெற்று வேதாந்தம். வேண்டுமானால் ஊர் மெச்ச சொல்லலாம். எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனில் ஒரு சிங்கிள் நயாபைசா கூட 'ரைட் ஆஃப்' செய்தது கிடையாது. சொசைட்டியானாலும் சரி, யாரானாலும் சரி, எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனை வட்டியோடு நாங்கள் இன்றைக்கு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். உதாரணமாக, மாநில சங்கங்களுக்கு சரக்கு

1984 மார்ச் 9] [திரு. சி. இராமலிங்கம்]

கொடுக்கிறோம். அது ஆறு மாதங்களுக்கு விற்கவில்லையென்றால், அந்த ஆறு மாதங்களுக்காக சரக்குகளுடைய மூலதனத்திற்கு வட்டியை நாங்கள் மத்திய வங்கிக்குக் கொடுக்கிறோம். எங்களிடத்திலே தேங்கியிருந்தாலும், அந்த மூலதனத்திற்கு வட்டி கொடுக்கிறோம். என்னுடைய கணக்கு சரியாக இருக்குமானால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு பிரைமரி சங்கங்கள் ஏழரை கோடி ரூபாய் கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. ரிசர்வ் வங்கியில் அடமானம் வைத்து எங்களுடைய மாநிலச் சங்கம், கோஆப்டெக்ஸ் நிலையம் 20 கோடி ரூபாய், 20 கோடி ரூபாய் என்று கடன் வாங்குகிறது. அப்படி ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து மத்திய வங்கியிலிருந்து வாங்குகிற கடனுக்காகவும், வட்டிக்காகவும் ஏழரை கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறோம். இப்படி கிட்டத்தட்ட 15 கோடி ரூபாயை நாங்கள் எங்களுடைய உழைக்கின்ற உழைப்பிலிருந்து, நெய்கின்ற துணியிலிருந்து சம்பாதிக்கின்ற கூலியிலிருந்து வட்டியாகக் கொடுக்கிறோம். மத்திய அரசு எங்களுக்குச் சலுகை காட்டுகிறது என்று சொன்னால், கொடுத்த கடனைப் பெற்றுக்கொள்வதில் எங்களுக்குச் சலுகை கொடுத்தார்களா என்று கேட்கிறேன். இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் இதைப்பற்றிப் பேசுகிறேன். இதெல்லாம் பட்ஜெட்டிலே இருக்கிறதா என்று திரு. மியாகான் அவர்கள் கேட்கலாம். அவருடைய தகப்பனார், மூதாதையர் எல்லாம்கூட கைத்தறியாளர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். வாய்ப்பு வருகிற போது பட்ஜெட்டில் சேர்க்க வேண்டிய நல்ல சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை இந்த மாநில அரசின் மூலமாக மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிப்பது என்னுடைய கடமை. இந்த நேரத்தில் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன், புகழ்கிறேன். ஏழு தலைமுறையாக இந்தத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிய புனிதர்கள், அமரர்கள். திரு. ராஜாஜி அவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், மறைந்த மாமேதை திரு. ஜீவா அவர்கள், அருப்புக்கோட்டை இராமசாமி அவர்கள், சேலம் சித்தையன் அவர்கள், திரு. இராதா ' அவர்கள் ஆகியவர்கள், கைத்தறிக்காகத் தலைமையேற்று நடத்திய அத்தனை தலைவர்களுக்கும், இன்றைக்கு பலன் கிடைக்கும் இந்த நேரத்தில், நெசவாளர்கள் சார்பில் வாழ்த்தி நன்றி செலுத்துவது என்னுடைய கடமை. இந்த நேரத்தில் மத்திய

(முற்பகல் 11-10)

அரசு தாங்கள் சொன்ன கோரிக்கைகளை ஏற்று, தேங்கியுள்ள கைத்தறித் துணிகளை அரசு சிப்பந்திகளுக்கு கடன் அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், பாலியஸ்டர் துணிகளைக் கண்டிப்பாகத் தடை செய்ய வேண்டுமென்றும், பட்டு நூலை கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டுமென்றும், கைத்தறிக்

1984 மார்ச் 9]

சென்று, சில சலுகைகளை ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டு, அதை அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலே என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம், நன்றி.

Thiru J. M. MIAKHAN: Mr. Deputy Chairman, I thank you for giving me this opportunity to speak on the Budget. At the outset, I would like to say that there is a mention about Centre-State relations in the Budget speech. But I do not know what is the real policy of the present Tamil Nadu Government. Sometimes they say that they want more powers from the Centre and at other times, they seem to support the Central Government in their actions. It looks to me as if the State Government are running with the hare and hunting with the hound. Since they are not specific, I would like to know what they actually want—whether more powers from the Centre or more control by the Centre over the States. As a matter of fact, so far as the Central and State Governments are concerned, one is not opposed to the other but one is complementary to the other. There are certain spheres where the Centre cannot do much because it is in a distant place whereas the State Government, which is nearer the place, can do more things, particularly in fields like education, primary education, school education, etc. In the field of education, the Centre can have control over post-graduate education and defence education. These important things may be with the Centre. There are several things which rightly belong to the States. To bring this point to focus, the Opposition parties had joined together and they tried to draw the attention of the Central Government to this matter. I do not know why our Chief Minister did not participate in that meeting. They did not oppose the Central Government but they merely tried to focus this issue of sharing of powers between the Centre and the States. I can say that they were not opposing the Centre as it was. Even in the meeting of the Chief Ministers, our Chief Minister has not taken part. The said meeting was called by the Chief Ministers to be held at Calcutta. Our Chief Minister could as well have taken part in that meeting. In these matters he could have taken some more interest and initiative.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சி. இராமலிங்கம் தலைமை)

It would have helped the cause of the demand for more powers to the States.

1984 மார்ச் 9] [Thiru J. M. Miakhan]

The resources of the Centre are enormous, because they have got Income-tax, Customs and Excise Duties, Corporate Taxes, etc., whereas the resources of the States are very limited because they have only Sales Tax revenue, besides some State Undertakings. Somehow or other many of the State Undertakings are working at a loss. Of course, they are serving the community at large but they are not earning any profit. Even if they earn any profit, it will be only ploughed back into the Company and for the benefit of the community. The said profit would not be taken by the Government. The Government should see that all the State Undertakings work as a profit. Some of them do get profit and many others do not get profit at all. So far as the Electricity Board is concerned, I am a little interested in its functioning. Though it is said to be an autonomous body, the Government still exercise certain powers over the Electricity Board. It is not very clear and I think it is not given full powers as any other Undertaking in our State. If such powers are given, it will be able to earn sizable profit. There are problems like full utilisation of equipments, the cost of coal, etc. But, once it becomes an autonomous body, all the Engineers will put their heads together and find ways and means of bringing the Electricity Board out of the red. In that case, the Electricity Board can earn a sizable income which can be utilised by the Government for implementing various schemes like the Nutritious Meal Scheme, Education Schemes, etc. For all these schemes we have to spend money but we do not get any income from them. At present, the rates charged by the Electricity Board are not very realistic. Now, the farmers are charged at a ridiculously low rate of 11 paise or 18 paise for the electricity consumed for agricultural purposes. It is not so in any other State in our country. Perhaps, this is done to retain the vote-bank. Those in power do not want to displease the voters and they want to be in the good books of the agriculturists. But, this puts our economy in jeopardy. Our Electricity Board is not able to make much headway in the matter of making Capital Investments. Whatever the Government of Tamil Nadu allocate to the Electricity Board goes only to pay off debts and incur other expenditure and not towards Capital Outlay. The Government themselves have accepted that it does not go towards Capital Outlay. At present, for everything they

[Thiru J. M. Miakhan] [1984 மார்ச் 9

are expecting help from the Centre. For each and everything they have to get sanction from the Centre. Even for installing a unit for generating 210 MW or 250 MW of electricity, we have to get sanction from the Centre. I do not know why sanction from the Centre is necessary for having a major electrical installation in our State. The Government here feel that the installation is quite essential in the interest of the people of this State. Then, what is the necessity for getting sanction from the Centre? Such a procedure should not be there. Of course, formal concurrence may be there. Now, we find that some schemes are pending with the Centre for several years and even for decades. By the time one of those pending schemes is sanctioned by the Centre, it might have lost its usefulness to the people of our State because the actual need might have gone up several times. Let us suppose that the Government request the sanction of the Centre for installing a unit of 60 MW capacity. If it takes some years for the sanction to come, by the time it is sanctioned our need will be 300 MW or 400 MW. Therefore, there should be some procedure by which the Centre either sanctions or rejects a scheme without delay. Otherwise, there is no use of spending money on these schemes after the lapse of many years and thus putting the economy in jeopardy. As I said earlier, if more powers are given to the Engineers in the Electricity Board, they will know how much to invest in the schemes. They will have a clear idea about the overheads of the Board on items like salaries, etc., and, based on that knowledge, they can take a correct decision on the tariff. They will see that the rates are arrived at in an equitable way for different types of consumers —the bulk consumers, the small-scale industries, the agriculturists, etc. But, now, to make good the deficiency, the Electricity Board tries to mulct the bigger industries only. This should not happen any longer. The big industrialists also are Indians and they also contribute to the economy of the country. They try to produce more and improve the standard of living of the people. They should not be mulcted in this way. If the Electricity Board is made an autonomous body, people in the Board will look at the various problems from various angles and find out ways and means to see that everything is done correctly.

1984 மார்ச் 9] [Thiru J. M. Miakhan]

Sir, I am offering my remarks only at random and I am not going very deep into any one subject. Now, I would like to say a few words about Agriculture. I must congratulate the Government on having done very useful work in the Agriculture Department. But, there is a small suggestion which I want to make. Now, there is an Agriculture Department and also an Agricultural Engineering Department. The Agricultural Engineering Department deals with a specialised area. The Agriculture Department is concerned only with certain things like distributing seedlings, doing some research, etc. But, the Agricultural Engineering Department is concerned with the engineering part of agriculture like manufacturing tractors and tillers, building canals, etc. Of course, the responsibility for implementing major irrigation schemes may be with the Public Works Department. But, once the water reaches a certain limit, the minor irrigation part of allowing water from field to field should be done by the Agricultural Engineering Department. They alone will know what is what. Let us suppose that a certain quantity of water reaches a block of ten hectares of land. The Agricultural Engineering Department should be in charge of apportioning that water between the fields in that block of land so as to ensure proper utilisation of water. Now, the Public Works Department simply opens the shutters, allows water and closes the shutters. They may not know much about the actual requirement of each field.

(முற்பகல் 11-20)

The man at the head of the system will utilise more water and the man at the tail end may not get sufficient water. When there is flood, the man at the head will not use any water and the entire flood waters will come to the tail end. So far as utilisation of water is concerned, the Public Works Department Engineers may not know this subject well. The people who have specialised in this field and who are devoted to this subject and who are paid for this job to the extent of crores of rupees and who have a department of their own, should be put in charge so that the available water may be used to the best advantage possible.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற கருத்து. அவருடைய நிலையில் அவர் சரியாகக் கருதினாலுங்கூட, அவருக்குத் தெரியாது என்று

சொல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அவர்கள் வேண்டுகோளுக்குப் பின்னரும், அவர்களைக் கேட்டுத்தான் தண்ணீரைத் திறந்துவிடுவதாக இருந்தாலும் முடிவதாக இருந்தாலும், செய்கிறார்கள் அவர்களுக்கும் அந்தப் படிப்பு இருக்கிறது. அதனாலே அதில் பெரிய தவறுகள் வருவதில்லை.

THIRU J. M. MIAKHAN : What I mean is this. They also may know about the subject. But these people know better because they are qualified and they are on the particular job. Surely they would be more efficient in this particular matter than the Public Works Department Engineers. For example, with certain quantity of water available, they can increase the production by 30 per cent. They can take the water through pipes and irrigate more extent of land than it would be possible if the same water is taken through channels. Because of their specialisation, they can increase the production by 25 per cent or even 60 per cent, with the utilisation of the same quantity of water. It is better that the work is done by the proper men in the proper department. Otherwise, why should we have a separate department as Agricultural Engineering Department? They will do their work better than the others in other departments. I do not say that the Public Works Department people do not know anything or do not know about agriculture. Why should the Government burden the Public Works Department with this additional work? The physician should not be given the job of the surgeon. May be he also knows surgery and he may also be able to perform operation. If the specialists are given the specialised job, there will be more efficiency. We will have more benefits for the expenditure we incur. I suppose they will devote more attention to this.

I find very good progress in the Forest Department. There are afforestation schemes because the forest wealth is being depleted. At the same time, the Government should also try to grow trees for firewood in places outside forests and in village porambokes. They may grow casuarina trees which are used for firewood. The cost of firewood is sky-rocketing. If such trees are grown, the poor people in the villages will not go into the forests for stealing timber. I deliberately use the word 'stealing'. The Forest Department may keep a watch over its properties and trees. But they may not have knowledge about this and the villagers who somehow or other want firewood for

their use. They go into the forests and steal timber and sometimes they steal even costly and valuable trees, which are grown at very great cost. It should be seen that proper steps are taken to grow more firewood trees in places outside forest areas.

I also welcome the policy of the Government to allow private persons and institutions open polytechnics and Engineering Colleges. This is a welcome measure as it will reduce the pressure on the Government institutions and it will give less room for corruption and other things. Our way of selection of candidates for Engineering, Medical and other professional institutions is not fool-proof. I do not say that there is any corrupt practice but I can surely say that it is not fool-proof. We see daily in the newspapers about the several Writ Petitions in the High Court and other things. Therefore, it is certain that there is some snag somewhere. The reason is that there are too few seats to go round and more people want to study in professional colleges. If there are more Colleges, of course, it will generate unemployment also but the pressure on the Government Colleges will be reduced and chances for corruption will also be less. By this, corruption can be reduced and the money spent on these things can also be reduced. Ordinary people and even poor people will be able to get seats in these colleges and a larger number of people will be getting education. Therefore, I welcome the policy of the Government whereby they give permission to private people who are really capable of running these institutions.

Sir, I am very glad to find that the Government of Tamil Nadu are doing something to improve the industrial complexion of our State. In this connection, I welcome the setting up of a graphite industry at Sivaganga and a granite polishing industry near Madras. The black granite available in our State is famous all over the world. Somehow, its use is not known to our own people. But, we see huge blocks of granite being carried by lorries to the harbour. The export of granite fetches lakhs of rupees. By polishing it, they make it as thin as paper and use it for interior decorations in houses. Now, the polishing is done in other countries. We can ourselves do the polishing and earn more money. The polishing industry will give employment to a

[Thiru J. M. Miakhan] [1984 மார்ச் 9

number of persons. Moreover, this wili encourage other people to go in for prospecting for other stones like red stones. I congratulate the Government on setting up the granite polishing industry. Similarly, the graphite industry is a very good industry.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

Sir, under 'Tourism' very many good schemes have been mentioned. I request the Hon. the Minister for Tourism to see that Vallimalai also is opened for tourist traffic. There is a small water-fall therein which water flows all through the year. In Courtallam, there is water in the falls only for two or three months. But, in Vallimalai, there is water in the water-fall throughout the year and you can enjoy the scenic beauty all round the year. There is a beautiful temple at the top of the hill.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : அது எங்கே இருக்கிறது?

Thiru J. M. MIAKHAN : It is near Salem. I had been to that place. There is a beautiful temple there. It seems that the Government have given some money for the renovation of that temple. Using that money and spending his own money, a devotee has renovated that temple. He has done the renovation very nicely and has used black granite for decorations. He is a very rich man and he stays in that place. I have myself seen all these things. It is a very nice place. In that place, there are some Scheduled Tribes who grow pine-apple. They grow pine-apple in large quantities. But they get only a low price for the pine-apples which they sell. The wholesalers come and buy pine-apples from these Scheduled Tribes at 25 paise or 15 paise per fruit. But, at the foot of the hill or at nearby Salem, you cannot buy a fruit at anything less than Rs. 3. Sometimes, even one fruit costs Rs. 5. But the wholesaler buys the fruit only for 15 paise or 25 paise. There seems to be no Government scheme to start a canning industry there. If a canning industry is started there, the growers can be paid Re. 1 or Rs. 2 per fruit for the fruits bought from them and the tribal people will get a reasonable price for the fruits.

1984 மார்ச் 9] [Thiru J. M. Miakhan]

The fruits can be canned by the industry, packed in tins and marketed. There seems to be no such scheme at present. Even if there is a scheme, it may be only on paper and nothing has been implemented. At present, there is only one kutcha road to reach the top of that hill. It may be made pucca so that more people may go there. A mini-hydel electricity scheme may also be implemented there. Such a mini-hydel plant can generate 5 KW or 10 KW of electricity. It will be enough to provide electricity for the use of the tribal people there. At present, electricity is being transmitted to this place from the plains. This may be very costly and there may also be transmission loss. If electricity is generated in the hill itself, the people living there will get cheap electricity. Moreover, the mini-hydel plant can offer employment opportunities to some local people. If amenities are afforded, the hill will soon become a place of tourist attraction. Initially, there may not be many places for the tourists to stay. But, as the flow of tourists increases, the local people themselves may build lodges. Therefore, I request the Government to see that this Vallimalai is thrown open for tourist traffic. I am surprised that the Hon. Minister does not even know where it is.

(முற்பகல் 11-30)

செல்வி ஆ. லீலாவதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் ஒரு நல்ல இடத்தைப்பற்றி இங்கே கூறினார். அது சேலம் மாவட்டத்தில்தான் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார். அந்த இடத்திற்குப் போகும் வழி எப்படி என்று சொன்னால், நாங்கள் எல்லாம் போக வாய்ப்பாக இருக்கும்.

Thiru J. M. MIAKHAN : Sir, I was in a Committee and I was taken to the place along with the other members of the Government Committee. If the Government people are asked, they will give the route and the situation of the particular spot. From Salem we were taken in a special bus which was very comfortable. I could not see the route and other things.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN : Is the hon. Member mentioning about Vallimalai or Kollimalai? I think it must be Kollimalai.

Thiru J. M. MIAKHAN : Thank you very much for the correction. It is only Kollimalai.

There is a mention about Tamil culture and the proposal to install a statue of Periyar at Vaikkom. It is appropriate that it is done. There was some promise made previously about the raising of some monument for Seethakkathi at Keelakkarai, Kayalpattinam or some other place and also for Umaru Pulavar at Ettayapuram. It is only on paper. Sanction has been accorded on paper. No work has been started and nothing has been done. No Mandapam has been put up and no scheme has been implemented. Though promises are made and schemes are proposed, they do not come to fruition. If that is the situation, what is the use of making those promises? Some money has been allotted or apportioned for the schemes. I do not know why it has not been spent and why the scheme has not been implemented.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : எட்டையபுரத்தில் உமறுப்புலவருக்கு நினைவுமண்டபமும், கன்னியாகுமரியில் செய்குதம்பி பாவலருக்கு நினைவு மண்டபமும் கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கன்னியாகுமரியில் வரைபடங்கள், அதற்கான இடத்தை ஒதுக்குவது போன்றவற்றில் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருப்பதுதான் காலதாமதத்திற்குக் காரணம். இப்பொழுது கட்டிடம் கட்டுவதற்கான அனுமதி ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. உமறுப்புலவருக்கு நினைவுமண்டபம் எழுப்புவதற்கான முயற்சியும் தீவிரமாகச் செய்யப்படுகிறது.

Thirn J. M. MIAKHAN : I agree. But it is only on paper. Some activity is going on on paper. No particular work has been done. If it is being done, I really welcome it and I thank the Government for this. I request the Government to see that it is implemented as soon as possible.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN : The Hon. Minister is mentioning that work has to be on paper before the implementation of the scheme.

Thiru J. M. MIAKHAN : It should not stop with the work on paper. Something concrete must happen. For example, there was a scheme to construct a hostel for Haj pilgrims. We are very happy that the Government of Tamil Nadu have given

Rs. 15 lakhs to the Wakf Board for the purpose of putting up a multi-storeyed building to accommodate the Haj pilgrims from Madras. Now the pilgrims go to Bombay and from there start for their Haj pilgrimage. This is a very good scheme. Somehow there was change of site and nothing has been done. The proposal seems to have been placed in cold storage. It is necessary that they should find out an alternative site and build the hostel for Haj pilgrims.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : உறுப்பினர் அவர்கள் அரசு ஹாஜ் யாத்திரிகர்களுக்காக கட்டிடம் கட்ட அனுமதி வழங்கியிருப்பதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு எப்படி நீதிமன்றம் வரை போய் தடை வாங்குகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். அதுபோல் சில தடைகள் சில அடிப்படை உணர்வுகளாலும் வேறு சில காரணங்களாலும் எழுப்பப்படுகின்றன. ஒரு நல்ல காரியம் தொடங்கும்போது, குந்தகம், பிரச்சினைகள். குழப்பம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. பல பிரச்சினைகளால் தடைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் தடைகள் போக்கப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டு அதில் நோக்கம் கற்பித்து, அரசு அலட்சியமாக இருக்கிறது என்று வெளியிலே சில அரசியல் கட்சிகள் தெரிவிக்கின்றன என்றாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கமாட்டார் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அரசுக்கு எதிராக இருக்கின்ற தடையைப் போக்கி அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்ட அரசு முயற்சி மேற்கொள்ளும் என்பதில் உறுப்பினர் நிச்சயமாக நம்பிக்கை வைத்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். ஒருவேளை சூழ்நிலைகளின் காரணங்களால், அத்தகைய நம்பிக்கை ஏற்பட வில்லையென்றால், அந்த நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Thiru J. M. MIAKHAN : I thank the Hon. Minister for the clarification. Whatever I said was only with a view to bringing this to the notice of the Government so that matters could be expedited. In a very big administration, these things are only like small flies. It may be very useful to the minority community concerned, but the Government of Tamil Nadu may not consider it to be of great significance. I am only trying to bring to the notice of the Government that such things are happening and that things have been delayed. I am only requesting that it should be implemented. The assurance given must be imple-

mented. That is what I am saying and nothing else. I am not finding fault with the Government. Will the Hon. Minister say whether any alternative site has been bought? A case has been filed and something has gone wrong. But, it seems that not even an appeal has been preferred. Why are the Government not going in for another site suitable for the construction of a multi-storeyed building? The money is there and the will also is there. Then, why are they not implementing it? If the Government cannot do it, they can entrust it to the Wakf Board and the Board can be asked to find a suitable site. If they are asked to go ahead, the Wakf Board will do it. An announcement was made with much fanfare and the minority community was pleased. But, somehow or other, it has not fructified and it has not come to fruition. That is my complaint, Sir.

Sir, with regard to drinking water-supply, the aim of the Tamil Nadu Government is to provide drinking water facility to each and every village. But, in actual practice, it is not being implemented. I hope the Hon. the Labour Minister will lend his ears to what I say. It is said that the Government have provided protected drinking water-supply to suburban places like Alandur and Tambaram. But, actually, in all those places water is dripping in one or two taps and the water has not reached all the streets including the main streets. Something has gone wrong with the reservoir or the main pipe-line. Even near my house, there is a big leak in the pipe-line and people are trying to take water from that leakage. I do not know whether sullage water also gets into the pipe line. That is the present situation. Therefore, I hope that the Government will implement the scheme properly and see that what they say with much fanfare is actually implemented. Crores and crores of rupees have been spent on this scheme but the end-result is not much. Therefore, I request the Government to see that they do what they say.

Sir, there is no mention in the Budget Speech about what the Government are going to do for the minorities, for providing job opportunities to the backward communities, etc. Some orphanages and some widow-homes are run by the Government. Some schools for the minorities are also run by the Government.

For instance, there is one Secondary Grade Teachers Training School at Royapettah in Madras. This is the only institution in the whole State where Urdu teachers are trained. About 30 or 40 students are trained for becoming Urdu teachers. There are also 50 or 60 students who get training for becoming Tamil teachers. Persons in the mofussil who may want to get trained as Tamil teachers may have training institutions near their place. Only women are admitted to this training institution at Royapettah. For getting trained as Urdu teachers, girls come to this institution from all over the State and even from outside the State because this is the only institution which is available. But, there is no hostel facility in this institution. Though there is plenty of land inside the campus of the institution, no steps have been taken to put up a hostel building. They can at least use one of the existing buildings as a hostel. If that is done, some 60 or 70 students can be accommodated. Most of these students are 'Gosha' ladies. Somehow, they find it difficult to stay in private hostels outside. If no accommodation could be provided in the campus of the institution, these students can be accommodated in some of the Government hostels nearby. If a hostel is run within the campus of the institution, the students are prepared to bear the recurring expenditure on a dividing basis. The Government may have to bear the cost initially. After that, the students themselves will bear the cost. A small thing like this can be done by the Government. There are very many Urdu-medium schools in Vaniyambadi, Ambur, Melvisharam, Madras and other places. In those schools, many posts of teachers are left unfilled. In some institutions, even 25 per cent of the teachers' posts remain vacant. What kind of education will the students get if the teachers are not there? When the sanctioned strength of teachers is not there, what will the children do? They will just fritter away time, they may not become good citizens and they may not learn much.

(முற்பகல் 11-40)

Therefore, I request the Government to see that such small things also receive the due attention of the authorities concerned, and also see that the defects are rectified. The minority community should not have any grouse and they should be made to feel safe like other majority communities.

There are some ameliorative schemes like Nutritious Meal Scheme and I really congratulate the Government on that. I am coming to the end, Sir. A small provision has been made for the housing of the police people and this is beneficial indeed. So far as Police administration is concerned, time and again I have been mentioning that unless some reform is made to take lore persons belonging to the minority community in the police orce, there is no use. The minority community people will ot feel safe unless they have proper representation in the police orce. There is very poor representation for them and they ave no representation in the Police C.I.D. There may be one r two officers of the minority community, perhaps as show-ieces—here and there. Their demand has not been met so ar. I request that their demands should be met and their entiments respected. With these words, I end my speech.

*திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் பேசுகிற வாய்ப்பினை நல்கியதற்காக என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அப்படித் தெரிவிப்பதற்கு முன்னால், இந்த அவையில் நான் பேசி முடிக்கும் வரையாவது எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்களும், தற்போது எனக்கு முன்னால் பேசி அமர்ந்திருக்கிற முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் அவர்களும் அவையிலே கடைசிவரை இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கடந்த நான்காண்டுக் காலமாக நான் இந்த அவையில் பணியாற்றி வருகிறேன். இந்த நான்காண்டுக் காலத்தில் எதிர்ப்புறத்தில் இருந்தும் பணியாற்றியிருக்கிறேன். ஆளும் கட்சியிலிருந்தும் பணியாற்றும் வாய்ப்பையும் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனால் எப்போதும் இப்படியொரு அவல நிலை அவையில் இருந்ததாகக் கண்டதில்லை. என்றாலும் அதற்காக என்னுடைய கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் தெரிவிக்காமல் இருப்பது [illegible] [illegible] வருத்துகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார்கள். "ஆளும் கட்சி என்பது வேகமான குதிரையைப் போன்றது; எதிர்க் கட்சி என்பது கடிவாளம் போடுகிற லகானாக இருக்க வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையில் நாங்கள் பேசும்போது, எதிர்க் கட்சிகளில் உள்ள தலைவர்கள் அவையில் இருந்தால்தான் நல்லது. அதுதான் நாங்கள் இங்கே அவையில் ஜாக்கிரதையாகப் பேசுவதற்கும் உறுதுணையாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில்தான் நான் இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. எம். மியாகான்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கே ஆளும் கட்சி என்பது சப்பைக் குதிரையாகவும், எதிர்க் கட்சி "தார்குச்சி" அடிப்பதாகவும் இருக்கிறது . . .

திரு. ஜேப்பியார்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் "சப்பைக் குதிரை" என்று சொன்னார்கள். சப்பைக் குதிரை என்றால் எப்படி என்று விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் சொன்னால்கூட பரவாயில்லை . . .

திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியைப் பார்த்து மாண்புமிகு திரு. மியாகான் அவர்கள் "சப்பைக் குதிரை" என்று சொன்னார்கள். நான் அவருக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வருகின்ற தேர்தலில் யார் சப்பை குதிரை, யார் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறுகின்ற குதிரை என்பது தெரியும். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி வேகமான குதிரை என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் நான் அந்தப் பிரச்சினையை விட்டுவிட்டு நிதிநிலை அறிக்கைக்கு வருகிறேன். நான்காவது ஊதியக் குழு ஜூன் திங்கள் முதல் தனி நீதிபதியின் தலைமையில் செயல்படவிருக்கிறது. "அரசாங்கப் பணியாளர்கள் திறந்தாமானவர்கள்; அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு ஓர் அரசுக்கு இருந்தால் தான் அரசு செம்மையாகச் செயல்படும்" என்று கருத்தை வெளியிட்டு இதே கோட்டையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு இங்கே உரையாற்றியதை நாடு மறந்திருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். அதே நிலையிலேதான் காலஞ்சென்ற டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும், அரசாங்கப் பணியாளர்களைப் பற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

"நிறைமையான அரசுப் பணி ஒன்று இல்லையென்றால் அரசாங்கம் தனது கொள்கைகளைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்த முடியாது. அரசாங்க நிர்வாகத் [illegible] சிறப்பான அம்சம் அதன் தொடர்ச்சியாகும். தொடர்ச்சி இல்லை

வெளியில் குழப்பம்தான் மிஞ்சும். அரசாங்கப் பணியாளர்களுடைய மனம் நிறைந்த சேவை இந்த நாட்டின் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தும்" என்று டாக்டர் சுப்பராயன் என்பவர் தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த அடிப்படையிலேதான் எங்களுடைய புரட்சித் தலைவருடைய அரசு இதைச் செய்திருக்கிறது. இந்த அரசில் பணியாற்றுகிறவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தாலும் எல்லோரும் ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருப்பார்கள் என்று நம்பி எங்களை நாங்கள் ஏமாற்றிக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆனாலும் ஒட்டுமொத்தமாக நாட்டின் நலன் கருதி போடுகின்ற திட்டத்தை செம்மையாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றால், எவ்வளவுதான் திறமையான அரசு, மந்திரி சபை, முதலமைச்சர் இருந்தாலும் அந்தப் பொறுப்பு அரசுப் பணியாளர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலேதான், இந்த அரசு அரசுப் பணியாளர்களுக்கு ஓய்வு பெறும்போது பத்தாயிரம் ரூபாய் அளிக்கும் புதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, இதில் கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் புதிதாகச் சேர்ந்துள்ளவர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்று அறிவித்து செயல் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இது இந்த அரசு எத்தகைய நிலையிலும் அரசுப் பணியாளர்களைக் கைவிடாது என்பதைக் காட்டுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட என்.ஜி.ஓ. சங்கத் தலைவர்களோடு கலந்து பேசி இந்த அரசு இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்தாலும், வேறு பல அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்கள் இதிலே குற்றம் குறைகள் கண்டு வேறுபல அரசியல் காரணங்களுக்காக சாடிக் கொண்டிருப்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை திரு. சிவ இளங்கோ அவர்களும் அதிகாரிகளும் அமர்ந்து பேசித்தான் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரையின் பேரில் இந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு நடைமுறைப்படுத்துகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாள் அன்று பத்து வயது முதல் 15 வயது வரையுள்ள மாணவர்களுக்கும் சத்துணவுத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி இருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டக் கூடிய ஒன்று. முதியோர்களுக்கும்,

(முற்பகல் 11-30)

இராணுவத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கும், ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் இந்த அரசு சத்துணவை வழங்க இருப்பதால் இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். அதே நேரத்தில் நிதி நிலை அறிக்கையில் மகா கவி சுப்பிரமணிய பாரதியாருக்கு டில்லியில் 10 அடி உயரமுள்ள வெண்கலச் சிலை அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்த அவையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்— அவருக்குச் சிலை அமைப்பதைப் பாராட்டுகிறேன், அதே நேரத்தில் தந்தை

பெரியார் அவர்களுக்கும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும் இந்தியாவினுடைய தலைநகரமான டில்லியில் அதே அளவுக்கு 10 அடியிலான வெண்கலச் சிலைகளை தமிழ்நாடு ஹவுஸ் காம்பவுண்டுக்குள் வைக்காமல் மிகப் பெரிய சிலைகள் வைத்திருக்கின்ற டில்லி தலைமை இடத்தில் பலரும் பார்க்கின்ற அளவுக்கு வைக்க வேண்டுமென்று நான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது சிலை இல்லையா என்று கேட்டால், அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குச் சிலை இருக்கிறது. எங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது தமிழ்நாடு ஹவுசில் இருக்கிறது. அந்தச் சிலை பாதி, பஸ்ட் என்று சொல்கிற நிலையில் இருக்கிறது. ஆகையால் ஒரு உயரமான அண்ணாவினுடைய சிலையை, அண்ணா சாலையில் இருப்பதைப்போல ஒரு சிலையை, பெரியாருக்கும் பேரறிஞர் அண்ணாவுக்கும் டில்லியில் நிறுவுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் இடமும் வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மத்திய சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு கேரள மாநிலத்தில் சிலை வைக்கின்ற இந்த அரசையும் நான் பாராட்டுவதோடு, அதே நேரத்தில் கேரள அரசையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அவர்கள் இடம் தந்ததற்கும், கருத்தரங்கு அமைப்பதற்கும் மிகப் பெருமளவில் அதைச் செய்வதற்கு இருக்கும் இந்த அரசையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, அண்மையிலே கொடைக்கானலில் தொடங்கிய பெண்களுக்கான பல்கலைக் கழகம் அன்னை தெரசாவின் பெயரிலே அமைக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு மாவட்டங்களில் பல்கலைக் கழகங்களை நாம் அமைக்க இருக்கிறோம். எல்லா மாவட்டங்களிலும் பல்கலைக் கழகங்கள் அமைப்பதிலும் இந்த அரசு முன்னிலை வகிக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அதில் மிக அக்கறையாக இருப்பதைக் கண்டு உள்ளபடியே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசு அறிஞர் அண்ணாவினுடைய வழியில் நடைபோடுகிற அரசு. வாகனங்கள் வாங்குவதைப் பொறுத்தவரையில், அண்டை மாநிலங்களான புதுச்சேரியானாலும் சரி, கர்நாடகமானாலும் சரி அல்லது வேறு பல மாநிலங்களானாலும் சரி—மோட்டார் வாகனங்களுக்கான சேல்ஸ் வரிகுறைகின்ற நாம் அங்கே விலைகள் குறைவாகவும் நம் மாநிலத்திலே அதிகமாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். அதாவது இங்கு 9 பெர்சன்ட் ஆக இருந்ததை தற்போது நாம் 6 பெர்சென்ட் ஆகக் குறைத்திருக்கிறோம். நம்முடைய மக்கள் அங்கே போய் வாங்கிக்கொண்டு வருகின்ற காரணத்தாலே, இங்கேயே அதைக் குறைத்தால் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வசதியாக இருக்குமென்ற காரணத்தினாலே, நாம்

அதைக் குறைத்ததற்கு உள்ளபடியே நிதி அமைச்சர் அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அதே போல யார் யாருக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். யார் யாருக்கு வரி உயர்த்த வேண்டும், அதைத் தாங்குகின்ற இனத்தார்க்கு உயர்த்தலாம் என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழி வகுத்துச் சென்றார்கள். அந்தப் பாதையில் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செல்கின்ற காரணத்தினாலே. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் மொத்த வியாபாரம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு பல்முனை விற்பனை வரி விதிப்பிலிருந்தும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ரூ. 1 லட்சம் உயர்த்தப்படும்போது ஏறத்தாழ 20 ஆயிரம் வணிகர்கள் பயன் அடைகிறார்கள். அதிலே ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாய் அளவில் இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் 20 ஆயிரம் வணிகர்களை வாழ வைக்கின்ற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அடுத்து, ரூபாய் 30,000-க்குக் குறையாத மொத்த விற்பனைத் தொகையைக் கொண்ட வணிகர்கள் தமிழ்நாடு பொது விற்பனைச் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று தற்போது வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த மொத்த விற்பனைத் தொகையை ரூபாய் 50,000 ஆக உயர்த்தத் தற்போது கருதப்பட்டுள்ளது என்று தெரிய வருகிறது. இப்படி உயர்த்துவதால் பல்வேறு வியாபாரிகள் பயன் அடைவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், கிராமப்புறத்தில் மிகவும் நலிந்த பிரிவினர்கள், தங்களுடைய ஆடுகள் அல்லது மாடுகள் அல்லது கோழிகள் வைத்துப் பிழைக்கின்ற சிறிய விவசாயக் குடும்பங்கள், அதனாலே பிழைக்கின்ற மக்களுக்கு, பெரும் தரித்திர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு, தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு எல்லாம், இத்தகைய ஜீவனத்தில் இருப்பவர்களுக்கு வரியைக் குறைத்திருக்கின்றார்கள். அதனால் இந்த அரசுக்கு ஏறத்தாழ ரூபாய் 25 லட்சம் நஷ்டம் வருகிறது. ஆனாலும் அந்த விவசாயிகளுக்கு அதன் மூலமாக வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு இந்த அரசு வழிவகை செய்திருக்கின்றது.

நான் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், உழவர்களுக்கு மிகச்சிறப்பான ஒரு அம்சம் இருப்பதை இங்கே மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். நானும் அதையே திருப்பிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியாக இருக்காது. இந்தியாவில் இருக்கின்ற எந்த மாநிலமும் செய்யவில்லை. இப்படி உழவர்களுக்கு பயிர்ப் பாதுகாப்புத்

திட்டம், இன்சூரன்ஸ் திட்டம் அல்லது அவர்கள் தொழில் செய்யும்போது ஏற்படும் உயிர் இழப்பிற்கு குடும்ப நிலைக்கு ஏற்ப ரூபாய் 5,000 முதல் ரூபாய் 10,000 வரை இந்த அரசு, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு வழங்குகின்றது. இந்தத் திட்டத்தை மற்றவர்கள் பாராட்டுகின்றார்கள். ஆனால் சிலர் அதைப் பாராட்டுவதற்கு மனமில்லாமல் இருக்கின்றார்கள். கேலியும் கிண்டலும் செய்வதிலே குறைவாக இல்லை. அவர்கள் கேலியும் கிண்டலும் பேசினாலும், நாங்கள் அதையும் அறிவுரையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி எடுத்துக்கொண்டு இந்த ஆட்சி நடைபெறும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த அவையில் யார் பேசினாலும், எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே பேசினாலும் சரி ஆளுங்கட்சி வரிசையிலே இருந்து பேசினாலும் சரி, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள்கூட, தமிழ் நாட்டினுடைய எந்தப் பகுதியைப்பற்றிப் பேசினாலும், அவர் பகுதியாகிய சேலம் மாவட்டத்தைப் பற்றிப் பேசாமல் விட்டதில்லை என்பதை நான் அறிவேன். பல்வேறு உறுப்பினர்களும் அப்படித்தான் பேசுவார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னாள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கூட என்னதான் பேசினாலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குச் செல்லாமல் அவருடைய பேச்சை முடித்ததாக இந்த அவைக்குறிப்பிலே இருக்காது. அதுபோல சென்னை வாசி என்ற முறையில், சென்னையிலே பிறந்து, வளர்ந்தவன் என்று முறையிலே, சென்னையைப்பற்றி சில கருத்துக்களை, துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தில் குடிநீர்ப் பஞ்சம் வந்து மக்கள் மிகவும் சிரமப்பட்ட நேரத்தில், இந்த அரசு, அதிலும் குறிப்பாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு, அதிலும் நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் மாநகரத்திற்கு நான் முதலில் செல்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஏறத்தாழ தமிழ் நாட்டில் 20 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதிலும் மிகக் குறிப்பாக சென்னை மாநகரில் ஏறத்தாழ மக்கள் ஊரைவிட்டே வெளியிலே போகக்கூடிய சூழ்நிலையிலே இருந்த நேரத்தில், மிகச் சிறப்பான முறையில் இந்த அரசினுடைய கவனிப்பினாலே, சென்னைக்கு மட்டும் ஏறத்தாழ குடிநீருக்காக 46 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கின்றார்கள். சென்னை நகரத்தில் மட்டும் 11,951 குழாய்க் கிணறுகளையும், இந்தியா மார்க் பம்பு என்கின்ற ஒரு பம்பு போடுவதற்கான இரைபங்கள் ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 11 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு ஆகியிருக்கின்றது என்று நான் கருதுகிறேன். அதில் சென்னைக்கு மட்டும் 1,104 பம்பு செட்டுகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அமைத்து சென்னை

நகர மக்களுடைய குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்திருக்கின்றார்கள். சிறப்பான முறையில் அப்படிப் பணியாற்றியதை இந்த நேரத்திலே பாராட்டிக்கொள்கின்றேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்களையும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். சென்னை மாநகர மக்கள் இதிலிருந்து விடுபடுவார்களா என்று இருந்தோம். மழை வருமா, மழையே வரவேண்டாம் என்று சில அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள்கூட நினைத்தது உண்டு. ஆனால் இயற்கை நமக்குச் சாதகமாகவே இருந்து வருகிறது. இப்போது தேவையான அளவுக்கு சென்னை நகரம் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு, குடிநீர் தேக்கி வைத்துக்கொள்கின்ற அளவுக்கு நமக்கு இயற்கை உதவி செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் இயற்கைச் சீற்றம் நம்மை விட்டு வைப்பதாக இல்லை.

(நண்பகல் 12-00)

இன்றையதினம் பல்வேறு தென் மாவட்டங்களிலே அதிகமான முறையில் மழை பெய்து, சரியான முறையில் இன்னும் அரசுக்குப் புள்ளிவிவரம் வரவில்லை. காலையிலே வானொலியிலே அறிவித்த எண்ணிக்கையை மட்டும் தெரிவிக்கிறேன். காலை 6-50 மாநிலச் செய்தியில் ஏறத்தாழ 37 பேர் மாண்டார்கள் என்ற செய்தியை அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் சார்ந்திருக்கிற இயக்கத்தின் சார்பில், அவ்வாறு உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விடிமுந்து உற்றாரை இழந்து நிற்கும் உழவர் பெரு மக்களுக்கு என்னுடைய ஆறுதலையும், அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு நிச்சயமாக அந்தக் குடும்பங்களுடைய துயரைத் துடைக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சென்னையிலேகூட அண்மையில் பெய்த மழையின் காரணமாக அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்னை மாநகரத்திலே மிகவும் தாழ்வான பகுதிகளுக்கெல்லாம் சென்று பார்த்தார்கள். எந்த முதலமைச்சரும் இதுவரையிலும் செல்லாத இடங்களுக்கெல்லாம், தாழ்வான பகுதிகளுக்கெல்லாம், மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், நேரிடையாக குடிசைவாழ் மக்கள் மத்தியிலும், [illegible] மக்கள் மத்தியிலும் சென்று ஆறுதல் கூறினார்கள். பல இடங்களில் முழங்கால் அளவு சேறும், சகதியுமாக இருந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று, நேரே இறங்கி நடந்து சென்று ஆறுதல் அளித்திருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடன், சென்னை மாவட்ட அ.இ.அ.தி.மு.க.-வின் செயலாளர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்களும் சென்னை மாநகரின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச்

சென்று, சுற்றிப்பார்த்து ஆறுதல் அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நான் சென்னை வாசி என்ற [illegible] முறையில், இந்த அரசுக்கும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலை உரித்தாக்குகின்றேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்றது சரியானது என்று கருதுகிறேன். அதே நாளே [illegible] அன்று மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்கள் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி, திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம், திரு. இராம. வீரப்பன், திரு. சி. பொன்னையன், திரு. ப. குழந்தைவேலு, திரு. எஸ். இராகவானந்தம், டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே, திரு. க. முத்துசாமி, திரு. சு. திருநாவுக்கரசு, திரு. எம். விஜயசாரதி, திரு. இரா. சௌந்திரராஜன், திரு. எஸ். ஆர். இராதா, திரு. பா. சை. மு. யூசுப், திரு. க. [illegible] ஆகிய எல்லோரையும் 14 தொகுதிகளுக்கும் உடனடியாகச் சென்று பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதரவு கூறி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கட்டளையிட்டதின்பேரில், அனைவரும் சென்று வந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் இதைத் தெரிவிப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் அனைவருமே சென்றகாலங்களில் அ.இ.அ.தி.மு.க.-வுக்கு வாக்களித்தவர்கள் அல்ல. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். வருங்காலத்தில் சென்னை மாநகரம் நம் கைக்கு வரும் என்ற உறுதியை சென்னையிலுள்ள நான் தெரிவிக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கின்ற நேரத்தில், இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த அரசு செம்மையாகச் செயல்படுகிறது என்பதையும், நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு நண்பர்கள் பேசுகின்றபோது, * என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பேசியவர்கள் வேண்டுமானால் [illegible] ஆளாக இருப்பார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிச்சயமாக * மிகவும் மக்களுக்கு உழைக்கின்ற வலிமையான [illegible] என்பதை . . .

திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் உறுப்பினர் பேசுகிற நேரத்தில், * எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இந்த [illegible] ஒருவருக்கு மட்டுமல்ல, அது [illegible].

* தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி] [1984 மார்ச் 9

(பிற்பகல் 12-10)

கட்சித் தலைவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கின்ற காரணத்தால், நிச்சயமாக இந்த அரசு மென்மையாக, ஆனால் வாதாடிப் பெற வேண்டியதை வாதாடி மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து பெறும். ஆனால் போராடிப் பெற வேண்டியதை நாங்கள் எந்த நிலையிலும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம் என்பதை மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாக தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா வழியில் சிறிதும் பிறழாமல், இரு மொழிக் கொள்கையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையானாலும் சரி, இந்த நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக அத்தகைய ஒரு நிலை வந்தால் அதையும் இந்த அரசு செய்யும். ஆனால் அந்த நிலைக்கு இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் நம்மைத் தள்ள மாட்டார்கள் என்கிற நம்பிக்கை எங்களுக்கு நிரம்ப இருக்கிறது. போராடித் தான் இந்தத் தமிழ் நாட்டு மக்களை வாழ வைக்க முடியும் என்கின்ற ஒரு நிலை வருமேயானால், அதுகுறித்து என்ன செய்வோம் என்பது குறித்து தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன்பொரு முறை கூறிய கருத்தை நான் இங்கே நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். "நாங்கள் எல்லாம் திராவிட நாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட பரம்பரையினர் என்று கையெழுத்திட்ட இந்த எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அந்த ஒரு நிலைக்கு எங்களைத் தள்ளாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய கடமை மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது" என்று கலைவாணர் அரங்கில் மிகவும் அழுத்தமாக, திட்டவட்டமாக தமிழக முதல்வர், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மத்திய அரசோடு இணைந்து கூட்டு வைத்துவிட்டார்கள், உறவு வைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னைப் போன்று கட்சியில் முன்னணி செயற்குழு உறுப்பினராக இருக்கின்றவர்களுக்கே இந்திரா காங்கிரசுடன் உடன்பாடு இருக்கிறதா இல்லையா என்று இதுவரை தெரியவில்லை. அப்படி இருக்கும் போது, எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்கள் எங்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் உங்கள் கட்சியை அங்கே கொண்டுபோய் சேர்த்துவிட்டவர்கள் போல் இருக்கிறது" என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வந்தால் கூட நாங்கள் அதை சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக்கொள்வோம். நாங்கள் ஆட்சியில் இருப்பதாலேயே மத்திய அரசோடு எதற்கெடுத்தாலும் மோத வேண்டுமென்று பொருளல்ல. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட "நிதானமாக நடப்பேன், ஆனால் அழுத்தமாகவும் கால் வைப்பேன்" என்று தான் இந்த அவையில் தெரிவித்தார்கள். அதைப்போல நிதானமாகத்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செயல்படுவார்கள்.

1984 மார்ச் 9] [திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி]

எதிர்வரிசையில் இருப்பவர்கள் [illegible] பேர் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் அத்தனை பேரையும் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சமாளிப்பார்கள். எங்கள் புரட்சித் தலைவர் [illegible] வலிமையான குதிரையை சமாளிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர். எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்களைப் போல் சப்பைக் குதிரையை ஓட்டுபவர் அல்ல நாங்கள். தமிழ் நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக, அவர்களுக்காக உழைப்பதற்காக நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருகிறோமே தவிர, வேறு எதற்காகவும் அல்ல. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், நான் தெளிவாக, திட்டவட்டமாக, உறுதியாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசோடு எங்களுக்குள்ள நிலைமைகளை அவ்வப்போது தெரிவிக்கிறோம். நேற்றையதினம் கூட நம்முடைய அவையில் நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதேசமயத்தில் முன்னாள் முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் 1974-75 ஆம் ஆண்டு இதே மன்றத்தில் இதுகுறித்து உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். "மத்திய அரசு நமது மின்சாரத் தேவையை குறைவாக மதிப்பிட்டு, நமது திட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பதில் காலதாமதமாக்குவது எதிர்கால மாநில பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்" என்று 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது, இன்னும் இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மத்திய அரசு காலம் தாழ்த்திக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டுக்கு அதிக அளவில் மின்சாரம் தேவை என்று எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து நிறைவேற்றியிருப்பதை, மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கள் மூலமாக தமிழ் நாட்டுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1974-75-ல் என்ன நிலைமை இருந்ததோ அதே நிலைதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது, இந்த அரசு கையாலாகாத அரசு, மின்சாரப் பற்றாக்குறையைக் கூட தீர்க்க முடியாமல் எம்.ஜி.ஆர். திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று பேசுவது எந்த வகையில் நியாயம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். 1974-75 ல் என்ன குறையை இதே அவையில் கலைஞர் சுட்டிக்காட்டினாரோ அதே குறையைச் சுட்டிக்காட்டித் தான் மாண்புமிகு திரு. பண்ருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்களும் இந்த அவையைச் சார்ந்த அனைத்து உறுப்பினர்களும், எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானத்தை நேற்றையதினம் இங்கே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்போது கூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள், மக்களுடைய எழுச்சியாக [illegible] ஒன்றாகச் சேர்ந்து, மத்திய சர்க்காரை எதிர்க்க வேண்டுமென்று

தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள், மத்திய அரசுக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருக்கும் எந்த வகையிலாவது மோதல் ஏற்படாதா என்ற எண்ணத்தில்தான் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் அவையிலே இல்லாவிட்டாலும், நான் தங்கள் மூலமாக அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசுக்கு எதிராக எழுச்சி நாள் கொண்டாடியது இந்த இயக்கம்தான் என்பதை நினைவுகூர விரும்புகிறேன். ஒரு நாள் இதே அவையில்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசு, உணவு நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில், மத்தியத் தொகுப்பிற்குத் தானில்லை என்ற ஒரு தவறான கருத்தை வெளியிட்ட நேரத்தில், மத்திய அரசின் கவனத்தைத் திருப்பி, உடனடியாக அண்ணா சதுக்கத்தில் உண்ணாவிரதம் தொடங்கிய, வரலாற்றைப் பெற்றவர்கள்தான் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்பதை நான் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் மத்திய சர்க்காரோடு நாம் மோதவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவது என்பது வேறு, அப்படி மோதி ஆதாயம் பெற்றிடவேண்டுமென்பது வேறு. அதற்கு இடம் கொடுக்காமல், தமிழக மக்களின் நலன் ஒன்றையே கருதி இந்த மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் பெற வேண்டும் என்ற போதிலும் இருக்கிற அதிகாரங்களில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் மிகச்சிறப்பாக அளித்திருக்கிறார்கள் என்று என்னுடைய பாராட்டுதலையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்மீது பங்கேற்று உரையாற்ற வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, அவை மீண்டும் 13—3—1984 செவ்வாய்க் கிழமை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-16)

[illegible] ஆவணங்கள்

அ. சட்ட[illegible] பெருந் திட்டத்தில் மாற்றம்

109. சென்னைப் [illegible] வளர்ச்சித் துறையின் 3—10—1983 செய்வது குறித்த [illegible] வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. ஆம் நாளிட்ட 1489 [illegible] நாட்டுப்புற திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு 1971 ஆம் [illegible] கீழ் அவை முன் வைக்கப்படுகிறது). நாடு சட்டம் 35/1972) [illegible]

110. சென்னைப் பெருநகர் பகுதிக்கான பெருந் திட்டத்தில் மாற்றம் [illegible] நாட்டுப்புற வளர்ச்சித் துறையின் 26—10—1983 செய்வது குறித்த [illegible] அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. ஆம் நாளிட்ட 1518 ஆம் [illegible] நகர—நாட்டுப்புற திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு [illegible] 123 (3) பிரிவின் கீழ் அவை முன் வைக்கப்படுகிறது). நாடு சட்டம் 35/1972)

111. சென்னைப் பெருநகர் பகுதிக்கான பெருந் திட்டத்தில் மாற்றம் [illegible] நாட்டுப்புற வளர்ச்சித் துறையின் 26—10—1983 செய்வது குறித்த [illegible] அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. ஆம் நாளிட்ட 1520 ஆம் [illegible] ஆண்டு நகர—நாட்டுப்புற திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு [illegible] 123 (3) பிரிவின் கீழ் அவை முன் வைக்கப்படுகிறது). நாடு சட்டம் 35/1972)

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள் ஏனைய தாள்கள்

*46. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு [illegible] பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) [illegible] சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 10/ 1984).

*47. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 40/1983).

*48. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 11/1984).

49. உறுப்பினர் குறிப்பிடப்படாத 1 முதல் 80 வரையிலான வினாக்களுக்கான விடைகள்.

* 7—3—1984 அன்று மேலவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் சுற்றோட்ட முறையில் அனுப்பப்பட்டது.

27 ··· 1984

தமிழ்நாடு
சட்டமன்ற மேலவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU
LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

அதிகாரபூர்வமான வெளியீடு
OFFICIAL REPORT

வியாழக்கிழமை, மார்ச் 8, 1984 —தொகுதி 205-எண் 4
Thursday, 8th March, 1984—Volume 205 - No. 4

சட்டமன்ற மேலவைச் செயலகம்,
புனித ஜார்ஜ் கோட்டை, சென்னை - 600 009.

LEGISLATIVE COUNCIL SECRETARIAT,
Fort St. George, Madras - 600 009.

விலை ரு. 2.75]

(270)

பொருளடக்கம்.

பக்கங்கள்.

1. வினாக்கள்—விடைகள் 341—349

2. அறிவிப்பு—

பேரவையிலிருந்து செய்தி 349—350

3. கவன ஈர்ப்பு—

கரூர், தூத்துக்குடி அகல ரயில் பாதைத் திட்டத்தை மத்திய அரசு துரிதமாக நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளைத் தமிழக அரசு மேற்கொள்ளாததால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து. 350—352

4. அரசின் தீர்மானம்—

நெய்வேலி அனல் மின் நிலையம் மற்றும் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தை தமிழகத்திற்கு வழங்குவது குறித்து. 352—366

5. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்—

(1) தமிழ் நாடு 1984-ம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்த பேருந்துகள் (கையகப் படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1984). 366—398

(2) 1984-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ் நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983). 398—421

(3) தமிழ்நாடு 1984-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 11/1984). 421—433

6. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் 433

D II C 126—1

143889

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வியாழக்கிழமை, 1984 மார்ச் 8.

மாசி 25, ருத்ரோத்காரி, திருவள்ளுவராண்டு—2015.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் உள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணி அளவில், மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

நெய்வேலி இரண்டாவது பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத் திட்டம்.

* 61. **வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் மற்றும் திரு. க. மீனாட்சி சுந்தரம் :** மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) நெய்வேலியில் இரண்டாவது பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத் திட்டம் எந்நிலையில் உள்ளது ?

(இ) அது எப்போது முதல் முழுமையாகச் செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) திட்டப் பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன.

(இ) 1984 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் முதல் செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகம் முழுவதுமே நெய்வேலியை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்தத் திட்டத்தின் முழுப் பயனும் தமிழகத்திற்கே கிடைக்குமா? அடுத்து 3-வது திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது ?

[1984 மார்ச் 8

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்போது மத்திய அரசு உருவாக்கியுள்ள திட்டத்தின்படி, நெய்வேலியில் 630 மெகா வாட் மின்சாரம் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டதில், 176 மெகா வாட் மின்சாரம்தான் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கும். ஆனால் இரண்டாவது அனல் மின் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், முழு உற்பத்தியையும் தமிழகத்திற்கே தரவேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். 3-வது திட்டத்தை நெய்வேலி நிறுவனம் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திற்குத் தருவதாகச் சொல்லப்படுகிற பங்கு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் முழுவதையுமே தமிழகத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுமா? அங்கிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரத்தின் பயன் காரணமாக நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தமிழகம் உதவியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், இது குறித்து நமது அரசு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்துமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மத்திய அரசிடமும் இந்த அரசு வற்புறுத்தியுள்ளது. அது போதாதென்று இன்று மேலவையில் அது குறித்த தீர்மானம் ஒன்றும் வர இருக்கிறது.

கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம்.

* 62. வினா—**திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :** மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திலிருந்து தற்போது உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் முழுவதும் தமிழ்நாட்டுக்கே வழங்கப்பட வேண்டும் என்று, மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறதா ?

(இ) ஆம் எனில், மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற பதில் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தின், முதல் பிரிவின் மின்சாரத்தை முழு அளவையும் இரண்டாவது பிரிவில் 50 சதவிகிதம் மின்சாரத்தையும் தமிழ்நாட்டுக்கு வழங்க வற்புறுத்தி வருகிறது.

(இ) எந்தவிதமான இறுதி பதிலும் இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை.

1984 மார்ச் 8]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தை உருவாக்கியபோது, அதன் உற்பத்தி முழுவதுமே தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் என்று பிரதமர் அவர்களே வாக்குறுதி அளித்துள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மைதானா? அப்படியானால் அதை வற்புறுத்துவதில் உள்ள நேரடியான தடை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரம் எவ்வளவு? அது முழுவதுமே நம் மாநிலத்திற்கு வந்தால்கூட, நம்முடைய மின் பற்றாக்குறை தீருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தின் மூலம் அங்கே உற்பத்தியாகிற 200 மெகா வாட் மின்சாரத்தில் அவர்களின் தேவையான 20 மெகா வாட் மின்சாரம் போக நமக்கு 180 மெகா வாட் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. அது நம் தேவைக்குப் போதாது. கல்பாக்கத்தில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் முழுவதும் நமக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக சென்னை அணு மின் நிலையத்திற்கு ரூ. 53 லட்சம் பெறுமானமுள்ள 2,500 ஏக்கர் நிலம் தமிழக அரசால் இலவசமாக மத்திய அரசுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதற்கு ஈடாக மேற்கூறிய அணு மின் நிலையத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் முழு மின்சாரத்தையும் தமிழகத்திற்கு வழங்குவதாகவும், இலவசமாக அளிக்கப்பட்ட நிலத்தின் கிரயத்தைக் கணக்கில் கொள்ளாமல் மின்சாரத்தின் விலையை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அளிக்கப்படும் என்று 1968 ஆம் ஆண்டில் மேற்கூறிய அணு மின் நிலையத் திட்ட அதிகாரிகள் உறுதி அளித்தார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் பாரதப் பிரதமர் அவர்களே கூட, நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கிறபோது, கல்பாக்கத்தில் இரண்டு யூனிட்டுகள் மின் உற்பத்தி செய்யும் போது முதலாவது யூனிட்டில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் முழுவதும் தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் என்றும், இரண்டாவது யூனிட் மின்சாரத்தில் பாதி—அதாவது 50 சதவிகிதம் தமிழகத்திற்குத் தரப்படும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : கல்பாக்கம், நெய்வேலி ஆகிய மின் திட்டங்களையெல்லாம் பற்றிக் கேள்விப்படுகிறபோது, மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறோம். ஆனால் திட்டம் முடிவடைகிறபோது அதிலே பங்கு கேட்க பலர் வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், மின்சாரத்தை வெளியே கொண்டு செல்லுகிறபோது 'டிரான்ஸ்மிஷன் லாஸ்' அதிகம் ஏற்படுகிறது. அதையெல்லாம் உணர்ந்து தமிழகத்திற்கு முழு மின்சாரத்தையும் தரவேண்டும் என்று மத்திய அரசை இந்த அரசு வலியுறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கல்பாக்கம், நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்திற்கு முழுவதையும் தர வேண்டுமென்று கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. புதிய திட்டங்களை நம்முடைய அரசு இந்திய அரசின் அனுமதி கோரி அனுப்பும்போது, இந்தத் திட்டங்களின் உற்பத்தி, தமிழகத்தின் தேவை ஆகியவற்றை கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டுதான் புதிய திட்டங்களுக்கு இந்திய அரசு அனுமதி அளித்து வருகிறது அல்லது நிராகரித்து வருகிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டங்களை மத்திய அரசு ஏற்கெனவே கணக்கில் கொண்டுள்ளதால், இதிலே உற்பத்தியாகக் கூடிய மின்சாரத்தை தமிழகத்திற்குத் தரவேண்டும், பற்றாக்குறை தீர அதுதான் வழி என்றும் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

தேர்வாளமுக்கான மதிப்பூதியத்தை உயர்த்துதல்.

* 83. **வினா—திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (திரு. ம. சங்கரலிங்கம் சார்பில்) :** மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரால் நடத்தப்படும் தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து போன்ற வணிகவியல் தேர்வுகளில், தேர்வாளருக்கான மதிப்பூதியம், 1974-க்குப் பின்னர் திருத்தி அமைக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், அத்தொகையினைத் தற்போது உயர்த்த அரசு பரிசீலித்து வருகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(இ) மதிப்பூதியங்களை உயர்த்தும் செயற்குறிப்பு தற்போது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

செல்வி ஆ லீலாவதி : விலைவாசி அதிகப்படியாக உயர்ந்துள்ள காரணத்தால், பத்தாவது, 12-வது வகுப்புகளுக்கான விடைத்தாள்களைத் திருத்தும் ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள மதிப்பூதியத்தைத் திருத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது போடவும்.

ஆசிரியர்களுக்கான பணிவிதிகளை எதிர்த்து வழக்குத் தொடர்தல்.

* 64. **வினா.—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்) :** மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பணி விதிகளில் (Service Rules) எதையேனும் எதிர்த்து, 1981-82-ல் உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், மொத்தம் எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்பட்டன ?

(உ) எந்தெந்த விதிகளை எதிர்த்து இவ்வாறு வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளன ?

(எ) இவ்வழக்கின்மீது தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தால் தீர்ப்பின் சாராம்சம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(இ) 9 வழக்குகள்.

(உ) தமிழ்நாடு மேல்நிலைக் கல்விப் பணி தனி விதி 2-ஐ எதிர்த்து வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன.

(எ) வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்டன. எனினும் 'ஏ' மற்றும் 'பி' பிரிவு ஒருங்கிணைப்புப்படி, 2—11—1978 நிலவரப்படி தயார் செய்யப்பட்ட முன்னுரிமை பட்டியல்படி, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பதவி உயர்வு அளிக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : அந்தத் தீர்ப்பு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? விரைவில் நடைமுறைப்படுத்தவிருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தீர்ப்பில் உள்ள குறிப்பு விளக்கத்திற்காக 'ரெவ்யூ பெட்டிஷன்' தாக்கல் செய்யும்படி அரசு வழக்கறிஞர் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

[1984 மார்ச் 8

மகளிர் கல்லூரிகள்.

* 65. **வினா—திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் :** மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் பெண்களுக்கெனத் தனியாக எங்கெங்கு கல்லூரிகள் உள்ளன ? அவற்றில் எவை, எவை அரசால் நடத்தப்படுகின்றன?

(இ) எங்கெங்கு ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கும் கல்லூரிகள் உள்ளன ? அவற்றில் எவை, எவை அரசால் நடத்தப்படுகின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : மகளிருக்காக மட்டும் நடத்தப்படுகிற கல்லூரிகளை அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழக ஆட்சிக்கு உட்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா அல்லது வேறு தனி பல்கலைக் கழகத்தை அதற்காக ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தற்போது அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகத்தோடு பெண்கள் கல்லூரிகளை இணைக்கும் உத்தேசமில்லை. அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகமானது இப்போதுதான் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் செயல்பட ஆரம்பித்த பிறகுதான், நாம் எந்த முறையில் விரிவுபடுத்தவிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் இப்போதுள்ள கல்லூரிகள் எல்லாம் அந்தந்த வட்டாரங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களோடு இணைந்திருப்பதுதான் நல்லது என்று நாம் கருதுகிறோம்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : ஆண்டுதோறும் எத்தனை மகளிர் பட்டம் பெறுகின்றனர் ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அந்த விவரம் இப்போது இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போடவும்.

@ 434-443 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு 1 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது

1984 மார்ச் 8]

செல்வி ஆ. லீலாவதி : ஆண்டுதோறும் கல்லூரிகளில் மாணவிகள் தாங்கள் விரும்பும் பாடப் பிரிவு (குரூப்) கிடைக்காமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக சென்னையில் அடிப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அரசு கல்லூரிகளில் ஷிப்ட் முறையைக் கொண்டு வந்து அனைவரும் கல்வி கற்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இடம் கிடைக்கவில்லை, குரூப் கிடைக்கவில்லை என்பது பெண்களுக்கு மட்டும் உள்ள பிரச்சினையல்ல, எல்லோருக்கும் உள்ள பொதுவான பிரச்சினை. விண்ணப்பிக்கின்ற அத்தனை பேருக்கும் இடம் கொடுக்கும் நிலையில் நாம் இல்லை. நல்ல முறையில் படிக்கின்றவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே ஷிப்ட் சிஸ்டமும், மாலை நேரக் கல்லூரியும் அடங்கும். 1978-லே மேல்நிலைக் கல்வியைக் கொண்டு வந்து பி. யூ. சியை உயர்நிலைப் பள்ளிக்குக் கொண்டுபோன பிறகு உபரியாக இருந்த ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு நேரம் கிடைத்து கல்லூரிகளில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்கவில்லையே தவிர, இருக்கின்ற கல்லூரிகளில் புதிய பாடங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். ஷிப்ட் சிஸ்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மாலை நேர வகுப்புகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்ற வகையில் போதுமான வேலை நேரம் ஏற்பட்டு, அதற்கு மேல் ஆசிரியர்களும் நியமனம் ஆகியிருக்கிறார்கள். கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுக் காலத்திலே இரண்டு மடங்கு அதிகமாகியிருக்கின்ற சூழ்நிலை இப்போதுதான் நம்முடைய மாநிலத்தில் வந்திருக்கிறது.

(முற்பகல் 9-40)

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டம் ஊட்டியிலே ஒரு தனியார் மகளிர் கல்லூரியை நிர்வாகம் சரியில்லை என்பதாலே அரசு எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது ? அப்படி இல்லை என்றாலும், அரசின் சார்பாக குன்னூரிலே ஒரு மகளிர் கல்லூரி ஏற்படுத்தி அங்கு இருக்கிற மகளிருக்கு உதவியாக அரசு செயல்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, ஊட்டியில் இருக்கிற பெண்கள் கல்லூரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்தது. ஆனால் அங்கு இருக்கின்ற சில பேர் அதை எதிர்த்து வழக்கு மன்றம் சென்றிருக்கின்ற காரணத்தினால், அது நிறைவு பெற முடியவில்லை. ஆகவே அந்த முடிவுக்கு ஏற்ப நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கையை

நாம் தொடர முடியும். பொதுவாக கல்லூரிகள், அதுவும் [illegible] கல்லூரிகளை ஆரம்பிப்பதைவிட தொழில் கல்லூரிகள் அல்லது பாலிடெக்னிக்குகள் போன்றவற்றை ஆரம்பிப்பது என்பது படிக்கின்றவர்களுக்கு [illegible] வாய்ப்பாக வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரும் என்று நம்புகின்ற காரணத்தால், நாம் [illegible] தொழில் கல்லூரிகளில் கவனம் [illegible] வருகின்றோம். எதிர் காலத்தில் இப்பொழுது தொழில் கல்வி [illegible] என்று [illegible] வேண்டிய நடவடிக்கைகளை [illegible]

சாமளாபுரம் பேரூராட்சிப் பள்ளிகள்.

*66. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. க. [illegible] சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பல்லடம் [illegible] ஒன்றியம் சாமளாபுரம் பேரூராட்சிக்குட்பட்ட துவக்க நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கு 1—9—1980 [illegible] மானியம் வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) மதிய உணவுச் செலவுக்கான பணம் [illegible] மதிய உணவு வழங்குவதை 1—1—1982 [illegible] உண்மையா?

(உ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ), (இ) [illegible] ஊராட்சி ஒன்றியம் சாமளாபுரம் பேரூராட்சி [illegible] வேண்டிய மதிய உணவு பங்குத் தொகை (அதாவது [illegible] மதிய உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் [illegible] 5 காசு வீதம் [illegible] 200 நாட்களுக்கு [illegible] 1—10—1980 முதல் உள்ள காலத்திற்கு [illegible] செலுத்தப்படாததால் அப்பள்ளிகளில் 1—1—1982 முதல் [illegible] வழங்கப்படவில்லை. [illegible] 1—7—1982 [illegible] முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் [illegible] வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

Mankerai Middle School

*67 Q.—DR. T. R. JANARTHANAM (on behalf of Thiru P. R. Thomas): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Midday Meals Scheme grant for Mankerai Middle School in Tholaiyyavattam Panchayat Union, Kanyakumari district, for a period of six months from 1st January 1982 to 30th June 1982 has not yet been sanctioned; and

(b) if so, the action taken to disburse the amount?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(இ) 1—7—1982 முதல் முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் தொடக்கப் பள்ளிகளில் நண்பகல் உணவு வழங்கும் செலவு முழுவதையும் அரசே ஏற்று வருவதால் 1—7—1982-க்கு முந்திய காலங்களுக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் 5 காசு பங்குத் தொகை வகையில் தரவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகள் [illegible] இருந்தால் அவற்றை [illegible] செயல்பட்ட செங்கல்பட்டு, வடஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டப் பகுதிகளைத் தவிர பிற பகுதிகளில்) தரவேண்டியது இல்லை என்று 20—12—1982 அன்று அரசு பொது [illegible] ஆணை ஒன்று வெளியிட்டுள்ளது. எனவே கேள்வியில் குறிப்பிட்டுள்ள நிலுவைத் தொகையும் செலுத்தப்படத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு.—[illegible] தொடக்கத்தில் இடப்பட்டுள்ள நட்சத்திரக் குறி (*) அவ்வினா உறுப்பினரால் [illegible] பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

2. அறிவிப்பு.

பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறை [illegible] அறிவிக்கையைப் [illegible] பணச் சட்ட முன்வடிவு என [illegible] தலைவரால் [illegible]. இப்பேரவையின் பரிந்துரைக்காக [illegible] 1984 ஆம் ஆண்டு [illegible] (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை [illegible] 11/1984) [illegible] பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

2. அறிவிப்பு.

பேரவையிலிருந்து செய்தி.

சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகளின் பிரதிகளை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

1. தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1984).

2. 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச்) சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983).

3. கவன ஈர்ப்பு

கரூர், தூத்துக்குடி அகல ரயில் பாதைத் திட்டத்தை மத்திய அரசு துரிதமாக நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளைத் தமிழக அரசு மேற்கொள்ளாததால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

"கரூர், தூத்துக்குடி அகல ரயில் பாதை திட்டத்தை மத்திய அரசு துரிதமாக நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை தமிழக அரசு மேற்கொள்ளாததால் மக்கள் மத்தியிலும், தமிழக வணிகர் கழகங்களின் மத்தியிலும் எழுந்துள்ள பதட்ட நிலை குறித்து".

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மதுரை, திருச்சி, பெரியார் இந்த 3 மாவட்டங்களும் சந்திக்கும் இடத்திலே பணப் பயிர் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பெரும் பிரதேசம் இரயில் வசதியற்று இருப்பதை மாற்றி அங்கே போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் கர்நாடக மாநிலத்தோடு சுலபமாகத் தொடர்பு கொள்ளவும், தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்திக்கும் இந்தக் கரூர்-திண்டுக்கல் அகல இரயில் பா… தான்

மிழக மக்கள் நம்புகிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு மணியாச்சி வழியாக த்துக்குடிக்கும், திருநெல்வேலிக்கும் மட்டும் அகல ரயில் பாதையைப் பாடுவதற்காக 70 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். துதற்கும் இந்த சப்ஜெக்டுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்கிறதா? நாங்கள் கேட்கிற கோரிக்கைக்கும் மத்திய அரசிலிருந்து வரும் தகவலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறதே. மத்திய அரசு எப்படி விளக்குகிறது என்பது புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் முதலிலே கேட்டபோது அப்படித்தான் கேட்டோம். அது மட்டுமல்ல, பல்வேறு திட்டங்களோடு இதையும் இணைத்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னோம். நிதி நிலைமையின் காரணமாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி, குறைந்த அளவுக்கு அவர்களால் எவ்வளவு தர முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தருவதாக இப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அதைப்பற்றி ஆலோசிப்போம் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : 1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, 6 வருடங்களுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட எஸ்டிமேட்படி 41 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட வேண்டிய வேலைக்கு இதுவரை 6 கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கட்டடங்கள் கட்டி வைத்துக்கொண்டு மற்ற எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யாமல் இருக்கிறது. தமிழக அரசும், தமிழ்நாட்டு மக்களும் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டும் மத்திய அரசு போதிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யாமல் இருக்கிறது. ஆகவே தமிழக அரசு இந்த மேலவையிலும், பேரவையிலும் அரசின் சார்பிலே அந்த ரெயில்வே வேலைகளை துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று … உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற அளவுக்கு … நிறைவேற்ற மாநில அரசு முன்

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் காரணத்தால்தான் அவர்கள் முதலிலே பணம் ஒதுக்குவதற்கே தயக்கம் காட்டினார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக பணம் ஒதுக்குவதற்கு ஒப்புதலைத் தந்து பணத்தை ஒதுக்கினார்கள். ஒரே நோக்கில் அத்தனையையும்

@ 444-446 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்கள் 2, 3 முறைகளுக்கு மேலே கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். கடைசியாக சமீபத்திலே கூட ஒரு கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவரம் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இவ்வளவு பெரிய விவாதத்தை இங்கே வைக்கின்றபோது, அதற்கு என்று ஒரு தனித் தீர்மானம் தேவையா என்பது யோசனையாக இருக்கிறது. இதிலே இந்த உணர்வுகளைக்கூட நாம் கடிதத்தின் மூலமாக மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளலாம்.

4. அரசின் தீர்மானம்.

நெய்வேலி அனல் மின் நிலையம் மற்றும் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தை தமிழகத்திற்கு வழங்குவது குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமசந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மைய அரசு அதன் மின் நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தை மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு கொள்கையை 1978 ஆம் ஆண்டு வகுத்தது. இக்கொள்கை மின்சாரம் பற்றாக் குறை உள்ள மாநிலங்களுக்கு குறைவாகவும், உபரி மாநிலங்களுக்கு மேலும் அதிக மின்சாரம் பெறுவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து இருந்துவரும் மின் பற்றாக்குறை காரணமாக மேற்படி கொள்கையை மாற்றியமைக்கும்படி மத்திய அரசிடம் பலமுறை முறையீடு செய்தும் கூட, இக்கொள்கையை மத்திய அரசு தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருவதைக் குறித்து இம்மேலவை மிகுந்த கவலை கொள்கிறது. எனவே, இக்கொள்கை முறையானது அல்ல என்று இந்த மேலவை கருதுகிறது. மைய மின் நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை மின் பற்றாக்குறைக்கு ஏற்ப மாநிலங்களுக்கிடையே பகிர்ந்து அளிக்க ஒரு முறையான கொள்கையை பின்பற்றுமாறு மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம்மேலவை தீர்மானிக்கிறது.

2. நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், மைய அரசு மேற்கூறிய கொள்கையைப் பின்பற்றி வருவது பற்றியும், சென்னை அணு மின் நிலையம் பிரிவு 1-லிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழ் நாட்டிற்கு வழங்குவது குறித்து, இன்னமும் எவ்வித முடிவையும் எடுக்காதது பற்றியும் இம்மேலவை கவலை தெரிவிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக, மின் உற்பத்தியைக் குறித்து திட்டமிடுகையில், இவ்விரு மின் நிலையங்களின் உற்பத்தி முழுவதும் தமிழ்

நாட்டிற்கே கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை மைய அரசு பல்வேறு கால கட்டங்களில் ஊக்குவித்ததன் அடிப்படையில் திட்டமிட்டுள்ளது. எனவே, நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்திலிருந்தும், சென்னை அணு மின் நிலையத்திலிருந்தும் உற்பத்தியாகிற மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழ் நாட்டிற்கே அளிக்குமாறு மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம்மேலவை தீர்மானிக்கிறது."

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"மைய அரசு அதன் மின் நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தை மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு கொள்கையை 1978 ஆம் ஆண்டு வகுத்தது. இக்கொள்கை மின்சாரம் பற்றாக் குறை உள்ள மாநிலங்களுக்கு குறைவாகவும், உபரி மாநிலங்களுக்கு மேலும் அதிக மின்சாரம் பெறுவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து இருந்துவரும் மின் பற்றாக்குறை காரணமாக மேற்படி கொள்கையை மாற்றியமைக்கும்படி மத்திய அரசிடம் பலமுறை முறையீடு செய்தும் கூட, இக்கொள்கையை மத்திய அரசு தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருவதைக் குறித்து இம்மேலவை மிகுந்த கவலை கொள்கிறது. எனவே, இக்கொள்கை முறையானது அல்ல என்று இந்த மேலவை கருதுகிறது. மைய மின் நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை மின் பற்றாக்குறைக்கு ஏற்ப மாநிலங்களுக்கிடையே பகிர்ந்து அளிக்க ஒரு முறையான கொள்கையை பின்பற்றுமாறு மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம்மேலவை தீர்மானிக்கிறது.

2. நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், மைய அரசு மேற்கூறிய கொள்கையைப் பின்பற்றி வருவது பற்றியும், சென்னை அணு மின் நிலையம் பிரிவு 1-லிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழ் நாட்டிற்கு வழங்குவது குறித்து, இன்னமும் எவ்வித முடிவையும் எடுக்காதது பற்றியும் இம்மேலவை கவலை தெரிவிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக, மின் உற்பத்தியைக் குறித்து திட்டமிடுகையில், இவ்விரு மின் நிலையங்களின் உற்பத்தி முழுவதும் தமிழ் நாட்டிற்கே கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை மைய அரசு பல்வேறு கால கட்டங்களில் ஊக்குவித்ததன் அடிப்படையில் திட்டமிட்டுள்ளது. எனவே, நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்திலிருந்தும், சென்னை அணு மின் நிலையத்திலிருந்தும் உற்பத்தியாகிற மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழ் நாட்டிற்கே அளிக்குமாறு மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம்மேலவை தீர்மானிக்கிறது."

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் தமிழகத்திலுள்ள அனைத்துப் பகுதி மக்களுடைய உணர்வுகளையும், கவலையையும் பிரதிபலிக்கின்ற அளவுக்கு உள்ள ஒரு தீர்மானம் என்ற முறையிலே வந்திருப்பதால், நான் இந்தத் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்குக் குறைவாகவும், உபரி மாநிலங்களுக்கு அதிகமாகவும், இந்த மின்சாரம் சப்ளை பண்ணுகின்ற நிலைமையிலே மத்திய அரசு ஒரு கொள்கையை எடுத்திருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிலே, அவருடைய தீர்மானத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு 'இர்ரேஷனல் பாலிசி', அதாவது பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கின்ற மாநிலங்களுக்குப் போதிய அளவுக்கு மின்சாரம் தராமல் ஏற்கெனவே உபரியாக இருக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு மேற்கொண்டும் மின்சாரம் தாத்தக்க பகுத்தறிவிற்கு ஒத்து வாராத ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசு அமுல்படுத்தி வருகிறது. அதைப்பற்றி மாநில அரசு ஆட்சேபித்தது. அதற்கு மத்திய அரசு என்ன பதில் சொல்லியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய பதிலிலே அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே, நெய்வேலி மின்சாரம், கல்பாக்கம் மின்சார உற்பத்தி முழுவதும் நமக்குத் தரப்படும் என்ற எண்ணத்திலே இருந்தோம். மத்திய அரசு 20 ஆண்டுகளாக அந்த நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று அரசு இந்தத் தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போதுகூட, அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மாதிரி உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தை, இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தை, தமிழ் நாடு முழுவதுமாக உபயோகிக்குமா என்றுகூட ஒரு 'கேரண்டி' கேட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு நாம் இருபது ஆண்டுக் காலமாக மின்சாரம் வரும் என்று நம்பி, அந்த அடிப்படையிலே விரிவான சில வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கும்போது, வேறு மாநிலங்களிலும் கேட்கின்றார்கள் என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, ஒரு காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சி ஆட்சி செய்கின்றதால், அதற்கு ஒரு பாரபட்சம் காட்டுகின்றது என்று நினைக்கின்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. அப்படித்தான் நாம் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே பல

தடவைகள் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்கூட, மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்று மத்திய அரசுக்குத் தெரிந்திருந்தும்கூட, இன்றைக்கு அவர்கள் முன்பு கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை மீறுகின்றார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே நாமும் வாக்குறுதியைக் கொடுத்து கமிட்மெண்ட் செய்திருக்கிறோம். அவைகளை நாம் நிறைவேற்றாமல் இருந்தால், மக்கள் எப்படி குறை சொல்வார்கள் என்பதைக்கூட அவர்கள் மறந்திருக்கின்றார்கள். இங்கே நாம் மக்களுக்காக பல திட்டங்களை வைத்திருக்கும்போது, இப்படி அவர்கள் மறுப்பது நியாயமில்லை. இதில் நான் சொல்ல விரும்புவது, தமிழ்நாடு அரசைப் பொறுத்தமட்டில், இப்போது போதிய மின்சாரம் தாாததன் காரணமாக, ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மின்சாரப் பற்றாக்குறை காரணமாக, தொழில் துறையிலும் விவசாயத் துறையிலும் எப்படி உற்பத்தி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது, அந்த உற்பத்தி நஷ்டம் தமிழகத்தை எப்படி பாதித்திருக்கின்றது என்பதை விவரமாக தமிழக மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு மாறாக இன்று தமிழகத்திலே உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தை நம்முடைய தேவைக்குத் தர மத்திய அரசு மறுக்கின்ற போக்கு காரணமாக மின்சார வெட்டு ஏற்படுகிறது. அந்த மின் வெட்டு காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலே விவசாயத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் ஏற்பட்டிருக்கின்ற உற்பத்தி நஷ்டத்தைப்பற்றி திட்டவட்டமாக தமிழக மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கு, மத்திய அரசு செய்கின்ற ஓரவஞ்சனை பற்றி தமிழகத்திலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரிவிக்க பயன்படும் என்ற முறையிலே சொல்கின்றேன். தமிழக அரசு அந்த விவரங்களைக்கூட இந்த அவையிலேயே தெரிவிப்பது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

மேலும் இப்படி ஒரு தீர்மானம் போட்டுவிட்டு, இந்தத் தீர்மானத்தையும் பழையபடி பையில் போடுவது சரியாக இருக்காது. மத்திய அரசு இதைத் தரும் என்று தோன்றவில்லை. திட்டமிட்டே தர மறுக்கிறது என்றுதான் தோன்றுகிறது. 1967-லிருந்து காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சி நடைபெறுகிற சூழ்நிலையில், பாரபட்சமான போக்கின் காரணமாக அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படுமளவிற்குச் செய்கிறார்கள். நாம் வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. தீர்மானத்தில் போடப்பட்டிருப்பதுபோல, தேவையை அனுசரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்லுகிறோமே தவிர, வேறல்ல. அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிப் பிரகாரம் தராமல், இங்கு

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 8

மின்வெட்டு அதிகமாக ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகி அதன் காரணமாக உற்பத்திக் குறைவு ஏற்படுகிறபோது, தீர்மானம் மட்டும் போட்டால் போதாது. தமிழ் நாட்டு மக்களில் எவ்வளவு பேருக்கு இந்த விஷயம் தெரியும்? தமிழக அரசும், ஆளும் கட்சியும் இந்தப் பிரச்சினையில் ஓர் இயக்கம் நடத்தத் தயாராக இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில் ஆளும் கட்சியுடன் சேர்ந்து நின்று தமிழகம் முழுவதும் மத்திய அரசின் ஓர வஞ்சனையை எதிர்த்து கூட்டுப் பிரச்சாரம், கூட்டு இயக்கம் நடத்தத் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த ஆலோசனையை ஆளும் கட்சி ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் இப்படித் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினால் மட்டும் மத்திய அரசு அசையாது என்பது தெரியும். பலமிருக்கும் பக்கம்தான் மத்திய அரசு திரும்பிப் பார்க்கும் என்று நமக்குத் தெரியும். மூன்று நான்கு இடங்களில் மட்டும் பலமிருக்கும் இடத்திலேயும்கூட பணிந்துப் பார்க்கிறார்கள். கோபத்தைக் காட்டுவதற்கு, இயலாமையைக் காட்டுவதற்கு தீர்மானம் மட்டும் போதாது. சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்தும் நடக்கவில்லை. ஆகவே கோபத்தைக் காட்டுவதற்காக, இயலாமையைக் காட்டுவதற்காக என்று இந்தத் தீர்மானம் இருக்குமானால், தமிழ் நாட்டில் மின்சாரத் துறையில் மத்திய அரசு காட்டுகிற இந்தப் பாரபட்சத்தை எதிர்த்து, தமிழ் மக்களைத் திரட்டுவதற்கான ஒன்றுபட்ட ஒரு கூட்டு இயக்கத்தை ஆரம்பிப்பதன் ஆரம்ப கட்டமாக இந்தத் தீர்மானம் இருக்க வேண்டும். அப்படி கூட்டு இயக்கம் நடத்துகிற போது, எங்களைப்போன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகள், உங்களுக்கு ஆதரவாக நிற்கும்.

மத்திய அரசு என்ன வாக்குறுதி கொடுத்தது, கமிட்மெண்ட் செய்தது? அதை நிறைவேற்ற மறுத்து வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கிறது. வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிற பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க முயற்சிக்காமல் இருக்கிறது என்பதை விளக்க வேண்டும்.

நேற்று அமைச்சரவர்கள் பேரவையில் பதில் சொல்லும்போது, ஒன்றைச் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், ஒவ்வொரு மாநிலமும் எந்த அளவு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தியது என்று பார்க்கிறபோது, அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நம் மாநிலத்தில் மின்வெட்டு இருந்ததென்றும், அந்தச் சமயத்தில் நாம் எவ்வளவு மின்சாரத்தைப் பயன்

1984 மார்ச் 8] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

படுத்தினோம் என்று பார்த்து அந்த மின்சாரத்தைத்தான் இப்போதும் தருவோம் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். இவ்வாறு மத்திய அரசு சொல்வதிலிருந்து நம்மிடம் காட்டக்கூடிய பாரபட்சத்திற்குக் கூட ஒரு கொள்கை இருப்பதுபோல் காட்ட முயற்சி செய்கிறார்கள் என்பதைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்துத் தீர்மானம் போடுவதோடு மட்டுமல்லாமல், மாநிலத்தில் ஆளுகிற ஆளும் கட்சி மற்ற கட்சிகளுடன் சேர்ந்து நின்று, இயக்கம் நடத்தவும் முன்வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால், தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கே ஆபத்து ஏற்படும். ஒரு பக்கத்தில் தொழில் வளர்ச்சி எப்படித் தடுக்கிறார்கள் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களே கூட இதைப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இன்னொரு பக்கத்திலே தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான மின்சாரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறபோது, அவர்கள் கொடுத்த கமிட்மெண்டைக்கூட மீறித் தர மறுக்கிறார்கள். இதை எதிர்த்து ஆளும் கட்சி பேரியக்கம் நடத்த முன்வர வேண்டும். அதற்கு இந்தத் தீர்மானம் ஒரு முன்னோடியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இதை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விழைகின்றேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழகத்தில் முன்பு பைக்காராவில் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட போது, அந்த மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குக்கூட, கோவையில் உள்ள தொழில் அதிபர்கள் முன்வராத நிலை இருந்தது. அப்போது பயன்படுத்துங்கள் என்று கூறினோம். ஜெனரேட்டருக்குப் பதிலாக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துங்கள் என்று கூற வேண்டியிருந்தது. அவ்வளவு பெரிய பைக்காரா திட்டம் பயன் அளிக்குமா என்று பேசப்பட்ட நிலை பின்னர் மாறியது. ஆனால் இன்றைக்கு தமிழகம் பற்றாக்குறை மாநிலமாக இருந்து வருகிறது.

குறிப்பாக நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, தேயிலை விவசாயத்திலே அதிகமாக [illegible] இந்த மின்வெட்டின் காரணமாக மிகுந்த சிரமத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, தேயிலை அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற தொழில் மின்வெட்டின் காரணமாக மிகுந்த பாதிப்பு ஏற்படுவதன் மூலம், தமிழகத்தின் நலன் மட்டுமல்ல, இந்திய நலனே பாதிக்கப்படுகிறது

35 நெய்வேலி அனல் மின் நிலையம் மற்றும் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தை தமிழகத்திற்கு வழங்குவது குறித்து

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1984 மார்ச் 8

என்பதை அனைவரும் உணர வேண்டும். அந்த வகையில் இந்தத் தீர்மானம் நம்முடைய உரிமைகளையும், நமக்குத் தரப்பட்டுள்ள வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்துகிற தீர்மானமாகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு நல்லசிவன் அவர்கள் கூறியதுபோல, அனைத்துக் கட்சிக் குழு கூட டெல்லி சென்று, இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும் முயற்சியை மேற்கொள்வது சரியாக இருக்கும்.

இன்றைய தினம், மின்சாரத் தட்டுப்பாடு காரணமாக பல நேரங்களில் தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கிறார்கள். நம்முடைய உற்பத்தி குறைகிறது தமிழ் நாட்டின் வருவாய் இதனால் குறைகிறது என்பது மட்டுமல்ல, பல இயந்திரங்கள் பழுதடைந்து போகின்றன. தொழிற்சாலைகள் முறையாக, சீராக இயங்கவில்லை. அடிக்கடி ஷட்-டவுன் என்றால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவதோடு, இயந்திரங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். மத்திய அரசு, தான் தந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை என்றால், மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து விடுவார்கள். மத்திய அரசு தரும் வாக்குறுதியில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாத தன்மை வந்தால், தேசிய ஒருமைப்பாடு வலிமை இழந்து போய்விடும். நாம் மத்தியிலே ஒரு கூட்டாட்சி வலிமையாக இருக்க வேண்டுமென்று கருதும்போது, மத்திய அரசு ஒரு வாக்குறுதி கருவார்களேயானால் அதில் உறுதியாக இருக்கிறது, அதில் நழுவாமல் இருக்கிறது அல்லது அதில் நியாயமாக இருக்கிறது என்ற நிலைமையை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். இல்லை, எப்படியும் மாறுவார்கள், எப்படியும் மாற்றிக் கொள்வார்கள், என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தால், பல்வேறு மாநிலங்கள் மத்திய அரசுக்கு தலைவலியை உண்டாக்கும் என்பதால், அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தின் அணிவோக தமிழகம் இருக்கிறது. இங்கே பல தொழில்கள் தமிழ் நாட்டுக்குப் பயன்படுகின்றன என்ற நிலை மட்டும் இல்லாமல், இந்தியாவின் ஒட்டுமொத்தமான தொழில் வளர்ச்சிக்கு பலமாக, வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்பதால், இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து, வலியுறுத்தி, இதிலே அரசு வெற்றி காண வேண்டுமென்று வாழ்த்தி, அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, மின் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தில் இறுதியாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள "நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தி

1984 மார்ச் 8] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

லிருந்தும், சென்னை அணு மின் நிலையத்திலிருந்தும் உற்பத்தியாகிற மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழ் நாட்டிற்கே ஒதுக்குமாறு மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது" என்ற வாசகத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்திலே ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1978 ஆம் ஆண்டிலேயே மத்திய அரசு மின் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கொள்கையை வகுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன கொள்கை என்பது தெரியவில்லை. மின்சாரப் பற்றாக்குறை உள்ள மாநிலங்களுக்குக் குறைவாகவும், உபரி மாநிலங்களுக்கு மேலும் அதிக மின்சாரம் வழங்கவும் அந்தக் கொள்கை வாய்ப்பளிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்ல வேண்டும். 1978 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு கொள்கையை வகுக்கும் போது, மாநில அரசுகளைக் கலந்துகொண்டு அதை வகுத்ததா? நம்முடைய அரசாங்கத்தைக் கலந்துகொண்டு, அந்தக் கொள்கையை மத்திய அரசு நிறைவேற்றியிருந்தால், நம்முடைய அரசு அந்தக் கொள்கையைக் கண்டித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதையும் நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எப்போதுமே மின்சாரம் பற்றாக்குறையாக இருந்திருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, நெய்வேலியிலும், கல்பாக்கத்திலும் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் முழுவதையும் நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தர அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துவிட்டு, இப்போது கடைசி கட்டமாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளதாக நான் நினைக்கிறேன். 'லாஸ்ட் ரிசார்ட்' வேறு வழியே கிடையாது என்பதால் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒருவேளை மத்திய அரசு இந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பிறகும் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்றால், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் சும்மா விடமாட்டார் என்று கருதுகிறேன். இப்போதுள்ள உறவு முறை காரணமாக இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தி, நிறைவேற்றுவார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியும் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அமைச்சரவர்கள் இந்தப் பதவியை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, குறைந்தபட்சம் மின்சார இலாக்கா வேண்டாமென்று சொல்லி, மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தொழில் துறை முன்னேற்றம். விவசாயத் துறை முன்னேற்றம் எல்லாமே மின்சாரத்தில் அமைந்திருக்கிறது.

[1984 மார்ச் 8

மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சரவர்கள் அந்தப் பதவியை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படியென்றால் அதை யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்கு இருக்கிறதா?

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் பார்த்த கஷ்டத்தால் சொல் கிறேன். ஏன் கஷ்டப்படுகிறீர்கள் என்பதால் சொல்கிறேன். மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொன்னதால் சொன்னேன். எனக்கு அந்தப் பதவியை கொடுக்க மாட்டார்கள். அப்படியே கொடுத்தாலும் எனக்கு அதில் இஷ்டம் இல்லை. முதலமைச்சரிடமிருந்து மாண்புமிகு திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்கு அது தேவை என்றால், கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளலாம். (சிரிப்பு).

ஒரு நாட்டினுடைய பிரதமர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார் கள். பிரதமர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழியைக் கூட நிறைவேற்றா விட்டால், நாம் இதை எங்கே போய் முறையிடுவது? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் சொன்னதுபோல், எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்தாவாதத்தையும் பெற்று இந்தத் தீர்மானத்தின் வாசகத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த அளவோடு என் கருத்துக்களைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:** தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர் மானத்தைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு கோணங்களில் இதனை ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலாவதாக தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், சில தனித் தன்மைகள் உண்டு. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயோ, 1966-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலேயோ, புனல் மின் திட்டங் களை எல்லாம் நிறைவேற்றி விட்டது தமிழ்நாடு. 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே அனல் மின் நிலையங்களையும், அணு மின் நிலையங்களையும் எதிர்பார்க்கின்ற அளவில், இந்திய அரசிடமிருந்து கேட்டுப் பெறுகின்ற நிலையில்தான் தமிழ்நாடு இருந்து வந்துள்ளது. தொடர்ந்து நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டி அனல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றும், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்றும் தமிழ்நாடு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் நீண்ட நெடுங்காலமாக நெய்வேலி அனல் மின் திட்டம் இந்திய அரசால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

1984 மார்ச் 8] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அது அனுமதிக்கப்பட்டது 1977-க்குப் பிறகு கல்பாக்கம் அணு மின் திட்டத் தைப் பொறுத்தவரையில், அதிலே உற்பத்தியாகின்ற முழு மின்சாரமும் தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைக்கும் என்று தமிழ்நாடு நம்பிக் கொண்டிருந்தது. பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் 1972 ஆம் ஆண்டு, சுமார் 13 ஆண்டு களுக்கு முன்பு பாராளுமன்றத்தில் பேசியபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கல்பாக்கத்திலுள்ள இரண்டு இயந்திரங்களில், முதல் இயந்திரத்தில் உற்பத்தி யாகின்ற மின்சாரம் முழுவதும் தமிழ்நாட்டிற்கும், இரண்டாவது இயந்திரத்தில் உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தில் பாதி தமிழ்நாட்டுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். இருந்தாலும் இந்த இரண்டு இயந்திரங்களிலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழ்நாட்டிற்கே தர வேண்டு மென்று கேட்டு வந்திருக்கிறோம். இன்று அத்திட்டம் மத்திய அரசால் போடப்படும் திட்டம் என்பதால், மற்ற மாநிலங்களும் அதிலே பங்கு வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் ஏற்கெனவே அளித்த வாக்குறுதியை அவரிடத்தில் கடிதம் மூலம் நினைவூட்டி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நானும் நேரிலும் பேசியிருக்கிறோம். அவர்கள் இது குறித்து இன்னும் இறுதி முடிவைத் தெரிவிக்கவில்லை. அப்படியே அவர்கள் நமக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாமல் போய்விடுமோ என்று நாம் அஞ்ச வேண்டியதில்லை. அப்படியே வாக்குறுதியை ஏற்றுக் கொள்வார்கள், நம் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை யோடுதான் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

இரண்டாவது நெய்வேலி அனல் மின் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியாவிலுள்ள மற்ற பகுதிகளில் எல்லாம் பெரிய அனல் மின் நிலையங்களை அமைக்க அனுமதி அளித்தபோது, இந்த இரண்டாவது நெய்வேலி அனல் மின் திட்டத்திற்கும் அனுமதி பெறப்பட்டது. இன்றைய தினம் கோவாவில் ஆளுநராக இருக்கின்ற திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டின் சார்பில் மத்திய சர்க்காரில் அமைச்சராக இருந்தார். அவர் மூலமாக இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டி அனல் மின் திட்டத்தை உருவாக்கு வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்போது என்ன செய்தார்கள் என்பதை இங்கு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எப்படி சாமருண்டத்தில் இன்னும் மற்ற இடங்களில் எல்லாம் பெரிய பெரிய அனல் மின் திட்டங்களைப் போட்டு அதிலிருந்து கிடைக்கிற மின்சாரத்தை மற்ற மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பது என்று முடிவு செய்தார்களோ அதுபோல் இதையும் நினைத்து விட்டார்கள். ஆனால் நெய்வேலி அனல் மின் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், முழு மின்சார உற்பத்தியும் நமக்குக் கிடைக்கும் என்றும், முழு உற்பத்தியையும் பெற்றுக்

கொள்ள வேண்டுமென்றும் 1973ஆம் ஆண்டிலிருந்தே நம்மிடத்திலிருந்து உத்தரவாதம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் மின் பற்றாக்குறை தொடர்ந்து 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே நமக்கு இருந்து வருகிறது. தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் மின் வெட்டை அமுல்படுத்துகிற ஒரு மாநிலமாக தமிழ்நாடு இருந்து வருகிறது. , ஏற்கெனவே செய்யத் தவறிய ஒரு காரியத்தை காலம் தாழ்த்தி செய்துவிட்ட காரணத்தாலே, இரண்டாவது நெய்வேலி அனல் மின் திட்டத்தின் மூலம் உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரம் முழுவதையும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்ற நிலை சரியாக இராது. காலத்தோடு அவர்கள் அந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி தந்திருப்பார்களேயானால், அது முழுவதும் நமக்குப் பயன்பட்டிருக்கும். அதோடு மட்டுமல்ல. காடம்பாறை நீரேற்று மின் திட்டம் இருக்கிறதே, அதில் போட்டிருக்கிற மொத்த பணமும் வீணாகப் போய்விடும். நெய்வேலியும், கல்பாக்கமும் இரண்டும் தமிழ்நாட்டுக்கு என்று ஆனால்தான், அந்த உலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகக்கூடிய மின்சாரம், நள்ளிரவில் பயன்படாத நேரத்தில் அந்த மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி அந்த நீரை அணையில் ஏற்றவும், அதற்குப் பிறகு பகல் நேரத்தில் அணையிலிருந்து இயந்திரங்கள் மூலமாக இறைத்து மின் உற்பத்தியைச் செய்யவும், காடம்பாறை நீரேற்று மின் திட்டம், இந்திய அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டது. நெய்வேலி இரண்டாவது மின் திட்டத்தில் போதுமான மின்சாரம் இல்லையென்றால், அந்தத் திட்டமும் வீணாகப் போய்விடும். அந்தத் திட்டத்திற்கும் மத்திய அரசுதான் அனுமதியளித்திருந்தார்கள். இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டுதான் அனுமதியளித்தார்கள். நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தினுடைய பற்றாக்குறையைக் கருதி, வேறு திட்டங்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாததால், தமிழகத்திற்கென்று தனியாக வற்புறுத்தப்பட்ட திட்டங்களை, அனுமதிக்கப்பட்ட திட்டங்களை இதர மின்சாரத் திட்டங்களோடு சேர்த்து எண்ணுவது சரியல்ல என்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வகையிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே வந்திருக்கிறது. பொதுவாக சுரங்கத்திலிருந்து நிலக்கரியைக் கொண்டு போய், அனல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதை விட, நிலக்கரிச் சுரங்கத்திலேயே அனல் மின் உற்பத்தியை மத்திய சர்க்கார் செய்து, பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்குத் தருவதற்காகத்தான் இந்த ராட்சச அனல் மின் நிலையங்கள் போட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு நல்ல முடிவுதான். அப்படி ராட்சச அனல் மின்சார நிலையங்கள்—உதாரணமாக ராமகுண்டத்தில்

இப்போது 2,000 மெகா வாட்டுக்குப் போடுகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அப்படிப் போடுகிறபோது, பற்றாக்குறையுள்ள மாநிலங்களுக்கு பற்றாக்குறையின் அடிப்படையில் அதைத் தர வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்துகிறோம். அப்போது மாநிலங்களைக் கலந்து கேட்கப்பட்டது. நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள்கூட கேட்டார்கள். தமிழகத்தின் சார்பில் இதைத்தான் நாம் வற்புறுத்தினோம். ஏன் கடுமையாக வற்புறுத்துகிறோம் என்றால், மத்திய சர்க்காரின் திட்டம் அது. மத்திய சர்க்கார் எப்படி மாநிலங்களுக்கு காட்கில் பார்முலா படி நிதி உதவியை மத்திய பிளானிங் கமிஷன் மூலம் செய்கிறதோ—அதில் என்ன நிலைமை என்றால், தேசிய சராசரி வருமானத்திற்கு மேலேயுள்ள மாநிலங்கள் முன்னேறிய மாநிலங்கள், கீழேயுள்ள மாநிலங்கள் பின்தங்கிய மாநிலங்கள். நாம் 4/5 ரூபாய் சராசரியைவிட மேலே இருக்கிறோம். ஆகவே திட்ட உதவி நமக்குக் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் இதுவும் நமக்கு வருகிறது.

அதோடு 1973-74லிருந்து ஐந்தாண்டில் என்ன 'கன்சம்ப்ஷன்' என்று எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த இரண்டையும் கூட்டி சராசரி பார்த்து, நமக்கு விகிதாச்சாரம் என்று அவர்கள் எடுக்கிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல, அந்த ஆண்டில் 50 சதவீதம், 60 சதவீதம் மின்வெட்டு, 1975-76ல் 75 சதவீதம் மின்வெட்டு, 1976-77ல் 30 சதவீதம் மின்வெட்டு இப்படி நமக்கு அடிக்கடி மின்வெட்டு வந்து விடுகிறது. ஆகவே இவ்வளவு தீவிரமாக, கடுமையாக மின்வெட்டு இருக்கிற நேரத்தில், ஏற்கெனவே காட்கில் பார்முலாவல் தமிழ் நாடு மொட்டையடிக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அதையும் இதையும் கூட்டி அந்த அடிப்படையில் இன்னும் கீழே போய் இத்தகைய திட்டங்களை அவர்கள் பகிர்ந்தளிக்கிறபோது, தமிழ் நாட்டுக்கு அது பயன் தராமல் போய்விடுகிறது. சாதாரணமாக ராமகுண்டத்தில் இப்போது அந்த ராட்சச அனல் மின் நிலையம் வரவில்லையென்று சொன்னால், அந்த நிலக்கரியைக் கொண்டு நாம் இங்கே ஒரு அனல் மின் நிலையத்தைப் போட்டிருப்போம். நிலக்கரியை நீங்கள் கொண்டு செல்லவேண்டாம், மின்சாரத்தைக் கொண்டு சென்றால் போதும் என்று சொல்லி, அவர்களும் திட்டம் போட்டு, அதற்கு அனுமதியளித்துவிட்டு, நாம் போட்டால் கிடைத்திருக்கும். 600, 700 மெகாவாட் அளவுக்குப் பதிலாக ராமகுண்டத்திலிருந்து 1,100 மெகாவாட் என்று அவர்கள் உற்பத்தி செய்தால், நமக்கு 240 மெகாவாட்தான் கிடைக்கும்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1984 மார்ச் 8

ஆகவே, இந்த 'பார்முலா' சரியல்ல என்று சொன்னோம். அதற்கு மத்திய அரசின் சார்பில் எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் ஒரு கருத்தை எழுதினார்கள். 'சரி, நீங்கள் பற்றாக்குறையை வைத்துப் பகிர்ந்து அளியுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள், சில பேர். அதாவது சில மாநிலங்கள் வேண்டுமென்றே திட்டத்தில் முதல் போடாமல் விட்டுவிடலாம். இன்வெஸ்ட்மெண்ட் குறைத்துவிடலாம், அப்படிக் குறைத்துவிட்டால், அந்த மாநிலத்திற்கு பற்றாக்குறை ஆகிவிடும்.

(முற்பகல் 10-10)

ஆகவே, யார் முதலீட்டைச் செய்து, திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறார்களோ அந்த மாநிலத்திற்கு நீங்கள் சொல்லுகிற திட்டத்தின்படி கூடுதலாகக் கிடைத்துவிட்டால் என்ன செய்வது' என்று எழுதியிருந்தார்கள். அதற்கு நான் திரும்பவும் பதில் எழுதியிருக்கிறேன். 'எந்தத் திட்டமானாலும், திட்டக் கமிஷனோடு கலந்துதான் உருவாக்கப்படுகிறது. போதிய இன்வெஸ்ட்மென்டை அவர்கள் போடவில்லை என்றால், அல்லது திட்டத்தை முறையாக நிறைவேற்றவில்லை என்றால், அதற்கு 'பெனல்டி' போடுங்கள்' என்று எழுதியிருக்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நமக்கு இருக்கிற சங்கடம் என்னவென்றால், நாம் 'இன்வெஸ்ட்' செய்ய வழியே இல்லை. காரணம் இங்கே எல்லாம் அனல் மின்திட்டங்களே. புனல் மின்திட்டத்திற்கு வழியே இல்லை. எனவே இங்கே மின் பற்றாக்குறை என்பது இயற்கையான முறையில் ஏற்படுகிறது. சில மாநிலங்கள் போதுமான முதலீட்டைச் செய்து மின் உற்பத்தியை உருவாக்காமல் இருந்தால், அல்லது தங்களுடைய மின்நிலைய இயந்திரங்களை ஒழுங்காகப் பராமரிக்காமல் மின்பற்றாக்குறையை உண்டாக்கினால், அவை யார் யார் என்று மத்திய அரசிடம் புள்ளிவிவரம் இருக்கிறது. "இவ்வளவு முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்றால் போடவில்லை, அல்லது இந்த அளவுக்குப் பிளான் லோடு பேக்டர் இருக்க வேண்டுமென்றால் பண்ணவில்லை. ஆகவே இதற்கு நாங்கள் தயாரில்லை" என்று சொல்லுவதற்கான புள்ளி விவரங்கள் மத்திய அரசிடம் இருக்கின்றன. எனவே, ஏதோ சில மாநிலங்கள் தவறு செய்யும் என்பதற்காக நன்றாகச் செயல்படக்கூடிய மாநிலங்களையும் தண்டனைக்கு உட்படுத்துவது சரியல்ல என்று நான் திரும்பவும் எழுதியிருக்கிறேன். அது இந்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இதில் உள்ள இன்னொரு விசேஷம் என்னவென்றால், நான் சொல்லுகிற கருத்தை உத்தரப்பிரதேசமும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது என்று

1984 மார்ச் 8] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

அறிகிறேன். பல பிரதமர்களைத் தரக்கூடிய மிகப் பெரிய மாநிலமான உ.பி. இந்தக் கருத்தைச் சொல்லுகிற காரணத்தால், இந்தக் கருத்து எளிதில் புறக்கணிக்கப்படாது என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது.

இருந்தாலும், இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் அரசு மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த மக்களின் பிரதிநிதிகளும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்ற வகையில் இங்கே தீர்மானமாக நிறைவேற்றி அனுப்ப வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் நினைக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசும்போது, இதற்காக மக்களைத் திரட்ட வேண்டும் என்றார்கள். நான் சட்டமன்றப் பேரவையில்கூட குறிப்பிட்டேன். இப்படி படிப்படியாகக் காரியங்களை நாம் செய்துகொண்டே போக வேண்டும். இந்த மன்றங்கள் இருப்பதே நாம் இதையெல்லாம் பேசி, காரியங்களைப் படிப்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். மக்களுக்கு எவ்வளவோ வேலை இருக்கிறது. எனவே அவர்களை நாம் வீதிக்கு அழைத்து வந்து போராட்டம் நடத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. நாமே அவர்களின் சார்பாக இந்த வேலையை மேற்கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்தத் தீர்மானத்தை அவை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

"மைய அரசு அதன் மின் நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தை மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிப்பது சம்பந்தமாக ஒரு கொள்கையை 1979-ஆம் ஆண்டு வகுத்தது. இக்கொள்கை மின்சாரம் பற்றாக்குறை உள்ள மாநிலங்களுக்கு குறைவாகவும், உபரி மாநிலங்களுக்கு மேலும் அதிக மின்சாரம் பெறுவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து நிலவி வரும் மின் பற்றாக்குறை காரணமாக மேற்படி கொள்கையை மாற்றி அமைக்கும்படி மத்திய அரசிடம் பலமுறை முறையீடு செய்தும் கூட, இக்கொள்கையை மத்திய அரசு தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருவதைக் குறித்து இம்மேலவை மிகுந்த கவலை கொள்கிறது. எனவே, இக்கொள்கை முறையானது அல்ல என்று இந்த மேலவை கருதுகிறது. மைய மின் நிலையங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை மின் பற்றாக்குறைக்கு ஏற்ப மாநிலங்களுக்கிடையே பகிர்ந்து அளிக்க ஒரு முறையான கொள்கையைப் பின்பற்றுமாறு மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம்மேலவை தீர்மானிக்கிறது.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

2. நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், மைய அரசு மேற்கூறிய கொள்கையைப் பின்பற்றி வருவது பற்றியும், சென்னை அணு மின் நிலையம் பிரிவு 1-லிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழ் நாட்டிற்கு வழங்குவது குறித்து, இன்னமும் எவ்வித முடிவையும் எடுக்காதது பற்றியும் இம்மேலவை கவலை தெரிவிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் கடந்த இருபது ஆண்டு காலமாக, மின் உற்பத்தியைக் குறித்து திட்டமிடுகையில், இவ்விரு மின்நிலையங்களின் உற்பத்தி முழுவதும் தமிழ் நாட்டிற்கே கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை மைய அரசு பல்வேறு கால கட்டங்களில் உறுதியளித்ததன் அடிப்படையில் திட்டமிட்டுள்ளது. எனவே, நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்திலிருந்தும், சென்னை அணு மின் நிலையத்திலிருந்தும் உற்பத்ியாகிற மின்சாரம் முழுவதையும் தமிழ் நாட்டிற்கே ஒதுக்குமாறு மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம்மேலவை தீர்மானிக்கிறது."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

3. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை வடிவு எண் 10/1984).

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

" சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் "
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

" சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் "

@ 147—455 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்த வரையில், தேசியமயமாக்கும் சட்ட முன்வடிவு என்று தவறான பதம் உபயோகிக்கப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு போக்குவரத்துப் பேருந்துகளை தேசியமயமாக்க வழி வகுக்காது. அதற்கு மாறாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு தேசியமயமாக்கும் கொள்கைக்கு, குறிக்கோளுக்கு குறுக்கே நிற்கிறது. அதோடு ஏற்கெனவே தேசியமயமாக்கப்பட்டதையும் கழற்றிவிட முயற்சிக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. எனவே அரசின் சட்ட முன்வடிவின் நோக்கத்தைத் திருத்துவதற்காக நான் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

பஸ்களை தேசியமயமாக்குவது பற்றி இறுதியாக உச்சநீதிமன்றம் அளித்திருக்கிற தீர்ப்பின் அடிப்படையில் பஸ்களை தேசியமயமாக்குவதற்கு இரண்டு வழிகளையும் அளித்திருக்கிறது. ஒரு வழி, காலாவதியாகிற ரூட்டுகளை தனியார் பஸ் முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்காமல் மாநில அரசே அதை மேற்கொள்வது. இவ்வாறு மாநில அரசால் மேற்கொள்ளப்படும் புதிய ரூட்டுகளைப்பற்றி கோர்ட்டில் வழக்கு தொடுத்து தடைப்படுத்துவதன் மூலமாக மாநில அரசுக்குக் கிடைக்க ஒட்டாமல் தடுக்கும் வழி இருப்பதால், முதல் வழி அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதால், முழுமையான தேசியமயமாக்கும் கொள்கை என்ற இரண்டாவது கொள்கையையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு வழிகளில் தமிழ்நாடு அரசும், அதற்கு முன்னால் கர்நாடக அரசும் பஸ்களை முழுமையாக தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை மேற்கொண்டன. துரதிருஷ்டவசமாக கர்நாடகாவிலே அந்த மாதிரி காரியங்கள் நடைபெறாமல் போய்விட்டன. இப்போது தமிழ்நாட்டில் சட்டம் வந்திருக்கிறது என்று கூறி சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல ஆரம்பிக்கிறார்கள். 1973 ஆம் ஆண்டு அவசரச் சட்டத்தில் முழு தேசியமயமாக்குதலுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. 1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் மட்டும் அதை உடனே மேற்கொண்டார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் ஐந்து வருட காலத்திலே பஸ்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அந்தச் சட்டம் இயற்றி, அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். உயர்நீதிமன்றம் இந்த அவசரச் சட்டத்தை மீறி 'ஸ்டே' கொடுத்து, அதை அமுல் நடத்த முடியாமல் தடை விதித்தார்கள். பிறகு உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போய் இப்போது பத்து வருடத்திற்குப் பிறகு தீர்ப்பு வெளியாகியிருக்கிறது. இப்போதுள்ள தீர்ப்பின்

கல்பாக்கம் அணு மின்

படி, 1973 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தேசியமயமாக்கும் சட்டத்தை அமுல் நடத்தக்கூடிய அளவிற்குத் தடைகள் நீங்கிவிட்டன. ஆகவே மாநில அரசு இப்போது பேருந்துப் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கலாம். இதுதான் இப்போதுள்ள சட்ட நிலைமை. ஆனால் மாநில அரசு பஸ்களை, ரூட்டுகளை மேற்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பது எங்களுடைய கட்சியின் அபிப்பிராயம். மேற்கொண்டு அந்த பஸ்களையும், அதையொட்டியுள்ள ஒர்க்ஷாப்புகளையும் அரசு மேற்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதை அரசு வெளிப்படையாகச் சொல்ல மறுக்கிறது. இந்த அரசு தேசியமயமாக்குவதை விரும்பவில்லை, "அது எங்கள் கொள்கை அல்ல" என்று வெளிப்படையாகச் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். இந்த அரசு கொண்டு வந்துள்ள சட்டத்திலே தேசியமயமாக்காமல் இருப்பதற்குரிய ஷரத்துகள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே தேசியமயமாக்குவதற்காக இருந்த ஷரத்துக்களை நீக்கிவிட்டு இப்போது தேசியமயமாக்காமல் இருப்பதற்கான ஷரத்துக்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். தேசியமயமாக்குவதை மேற்கொண்டு தொடர்ந்து நடத்த இவர்களுக்கு விருப்பமில்லை என்பதுதான் உண்மையான நிலை. இதைப் பகிரங்கமாகச் சொன்னால், "தேசியமயமாக்க விரும்புகிறோம். ஆனால் விரும்புகிற காலம் வரை விட்டு வைத்திருக்கிறோம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். உச்சநீதிமன்றம் கூறிய மாற்றங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தேசியமயமாக்காமல் இருப்பதற்காக இந்த அரசு திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பது எங்கள் கட்சியினுடைய சார்பில் நாங்கள் சொல்லக்கூடிய குற்றச்சாட்டாகும்.

1973 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே ஐந்து வருடத்திற்குள் பூராவையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று காலக்கெடு கொடுத்தார்கள். இப்போது அந்த ஐந்து வருஷ காலக் கெடு தேவையில்லை, மாநில அரசு எப்போது விரும்புகிறதோ அப்போதுதான் அமலுக்கு வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அதற்கு என்ன அர்த்தம்? இந்தக் கட்சி எத்தனை ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தாலும், அவர்கள் தேசியமயமாக்குவதை 'நோட்டிபை' பண்ணாமல் இருக்கலாம். அப்படி 'நோட்டிபை' செய்யவேண்டியது கட்டாயம் என்பது அந்தச் சட்டத்திலே இருந்தது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே அப்படி இல்லை. ஐந்தாண்டுக்குள் எடுக்க வேண்டுமென்றால் அந்தக் காலத்திற்குள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்தது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் ஐந்தாண்டு என்பதை நீக்கிவிட்டதால், இந்தக் கட்சி எத்தனை ஆண்டுகள் இந்த ஆட்சியில் இருந்தாலும், இவர்கள் சட்டத்தை மீறினார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. என்றைக்கு நினைக்கிறார்களோ அன்றைக்கு 'நோட்டிபை' பண்ண அதிகாரம் இருக்கிறது. பினாமி பேசிசில் 'நோட்டிபை' பண்ணி

தேசியமயமாக்காமல் போகலாம். தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. சர்க்கார் அறிவிக்கிறபோது செய்யலாம் என்ற அளவிற்கு இதைத் தளர்த்தி விட்டிருக்கிறார்கள்.

1973 ஆம் ஆண்டு தேசியமயமாக்கப்பட்டபோது, பெரிய பஸ் கம்பெனிகள் உருவாகாமல் இருப்பதற்காக ஐந்து ஐந்து பஸ்கள் கொண்ட சிறு கம்பெனிகளாக உருவாக்கிடும் அமைப்பைச் செய்து Monopoly ஏற்படாமல் இருக்க ஆவன செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் சரியல்ல. ஏனென்றால் எங்களுக்குத் தெரிந்த அளவில் பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையில் பஸ்கள் எண்ணிக்கை சம நிலையில் இருப்பதாக அறிகிறோம். 5,000 அல்லது 6,000 பஸ்கள் சம நிலையில் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். பழைய சட்டத்தின்படி ஐந்து வருஷம் என்று போட்டிருந்தால் இந்த ஆண்டிலிருந்து அமுலுக்கு வந்து பஸ்களை எடுக்க வேண்டி வரும். அப்படி எடுக்க முடியாமல் 5,500 பஸ்களும் ஐந்தைந்து பஸ்களாக ஏற்கெனவே பிரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரையாரிட்டி பற்றி பேசுகிறார்கள். பிரையாரிட்டிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குரிய பணம் இல்லையென்று அரசினர் சொல்லுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-20)

அந்த 5 பஸ்களுக்குக் குறைவான பஸ்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு பாக்கி பஸ்களைத் தான் எடுப்பது என்று இருக்குமானால், ஏற்கெனவே இந்த பினாமி டிரான்சாக்சன்களில் எல்லா பஸ்களையும், அதாவது 5 ஆயிரம் பஸ்களையும் கூட அநேகமாக ஐந்தைந்து பஸ்களுக்குக் குறைவாகப் பிரித்து பினாமி கம்பெனிகளாகப் போட்டுவிட்டார்கள். ஆதலால் எங்கிருந்து பஸ்களை எடுக்க முடியும்? 1984 ஜனவரி மாதத்துக்குப் பிறகு ஐந்து பஸ்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய கம்பெனிகளையும் நேஷனலைசேசனுக்கு 'அட்ராக்ட்' பண்ண வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி என்றால் என்ன அர்த்தம்? இந்தப் பினாமி கம்பெனிகள் உருவாவதற்குப் பெரிய அவகாசம் கொடுத்தாகி விட்டது என்று அர்த்தம். இதைப்பற்றிய பேச்சு ரொம்பக் காலமாக அடிபட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே முதலாளிகள் எல்லாம் உஷாராகி விட்டார்கள். ஏற்கெனவே 1971 அக்டோபர் மாதம் தீர்ப்பு வந்த பிறகு, ஒரு 4, 5 மாதம் ஆகிவிட்டது. 5, 5 பஸ்களாக ஆக்க விரும்பியவர்கள் அப்படி பஸ்களை எல்லாம் பிரித்து வைத்துவிட்டார்கள். சர்க்கார் விரும்பினாலும் எடுக்கக்கூடிய நிலைமையிலே 5 பஸ்களுக்கு மேல் இல்லை. ஒரு பஸ் கம்பெனி முதலாளி 60 பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருந்தாலும் கூட 5, 5 பஸ்களுக்குக் கீழே, குடும்

பத்தில் இருக்கிற சின்ன குழந்தைகளுக்குக் கூட எழுதி வைத்து, ஏற்கெனவே இந்தமாதிரி டிவிஷன் பண்ணி வைத்து விட்டார் என்றால் சட்டத்தை 'அட்ராக்ட்' பண்ண முடியாது என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். என்னிடம் வந்து ஒரு மெம்பர் சொன்னார். "என்னுடைய 9 பஸ்களை என்னுடைய 3 மகள்களுக்கும், மனைவிக்கும் பிரித்து வைத்திருக்கிறேன். அப்போது தான் தப்ப முடியும்" என்று அவரே சொன்னார். ஆகவே ஏற்கெனவே பினாமி பஸ்களாகப் பிரித்து வைக்கும் ஏற்பாட்டை அவர் செய்துவிட்டார். இப்போது 1958லிருந்து 1961 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் தமிழ்நாட்டிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப் போகிறது, வரப் போகிறது என்று காங்கிரஸ் கட்சி கூறிக் கூறி, மேற்கு வங்காளத்தில் உஷார்படுத்தி விட்டு 1958க்கும் 1965க்கும் இடையிலே ஏராளமான நிலங்களை பினாமியாக எழுதி வைத்து உச்சவரம்புச் சட்டம் வர விடாமல் செய்து விட்டார்கள் என்று கூறி, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு ஒரு சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வந்தார்கள். 1958-60-க்கும் இடையிலே எழுதி வைக்கப்பட்டது எல்லாம் பினாமி, அவையெல்லாம் ஒரு நபருக்கு உள்ளதாகக் கருதப்பட்டு, உபரி நிலம் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான முறையிலே, அந்த பினாமி டிரான்ஸாக்ஷன்கள் பூராவையும் ரத்து பண்ண வேண்டுமென்ற முறையிலே மசோதா கொண்டு வந்து, மசோதா இரண்டு அவைகளிலே நிறைவேறி, மத்திய அரசிலே சில காரணங்கள் சொல்லி அதைத் திருப்பி அனுப்பினார்கள். இப்போது இந்த அரசே அந்த மாதிரி ஏற்பாடு பண்ணுகிறது. நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் செய்தார்கள். அவர்கள் பினாமி டிரான்சாக்ஷன்கள் மூலம் நிலத்தைப் பிரித்து வைத்ததுபோல, இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே அதேபோன்ற பினாமி டிரான்சாக்ஷன்களுக்கு ஏற்பாடு பண்ணி, 5 பஸ்களை நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ளலாம்; இந்த நிலையிலே சட்டம் இருந்தால் கூட வைத்துக்கொள்ளலாம். இதில் அதுதான் சிறப்பு. அதாவது 5 பஸ்களை வைத்திருந்தால் நேஷனலைசேஷன் எல்லாம் பண்ண வேண்டியதில்லை. ஒரு தொழிலை 'நேஷனலைசேஷன்' பண்ண வேண்டுமென்று வருகிறபோது 5 பஸ்களுக்குக் குறைவாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால் அதற்கு நேஷனலைசேஷன் என்று என்ன பெயர்? அது take-over. எதை விரும்புகிறார்களோ, அதை எடுப்பது take-over அதற்கு 'நேஷனலைசேஷன்' என்ற ஒரு முற்போக்கான பதத்தை எப்படி பயன்படுத்திச் செயலாக்க முடியும்? ஒரு தொழிலையே நேஷனலைசேஷன் செய்கிறோம். அந்தத் தொழிலே நீங்கள் 5, 6 பஸ்களுக்குக் கீழேயுள்ளவைகளை எல்லாம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிவித்த பிறகு நேஷனலைசேஷன் என்ற பெயர் வைத்துக் கொண்டிருப்பது ஒரு மிஸ்-நோமர் இல்லையா? ஆகவே 5 பஸ்களுக்குக் கீழே உள்ளவர்கள் நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ளலாம்

என்பதுதான் உங்களுடைய 'அன்டர்ஸ்டேடிங்'. அப்புறம் இன்னொரு பிரச்சினை என்னவென்றால் இப்படி இருக்கிற பஸ்களை பினாமியாகப் பிரித்துக் கொள்ள அனுமதிப்பதோடு மட்டுமல்லாது, இப்போது ஒரு 5 ஆயிரம் பஸ்கள் தனியார் துறையில் இருக்கின்றன. இது அப்படியே நிற்குமா? நம்முடைய மாநில அரசு மக்களின் தேவையைக் கருதி மேலும் மேலும் புதிய பஸ் விடுகிறபோது, அது 6,000, 7,000, 8,000 பஸ்களானால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மொத்த பஸ்களில் பப்ளிக் செக்டார் பஸ்களின் எண்ணிக்கை டாமினேட் பண்ணக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு. தனியார் பஸ்கள் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையோடு நிற்குமானால் இன்றைக்கு மாநில அரசு மேலும் மேலும் பஸ்களை விடுகிறபோது இன்றைக்கு இருக்கிறது 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம், 7 ஆயிரம், 8 ஆயிரம், ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாக இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் துறையில் பப்ளிக் செக்டார் டாமினேட் பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட சாத்தியக்கூறு உண்டு. ஆனால் அதற்கு வழி இருக்கிறதா; இல்லையே. நீங்கள் தனியார் பஸ்கள் எண்ணிக்கையை மேலும் அதிகரிப்பதற்கான வழியையும் திறந்து விட்டிருக்கிறீர்களே. அது என்னவென்றால், 5, 6 பஸ்களாக புது கம்பெனிகள் இன்னும் எத்தனை வேண்டுமானாலும் துவங்குவதற்கும் அரசாங்கம் அனுமதி கொடுப்பதற்குமான ஏற்பாடும் இந்த பில்லிலே இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, ஏற்கெனவே பழைய ரூட் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடும் இந்த பில்லிலே இருக்கிறது. எனவே பப்ளிக் செக்டார் பஸ்களின் எண்ணிக்கை சம அளவில் இருப்பது போய், அது டாமினேட் பண்ணக்கூடிய நிலைமைக்கு வர வேண்டிய விருப்பம் இருப்பது போய், பிரைவேட் செக்டார் பஸ்கள் டாமினேட் பண்ணக்கூடிய நிலைக்கு நீங்கள் வழி வகுத்து விடுகிறீர்கள், தேசியமயாக்குகிறோம் என்ற பெயரால். அப்படி இருக்கிற சூழ்நிலையிலே நீங்கள் தேசியமயமாக்குகிறோம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? தேசியமயமாக்குகிற நிலையில் நம்முடைய பப்ளிக் செக்டார் பஸ்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகப் போவதைக் கூட அரசு சட்டத்தின் மூலமாக ——பிரைவேட் செக்டாரை கம்பேர் பண்ணுகிறபோது——அதைக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் ஆக்கக்கூடிய அளவுக்கு செய்கிறது என்பதை அரசு யோசித்துச் பார்க்க வேண்டும். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், ஏற்கெனவே கன்னியாகுமரி ஜில்லா, சென்னை மாவட்டம்—இந்த இரண்டு மாவட்டத்திலும், அதை பண்ணி, இருக்கிற பஸ்கள் முழுவதும் எடுக்கப்பட்டு, அநேகமாக இப்போது ஸ்டேட் பஸ்கள்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. பிரைவேட் பஸ் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இப்போது நீங்கள் என்ன பண்ணுகிறீர்கள்? இந்த அரசுக்கு முந்தைய அரசு எடுத்த முயற்சியின்,

காரணமாக நீலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் அரசு ஏற்கெனவே அறிவித்து, பூரா பஸ்களையும் எடுத்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, கன்னியாகுமரி, சென்னை மாவட்டங்களில் அரசு பூராவும் நேஷனலைஸ் பண்ணி விட்டது. இப்படி நேஷனலைஸ் பண்ணிய அந்த 2 ஜில்லாக்களையும் இப்போது திறந்து விடுகிறார்கள். அங்கேயும் புதிதாக 5, 5 பஸ்களாக திரும்ப ரிஜிஸ்டர் பண்ணிக் கொள்ளலாம். அரசே 2 ஜில்லாக்களிலே கம்ப்ளீட்டாக நேஷனலைஸ் பண்ணி விட்டு அதே ஏரியாவை மீண்டும் திறந்து விடுகிறது. நீலகிரியைப் பொறுத்த மட்டும் தொடர்ந்து அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு என்ன சந்தேகம் என்றால், நீலகிரியில் பிரைவேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டு ஆப்பரேட்டர்கள் வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், 'வேர் அண்ட் டேர்' அதிகமாகிறது ஆகவே அவர்கள் அங்கே வரமாட்டார்கள். அவர்கள் அந்த ரூட்டைக் கேட்கமாட்டார்கள். கேட்டிருக்கவும் மாட்டார்கள். அதை மட்டும் திறந்து விடவில்லை. ஆனால் சென்னை, கன்னியாகுமரி ரூட்டை திறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். நஷ்டம் ஏற்படுகிறபோது பப்ளிக் செக்டார், லாபம் ஏற்படுகின்றபோது பிரைவேட் செக்டார். 'வேர் அண்ட் டேர்' அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே நஷ்டம் இருப்பதால், அதை நாம் சுமக்க வேண்டும். இதெல்லாம் நம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. அது பூராவும் மாநில அரசின் பொறுப்பிலே இருக்கிறது. 'வேர் அண்ட் டேர்' இருக்கின்றது. நஷ்டம் இருக்கும் ரூட்டை நாம் எடுத்துக் கொள்கிறோம். தமிழகத்தில் நேஷனலைஸ் பண்ணிவிட்ட சென்னை-கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்த மட்டில் தனியாருக்கு வழி திறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது அரசு **biassed in favour of private operators** என்ற மாதிரி செய்திருக்கின்றது. அரசு 'இல்லை' என்று எவ்வளவு சாதித்தாலும், எவ்வளவு பிரதானமாகச் சொன்னாலும், நடைமுறையில் இருக்கின்றதா என்று பார்க்கும் போது, இந்த 3 இடங்களை விட்டு பாக்கி இருக்கின்ற இடங்களிலே ஏன் கொண்டு வரக்கூடாது? அதுவும் இல்லை. அவர்களே சிரமப்பட்டு, இந்த அரசே சிரமப்பட்டு, இரண்டு மாவட்டங்களில் தனியார் துறைக்கு திறந்து விட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அதிலே என்ன நஷ்டமா? 'வேர் அண்ட் டேர்' அதிகமாக ஆகிற நீலகிரியிலும் ஓட்ட வேண்டும் என்று அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. அவர்களுக்கு பஸ் ரூட் வேண்டுமானால், 'கோயம்புத்தூர் வேண்டும், என்றால், நீலகிரியிலே ஓட்ட வேண்டும்' என்று சொல்ல வேண்டாமா? அப்படி 'புரோவிஷன்' போட்டிருக்கின்றார்களா? அப்படிப் போடவில்லை. நாமே வைத்து கொள்வது என்றுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாக நஷ்டம்

இல்லாமல் லாபம் இருக்கின்ற சமவெளியான ரூட்டுக்குத்தான் போகின்றார்கள். அவர்களுக்குக் கன்னியாகுமரியைத் திறந்து விட்டிருக்கிறோம். **It is in favour of private operators** என்ற நிலையில்தான் இருக்கின்றது. இது நாம் 'நேஷனலைஸ்' பண்ணும் கொள்கையல்ல. இருக்கும் நேஷனலைசேஷனை படிப்படியாக தனியாருக்கு விடுகின்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. அதுதான் கொள்கையாக இருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் பகிரங்கமாக அறிவியுங்கள் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். அதுதான் சரி என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, 'தலைவர் அவர்கள் மூலமாக' என்று சொல்லிவிட்டு, அமைச்சரிடம் விஷயங்களைப் பேச வேண்டும். 'நீங்கள், நீங்கள்' என்று சொன்னால், அதெல்லாம் தலைவர் அவர்கள் செய்வதாக அர்த்தம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு தடவையும், 'உங்கள் மூலமாக', 'உங்கள் மூலமாக' என்று சொல்லும்போது நேரம் அதிகமாகிவிடுமே என்று எண்ணி அப்படி நேரடியாகப் பேசுகிறேன். அதை உங்கள் மூலமாகப் பேசியதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நேரடியாக 'அட்ரஸ்' பண்ணுவது போல இருக்கக்கூடாது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : நான் 'அட்ரஸ்' பண்ணும்போது உங்கள் மூலமாக 'அட்ரஸ்' பண்ணுவதுபோலத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 'நீங்கள், நீங்கள்' என்று உறுப்பினர் அவர்கள் நேரடியாகப் பேசுவது அவ்வளவு சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : நான் அரசையே 'அட்ரஸ்' பண்ணுகிறேன். அரசுக்கே பகிரங்கமாக நேஷனலைஸ் பண்ணுகின்ற கொள்கையில் நம்பிக்கை இல்லை. அது முடியாது. சாத்தியம் இல்லை, பிரையாரிட்டி கொடுக்க முடியாது என்று பகிரங்கமாக அரசு அறிவிக்கட்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். அதாவது சட்டத்தின் மூலமாக 'நேஷனலைஸ்' பண்ணுவதை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதை, 'இல்லை' என்ற அளவில் பகிரங்கமாகச் சொல்லலாம். 'ரிசோர்சஸ்' இல்லாத காரணத்தினால் நாங்கள் 'நேஷனலைஸ்'

பண்ணவில்லை இனிமேல் பண்ண மாட்டோம். இந்த பில்லுக்கு அந்தப் பெயரை வைக்கமாட்டோம். அவர்களும் தப்பாகச் சொல்லிவிட்டதாக தைரியமாக அறிவித்து விடலாம். 'நேஷனலைசேஷன்' என்பதற்கு ஜனங்களிடத்திலே ஆதரவு இருப்பதால், இந்த அரசு அப்படிச் சொல்லத் தயங்குகின்றது. இதை அரசில் தங்கள் வாயாலே ஒத்துக்கொள்ளத் தயங்குகின்றார்கள். மொத்தத்தில் இப்போது 'நேஷனலைசேஷன்' பண்ணாமல் இருப்பதற்கான ஏற்பாடு பூராவும் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சொல்லும்போது, நேஷனலைசேஷனில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தொனிக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆட்சி இத்தனை வருடம் இருந்தாலும்கூட செய்யவில்லை. சட்டாயத்தைத் தளர்த்தி விட்டார்கள். சட்டத்தைத் திருத்தி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு நேஷனலைசேஷன் என்று சொல்வதிலே என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? இரண்டு கொள்கைகளையும் சொல்கின்றார்கள். ஒன்று ஜனங்களிடத்திலே 'நேஷனலைசேஷன்' என்று சொல்கின்றார்கள். முதலாளிகளைப் பார்த்து, "நீங்கள் ஐந்த ஐந்து பஸ்கள் என்று எத்தனை பஸ்கள் வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள், அனுமதி தருகிறோம்" என்றுதான் இப்போது சொல்கின்றார்கள். ஐந்து, ஐந்து பஸ்கள் என்று பண்ணிக் கொள்ளுங்கள். மொத்தமாகப் பண்ணிக் கொள்ளாதீர்கள்" என்று சொல்கின்றார்கள். ஐந்து, ஐந்தாகப் பண்ணிக் கொள்ளுங்கள். அப்படி ஆயிரக்கணக்கான பஸ்களாக இருந்தாலும், இந்த அரசு அனுமதி தரும் என்று அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதத்தைத் தான் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் ஜனங்களிடத்திலே "நாங்கள் நேஷனலைசேஷனை விட்டு விடவில்லை" என்று சொல்கின்றார்கள். "எங்களுக்கு அந்தக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த அண்ணாவினுடைய கொள்கையில் நம்பிக்கை இருக்கிறது" என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு முகமாக இருப்பதற்குக் காரணம் வரப்போகின்ற தேர்தல்தான் என்று கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. அது 1984 அக்டோபரில் வந்திருந்தால் இந்த அரசுக்குச் சங்கடம் இல்லை. ஆனால் 1983 அக்டோபரிலே வந்துவிட்டது. நேஷனலைசேஷன் என்று கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அரசு, "நேஷனலைசேஷன் கொள்கை உண்டு" என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் அந்தக் கொள்கை இல்லை.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் தனியார் துறை பெருந்து விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆனால் ஜனங்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். அந்த இடங்களில் மட்டும்தான் பெருந்து ஓட்டுவோம் என்று அரசு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு சில இடங்களில் மட்டும்தான் அவர்கள் பஸ் ஓட்டுவோம் என்று சொல்லும்போது, இச்சட்டம் உபயோகமாக இருக்கும் அல்லவா? ஒரு பக்கம் நேஷனலைசேஷன் என்று சொல்லிக்கொண்டே, இன்னொரு பக்கம் நேஷனலைசேஷன் வருவதற்கு முயற்சி எதுவும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள்.

தனியார் துறை பஸ் விடத் தயாராக இல்லாத இடங்களில், பொதுமக்கள் பஸ் விட வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கும்போது, பஸ் விடும் கொள்கையை அங்கே அரசு அனுஷ்டிக்கும்போது, இதைவிட பெட்டர் சட்ட முன்வடிவு எங்கே கிடைக்க முடியும்? அதற்கு மாறாக ஒரு ஷரத்தைப் போட்டுக்கொண்டு நேஷனலைசேஷன் கொள்கையை எப்படி செயற்படுத்த முடியும்?

*மாண்புமிகு திரு. யா. சை. மு. யூசப்: சோஷலிச இயக்கத்தின் தந்தை என்று சொல்லப்படும் லெனின் அவர்கள், ரஷ்ய நாட்டில் அரசை அமைத்த பிறகு, அந்த நாட்டை மின்மயமாக்குகின்ற சூழ்நிலை உருவாகின்ற நேரத்தில் அதை மின் மயமாக்குகின்ற சூழ்நிலை வந்தபோது, ஏகாதிபத்திய நாடு என்று சொல்லக்கூடிய அமெரிக்க நாட்டு வர்த்தகர்களிடம் அந்த மின்மயமாக்குகின்ற திட்டத்தை ஒப்படைத்தார் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவ்வாறு செய்தது அவருடைய கொள்கைக்கு மாறுபட்டதாயிற்றே, அதைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்க முடியுமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: இதைப்பற்றி விளக்கலாம். நீங்கள் மணியடித்து விடுவீர்கள். எனவே அந்தப் பிரச்சினைக்குள் மாட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஒரேயொரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1917-ல் புரட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, ஐந்து வருடம் உள்நாட்டு யுத்தத்தில் சண்டை போட்டார்கள். உடனே சோவியத் நாட்டில் முன்னேற்றத் திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்குப் போக முடியவில்லை. 14 ஏகாதிபத்திய நாடுகள், புதிய சோஷலிச குடியரசைக் கழுத்தை நெறிப்பதற்கான முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதை முறியடிக்க வேண்டியிருந்தது. உள்நாட்டில் வெண்காலர் படையை எதிர்த்து முறியடிக்க வேண்டியிருந்தது. பின்னாலே இதுகுறித்து லெனின் சொன்னார்: நாம் அமைக்கவிருக்கும் கம்யூனிசம் என்பது சோவியத்து சோஷலிச முறையும், அமெரிக்கத் திறமையும் சேர்ந்தது தான் என்று.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1984 மார்ச் 8

மேற்கு வங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்குள்ள அரசு பேருந்து தேசியமயத்தைப் பொறுத்தவரை, 'டோட்டல் நேஷனலைசேஷன்' என்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றி, ஒரு மாவட்டத்திலே அமுல்படுத்தியபோது, அதற்கெதிராக உயர் நீதிமன்றத்தில் தடை வாங்கி, பின் உச்ச நீதிமன்றத்தில் பிரச்சினை இருந்து, அதற்குப் பிறகு உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வந்த பிறகு, "நாங்கள் பண்ண மாட்டோம். நாங்கள் போட்ட தீர்மானத்தை நாங்களே இப்போது நிறைவேற்ற மாட்டோம்" என்று சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு அந்தப் பக்கத்திலிருக்கக்கூடிய நாவலர் போன்றவர்களோ, முதலமைச்சர் போன்றவர்களோ தேசியமயமாக்கப்பட்டபோது, அன்றைக்கு அதை எதிர்க்கவில்லை. ஆதரித்தார்கள். நாவலர் அவர்கள் அப்போது அந்தக் கட்சியிலேயே இருந்தவர்கள். 'டோட்டல் நேஷனலைசேஷன்' என்று அப்போது நிறைவேற்றினார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அதற்குப் பிறகு உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பு வருகிற வரையிலும், இதைக் கைவிடவில்லை. மேற்கு வங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், பேருந்துகள் தேசியமயம் என்ற பிரச்சினையைத் தேர்தலில் அவர்கள் அறிவிக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக ஏகபோகத் தொழிலாக (மானோபாலி இன்டஸ்ட்ரிஸ்) இருப்பவைகளை தேசியமயமாக்குவோம் என்று அறிவித்தார்கள். அங்கு 5, 6 ஏகபோக குடும்பங்களின் கையிலே இருக்கக்கூடிய 60 சணல் ஆலைகளைத் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று 2½ லட்சம் தொழிலாளர்கள் நடத்துகிற போராட்டத்திற்கு மேற்கு வங்க சர்க்காரே ஆதரவு அளிக்கிறது. ஆகவே மேற்கு வங்க அரசை சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாமல் உதாரணம் காட்டிப் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஆனால், இந்த முழு தேசியமயம் என்ற கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் முன்பு ஒப்புக்கொண்டுள்ள அமைச்சர்களே, முன்பு ஆதரவு அளித்தவர்களே அந்தக் கமிட்மெண்ட்டிலிருந்து எப்படி பின் வாங்குகிறார்கள் என்பதுதான் கேட்கிறேன். இந்த அரசின் நிலையில் மாற்றம் வரக் காரணம் என்னவென்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது பிரைவேட் செக்டாரிலே 5 பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். ரிசோர்சஸ் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். என்னுடைய திருத்தத்திலே அதற்காகத்தான் 5 வருடங்கள் என்றிருந்ததை 10 வருடங்கள் என்று போட்டிருக்கிறேன். இதை 10 வருடங்கள் 'பேஸ்' பண்ணலாம். முன்பு மூன்று மாவட்டங்களிலே கை வைத்தார்கள். 2 மாவட்டங்களில் 'நேஷனலைஸ்' பண்ணியாகி விட்டது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், சென்னை மாவட்டத்திலும் ஏற்கெனவே நேஷனலைஸ் பண்ணியாகிவிட்டது. பாக்கி உள்ள மாவட்டங்களில் பஸ்களைக் கையகப்

1984 மார்ச் 8] [திரு. அ. நல்லசிவன்]

படுத்துவதை 10 ஆண்டுகளுக்குப் 'பேஸ்' பண்ணுங்கள் என்று சொல்லுவதற்குக்
காரணம், இப்போது அரசிடம் போதிய ரிசோர்சஸ் இல்லை என்பதுதான். பஸ்
களை நேஷனலைஸ் பண்ணுவதற்காக அரசுக்குத் தேவையான பணம் குறையும்
என்பதால் 10 வருடங்கள் என்று போட்டிருக்கிறோம். மேலும் பஸ்
கம்பெனி உரிமையாளர்களும் படிப்படியாக வேறு தொழில்களுக்குப் போக
அவகாசம் கிடைக்கும். அதனால்தான் 10 வருடங்கள் என்று போட்டிருக்
கிறோம். அடுத்து, முதலில் நீளமான ரூட்டுகளை 'நேஷனலைஸ்'
பண்ணுங்கள். இல்லாவிட்டால், ஜில்லாவுக்கும் ஜில்லாவுக்கும் பிரச்சினை
வரும். மேலும் அவர்கள் 'எக்கனாமிக்கலி ஸ்டராங்கர் கன்ஸ்யூமர்ஸ்' என்ப
தால், அதைச் சொல்கிறேன். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டு
மென்று சண்டை போடும் நாம், 10 ஆண்டுகளில் பஸ்களை தேசியமயமாக்குவோ
மென்று நம்பிக்கையில்லையா? 10 வருடங்கள் என்பதைக்கூட ஏற்க மாட்டேன்
என்று சொல்லுகிறார்கள். 10 வருடங்களில் அதற்குத் தேவையான பணம்
கிடைக்காதென்று நினைக்கிறீர்களா? 10 வருடத்திற்குள்ளே கையகப்படுத்து
வோமென்றுகூட போட மாட்டேன் என்கிறார்கள். 10 ஆண்டுகளிலே பஸ்
களைக் கையகப்படுத்தத் தேவையான அளவுக்கு அரசுக்குப் பணம் கிடைக்
காதா? மேலும் நேஷனலைஸ் செய்யும் பஸ்கள் எண்ணிக்கை 1973-லே
சொன்னதைவிடக் குறைந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகவும், நான் இந்தச்
சட்ட முன்வடிவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இதில் பஸ்களை நேஷன
லைஸ் செய்ய ஏற்பாடு இல்லை. அவர்களுக்கு 'ஆப்ளிகேஷன்' செய்வதற்
காகத்தான் இப்படி அறிவிக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் 'நேஷன
லைஸ்' செய்ய வேண்டுமென்ற 1974 ஆம் சட்டத்தைத் தளர்த்திவிட்டு, உங்க
ளுடைய ஆட்சியிலே, தேசியமயமாக்காமல் இருக்கப் போகிறீர்கள்" என்று
கூறி இச் சட்ட முன்வடிவை எதிர்க்கிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன்னால் இருக்கின்ற சட்டத் திருத்தத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். இப்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சட்டத் திருத்தம் மூலச் சட்டத்தையே சிதைக்கின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. மூலச் சட்டத்தினுடைய உயிர்நாடி, தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற பேருந்துகள் அனைத்தையும் 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக நாட்டுடைமை ஆக்க வேண்டுமென்பது தான். அதுதான் மூலச் சட்டத்தின் அடிப்படை. அதைப்போல, தனியார் உடமை என்று சொல்கிற தனியார் பஸ்கள் அறவே நீக்கப்பட வேண்டும்; தனியார்களுக்கு பஸ் ரூட் பெர்மிட் கொடுக்கக்கூடாது என்பதும் ஒரு அடிப்படை

யான கருத்து. ஆனால் இப்போது இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக அந்த இரண்டு அடிப்படைகளையும் மாற்றிவிட்டு, இதை அந்த மூலச் சட்டத்தின் சட்டத் திருத்தம் என்று சொன்னால், அது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான காரணம் சொல்லப்படும்போது, சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, 'கான்ஸ்டிடியூஷனல் அமெண்ட்மெண்ட்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூலச் சட்டம் என்பது 1973 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமாகும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, நாட்டுடைமை என்ற தத்துவம் ஒரு முற்போக்கான தத்துவம் என்று எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-40)

"Nationalisation as a Policy" ஐ இன்று "Progressive policy" ஆகவே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தினுடைய 39-வது பிரிவுப்படி பேருந்துகளை நாட்டுடைமையாக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக நாட்டுடைமை என்ற அந்தத் தத்துவம் கைவிடப்பட்டு, தனியுடைமை என்ற தத்துவத்திற்கு ஏகபோக அனுமதியைக் கொடுத்திருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன்., இந்த வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே 5 நீதிபதிகளாலே விசாரிக்கப்பட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய தீர்ப்பிலே நாட்டுடைமை பற்றியும், 1979 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தைப் பற்றியும் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஓரிரு பகுதிகளை மட்டும், மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களின் அனுமதியோடு இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன்.

Justice Fazl Ali :

One of the planks for building an egalitarian society in order to achieve socio-economic emancipation is the policy of nationalisation of industries. The cheap and dependable transport is the prime social necessity. Unfortunately, no State has been able to achieve this goal so far by a full-fledged nationalisation.

நாட்டுடைமை என்ற அந்தத் தத்துவம் வரவேற்க வேண்டிய தத்துவம். எந்த மாநிலத்திலும் அதை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. ஆனால் அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று, அவசியம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தான் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டியது

அவசியம் என்ற கருத்தை உச்ச நீதிமன்றம் சொல்லியிருந்தும் கூட, தமிழ்நாட்டிலே அதை நிறைவேற்றவில்லை. இன்றைக்கு தமிழக அரசு ஏற்கெனவே இருக்கின்ற அந்த மூலச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதைவிட வேறு ஒரு சட்ட முன்வடிவே கொண்டு வந்திருக்கலாம். 1983 ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் அல்லது 1984 ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்திருக்கலாம். அது ஓரளவு அரசினுடைய கருத்துப்படி நியாயமாக இருந்திருக்கும். மூலச் சட்டத்தை உருக்குலைக்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது மூலச் சட்டத்தை உருக்குலைக்கும் வகையில், மூலச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படைகளைச் செல்லுபடியாகாமல் செய்யும் அளவுக்கு இப்படி மூலச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. நீதிபதிகள் மேலும் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

"It is manifest that the attempt of the Tamil Nadu Legislature to give effect to the principles enshrined in Article 39 (*b*) and (*c*) would have secured the socialist objective aimed by the Constitution in order to build up an egalitarian society. By virtue of complete nationalisation the members of the public or the community would have got much better and greater facilities than afforded to them by the private operators running vehicles under permits. Secondly the efficiency and efficacy of the services would undoubtedly have had a marked improvement in the manner and method of running the vehicles as compared to the services run by private operators. Thirdly, prior to the passing of the Act, the entire services had been actually run behind the scene through various financiers in the name of the operators with whom they have entered into hire purchase agreements. This obviously led to concentration of wealth in the hands of a few. With the coming into force of the total nationalisation scheme, this device of concentration of wealth would have been completely nipped in the bud, resulting in equal distribution of wealth and services among the people of the country. Fourthly, the private services run by the operators mainly inspired by profit-making motive neither had the will nor the capacity to penetrate as deep as possible in the areas so far inaccessible to the travelling public and would have confined the running of the services only to some important points. When the State is left to run the

entire transport services, it would undoubtedly be its duty to see that the vehicles reach the most distant parts and the corners of the State and serve as many travelling public as possible, so that nobody is caused any inconvenience. These are some of the initial advantages of total nationalisation scheme which would have brought to the fore and provided an ideal service to the members of the community at large. It may be that in this process some financiers would suffer a lot and some operators may also be wiped out of the business but this cannot be helped, as the scheme of our Constitution is that individual rights or benefits must yield to the larger benefits and good of the entire community."

இதைவிட அழகாக ஒரு கருத்து சொல்ல முடியும் என்று நான் கருதவில்லை. இதனாலேயே அரசாங்கத்தின் கொள்கை சரியில்லையென்று ஆதாரமாகச் சொல்ல முடியும். நாட்டுடைமையாக்கப்படுகிற இந்தத் திட்டம், இந்தக் கொள்கை, எவ்வளவு நேர்த்தியானது, எவ்வளவு பாராட்டத்தக்கது, அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவைப் பயன்படுத்தி எந்த அளவுக்கு இது பயன்தரும் என்று அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நம்முடைய அரசு, என்ன காரணத்தாலோ பாடுபட்டு இந்தத் திருத்தங்களை வெளியிடுவதன் மூலம் தன்னுடைய ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. இந்தச் சட்டத் திருத்தம் வரவேற்கத்தக்கதல்ல. மூலச் சட்டத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால், ஐந்தாண்டுகளுக்குள் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற பஸ் ரூட்டுகள் படிப்படியாக நாட்டுடைமையாக்கப்பட வேண்டுமென்று ஷரத்து இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அரசு என்ன செய்கிறது? காலக்கெடு என்பதே இல்லாமல் இருக்கிறது. காலக்கெடு என்பது சந்தர்ப்பத்திற்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப உருவாகியிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, குறைந்தபட்சம் இன்று முதல், அரசாங்கம் தனியார்களுக்கு பஸ் ரூட் பர்மிட் தராமல் இருக்க முடியுமா? அப்படியொரு உத்தரவாதத்தை இங்கே அளிக்க முடியுமா? ஏனென்றால் பிரைவேட் பஸ் ரூட்டுக்குத் தடை என்று இதில் எந்த இடத்திலும் காணவில்லை. எனவே ஒரு பக்கம் பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம் ந . .

அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழில் ஒரு பழமொழி உண்டு. "பாலுக்கும் காவல், பூனைக்கும் தோழன்" என்று சொல்வார்கள். அப்படி தேசிய மயத்துக்கும் அரசு ஆதரவு அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில் தனியாருக்கும் உரிமையளித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே பார்க்கிறேன். எனவே புதிய பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, 1973 ஆம் ஆண்டில் இந்தச் சட்டம் போடப்பட்டு, அது உயர்நீதி மன்றம் போய் அடிபட்டு, பிறகு உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போய், 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு நல்ல சட்டத்தை, அரசியல் சட்டத்தின் 39-வது பிரிவின்படி நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு முற்போக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர நீதிமன்றத்தின் மூலம் வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டும், அந்த வாய்ப்பை உதறித் தள்ளிவிட்டு, நாங்கள் தனியாருக்குத்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லியிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஒரு பிற்போக்கான சட்ட முன்வடிவு. இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மூலம் சட்டத்தைச் சிதைக்கிற திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல முடியும். இந்தத் திருத்தத்தில் 20 ஆம் பிரிவில்—(1) (3) உட்பிரிவில்—(பி) தொகுதியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "ஆனால், இந்த உட்பிரிவின் கீழ், கழகத்தின் அல்லது நிறுவனத்தின் அல்லது அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையின் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை கீழ்க்காணும் வீதத்திற்கு மேற்படக்கூடாது; பணியில் மிகக் கடைசியாகச் சேர்ந்தவர்கள் நீக்கப்படுவர் :—

	வண்டி ஒன்றுக்கு பணியாளர் விகிதம்.
1. ஓட்டுநர்கள்	2.50
2. நடத்துநர்கள்	2.50
3. தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களும், மேற்பார்வையாளர்களும்	1.50
4. ஏனையோர்	1.00"

என்று இருக்கிறது. மூலச்சட்டத்தில் வண்டியொன்றுக்கு பணியாளர்கள் விகிதம் 2.75 (ஓட்டுநர்கள்) என்று இருந்தது. ஆனால் . . . .

MR. DEPUTY CHAIRMAN : During the first reading of the Bill, it is advisable that the hon. Member talks about the general provisions of the Bill. During the second reading, the hon. Member, if he chooses to speak, can go into the clauses in detail. That is the general rule followed.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : செகண்ட் ரீடிங்குக்கே தேவையிருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

Mr. DEPUTY CHAIRMAN : Even otherwise, the hon. Member can talk about the generality of the provisions of the Bill. I do not prevent the hon. Member from talking about the clause Generally, during the first reading, the generality of the provisions of the Bill is discussed and the discussion does not proceed clause by clause at that stage.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்போது என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால், ஒரு பஸ்சுக்கு ஓட்டுநர்கள் விகிதம் 2.50 என்று இருந்தாக்கூட, அது குறைவுதான் என்ற அளவில் வைத்துப் பார்த்தால், ஒரு பஸ்சுக்கு 2 ஆள் விகிதம் அடிபட்டு விடுகிறான். குறைந்து போகிறான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

எனவே 5,000 தனியார் பஸ்கள் இருக்கின்றன என்றால் 10,000 பேர்கள் போச்சு. எனவே இதில் யாருக்கு லாபம் என்றால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு லாபம். அவர்களுக்குத்தான் இலாபம் உண்டாக்குவதாக நான் கருதுகிறேன். ஆகவே நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப்போல் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு முற்போக்கான சட்டமல்ல. இருக்கிற நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு 5 பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றுகூட நிர்ணயம் செய்யவில்லை. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு நபரும் 5 பஸ்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால், 5 நபர்களைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தில் 25 பஸ்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் ஏற்கெனவே நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மொத்த நிலத்தின் மதிப்பு சுமார் 2 லட்சம் இருக்கலாம். அல்லது அதிகமாகப் போனால், 5 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் இருக்காது. இன்றைக்கு நகர்ப்புற நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதன் அடிப்படையில் பார்த்தால்கூட,

இன்றைய மார்க்கெட் நிலவரப்படி, ஏறத்தாழ சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பு இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு தனிப்பட்ட நபர் 5 பஸ்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால்—ஒரு பஸ் விலை சுமார் 2 லட்சம் என்று வைத்துக் கொண்டால், சுமார் 10 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களை வைத்துக்கொள்ள வழி செய்துவிட்டு இதுதான் தேசியமயமாக்கும் கொள்கை என்று சொன்னால், அதை எப்படி எங்களாலே ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்ன சொன்னால் என்ன ஆகப் போகிறது? உங்களிடம் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது. அதனால்தான் ஆங்கிலத்தில் அதை 'புரூட் மெஜாரிட்டி' என்று சொன்னார்கள். "நாட் ஹியூமன் மெஜாரிட்டி". மிருக பலம் இருக்கிற காரணத்தால் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இங்கே நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்று எண்ணினாலும்கூட, என்னுடைய கடமை இதையெல்லாம் சொல்லியாக வேண்டும். எனவே அந்த உணர்வோடு என்னுடைய கருத்துக்களை ஏற்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தங்களைக் கைவிட வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஏற்கெனவே சட்டமன்றப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலையில் இங்கே வந்திருக்கிறது. பஸ் தேசிய உடைமையாக்கும் கொள்கை, உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, திருத்தத்தோடு இங்கே வந்திருக்கிறது. தேசிய உடைமையாக்கும் கொள்கை நம்முடைய நாட்டில் பல வேறு விதமாகத் திருத்தப்பட்டு வருகிறது. பேருந்துகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழில்களை தேசியமயமாக்குகிற அதிகாரம் நம்முடைய மாநில அரசுக்கு இல்லை. அது மத்திய அரசிடம்தான் இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கையில் மாநில அரசு உறுதியான ஒரு நிலையை மேற்கொண்டு, மத்திய அரசு இந்தப் பேருந்துகளை உற்பத்தி செய்யும் நிலையங்களையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய முறையில் தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருந்தால், ஆதரித்திருக்க முடியும்.

அப்படிப்பட்ட கொள்கையை நம்முடைய அரசு மேற்கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக 'யுடிலைசேஷன்' என்று சொல்லப்படுகிற, பேருந்துகளைப் பயன்படுத்துதல் என்கிற கட்டத்திற்கு வருகிற இடத்தில் மட்டும்தான் இதைச்

செய்ய விரும்புகிறது. நடைமுறையில் இது ஒரு ரூட் நேஷனலைசேஷன் மட்டும்தான். பேருந்துத் தடயங்களை தேசியமயமாக்கும் போக்குதானே தவிர வேறு அல்ல. தேசியமயமாக்கப்பட்ட பேருந்துகள் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய முடியும். ஆனால் இதில் பிரதான அம்சம் என்ன வென்றால், இப்படி தேசியமயமாக்கப்படாத நிலை வரும்போது, பல நேரங் களில் இதை விதிவிலக்கு என்கிறோம். விதிவிலக்கு என்பது பல்வேறு வடிவங்களில் வருகின்றது. எந்த நோக்கத்திற்காக விதிவிலக்கு வந்ததோ அதுவே தகர்க்கப்படுகிற அளவுக்குப் பல நேரங்களில் செயல்கள் அமைந்து விடுகின்றன. ஒரு குடும்பத்திற்கு 5 பஸ்கள் என்றால்கூட யோசிக்கலாம். ஆனால் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்த போது என்ன நடந்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். அதைப்போல் இப்போது ஒரு நபருக்கு 5 பஸ்கள் என்று வைத்தால், அது எதில் போய் முடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் அரசின் மீது குற்றம் சொல்லுவதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. நடப்பிலே இந்த நாட்டின் நிலைமை அப்படித்தான் இருக்கிறது. இப்போது திருத்தம், விதிவிலக்கு என்ற அடிப்படையில் வந்த போதிலும், நடைமுறையிலே தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை தளர்த்தக் கூடிய சட்ட முன்வடிவாக இருப்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற் குள்ளாவது வழித்தடங்கள் முழுவதையும் தேசியமயமாக்கக்கூடிய போக்கிலே அரசு செல்ல வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி இந்தச் சட்ட முன்வடிவு காலத் திற்குப் பொருத்தமற்றது என்று கூறி, என்னுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர் களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பயனுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற சில பிரச்சினைகளை நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுவதற்கான வாய்ப்பை எனக்கு உருவாக்கிக் கொடுத்ததற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்னவென்பதை பொது வாக அவர்கள் நிச்சயமாகப் புரிந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். புரிந்திருந்தும் இந்தக் கருத்துக்களை அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அப்படி எதிர்க் கட்சியினர் சுட்டிக்காட்டினால்தான், மற்ற பணிகள் வேகமாக நடக்கும் என்ற எண்ணத்திலே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை

நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். என்ன நிர்ப்பந்தத்திலே இப்படி ஒரு நடவடிக் கையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதை நான் இங்கே விளக்கியாக வேண்டும். ஏறத்தாழ ஐந்தாயிரம் பேருந்துகள் தனி யாருக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. எட்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பேருந்துகள் அரசுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சரிசமமாக இருக்கிறது என்று சொன்னது தவறான கருத்து. இந்த ஐந் தாயிரம் பேருந்துகளையும் தற்போது அரசு எடுக்க வேண்டுமென்றால், கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை நட்ட ஈடாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெளியே பேசு கின்றபோது, "இன்னும் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இதற்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை, இங்கேயெல்லாம் மக்கள் எவ்வளவு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அங்கே வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்" என்றெல் லாம் கேட்கிறார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே செலவழித்த பின்பும், "இங்கே இன்னின்ன வசதிகள் குறைவாக இருக் கின்றன, இன்னும் பணம் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும்" என்ற வேண்டுகோளை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பொதுமக்களும் வைப்பதை நாம் கண்கூடாகக் கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். பேருந்துகள் வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றன என்பதை நிச்சயமாக இங்கேயுள்ளவர்கள் மறுக்க முடியாது. இப்படி பேருந்துகளை விட்டிருந்தால், அந்தக் கோரிக்கை வருமா என்று கேட்கலாம். ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் 1977-ல் பொறுப்பேற்றபோது எங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பஸ்களின் எண்ணிக்கை நாலாயிரத்திற்கும் கொஞ்சம் அதிகம். ஆனால் இன்றைக்கு 8,300-க்கும் மேலே உயர்த்தியிருக்கிறோம். எத்தனையோ ஆண்டு களாக பல்வேறு கட்சிகள் ஆட்சி நடத்தி நாலாயிரம் பஸ்களைத்தான் விட்டார் கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, இந்த நான்கு, ஐந்தாண்டுக்குள் புதிதாக நான்காயிரம் பஸ்களை கூடுதலாக விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விட்டிருந்தும்கூட, இன்னும் பொதுவாக கோரிக்கை பல்வேறு இடங்களிலிருந்து வருகிறது என்பதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் பேருந்து களை புதிதாகக் கேட்கும் இடங்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற கட்டாய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவதால், இந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற் பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1984 மார்ச் 8

இன்றைக்கு ஐந்தாயிரம் பேருந்துகளை அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக்குவது என்பது பெரிய பிரச்சினையல்ல என்றாலும், ஐந்தாயிரம் பேருந்துகளுக்கு கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து, வேறு பெயர்களில் உள்ள இந்தப் பேருந்துகளின் பெயர்களை நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல, சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம், சோழன் போக்குவரத்துக் கழகம் என்று மாற்றலாமே தவிர, அதன் மூலம் தமிழகத்திலுள்ள ஒரு நபருக்குக்கூட பயன் இருக்க முடியாது என்பதை திட்டவட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசியமயமாக்குவதற்கு ஆதரவு இருப்பதால், அதை விடாமல் இருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்பதை விட தங்கள் பகுதிக்கு பஸ் வேண்டும் என்பதிலேதான் பொது மக்கள் அதிகமான அக்கறையும், ஆர்வமும் காட்டி கேட்கிறார்கள். எனவே, இப்படிப்பட்ட வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அதை முதலாவதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து நாங்கள் இதைச் செய்திருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11-00)

எனவே இந்த 5 ஆயிரம் பேருந்துகளை எடுப்பதற்குச் செலவழிப்பதை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்து அதிலே எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதோ அந்தத் தொகையைக் கொண்டு, பொது மக்களுக்காக புதிதாக அரசாங்கப் பேருந்துகளை வாங்கி இயக்குவோமானால், நிச்சயமாக எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு வாய்ப்பு வசதிகளை உருவாக்க முடியும் என்ற அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இப்போது எல்லோரும் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. நேற்றுக்கூட சட்டமன்றப் பேரவையிலே ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொன்னேன். இன்றைக்கு சென்னை மாநகரத்தில் 5 நிமிடத்திற்கு, 2 நிமிடத்திற்கு ஒரு பேருந்து வருகிறது. வேறு இடத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தால்—கோவைக்கோ, திருச்சிக்கோ போய்ப் பார்த்தால், 15 நிமிடம் அல்லது அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு பேருந்து வருகிறது. அதை விட்டு இன்னொரு நகரத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தால், ஒரு மணி நேரம் அல்லது இரண்டு மணி நேரம் ஆகிறது ஒரு பேருந்து வருவதற்கு. பாகுபாடு என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். அந்தப் பாகுபாடு எல்லாம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறோம். சென்னை மாநகரத்திலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கும், கிராமங்களிலே இருக்கின்ற

1984 மார்ச் 8] [திரு. சு. முத்துசாமி]

மக்களுக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, எங்களுடைய எண்ணம் எங்கே போகிறது என்று சொன்னால், சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கின்ற வாய்ப்பு வசதிகளைப்போல கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெற வேண்டும். அந்த வாய்ப்பு வசதிகளை உருவாக்கிக் கொடுத்த பின்பு எங்களுடைய உணர்வில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் நம்புவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்னொன்றைக்கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று இந்தப் பேருந்துகளை எடுப்பதற்குப் பதிலாக கிராப்புறத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை மக்களுக்கும் பேருந்து வசதியை ஏற்படுத்திவிட்டு அதற்குப் பின்பு இதைப் படிப்படியாக எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சியை நாங்கள் எடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், நாங்கள் தேசியமயக் கொள்கையையே கைவிட்டு விட்டோம் என்று சொல்கிறபோது, அதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. நீங்கள் ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் தனித் தனியாகப் பார்க்கிறீர்கள். தேசியமயப் பிரச்சினை வந்தால் தனியாகப் பார்க்கிறீர்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய்தானே ஆகும், 5 கோடி ரூபாய்தானே ஆகும், ஆயிரம் கோடி ரூபாய்தானே ஆகுமென்று கணக்குப் போட்டுவிட்டுப் போய் விடலாம். தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, இரண்டு கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியதற்கு இன்னொரு நூறு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால், நன்றாக இருக்குமென்று சொல்லலாம். அதே போல ஒவ்வொரு திட்டத்துக்கும், தனித் தனியாகப் பார்க்கிறபோது, 50 கோடி, 100 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கு தொடரும். இத்தனை திட்டங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து எத்தனை ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வருமென்று கணக்குப் பார்க்கிறபோது, நம்மால் அதற்குப் பணத்தை ஒதுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நம்புகிறேன். அந்த வகையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு தற்காலிகமான முடிவை நாங்கள் எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் எனில் தேசியமயக் கொள்கையை நிரந்தரமாகக் கைவிட்டு விட்டோம் என்று சொன்னால், அது மிக மிகத் தவறான கருத்து என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதில் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள் "நாங்கள் முதலிலே எவ்வளவு பேர் எடுப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம்; இன்றைக்கு அதைக் குறைத்திருக்கிறீர்களே; ஒரு பேருந்துக்கு 2 நபர்கள் விதம் குறைத்திருக்கிறீர்கள்" என்று சொன்னார்கள்.

பட்டாபிராமன் கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டி இதிலே ஒரு பெரிய ஆய்வு செய்து அந்த ஆய்வின் மூலமாக 7 நபருக்கு ஒரு பேருந்து இருந்தால் போது மென்ற ஒரு முடிவைச் சொல்லி, அதற்குப் பின்பு பல்வேறு விவாதத்துக்குப் பின்பு, அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அந்த அடிப்படையிலே தான் இன்று நாங்கள் தொடர்ந்து செய்கிறோமேயொழிய, புதிதாக நாங்களாக எதையும் மாற்றிவிடவில்லை என்பதை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதைப் போன்ற இன்னொரு பெரிய பிரச்சினையைச் சொன்னார்கள். "ஏற்கனவே நீலகிரி மாவட்டத்திலே பஸ்களை தேசியமயமாக்கி விட்டார்கள், சென்னையிலேயும், கன்னியாகுமரியிலேயும் ஏற்கனவே தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பார்த்தால் அங்கேயும் தனியார் துறையில் பேருந்துகளை ஏற்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பது போலத் தெரிகிறது. ஊட்டியிலே நீங்கள் அவ்வாறு ஒதுக்கி விட்டீர்கள், அங்கே லாபம் வருகிறது என்ற காரணத்தால்" என்று இங்கே திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நேற்றைய தினமே அதற்கான பதிலை சட்டமன்றப் பேரவையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கேயும் அந்தப் பதிலைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரியும், சென்னையும் சேப்டர் 4-ஏ என்ற பிரிவின் கீழ் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், தனியார் துறை அங்கே அப்ளிகேஷனே போட முடியாது. எனவே இதனை அங்கு கொண்டுவர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படவில்லை; கொண்டுவர வேண்டிய அவசியமும் இல்லை . . .

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சட்டப்படி 4-ஏ போடக் கூடாது. Preference can be given to a state undertaking. On a comparative study preference will be given to Public undertaking. அதனால்தான் சட்டம் வந்திருக்கிறது. பிரைவேட் அண்டர்டேக்கிங்கும் அப்ளிகேஷன் போடலாம்; பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்கும் போடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் சொல்வது குறித்து சேப்டர் 4-ல் அந்த மாதிரி இருக்கிறது. 4-ஏ என்று வைத்திருப்பதால், அவர்கள் மட்டும்தான் அப்ளிகேஷன் போட முடியும். மற்றவர்கள் யாரும் கொடுக்க முடியாது. அதிலே இந்த இரண்டு மாவட்டங்களும் வந்து விட்ட காரணத்தால், பிரச்சினை அங்கு எழவில்லை என்பதையும், உறுப்பினர் அவர்கள் நினைப்பதைப் போல, பயப்படுவதைப் போல, அங்கே ஒரு பெரிய பிரச்சினை உருவாகி விடாது என்பதற்கு நான் இங்கே உத்தரவாதம் தரு

கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், இன்னொரு பிரச்சினையை இங்கே சொன்னார்கள். "நீங்கள் புதிதாக பேருந்துகளுக்கு உரிமம் தருகிறீர்களே. இது என்ன நியாயம்?" என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இதிலே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். "இதில் ஏதாவது உள்நோக்கம் இருக்கிறதா? என்ன காரணத்தால் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை" என்ற கருத்தையெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு உள்நோக்கமும் இல்லை. எங்களுடைய நிலைமைதான் அரசுக்கு இருக்கின்ற நிர்ப்பந்தந்தான் எங்களை அப்படித் தள்ளுவது என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். நான் திருப்பி ஒரு கேள்வியைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. கேட்கக்கூடாது என்றுதான் நான் நினைத்தேன். கேட்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை இங்கே விவாதம் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. அதனால் சொல்கிறேன். 1977-லே அத்தனை பேருந்துகளையும் தமிழகத்திலே தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதற்கு முன்பிருந்தே இந்தக் கொள்கைகளை அன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மனதிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே ஏறக்குறைய 2,500 பேர்களுக்கு புதிதாக பேருந்து உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய கேள்வியெல்லாம், அன்றைக்கே அந்த ஆட்சி அதை நிறுத்தியிருக்க முடியும், நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அன்றைக்கு அப்படி நிறுத்தவில்லை என்பதற்கு ஏதோ உள்நோக்கம் இருந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது தவறாகும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் ஒரு மசோதா மீது பேசுகின்றபோது அல்லது ஒரு விவாதத்தில் பேசுகின்றபோது, அரசாங்கத் தரப்பிலே ஏதோ உள்நோக்கம் இருந்தது அல்லது உறுப்பினர் ஏதோ உள்நோக்கத்தோடு ஆதரிக்கின்றார் அல்லது எதிர்க்கின்றார் என்று சொல்வது மரபல்ல. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் ஒரு தடவை சொன்னார்கள். நான் அப்போதே சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். ஆகவே உள்நோக்கம் என்ற கருத்து சொல்வது சரியான வாதமாகாது. அம்மாதிரி சொல்வது பாரம்பரியம் ஆகாது. ஆகவே அந்தப் பிரச்சினையை விட்டு, அடுத்த பிரச்சினைக்குப் போவது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 8

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த உள்நோக்கம் என்ற வார்த்தையை நான் விட்டு விடுகிறேன். மொத்தமாக ஒரு நோக்கம் என்றே வைத்துக் கொள்வோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : என்ன காரணம் என்று வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : என்ன காரணம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. 1977-லே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்கு முன்பிருந்தே, இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 2,500 பேருந்து உரிமங்கள் அப்போது வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே அப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் ரெக்கார்டுகளைப் பார்க்காமல் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. சட்டம் 1973-ல் கொண்டு வரப்பட்டது. பிறகு 1977-லே வழங்கியதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1973-லே சட்டம் அந்தச் சட்டத்தை 'கோஸ்டியன்' பண்ணித்தான் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கின்றார்கள். 1977-லே, கொடுத்ததாகச் சொல்கின்றார்கள். அதுதான் எப்படி என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1973லே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். நேஷனலைசேஷன் செய்யவேண்டும், தனியார் துறைக்கு வரக்கூடாது என்ற நோக்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு அப்போது இருந்திருக்கின்றது. அப்படி இருந்தாலும் கூட, 2,500 பேருக்கு தனியார் துறையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லலாம். "அப்போது சட்டம் அப்படித்தான் இருந்தது. எனவே நாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது" என்று சொல்லலாம். ஆனால் 1984 வரை சட்டம் தனியாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்று இருந்தும்கூட, நாங்கள் 123 பெர்மிட்டுகளுக்கு மேல் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் 123க்கு மட்டும் எப்படி கொடுத்திருக்கின்றீர்கள் என்றுகூட அவர்கள் கேட்கலாம். உயர்நீதி மன்றத்திலேயிருந்து அதனைச் செய்தாக வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்ட காரணத்தினால், வேறு வழியில்லாமல் நாம் அதைச் செய்திருக்கிறோம். அன்றைக்கு மட்டும் 2,500 பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படாமல் இருந்திருக்குமானால், இன்றைக்குத் தனி

1984 மார்ச் 8] [திரு. க. முத்துசாமி]

யார் துறையில் 25 சதவிகிதத்திற்கு மேலே இருக்க முடியாது கட்டாயமாக. எங்களிடத்திலே அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கின்றபோது, 1977 ஆம் ஆண்டு 51.75 சதவிகிதம் அரசுத் துறையிலே இருந்தது. மீதம் இருந்தது தனியார் துறையிலே. அதையும் 1980ல் 57.11 சதவிகிதமாக நாங்கள் உயர்த்தியிருக்கிறோம். 1984ல் 61 ஆக இந்த அரசுத் துறையிலே அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே யாருடைய காலத்திலே 'நேஷனலைசேஷன்' நடந்திருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த நேஷனலைசேஷனுக்கு உதவி செய்வதாக இருந்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு 2,500 பெர்மிட்டுகளை அன்றைக்கு கொடுக்காதிருந்தார்களானால், இன்றைக்குத் தனியார் துறைக்கு 2,500 பர்மிட்டுகள் குறைந்திருக்கும். அரசுக்கு 2,500 கூடுதலாக வந்திருக்கும். மொத்தத்திலே 25 சதவிகிதத்திற்கு மேலே அவர்கள் நிச்சயமாக வைத்திருக்க முடியாது. எனவே நேஷனலைசேஷன் என்பது மிகச் சுலபமாக இருந்திருக்கும். இப்போதுகூட என்ன தோன்றுகிறது? இப்படி அவர்களுக்கெல்லாம் இதைக் கொடுத்து மீண்டும் ரோட்டிலே அவர்களைக் கொண்டுபோய் நிறுத்துவதைவிட, ஏற்கெனவே சொல்லியிருந்தால், வேறு தொழிலை அவர்கள் பார்த்துப் போயிருப்பார்கள். ஏதோ பஸ் முதலாளிகள் . . . . .

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே அவர்கள் கொடுத்ததனாலேயே அவர்கள் இன்றைக்கு நடுரோட்டிலே நிற்பதாக இவர்கள் சொல்கின்றார்கள். இப்போது இவர்கள் கொடுக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு உரிமம் அளிக்கின்ற நிலையில் இவர்களும் இருக்கின்றார்கள். இன்னும் 4 ஆண்டுகள் கழித்து, இவர்கள் கொடுத்ததனால், பஸ் முதலாளிகள் நடுத் தெருவில் நிற்க மாட்டார்களா? அன்றைக்கு அந்த நிலை அவர்களுக்கு வராதா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் ஒரு இரண்டு நிமிடம் பொறுத்திருந்தால், அவர்களுக்கு அதற்குப் பதில் கிடைத்திருக்கும். அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். அது அவர்கள் என்னைக் கேட்டு நான் சொன்னதாகவே இருக்கட்டும். அவர்கள் என்ன காரணத்திற்காக அப்போது கொடுத்தார்கள்? 2,500 பெர்மிட்டுகள் கொடுத்தபோது, என்ன காரணத்திற்காகக் கொடுத்தார்கள்? அதற்கு நானே நியாயம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அன்றைக்கு அரசாங்கம் மூலமாக 2,500 பஸ்களை வாங்கி பொதுமக்களுக்காக விடக்கூடிய சக்தி இல்லாத சூழ்நிலை

[திரு. சு. முத்துசாமி] [1984 மார்ச் 8

யிலே தனியாருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அந்த
நிர்ப்பந்தம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு மட்டும்தான் வருமா?
இன்றைக்கு இருக்கின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு
அந்த நிர்ப்பந்தம் வாராதா? பொதுமக்களிடம், தேர்தல் நிலைமைகளுக்காக
எதிர்பார்க்கவில்லையா? எங்களிடத்திலே தேவையான பணம் இருக்கிறதா?
தேவை என்று இருந்தால் மட்டும்தான் பயன்படுத்துவோம் என்பதற்காக அதை
வைத்திருக்கிறோம். மற்ற காரணங்களுக்காக பயன்படுத்துவோம் என்ப
தல்ல.

(முற்பகல் 11-10)

அப்படிப் பயன்படுத்துவோம் என்று சொல்லியிருந்தால், தனியார் துறைக்குக்
கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் ஆர்வம் காட்டியிருந்தால், 1981-இலிருந்து
இன்றைக்கு வரை 123 பெர்மிட்டுகளுக்கு மேலே கொடுத்திருக்க முடியும்.
ஆனால் கொடுக்கவில்லை. அதுவும்கூட நீதிமன்றத்தின் உத்தரவின் பேரில்
தான் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன். சட்டம்
இடமளித்திருந்தும்கூட, வாய்ப்பு வசதி இருந்தும்கூட, நாங்களாக நிறுத்தி
வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், இந்தக் கொள்கையில் நாங்கள்
அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்துக் காரியங்கள் செய்து கொண்டிருக்
கிறோமா இல்லையா என்பதற்கு இதுவொரு உதாரணம். ஆகவே இப்படி
இருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தித்தான் அந்தக் காரியங்களை நாங்கள்
செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.

மேற்கு வங்கத்தைப்பற்றிப் பேசுவோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.
நான் அதைப்பற்றிப் பேசத் தயாராக இல்லை. காரணம் உறுப்பினர் அவர்
கள் அந்தக் கொள்கையைப்பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்
நியாயமாக என்ன சொல்லியிருக்க வேண்டும்? "இன்றைக்கு மேற்கு வங்கத்தில்
தேசியமயம் செய்ய முடியாது. பல்வேறு பிரச்சினைகளை அங்கே எதிர்
நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து
விட்டு, அதன் பிறகுதான் செய்வோம்" என்ற கருத்தை உறுப்பினர் அவர்
கள் சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் நாங்கள் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்
கள், நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். "நீங்கள் வந்தவுடன் ஏன் செய்யவில்லை"
என்ற கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் அந்தக் கருத்து
நியாயம் என்று நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோல் இன்றுள்ள

[திரு. சு. முத்துசாமி]
1984 மார்ச் 8]

நிலைமைகளின் காரணமாகத்தான் இப்படிச் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்
படுகிறதே தவிர, வேறு எந்த நோக்கமும் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன.

இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். தனியார் துறை ஆதிக்கம் வந்துவிடும்
என்று சொல்வார்கள். ஏற்கெனவே சொன்னேன். தனியார் துறையினர்
நம்மைவிடக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக எந்தச் சூழ்நிலை
யிலும் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் இருக்கிற பேருந்துகளின் மீது ஆதிக்கம்
செலுத்துகிற அளவிற்கு, அதனுடைய வாய்ப்பு வசதிகளை உயர்த்துகிற அள
விற்கு இந்த அரசாங்கம் விட்டுவிடாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன். "நிரந்தரமாகவே தனியார்களுக்கு நீங்கள் விட்டு விடுவீர்களா?"
என்று கேட்டார்கள். நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் தேவையான அளவிற்
குப் பொதுமக்களுக்குப் பேருந்துகளைக் கொடுத்த பின்பு, இதற்குப் பணத்தை
ஒதுக்கி, அதை எடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை எதிர்காலத்திலே செய்யும் என்று
நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு கால அளவை நிர்ண
யித்து நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

"உங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொண்
டிருக்கிறீர்கள், இது கிடைக்காது என்று முடிவு செய்து விட்டீர்களா? கிடைக்
கும் என்ற நம்பிக்கை இல்லையா?" என்ற ஒரு கேள்வியை வைத்தார்கள். அது
கிடைக்குமானால், அடுத்த நாளே கூட சட்டமன்றத்திலே இதைப்பற்றி ஒரு
திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து எடுப்பதற்கான வாய்ப்பு நிச்சயமாக இருக்
கிறது. எனவே அதுவரை இப்படித்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற
நிர்ப்பந்தத்திலே இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த உண்மை
நிலையினைப் புரிந்து இந்தத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று
கேட்டு, விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள
பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம்
ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்)
திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண்
10/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்"

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்] [1984 மார்ச் 8

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பொது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"இத்திருத்தச் சட்டத்தில் எங்கெல்லாம் "நீலகிரி மாவட்டம்" என்ற வார்த்தைகள் வருகிறதோ, அதோடு "கன்னியாகுமரி மாவட்டம், சென்னை நகரம்" என்ற வார்த்தைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் எங்கெல்லாம் "குறிப்பிடப்படும் நாளன்று" என்ற வார்த்தைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அதை நீக்கி விட்டு "31 அக்டோபர் 1983" என்று சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தின்மீது பேசுவதானால் பேசலாம்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே நான் திருத்தத்தின்மீது பேசிவிட்டேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறார்களா அல்லது வலியுறுத்துகிறார்களா ?

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எனது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"இத்திருத்தச் சட்டத்தில் எங்கெல்லாம் "நீலகிரி மாவட்டம்" என்ற வார்த்தைகள் வருகிறதோ, அதோடு "கன்னியாகுமரி மாவட்டம், சென்னை நகரம்" என்ற வார்த்தைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1984 மார்ச் 8]

இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் எங்கெல்லாம் "குறிப்பிடப்படும் நாளன்று" என்ற வார்த்தைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அதை நீக்கி விட்டு "31 அக்டோபர் 1983" என்று சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்"

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3 ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 4.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிரிவு 4-ல் உட்பிரிவு (ஏ)-க்குப் பதிலாக கீழ்க்கண்டதை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் :

"(ஏ) பயணிப் பேருந்துகளைக் கையகப்படுத்தும் பணி நீலகிரி மாவட்டத்திலிருந்து தொடங்கும். கன்னியாகுமரி மாவட்டம், சென்னை நகரம், தவிர பிற மாவட்டங்களைப் பொறுத்தமட்டில், பயணிப் பேருந்துகளைக் கையகப்படுத்தும் பணி அதிகமான தொலைவில் ஓடுகின்ற வழித் தடத்திலிருந்து தொடங்கும். இறுதியாக குறைந்த தொலைவில் ஓடுகின்ற வழித் தடத்தில் முடியும். இது 1983 அக்டோபர் மாதம் 31-ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கி பத்து வருட காலத்திற்குள் கையகப்படுத்தப்படும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறார்களா அல்லது திரும்பப் பெறுகிறார்களா?

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எனது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

பிரிவு 4-ல் உட்பிரிவு (ஏ)க்குப் பதிலாக கீழ்க்கண்டதை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் :

"(ஏ) பயணிப் பேருந்துகளைக் கையகப்படுத்தும் பணி நீலகிரி மாவட்டத்திலிருந்து தொடங்கும். கன்னியாகுமரி மாவட்டம், சென்னை நகரம், தவிர பிற மாவட்டங்களைப் பொறுத்தமட்டில், பயணிப் பேருந்துகளைக் கையகப்படுத்தும் பணி அதிகமான தொலைவில் ஓடுகின்ற வழித் தடத்திலிருந்து தொடங்கும். இறுதியாக குறைந்த தொலைவில் ஓடுகின்ற வழித் தடத்தில் முடியும். இது 1983 அக்டோபர் மாதம் 31-ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கி பத்து வருட காலத்திற்குள் கையகப்படுத்தப்படும்."

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 4, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 5 முதல் 8 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 9.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"பிரிவு 9-ல் உட்பிரிவு (சி) மற்றும் அதன் விளக்கம் ஆகியவை நீக்கப் பெறவேண்டும்".

என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறார்களா அல்லது திரும்பப் பெறுகிறார்களா?

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எனது திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"பிரிவு 9-ன் உட்பிரிவு (சி) மற்றும் அதன் விளக்கம் ஆகியவை நீக்கம் பெறவேண்டும்".

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 9, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 10, 11 ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை அரசு வற்புறுத்தி, நிறைவேற்றுவதால், பல்களை தேசிய உடைமையாக்குவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாததால், இந்த மசோதாவை ஆட்சேபித்து, வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆ. நல்லசிவன் அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தார்.)

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் அதே நிலை எடுத்து, வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. மாணிக்கம் அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தார்.)

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் வெளிநடப்பு செய்தார்.)

மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1984) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பயணிப் பேருந்துகள், ஒப்பந்தப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1984) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) 1984 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983.)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ் நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ் நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். எதிர்க்கிறேன் என்ற முறையிலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய தொண்டர் படைகளுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதை, அவர்கள் டிரில் செய்வதை, ஆயுதம் தாங்கி பயிற்சி செய்கிறார்கள் என்று காரணம் சொல்லி, அதைத் தடை செய்யும் நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு

@ 453-456 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பல்வேறு முறைகளிலே மக்களைப்
பயிற்றுவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கண்காட்சிகள், போஸ்டர்கள், டேப்
ரிக்கார்டரில் பதிவு செய்யப்பட்ட பேச்சுகள் ஆகியவற்றைக்கூட கட்டுப்படுத்
தும் முயற்சி இந்த மசோதாவில் இருப்பதால். இதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.
மேலும் சுவரிலே எழுதுவது, ரோட்டிலே எழுதுவது இவைகள்கூட குற்றம்
ஆக்கப்படும் நிலையிலே இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன.
இப்படி இதைத் தடை செய்யும்போது, மீறினார்கள் என்ற பெயரிலே 6 மாத
சிறைத் தண்டனை, 2000 ரூபாய் அபராதம் என்ற நிலைமையும்; சுவரில்
எழுதுபவர்களுக்கு, ரோட்டில் எழுதுபவர்களுக்கு 3 மாதம் சிறைத்
தண்டனை, 500 ரூபாய் அபராதம் என்ற கடுமையான தண்டனை வைத்துள்ள
தால், இந்த மசோதாவை எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.,

ஆயுதம் தாங்கிய பயிற்சி என்று சொல்லும்போது, ஆயுதம் என்பதற்கு
கம்பையும் சேர்த்துள்ளார்கள். அமைச்சரவர்கள் பேசியபோதுகூட
டெட்லி வெப்பன்ஸ்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சட்ட முன்வடிவிலே
வெறும் 'ஆர்ம்ஸ்' என்று இருக்கிறது. கம்பை 'வெப்பன் ஆஃப் அபென்ஸ்'
என்று சொல்லலாமா? கம்பு ஒரு 'வெப்பன் ஆஃப் டிபன்ஸ்' ஆகக் கருதப்
படுகிறது. ஆனால் அந்தக் கம்பைக்கூட 'வெப்பன் ஆப் அபன்ஸ்' என்று
சொல்லி, தற்காப்பிற்காக உபயோகப்படுத்த பயிற்சி கொடுப்பதைக்கூட தடுக்
கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் இப்படிப்பட்ட பயிற்சியை சமூக

(முற்பகல் 11-20)

விரோதிகள் செய்யும்போதுதான், அவர்களுக்கு எதிராக இந்தச் சட்டம் பயன்
படுத்தப்படுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நடைமுறையிலே
அரசியல் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய அரசியல்
கட்சி மாநாடு கூடும்போது அதை ஒழுங்குபடுத்துவது எப்படி என்பதுபற்றி
ஆயுதம் தாங்காமல் அளித்த பயிற்சிகூட தடுக்கப்பட்டது. ஆயுதம் இல்லாமல்
அந்தத் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தபோது, நூற்றுக்கணக்கான
தொண்டர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது.
நடைமுறையிலே ஒரு வெகுஜன ஸ்தாபனம், ஒரு அரசியல் கட்சி தன்னுடைய
அரசியல் கட்சி மாநாட்டைச் சமாளிக்க தொண்டர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச
பயிற்சி அளிப்பது தடுக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக ஆயுதம் தாங்கி
அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கடுமையான பயிற்சியளிக்க ஒருவரும் முன்வர
மாட்டார்கள். ஆனால் ஒரு அரசியல் கட்சி தன்னுடைய மாநாடுகளைக்

கூட்டும்போது அங்கு வருபவர்களை சமாளிக்க தன்னுடைய கட்சித் தொண்டர்களுக்கு குறைந்தபட்சப் பயிற்சி அளிப்பது தவறாகக் கருதப்படக் கூடாது. இது அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவரப்பட்டதிலிருந்து இது எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அகில இந்திய அளவிலே எடுத்துக்கொண்டால் குறிப்பிட்ட நபர்கள் நாட்டின் பிரஜைகள், மற்றவர்கள் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் அல்ல என்கிற முறையிலே, ஒரு குறிப்பிட்ட இயக்கத்திற்கு எதிராக, அவர்களை தண்டிப்பதற்காக இச்சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய தொண்டர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஆயுதம் இல்லாத பயிற்சி அளிப்பதை "ஆயுதம் தாங்கிய முறைப் பயிற்சி" என்று சொல்லி. விமர்சித்து அவர்களைப் பழிவாங்குவது என்பது இந்த நாட்டிலுள்ள அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை மறுப்பதாகும். ஆகவே தான் நான் இச்சட்டமுன்வடிவை ஆட்சேபிக்கிறேன். சாதாரணமாக சுவர்களிலே, தெருக்களிலே எழுதுவதைக் கூட குற்றமாக இச்சட்ட முன்வடிவு கருதுகிறது. இன்றைக்கு சட்டமன்ற கட்டிடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தால் ஒன்று தெரியும். ஆள் உயரத்திற்கு போஸ்டர்களை ஆளும் கட்சியினர் ஒட்டுகிறார்கள். எங்களுக்கு இருப்பது சுவர்கள் மட்டும் தான். இல்லையென்றால் ரோடுகளில் ஒட்டுவது ஒன்று தான் எங்களுக்கு இருக்கின்ற வழி. அதைக்கூடத் தடை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு காவல் துறையினருக்கு அதிகாரம் அளித்திருப்பதால். நான் இதை ஆட்சேபிக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் செய்வதை "ஆபாசம்" என்று ரன்பொரு முறை இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். ஆபாசமான எழுத்துக்களா இல்லையா என்பதை கோர்ட் தான் முடிவு செய்ய முடியும். எதிர்க் கட்சிகளைச் சார்ந்த தொண்டர்கள் ஏதாவது ஒட்டினால் உடனே அது ஆபாசம் என்று சொல்லி அவர்களைக் கைது செய்வதற்கு இச்சட்ட முன்வடிவு வழி செய்கிறது. ஆனால் ஆபாசமா இல்லையா என்பதை கோர்ட் தீர்ப்பு வரும்வரை முடிவு செய்ய முடியாது. இன்றைக்கு ஆபாசம் என்பதே சர்ச்சைக்குரியது என்று அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தரப்பிலேயே ஆபாசம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க சிரமம் இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது. ஒரு காவல் அதிகாரி போஸ்டர் ஒட்டுபவர்களைக் கைது செய்வது, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போவது என்றெல்லாம் வரும்போது எவ்வளவு சிரமம் வருகிறது. சாதாரணமாக மாவட்டப் போலீஸ் அதிகாரிக்கும் கமிஷனருக்கும் ஆபாசமா இல்லையா என்பதுபற்றி முடிவு செய்யும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அதிக அளவு

போலீசுக்கு அதிகாரம் தந்திருப்பதன் வாயிலாக அவர்கள் அரசியல் கட்சிகளுக்கு எதிராக, அரசியல் கட்சித் தொண்டர்களுக்கு எதிராக இச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த முறையை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். சாதாரணமாக இருக்கின்ற அடிப்படை உரிமைகள், பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ், கூட்டம் கூடுவது, எழுதுவது, பிரச்சாரம் செய்வது போன்றவற்றை இச்சட்டமுன்வடிவு தடை செய்கிறது. இவைகளைப் பொறுத்தவரை 'ரீசனபிள் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன்' போடலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. ஆனால் போலீஸ் கேன் புரோஹிபிட்' என்று சொல்லும் அளவுக்குத் தடை செய்வதற்கான வழிவகை சட்டத்தில் இல்லை. இச்சட்ட முன்வடிவின் மூலம் போலீசுக்கு அபரிமிதமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களின் சாதாரண நடவடிக்கைகள் கூட கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. கூட்டம் கூட்டும் உரிமை, எழுதுகிற உரிமை, பிரச்சாரம் செய்கின்ற உரிமை போன்றவற்றைக் கூட, சமுதாய நலன் கருதி என்று சொல்லி தடுக்கிற உரிமை இதன்மூலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகவே இப்படிப்பட்ட பொதுஜன நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அப்படி எடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்று. இச்சட்ட முன்வடிவை எதிர்ப்பதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லாததால்தான் நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். இப்போது ஆளும் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி இருப்பதன் காரணமாக சிரமம் இல்லாமலேயே இச்சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றிவிடலாம். ஆனால் நாளைக்கு அவர்களே ஒருவேளை இந்தப் பக்கம் வர வேண்டிய நிலைமை வரலாம். அப்போது அரசை நடத்துகின்ற ஆளும் கட்சி இவர்களுக்கு எதிராக இச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமை வரலாம். இப்போது ஆளும் கட்சியும் முன்பு எதிர்க் கட்சியாக இருந்து நிலைமைகளை எல்லாம் அறிந்த ஒன்று தான். ஆகவே வருங்காலத்தில் இவர்களுக்கே எதிராக இது பயன்படுத்தப்படலாம். உடனடியாக வருகிற அரசியல் கிளர்ச்சிகளை அடக்கி ஒடுக்கத்தான் சமூக விரோதிகளை ஒடுக்குகிறோம் என்கிற பெயரில் இச்சட்ட முன்வடிவை அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தார்களோ என்று கூட நான் சந்தேகிக்கிறேன். எனவே இப்படிப்பட்ட ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கும் ஆபத்தான விளைவுகள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவால் ஏற்படுவதை நான் கடுமையாக ஆட்சேபித்து, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

[திரு. எல். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1984 மார்ச் 8

இந்த அவையின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தில். ஜீவாதார உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக 20 நூற்றாண்டு முழுவதும் போராடித்தான் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். உலக நாடுகளின் சரித்திரத்தை நாம் எடுத்துப்பார்த்தால், அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக, அந்தந்த நாட்டு மக்கள் மிகப் பெரிய போராட்டங்களை நடத்தித்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கலாம். இங்கிலாந்து நாட்டு அரசியல் சட்டத்தைப் பார்த்தாலும்கூட. அந்த நாட்டு மன்னரை வற்புறுத்தி, மக்கள் உரிமைகளைப் பெற்றதாக வரலாறு சொல்கிறது. அப்படி இருக்க. நம்முடைய அரசு மக்களுடைய ஜீவாதார உரிமைகளைப் பறிக்கிற முறையில், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது சரியல்ல என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 19-வது பிரிவில் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—

19(1) All Citizens shall have the right—
(*a*) to freedom of speech and expression;
(*b*) to assemble peaceably and without arms;
(*c*) to form associations or unions;

எனவே மக்கள் கூடுவது, அல்லது ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக்கொள்வது என்பது மக்களின் ஜீவாதார உரிமைகள். இந்த ஜீவாதார உரிமைகளின் மீது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் 'ரீசனபிள் ரெஸ்டிரிக்ஷன்ஸ்' வைக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அல்லது இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தில் "ரீசனபிள் ரெஸ்டிரிக்ஷன்ஸ்" என்று சொல்லப்படுகிற நிலையில் இல்லை. இந்தச் சட்டம் மனித உரிமைகளைப் பறிக்கிற சட்டமாக அமைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல முடியும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஏற்கெனவே அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவந்து, இப்போது அதற்குப் பதிலாக சட்ட முன்வடிவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பேயே, அதாவது இந்த அவசரச் சட்டம் போட்ட நேரத்திலேயே என்ன நடந்தது என்று பார்த்தால், இந்த அரசுக்குப் பிடிக்காத கட்சிக்காரர்களின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தத்தான் கொண்டு வந்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், 'தொண்டர் அணி' என்று அமைத்திருக்கிறது. இந்த

1984 மார்ச் 8] [திரு. எல். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

அணி வன்முறையில் ஈடுபடவில்லை. மற்றொரு கட்சியின் விவகாரங்களில்
ஈடுபடவில்லை. இந்தத் தொண்டர் அணி என்னவென்றால், கட்சியின் மகா
நாடு, பொதுக்கூட்டங்களின்போது கூட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக
அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அதிகாரிகள் அவசர அவசரமாக நெல்லையிலும்,
சேலத்திலும், தர்மபுரியிலும் எந்தவிதமான ஆயுதங்களும் இல்லாமல், பொது
இடங்களில் கூட அல்ல, தனிப்பட்ட இடங்களில் நடத்திய அந்த அணியி
னுடைய பயிற்சியைத் தடை செய்து அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர்ந்திருக்
கிறார்கள். அந்த வழக்கிலும்கூட. இந்தச் சட்டப்படி, இந்த அவசரச்
சட்டப்படி இந்த வழக்கைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று தைரியமாகச்
சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொன்னாலும், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக
லாம், அல்லது வேறு பரிகாரம் காணலாம். ஒரு பக்கத்தில் இந்தியக்
குற்றவியல் சட்டப்படியும் வழக்குப் போடுகிறார்கள், இன்னொரு பக்கம் இந்த
ஆர்டினன்ஸ் படியும் வழககுப் போடுகிறார்கள். எனவே இந்தச் சட்டத்தி
னுடைய நோக்கமே, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது.
மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இன்
றைக்கு அரசியலில் கட்சிகளுக்குள்ளேயே எதிர்ப்புணர்ச்சிகள் இருப்பது
உண்மைதான். அப்படி எதிர்ப்புகளைக் காட்டிக்கொள்ள பல வழிகள் இருக்
கின்றன. அப்படியே பிரச்சாரம் செய்யவும் பல வழிகள் இருக்கின்றன.
சுவர்களில் எழுதும்போது ஆபாசமாக இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.
அதற்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. அதற்கு இப்போதே போதுமான
சட்டம் இருக்கிறது. அதேபோல் வன்முறையைத் தூண்டுவோர்களுக்கு எதி
ராகவும் ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. அதற்காக இந்த அவசரச் சட்டத்
தைக் கொண்டுவந்து இங்கே நிறைவேற்ற முயற்சி செய்வது நியாயமல்ல, ஜன
நாயக முறையல்ல என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். என்னு
டைய கடுமையான எதிர்ப்பை உடல் வலிவால் காட்ட முடியாவிட்டாலும்,
வார்த்தை அளவில் எந்த அளவுக்கு நான் கடுமையாகச் சொல்ல முடியுமோ
அந்த அளவுக்குக் கடுமையாகச் சொல்லி சட்ட முன்வடிவை எதிர்க்க விரும்பு
கிறேன். இன்றைக்கு இங்கே காணப்படும் போக்கு என்னவென்றால், ஜன
நாயக முறையில் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, பெரும்பான்மை பலத்தை வைத்துக்
கொண்டு ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கிற நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்
கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவேதான் ஒரு கான்ஸ்டிடியூஷனல் எக்ஸ்பர்ட்

சொன்னார். "tyranny of the majority" அதாவது பெரும்பான்மையி னுடைய கொடுங்கோன்மை. இந்தக் கருத்தைச் சொன்னவர் திரு. பால்கி வாலா என்று கருதுகிறேன். எனவே பெரும்பான்மை பலம் இருக்கிற காரணத்தால் எதையும் செய்யலாம், எதையும் சாதிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்திருப்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு அருமையான கருத்தை ஒரு கான்ஸ்டிடியூஷனல் நிபுணர் சொல்வார். அதாவது:

'It is a poignant thought that countless Indians died in order to secure the basic human freedom for India and within a quarter of a century of our attaining this freedom, our elected representatives claim the right to take them away."

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் அவர்களைச் சொல்லவில்லை. பொதுவாகச் சொல்கிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிற உரிமைகளைப் பறிப்பது நியாயமல்ல என்ற கருத்தை அந்த நிபுணர் தெரிவித்திருக்கிறார். எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில் இதைத் தவறாக 'மிஸ் யூஸ்' செய்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை அதிகாரிகளின் கையிலே கொடுத்துவிட்டால் நிலைமை கெட்டுவிடும்.
"power makes a man corrupt" அந்த அதிகார போதையின் மூலமாக பல தவறான நடவடிக்கையில் அவர்களை ஈடுபடச் செய்து விடுகிறது. அதற்கெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் காரணமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்னால்கூட நம்முடைய அரசு பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது. ஆனால் பின்னாலே அதை வாபஸ் வாங்கியது. கடைசியில் அதுமாதிரி இது ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. ஏனென்றால் எப்போது நிலைமைகள் வெடிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்த கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் நிறைவேற்றப்பட பல மாதங்களாகிவிட்டன. பிறகு எங்கேயோ அது வெடித்த பிறகு அது தமிழ் நாட்டிலும் தொடர்ந்து, கடைசியில் நம்முடைய அரசு அந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை

இனியும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன். எனவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கைவிட வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் சட்டம் தெரிந்தவர். சட்டம் படித்தவர். பொதுமக்களுடைய நலனை உணர்ந்தவர். அரசியல் கட்சிகளுடைய பிரச்சார முறைகளை உணர்ந்தவர். எனவே ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கிற நிலைமையை உருவாக்கும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கைவிட வேண்டும் என்று இச் சட்ட முன்வடிவைக் கடுமையாக எதிர்த்து அமைகிறேன்.

* திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே, அரசால் அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவாக, சட்டமன்றப் பேரவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, கடுமையான எதிர்ப்புக்குப் பிறகு அது பின்வலிக்கப்பட்டு, திரும்பவும் ஒரு அவசரச் சட்டமாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டு, திரும்பவும் இது சட்ட முன்வடிவாக இங்கே இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான நடைமுறை பீகார் மாநிலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு, இம்மாதிரி முதலில் கொண்டு வரப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தையே திரும்பவும் கொண்டு வருவது அநீதியானது, தவறானது என்று உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு வழக்கு சென்றிருக்கிறது. இது 'இல்லீகல்' என்று வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு நம் நாட்டில், ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்த சட்டத் துறை நிபுணர்களும் சட்டத்தில் நம்பிக்கையுள்ள சமூக இயலாளர்களும் பல்வேறு முயற்சிகளைச் செய்கிறார்கள். அரசு மேலும் மேலும் அதிக அதிகாரங்களை அதிலும் குறிப்பாக காவல் துறையின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய அதிகாரங்களைக் குவித்துக்கொண்டிருப்பது என்பது ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்தானதாகும். அரசியல் விஞ்ஞானத்தில் இன்னொரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு அரசு மேலும் மேலும் அதிக சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து தன்னுடைய அதிகாரத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு முயற்சித்தால், அந்த அரசு பலவீனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, சமுதாயத்தில் கொந்தளிப்பு அதிகரித்து வருகிறது என்பதற்கும் அடையாளமாகும். எனவேதான் எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பீகார் வெடிப்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வெடிப்பு எதிலே வருமென்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், உலகத்திலே பல நாடுகளில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு விஷயங்களில் வெடிப்பு வந்திருக்கின்றது. அது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக வரலாம். ஓரிடத்திலே கிராமக் கலவரமாக ஆரம்பித்து மாநில போராட்டங்களாக பரிணமிக்கிறது அப்படிப்

பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே இதைச் சமாளிக்க அதிகாரம் தேவையென்றால் அது வேறு விஷயம். இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியே அதைச் செய்ய முடியும். அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இது சுவற்றில் எழுதுவதைக்கூட தடை செய்கிறது. இது நடைமுறையில் மக்களை ஒழுங்குபடுத்த என்று ஆரம்பித்து மக்களுடைய கொந்தளிப்புக்கு வழி வகுக்கும்.

இரண்டாவது, இதிலே சில குறிப்பிட்ட அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்குப் பொறுப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வரும்போது, அவர்களுடைய ஞானத்திற்கு வந்த பிறகு, அவர்களுடைய முடிவிற்கு வந்த பிறகு "to his satisfaction" என்று வரும்போது, என்ன ஆபத்து வருமென்றால், பல நேரங்களில் ஒருதலைப்பட்சமாகப் போகும். ஒருதலைப்பட்சம் என்று பொதுவாகச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் எப்போதுமே அதிகாரத்தில் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் பாதுகாப்புக்காக அதிகாரிகள் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நம்முடைய அமைப்பு அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் சட்டத்தை யார் போடுகிறார்களோ, அதை நிறைவேற்ற யார் முயற்சிக்கிறார்களோ அவர்கள் சார்பாக அதிகாரிகள் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்த முறையில் நடைமுறையில் இந்த மாதிரியான சட்டங்கள் எதிர்க்கட்சியினர்களைப் பாதிக்கும். ஒரு கட்சியின் ஊழியர் சுவற்றில் எழுதினால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்படி தப்பு செய்தான் என்று கைது செய்வார்கள். பிறகு அந்தத் தொண்டனுக்காக அந்தக் கட்சி போராட்டம் நடத்தும். ஊழல் நடக்கிறது என்றால் எழுதுகிறார்கள். குறிப்பாக நகராட்சியில் சாக்கடைத் தண்ணீர் எடுப்பதில்லை. அங்குள்ள அதிகாரி தப்பு செய்கிறார். இது ஊருக்குத் தெரிந்த உண்மை. ஆனால் சட்டத்திற்கு முன் நிரூபிப்பது கஷ்டம். ஊரில் தப்பு செய்வார்கள். அது எல்லோருக்கும் தெரியும். எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள் ஊரிலே. ஊரே அவர்களுக்குப் பயப்படும். சட்டத்தின்படி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டி கொண்டு வந்து நிரூபிப்பது என்பது கஷ்டம். அவனைக் கண்டால் காவல் துறை அதிகாரிகளே பயப்படுவார்கள். இப்படியெல்லாம் சமுதாயம் மாறியிருக்கிறது. அதை நம்மாலே திருத்த முடியாது. ஆகவே இந்தக் குறைகள் சமூகத்தில் நடக்கின்றன என்று எழுதினால், இந்தச் சட்டத்தின்படி குற்றம். இப்படி எல்லையற்ற அதிகாரத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்வது மாத்திரமல்லாமல்,

அந்த அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்த குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்குத் தருகிறது. எந்தச் சட்டத்தின் அமுலையும் கண்காணிக்க அதிகாரிகள் உண்டு. குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும்போது, பல தவறுகளுக்கு அது இடம் தரும், நிச்சயமாக ஜனநாயகத்தைப் பாழ்படுத்தும். சாதாரண உரிமைகள், சிவில் ரைட்ஸ், இந்தியக் குடிமகனுடைய உரிமைகள், எலிமெண்டரி ரைட்ஸ்—ஆகியவற்றைக்கூட இது பறித்துவிடும். ஆகவேதான் இதை அரசு பின்வலிப்பது நல்லது. ஏற்கெனவே சட்டப் பேரவையில் வந்து பின்வலிக்கப்பட்டு இங்கே திரும்ப வருகிறது. நான் இதன் நோக்கத்தைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கவில்லை, விளைவைப்பற்றி நான் சொல்லுகிறேன். விளைவு விரும்பத்தகாதது. எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவு விரும்பத்தகாதது என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல், எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் இயக்கத்திற்கும் எதிராக இது கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நான் முதற்கண் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் [illegible])

காரணம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும், பல கூட்டமாக மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடன், பாரதத்தின் பல்வேறு மாநில அரசுகளுடன் தொடர்புகொண்டு, இத்தகைய ஒரு சட்டம் தேவை என்று தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி, எதற்காக இந்தச் சட்டம் வேண்டுமென்ற கருத்தினையும் சொல்லி மாநில அரசுகளுக்குத் தாக்கீது அனுப்பினார்கள். குறிப்பாக பொதுமக்களிடையே அல்லது அதன் ஒரு பிரிவினரிடையே அச்சத்தையும், பாதுகாப்பின்மை போன்ற உணர்வுகளையும், பொது அமைதியைக் குலைக்கும் அளவிற்கு பெரும் கலவரங்களாக ஆகிவிடக் கூடுமென்ற உணர்வுகளையும் ஏற்படுத்துவதுதான் சில அமைப்புகள். குறிப்பிட்ட அமைப்புகள், ஆர்.எஸ்.எஸ்., ஜமாத்-இ-இஸ்லாம், ஆனந்த மார்க் போன்ற அமைப்புகள் இந்த வன்முறைச் சம்பவங்களில் ஈடுபடக்கூடிய சூழ்நிலையில் தங்கள் பணிகளை பாரதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் மேற்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், இதற்குத் தனியாக ஒரு சட்டம் வேண்டியிருக்கின்றது. ஐ.பி.சி.-யைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதிலே பிரிவுகள் இருக்கின்றன, இல்லை என்று சொல்லவில்லை. 143-வது பிரிவு 'அன்லாபுல் அசம்பிளி' என்ற பிரிவு

53-ஏ ஐ.பி.சி. என்ற பிரிவும்கூட ஏற்கெனவே இது குறித்து நடவடிக்கை
எடுக்க ஓரளவிற்கு வழிவகைகளைச் செய்திருந்தாலும், அந்த ஷரத்துக்
களின் அடிப்படையில் only curative action can be initiated.
not preventive action என்ற முறையில்
Preventive action தேவை. "முன் எச்சரிக்கையாக சில எதிர்
பார்ப்புகள் இருக்கிறபோது பின் விளைவுகள் மக்களுடைய நலனுக்குத்
தீங்ககமாக அமைந்து விடுமென்ற அச்சம் ஏற்படுகிறபோது, மக்களின் நலன்
கருதி, பொது மக்களுடைய உயிருக்கும், உடைமைக்கும் பாதுகாப்புத் தர
வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இன, மத, மொழி, வகுப்புவாதக் கலவரங்
களில் ஈடுபட்டு குறுகிய எல்லைக்குள் சென்று, Parochial approach
என்று சொல்லக்கூடிய குறுகிய எல்லைக்குள் சென்று. சில நிகழ்ச்சிகள்
நடந்தபின், விளைவுகள் விபரீதமாக ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. எனவே
Preventive action என்ற முறையில் இதுபோன்ற சட்டங்கள் மாநிலங்கள்
கொண்டுவர வேண்டும்" என 10—8—1979 ஆம் நாள் அன்று மத்திய அரசு
மாநில அரசுகளுக்குத் தாக்கீது அனுப்பியது. பல்வேறு அமைப்புகள், ஜன
நாயக அமைப்புகள் என்ற போர்வையில் வன்முறையில் ஆங்காங்கு ஈடுபட்டு,
மதத்தை, இனத்தை, மொழியை, வகுப்பு வாதங்களை எல்லாம் பின்னணியாக
வைத்து மக்களுடைய உயிருக்கும், உடைமைக்கும் சேதத்தை ஏற்படுத்தியதை
யெல்லாம் எடுத்துக் காட்டி, 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் இந்தச் சட்
டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி மத்திய அரசு மாநில
அரசுகளுக்கு மீண்டும் தாக்கீது அனுப்பியது. அதற்குப் பிறகுதான் இந்தச்
சட்டத்தை தமிழக அரசும், மத்திய அரசினுடைய Direction -க்கு ஏற்ப
கொண்டுவர முடிவு செய்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்தது
சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பின் ஏன் திரும்பப் பெறப்பட்டது
என்று கேட்டார்கள். First an ordinance was promulgated.

அந்த ஆர்டினன்ஸைப் பொறுத்த வரைக்கும், சட்டமாக ஆக்க
வேண்டுமென்று A Bill was introduced ஆனால் அவையிலே மாண்புமிகு
உறுப்பினர்களான திருவாளர்கள் சங்கரய்யா, அழகிரிசாமி போன்றவர்கள்
எல்லாம் சில திருத்தங்கள் தேவை என்று எங்களிடம் சொன்ன பிறகு,
நாங்கள் ஆராய்கிறோம் என்று சொல்லி, பிறகு அடுத்த தொடர் கூட்டத்
துக்குத் தள்ளிப் போட்டோம். அவர்கள் கூறிய திருத்தங்கள் அனைத்தும்
ஒத்துக்கொள்ள முடியாதவை என்றாலும்கூட, சில திருத்தங்களை ஏற்று
திருத்தங்களாக 'அமென்ட்மென்ட்ஸ்' என்ற முறையில் மாற்றி திருத்தங்

மீண்டும் இந்த அவைக்கு தற்போது இந்தச் சட்ட
களைக் கொண்டுவந்து, மீண்டும் இந்த அவைக்கு தற்போது இந்தச் சட்ட
முன்வடிவு வந்திருக்கிறது. இதை நான் இங்கு சொல்கிறபோது, இந்தச் சட்ட
முன்வடிவை தவறான முறையில் அரசு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு எதிராக
ஜனநாயக இயக்கங்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை
உருவாகிவிடாதா என்ற அச்ச உணர்வினை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்
எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். அத்தகைய சூழ்நிலை கண்டிப்பாக ஏற்படாது. காரணம்
இந்தச் சட்டத்தினுடைய 41-ஏ பிரிவைப் பொறுத்தவரைக்கும்
Power to prohibit drink or training by 5 or more persons என்கின்ற
இடத்தில் அரசியல் இயக்கங்கள் மற்ற அமைப்புகள் எல்லாம் ஏதோ பயிற்சி
செய்வதை முழுவதுமாகத் தடுக்க வேண்டுமென்பது நோக்கமல்ல. ஆயுதங்கள்
தாங்கி பயிற்சி செய்கின்றபோது, அதனுடைய பின் விளைவுகளை உள்நோக்
கங்களைக் கருத்தில் கொண்டு அவை தடுக்கப் படவேண்டும் என்பதுதான்
இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய தலையாய நோக்கம் என்பதனை நான்
எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"The Commissioner may, whenever he considers it necessary so to do for the preservation of the public peace or public safety or for the maintenance of public order, by order in writing prohibit the holding of, or taking part in, drill with arms or training with arms by five or more persons in any place, whether public or private or the carrying of arms in any procession"

என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் போஸ்டர் ஒட்டுவது குறித்து ஆளுங்
கட்சியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே பெரிய போஸ்டர்களாக ஒட்டி
விடலாம் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய அன்பு
அண்ணன் நல்லசிவன் அவர்கள் இயக்கத்தைப் போன்று எங்களுடைய
இயக்கமும் ஏழைத் தொண்டர்களை லட்சக்கணக்கில் கொண்டிருக்கின்ற
இயக்கம்தான். எங்கு வேண்டுமானாலும் ஆளுயர போஸ்டர்களை ஒட்டக்
கூடிய அளவுக்கு இந்த இயக்கம் இல்லை. ஆனால் அப்படி போஸ்டர்களை
ஒட்டுகின்றபோது, அதிலேகூட, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் அடிப்படையிலே
நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இது சுவரில் எழுதுகின்ற காரணத்தினால்தான்
நடவடிக்கை என்பதற்காக அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.
அதுவும் எப்போது? எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்
காக போஸ்டர் போட்டு ஒட்டுகின்றபோது, நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று

இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் இல்லை. வேறு அமைப்புகள் சுவரிலே எழுதுகின்ற போது, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பயன்படுத்தி அவர்களைத் தண்டிப்பதற்காக அல்ல இந்தச் சட்ட முன்வடிவு. காரணம்

"In the opinion of the Commissioner", as rightly observed by the hon. Member—C.P.I. Leader—Brother Manickam. That means that the Commissioner should arrive at a subjective satisfaction before he passes an order or takes action under this provision.

இப்படி தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, அரசியல் உணர்வுகளோடு சில அமைப்புகள் செயல்படுகின்றபோது, அவற்றைத் தடை செய்கின்ற அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் வழி விடப்படும் என்று அச்சப்படத் தேவையில்லை. காரணம்

"There are in-built provisions in this enactment and they would protect the political parties when they democratically function".

ஏன் இதை நான் சொல்கிறேன்? 'democratically function' என்று ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஆயுதம் தாங்கி, துப்பாக்கிகளை ஏந்தி, வெடி குண்டுகளை ஏந்தி, ஜனநாயக ரீதியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு தத்துவத்தைத் தகர்த்துவிடலாம் என்று எண்ணி சிலர் மதத்தையும், இனத்தையும், மொழியையும் பயன்படுத்தி வன்முறைகளில் ஆங்காங்கு ஈடுபடுகின்றபோது, பாதிப்பு பொதுமக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. பொதுமக்களுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகவும், அத்தகைய அமைப்புகள் 'பேரலல் கவர்ன்மெண்ட்' என்ற அளவிலே செயல்பட்டு, தன்னிச்சையாக 'லா அண்டு ஆர்டர்' எல்லாம் அவர்கள் கையிலே செயல்படுகின்றபோது, ஜனநாயக நாட்டில், ஜனநாயக அமைப்பு மிளிர்ந்திட அது உகந்ததாக இராது என்ற காரணத்தினால், அது போன்றவற்றை நாம் ஊக்குவிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடுதான் மைய அரசு மாநில அரசுகளை இதுபோன்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, ஏதோ தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற எதிர்க்கட்சி சில பயிற்சிகளை நடத்துகின்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு எதிராக இதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கோடு இது கொண்டுவரப்பட்டது என்று சொல்வது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்று என்பதனை நான் ஆதாரத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுவரிலே எழுதுவது பற்றி மாண்புமிகு அண்ணன் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலே இருந்த சட்டமுன்வடிவில் சுவரிலே எழுதுவது குற்றம் என்றுதான் இருந்தது. அது குறித்துத்தான் மார்க்சிஸ்ட் இயக்கத்தின் சார்பில் பெரியவர் சங்கரய்யா அவர்களும், சி.பி.ஐ. இயக்கத்தின் சார்பில் தோழர் பெரியவர் அழகர்சாமி அவர்களும் என்னிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். சுவரில் எழுதுவது குற்றம் என்றால், எங்கள் இயக்கம் மட்டுமல்ல. உங்கள் இயக்கத்திற்குக்கூட தேர்தலில் வழிவகை இல்லாமல் போய்விடுமே என்றார்கள். சுவரில் எழுதுவது என்பது நமக்கு அடிப்படையான ஒன்று என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது தவறு.

(முற்பகல் 11-50)

காரணம்

There was an omission. That was later realised, and it was subsequently corrected by way of an official amendment. If such writing or marking offends against decency or morality or promotes on grounds of religion, race, place of birth, residence, language, caste or community or any other ground whatsoever, disharmony, feelings of enmity or hatred or ill-will towards different religious, racial, language or regional groups or castes or communities

என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாரதத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இன அடிப்படையில், மொழி அடிப்படையில், மத அடிப்படையில் ஏற்படுகின்ற கலவரங்கள் எந்த அளவிற்கு விபரீதங்களாக முடிவடைகின்றன என்பதும், பொதுமக்களுக்கு உயிர்களுக்கும், உடைமைகளுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமல் அமைகின்றன என்பதும், வரலாறு நமக்குச் சொல்கிற பாடம். அதைக் கருத்தில் கொண்டு இதுபோன்ற சட்டங்கள் வரவேண்டுமென்று மைய அரசு, மாநில அரசைக் கேட்க அந்த அடிப்படையில் இதை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதிலே மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் இயக்கத்தினுடைய தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும் திராவிட முன்னேற்ற இயக்கத்தினுடைய பயிற்சி முகாமுக்கு எதிராகவே கொண்டுவரப்பட்டது என்று பொருள் படும்படி சொன்னார்கள். உண்மை நிலைமை அவருக்குத் தெரிவிக்கப்படாத காரணத்தால், தவறான தகவலின் அடிப்படையில், அவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். உண்மை தெரிந்திருந்தால்,

அப்படி அவர் சொல்லியிருக்கமாட்டார் என்பது எனக்குக் கண்டிப்பாகத் தெரியும். காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், நான்கு இடங்களில் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டது.

நெல்லை மாவட்டத்திலே 2—9—1983 ஆம் தேதியன்று பயிற்சி முகாம் நடந்து அங்கு சில வன்முறைச் சம்பவங்களும் நிகழ்ந்த காரணத்தால் இந்த அவசரச் சட்டம் இருந்தது இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த அவசரச் சட்டம் அங்கே பிரயோகிக்கப்படவில்லை. தெளிவாக நான் சொல்கிறேன். இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 143 (சட்ட விரோதக் கூட்டம்), 188 (disobedience of order of a competant authority)

, ஆகிய இரு பிரிவுகளின்கீழ்தான் வழக்குகள் தொடரப்பட்டனவே தவிர, ஏற்கெனவே இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற ஷரத்துக்களின்கீழ்தான் வழக்குகள் தொடரப்பட்டனவே தவிர. நிகழ்ச்சிகள் நடந்த பிறகு வழக்குகள் தொடரப்பட்டனவே தவிர. இந்த அவசரச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி வழக்குகள் தொடரப்படவில்லை என்பதை நான் அவைக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் திருச்சி மாவட்டத்தில், கரூரிலே 31—12—1983 அன்று நடந்த நிகழ்ச்சியிலும் குற்ற எண் 834/83 இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 153-ஏ sub-clause (i) (b) and (c) பிரிவுகளின்கீழ்தான் வழக்கு தொடரப் பட்டுள்ளதே தவிர, அங்கேகூட இந்த அவசரச் சட்டம் பிரயோகிக்கப்படவில்லை.

சேலத்திலே 12—10—1983 ஆம் தேதியன்று நடந்த நிகழ்ச்சியிலுங்கூட குற்ற எண் 476/83 இ.த.ச. 147, 188 பிரிவுகளின்கீழான வழக்கில்—அதாவது ஏற்கெனவே இருக்கின்ற விதிகளின்கீழ்தான்—இந்த விதிகளை மீறிய காரணத்திற்காகத்தான் வழக்கு தொடரப்பட்டதே தவிர இந்த அவசரச் சட்டத்தின்மூலமாக வழக்குகள் தொடரப்படவில்லை.

14—11—1983 அன்று தர்மபுரியில் நடந்த நிகழ்ச்சியிலுங்கூட குற்ற எண் 591/83 இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 143, 188, 153-ஏ பிரிவுகளை மீறிய காரணத்திற்காக வழக்குகள் தொடரப்பட்டனவே தவிர, இந்த அவசரச் சட்டம் அவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

இந்த வழக்குகளை எல்லாம் தொடர்ந்தது அதிகாரிகள். ஆனால் இந்த அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, பயிற்சி முகாமே கூடாது, டிரில்லே கூடாது, ஆயுதங்கள் கூடாது என்று அவசரச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, தி.மு.க. கட்சியுடைய பயிற்சிகளைத் தடை செய்கிறார்களே என்று வெளியே பேசினார்கள், தலைவர்கள். எனக்குப் புரியவில்லை. ஆதாரமற்று ஏன் அப்படிப் பேசினார்கள் என்பது இதுகாறும் புரியாத புதிராக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதிகாரிகள்கூட அதற்கு விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். அது தவறான குற்றச்சாட்டு. உண்மைக்கு மாறான குற்றச்சாட்டு என்ற செய்தியும் அதிகாரிகள் மூலமாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை அரசியலாக்கி ஆயுதம் தாங்கிய பயிற்சி என்று கருதி, ஆயுதம் தாங்காத பயிற்சியைத் தடுக்க வேண்டுமென்று அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக தடை செய்ய இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டது, இந்த அவசரச் சட்டம்கூட தி.மு.க. போன்ற அமைப்புகள் ஆயுதம் தாங்கிய பயிற்சியை அல்லது ஆயுதம் தாங்காத பயிற்சியை மேற்கொள்கிறபோது அதைத் தடுக்க இது கொண்டுவரப்பட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் போன்றவர்கள் எல்லாம்கூட தவறாக எண்ணக்கூடிய அளவிற்கு, உண்மை மறைக்கப்பட்டது என்பதைத்தான் வேதனையோடு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மை நிலை என்ன என்பதைத்தான் தற்போது எடுத்தியம்ப இருக்கிறேன்.

• திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நெல்லை, கரூர், தர்மபுரி ஆகிய இடங்களில் தொண்டர் படை பயிற்சிகள் தடை செய்யப் படுவது என்பது, அவர்கள் கைது செய்யப்படுவது என்பது ஐ.பி.சி.யின் கீழ் தான் என்று விளக்கம் தரப்பட்டது. அப்படி ஐ.பி.சி. இருக்கும்போது, இந்தத் தடைச் சட்டம் ஏன்? இது ஒன்று. இரண்டாவதாக, இந்த நாட்டிலே ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது. இப்போதல்ல. 1908லே, 1920லேகூட இருந்திருக் கிறது. 1908-ல் வ.உ.சி. அவர்களைக் கைது செய்தபோதுகூட செக்ஷன் 151-யின் கீழ்தான். வெளியில் இருந்தால் கலவரம் வரும், ஆதலால் கைது செய்தார்கள் என்பது தொடர்ந்து இருந்துவரும் நடைமுறை. ஆகையால் வழக்குகளை மட்டும் வைத்து என்பதல்ல; ஒரு காரியத்திற்கு காரணங்களைக் கற்பித்து விடலாம். ஐ.பி.சி.யை மட்டும் காட்டினால் போதாது. என்ன வழக்கு நடந்தது? லத்தி வைத்திருப்பதுகூட குற்றம் என்று சொல்லி வழக்கு போடப்பட்டது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் .....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சி.பி.ஐ. இயக்கத்தின் தலைவர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் கூறுவதுகூட தவறான அடிப்படை என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் ஐ.பி.சி. 143-வது பிரிவு, ஐ.பி.சி. 153-வது பிரிவு, ஐ.பி.சி. 188-வது பிரிவு ஆகியவை சக்திகள் வைத்திருப்பது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் ப்ரொவிஷன்ஸ் கொண்டதில்லை என்பதை நான் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஐ.பி.சி.யில் இதுபோன்ற ப்ரொவிஷன்ஸ் இருக்கும்போது, பல இருப்பதாக தனியாகச் சட்டம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். அதற்குப் பதில் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் பிரிவு 41 (எ) என்பதாகும். இதற்கு ஐ.பி.சி.-யில் ஏற்கெனவே இருக்கும் காக்னிசபிள் ப்ரொவிஷன் 153 (எ) ஆகும். இவற்றுக்குள்ள மாறுபாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். 153 (எ) பிரிவைப் பொறுத்தவரைக்கும்,

Provision of S. 153-A can be invoked only after the occurrence of the offence and that too, after the intention thereto is proved.

ஆனால் 41 (எ) பிரிவைப் பொறுத்தவரைக்கும், இது பிரிவென்டிவ், வருமுன் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்பட்டு, பொருட் சேதங்கள் ஏற்பட்டு, விபரீதங்கள் நிகழ்ந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக, அத்தகைய அபாயச் சூழல் ஏற்படும் நிலைமை தென்படும்போது, மக்களின் நன்மை கருதி, பிரிவென்டிவ் ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில், பிரிவு 41 (எ) இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்தவரைக்கும்,

preventive action.

But, as far as Section 153-A, I.P.C. is concerned, we must see the action and then take action under the provisions. The intention there for has to be established

இதுதான் இரண்டுக்குமுள்ள மாறுபாடு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது ஜீவாதார உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய அளவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சட்டமென்று மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். அது சரியானதல்ல என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிப்படை உரிமைகள் மக்களுக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே தரப்பட்

டிருக்கின்றன. அவற்றை இந்த அரசு மிக முக்கியமானதாகக் கருதுகிறது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவிலே

"Nothing in sub-clause (a) of clause (1) shall affect the operation of any existing law, or prevent the State from making any law, in so far as such law imposes reasonable restrictions on the exercise of the right conferred by the said sub-clause in the interests of the soverignety and integrity of India, the security of the State, friendly relations with foreign States, public order, decency or morality . . .

என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவிலே 'public order, decency or morality' பொது மக்களின் நலன் கருதி, பாதுகாப்பைக் கருதி சட்டமியற்றும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் 'ரீசனபில் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன்ஸ்' என்ற முறையிலே கொடுக்கப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் சட்டமியற்றப்பட்டு, அந்தச் சட்டங்கள் செல்லத்தக்கவை என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்ததை உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் அவசியம்பற்றி அழகாகக் கூறும் அதே நேரத்தில் இந்தியாவில் ஆர்.எஸ்.எஸ். போன்ற அமைப்புகள் எப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இவ்வளவு நேரம் ஆகும் என்று எதிர் பார்க்கவில்லை. இன்னும் குறுக்கிட்டால் நேரம் அதிகமாகும். இச்சட்ட முன்வடிவை குறைந்தபட்சம் இனிமேலாவது விரைந்து முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விளக்கம் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, தமிழ்நாட்டிலே ஆர்.எஸ்.எஸ். தொண்டர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோயில்களில் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தி வேண்டாத காரியங்களில் ஈடுபட்டதைத் தடை செய்ய முடியவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் தங்கள் அரசியல் கட்சி மாநாடுகளின்போது கூட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது

பற்றிப் பயிற்சி பெறும்போது கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஆயுதம் ஒன்றும் தாங்கவில்லை. அமைச்சர் இங்கே என்னதான் தத்துவம் அல்லது விளக்கம் சொன்னாலும்கூட. பிராக்டிக்கலாக என்ன நடக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அமைச்சருடைய விளக்கம் மட்டும் போதுமான தல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய இந்தக் கருத்தையும் இந்த அரசு ஏற்கவில்லை. ஆர்.எஸ்.எஸ் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டபோது, 'நேஷனல் செக்யூரிட்டி ஆர்டினன்ஸ்' கீழ் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நான்கு இடங்களில் பயிற்சி முகாம்களை நடத்தி சில சம்பவங்களில் ஈடுபட்டபோது, இந்த ஆர்டினன்ஸ் அவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படவேயில்லை. சாதாரணமாக இருக்கின்ற 'என்-எஸ். ஆக்ட், ஐ.பி.சி.' சட்டத்தின் கீழ்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இச்சட்ட முன்வடிவு அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது, பொதுஜன உரிமைக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் சொன்னார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா கூட அதுபற்றிச் சொன்னார். அதுகூட சரியான வாதமல்ல. ஆர்ட்டிக்கிள் 19-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

Article 19 of the constitution of India reads as follows :—"All citizens shall have the right to assemble peacefully and without arms."

என்று தான் இருக்கிறது. பயிற்சி முகாம் நடத்தலாம். அதற்குத் தடை விதித்தால் அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படுவதாகக் கருதலாம். ஆனால் ஆயுதங்களோடு பயிற்சி செய்தால், மாநில அரசு அல்லது மத்திய அரசு கூட அதைக் கட்டுப்படுத்தலாம். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 19வது ஆர்ட்டிகிளில் "All citizens can assembly without arms" என்றுதான் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கூட, குறிப்பிட்ட ஷரத்தில் கூட, 'ரீசனபிள் ரெஸ்டிரிக்ஷன்ஸ்' என்ற பிரிவைக்கூட மிகமிக எச்சரிக்கையோடு கையாள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், இச்சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று மாத காலத்திற்குத் தான் தடை செய்யப்படு வார்கள். மேற்கொண்டும் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் விளைவுகள் விபரீதமாக இருக்கும் என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்குத் தோன்றினால், மேற்

கொண்டு மூன்று மாதம் மட்டும் தான் இதனை நீட்டிக்கலாம். நிரந்தரமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இதில் வழிவகை செய்யவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். வன்முறைக்கு இடம் தராமல், ஆயுதம் தாங்காமல், ஜனநாயகத்திற்கு பங்கம் விளைவிக்காமல் ஒரு நிகழ்ச்சி நடை பெற்றால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அதற்கு எதிராக நிச்சயமாகப் பயன் படுத்தப்பட மாட்டாது. அதே சமயத்தில் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எதிராகவோ குறிப்பிட்ட இயக்கங்களுக்கு எதிராகவோ, உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு எதிராகவோ இது பயன்படுத்தப்படும் என்று ஒருவரும் பயப்படத் தேவை யில்லை. நாமெல்லோரும் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுடையவர்கள். நாம் அடைய வேண்டிய கொள்கைகளை அவரவர் கொள்கைக்கேற்ப மக்களின் நலன் கருதி ஆயுதம் ஏந்தாமல், வன்முறையைக் கையாளாமல் நிச்சயமாகப் பெற முடியும். அந்த வகையில் நாம் பெற முடியும் என்கிற எண்ணத்தில் தான் இதுவரை செயல்பட்டும் வருகிறோம். ஆனால் ஆயுதம் தாங்கி வன் முறையில் ஈடுபட்டுத்தான் தங்களுடைய எண்ணத்தை ஈடேற்ற முடியும். என்று சிலர் எண்ணுகின்ற நிலை வருகின்றபோது, அவர்களுக்கு எதிராகத் தான் இச்சட்டம் பயன்படுத்தப்படும். அரசியல் கட்சிகளுக்கு எதிராகவோ, நல்லுணர்வு கொண்ட இயக்கங்களுக்கு எதிராகவோ எந்த நிலையிலும் இச்சட்டம் பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது, பயன்படுத்தவும் முடியாது.

because there are in-built provisions therein

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் ஒன்றை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதை என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இது ஏதோ தமிழகத்தில் மட்டும்தான் வருகிறது, வேறு எங்கும் இல்லை என்ற ஒரு தவறான எண்ணம் பரவலாக இருந்து வருகிறது. கேரளாவில், 1974ம் ஆண்டு இதே போன்ற ஷரத்துகளைக் கொண்டுவந்து அதிலே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"For the preservation of the public peace or public safety or for the maintenance of public order . . . ."

என்று சொல்லிவிட்டு,

"the preparation, exhibition or dissemination of pictures, ssymbols, placards, signs, visible representations or any other object or thing which, in the opinion of the Commissioner, offend any decency or morality or promote feelings of enmity or hatred between different religious, racial, linguistic or other groups."

எனச் சொல்லி, இந்தப் பிரிவுகளை கோவாவில் கொண்டு வந்து அது தொடர்ந்து நடைமுறையிலும் இருந்து வருகிறது. அங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் தலைமையிலே இருந்த அரசுகூட, இந்தச் சட்டத்தைத் தள்ளிவிடாமல் அங்கே பயன்படுத்தித்தான் வந்தது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, மைசூர் போலீஸ் ஆக்ட்-ல் 35-வது பிரிவில், இதே ஷரத்துக்கள் கொண்டுவரப்பட்டு, இதுகாறும் அங்கே நடைபெற்றுத்தான் வருகிறது.

அதேபோல், பாம்பே போலீஸ் ஆக்ட்டிலும் இதே ஷரத்துக்கள் கொண்டுவரப்பட்டு, இதுகாறும் அங்கேயும் நடைபெற்று வருகிறது. அதைப்போலவே, கல்கத்தா சுபர்பன் போலீஸ் ஆக்ட்டில், இதேமாதிரி ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டு . . .

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: கல்கத்தாவில், எந்த ஆண்டு இந்த ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : அங்கே 39-பிரிவாக இது செயல்பட்டு வருகிறது.

Normally, in any provision of law, whenever an amendment is introduced for the existing provision, capital 'A' பயன்படுத்தப்படுகிறது 1866 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட போலீஸ் ஆக்ட்டில் இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. எந்த ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது என்பதையறிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

39 (எ) கிளாஸில் 'டீல் வித் ஆர்ம்ஸ்' என்று இருக்கிற அதே ஷரத்துக்களைத்தான் நாமும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதுவரையில் அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நேற்றுகூட பேரவையிலும் இதை குறித்து சொன்னேன். இதை மேலவையின் உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

மரியாதைக்குரிய அண்ணன் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் பேசுகிறபோது, கவர்களில் எழுதுகிறபோது, சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகளையோ, ஊழல்களையோ மக்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கவர்களில்தான் எழுத நேரிடும். அப்போது இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்படுகிற நிலை ஏற்படுமோ என்ற அச்ச உணர்வைத் தெரிவித்

தார்கள். அப்படி பயன்படுத்தப்படமாட்டாது. அவர்கள் பேசும்போது, ரிலீஜியஸ், ரேசியல், கேஸ்ட் அல்லது கம்யூனிட்டி அல்லது லாங்குவேஜ் என்ற பிரச்சினை வரும் என்றார்கள். அது வராது என்ற முறையில், அந்த வகையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், மரியாதைக்குரிய அண்ணன் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும், திரு. மாணிக்கம் அவர்களும், திரு. நல்லசிவன் அவர்களும் சொன்னமாதிரி, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எதிராக இது பயன்படுத்தப்படலாம் என்ற அச்ச உணர்வை அறவே விட்டுவிட வேண்டும். இதுவரையில் அப்படி எண்ணியிருந்தது, குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்தான் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் பயிற்சி முகாமுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று எண்ணியிருந்தது, அவர்களுக்குக் கிடைத்த தவறான தகவலால்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வழக்குகள் எந்தப் பிரிவின் அடிப்படையில் போடப்பட்டது என்று இங்கே நான் சொல்லிய பிறகு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் அவையும் புரிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில், ஏழைகளுக்கெதிராகவும், உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு எதிராகவும், ஜனநாயக ரீதியில் அமைக்கப்பட்ட அமைப்புகளுக்கு எதிராகவும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பயன்படுத்தவும் முடியாது, பயன்படுத்தவும் மாட்டாது என்று எடுத்துச் சொல்லி, அவை இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதிக்கிற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுவதிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறியாக இருந்து வற்புறுத்து

(திரு. ஆ. நல்லசிவன் அவையிலிருந்து வெளி நடப்பு செய்தார்.)

வதால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றும்போது நான் அவையில் இருக்க விரும்பவில்லையாதலால், இச்சட்ட முன்வடிவை ஆட்சேபித்து அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும், நாங்கள் சொன்ன யோசனைகளை ஏற்காமல் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்ற நினைப்பதால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு உண்மையிலேயே சாதாரண மக்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் சட்ட முன்வடிவாக அமையும் என்ற காரணத்தால், இதை எதிர்த்து நான் வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(திரு. ப. மாணிக்கம் அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்தார்.)

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லும் போது ஐ.பி.சி.யில் ஸ்பெசிபிக் செக்ஷன் போடப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். எப்.ஐ.ஆர்.-ல் ஆர்டினன்ஸ் குறித்து மென்ஷன் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கவர்ன்மெண்ட் ஸ்டேண்டு ஆகாது என்ற பயத்தால் ஐ.பி.சி.யையும் போட்டார்கள். எனவே அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கம் திருப்திகரமாக இல்லை. எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் என் கருத்தை ஏற்காத காரணத்தால், நான் இதை எதிர்த்து அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா அவையிலிருந்து வெளிநடப்பு செய்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல், (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்"

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5, பிரிவு 1 சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல், (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகரக் காவல், தமிழ்நாடு மாவட்டக் காவல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 40/1983) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. தமிழ்நாடு 1984-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 456-457 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு V ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1984 மார்ச் 8

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட. தமிழ்நாடு, 1984-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) பரிசீலனை செய்வதற்காக, ஆய் விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட முன்வடிவுகள் எல்லாம் இன்றே கடைசி என்பதால் இவை களைப்பற்றி விவாதிக்கிற நேரத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் "இன்றே கடைசி, இன்றே கடைசி" என்று குரல் கொடுத்துக்கொண்டு லாட்டரி சீட்டுக்களை விற்கிறார்கள். இதன் மீது வரி விதிக்க வேண்டும் என்று அரசு முடிவெடுத் திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆடம் ஸ்மித் அவர்கள் வரியைக் குறைத்து அல்லது வரி இல்லாத அரசாங்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருந் தாலும், ஒரு சோஷலிச அரசாங்கம் வரி விதிக்காமல் வாழ முடியாது. அதைப் போலவே தொழில்களை இயக்கிவிட்டு வருவாயைப் பெருக்குகிற நிலையைப் பார்க்கிறபோது, இது தேவை என்றே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். அதோடு

"It is so difficult to tax and please as it is to marry and be wise." அதாவது விவாகம் செய்து கொள்பவன் விவேகமாக இருந்துவிட முடியாது. அதைப்போலவே அரசை நடத்துகிறவர்களும் எந்தெந்தத் துறையில் வரியை விதித்து, மாநிலத்தில் வருவாயைப் பெருக்க முடியும் என்று பார்க்கிற முறை யில்தான் நான் இதைப் பார்க்கிறேன்.

லாட்டரி சீட்டுகளைப்பற்றி இருக்கிற நிலைமையையும், மக்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற நிலைமையையும் அரசு பார்க்க வேண்டும். முதலில் வெளி மாநிலச் சீட்டுக்கள் இங்கே விற்பனை செய்யக்கூடாது என்ற முயற்சியை மேற்கொண்டபோது அதற்காக வழக்கு மன்றத்திற்குப் போனார்கள். அத னாலே அதை நம்மாலே நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இதைப் பொறுத்த மட்டில். மத்திய அரசுதான் ஒரு முடிவெடுத்து, மாநிலங்கள் பாதிக்கப்படாம லிருக்க, குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில்தான் அதிகமாக லாட்டரி சீட்டுக்கள் விற்பனை ஆகிய காரணத்தால், நம் அரசு பாதிக்காத நிலைமை உருவாக்க வேண்டும். இதனால்தான் ஜெயின், அன்வர் போன்ற பல பெரிய

வியாபாரிகள் கையிலே இந்த விற்பனை அகப்பட்டுக்கொண்டு நமக்கெல்லாம் அறிவுரை சொல்லுகிற நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். லாட்டரிச் சீட்டுகள் மீது வரி விதிப்பு என்ற உடனே அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? இது அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம் ஆயிற்றே, இது அண்ணா வழியில் நடை போடுகிற அரசாயிற்றே, நீங்கள் இந்த லாட்டரி சீட்டுக்கள்மீது வரி விதித்து நசுக்கலாமா என்று முழக்கமிட்டார்கள். அண்ணா அவர்களைப்பற்றி நன்கு தெரிந்தவர்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்தியாவில் இருக்கிற பரிசுச் சீட்டுக்கள் அனைத்தும் தமிழ்நாட்டில் விற்கப்பட்டு, இங்கே இருக்கிற ஏழை மக்கள் அதை வாங்குவதையே ஒரு வேலையாகக் கொண்டு 'கோடி வரும், கோடி வரும்' என்று வாழ்க்கையில் ஒரு கோடிக்கே மக்கள் போய்க்கொண்டிருப்பதை நிச்சயமாக அண்ணா அவர்கள் விரும்பியிருக்க மாட்டார்கள். நாமும் விரும்பமாட்டோம்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சி. இராமலிங்கம் தலைமை)

அதனாலே இந்த லாட்டரிச் சீட்டினாலே வந்திருக்கின்ற வம்பு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஒரு ரூபாய்க்கு வாங்கினால், ஒரு பரிசு இருக்கிறது என்று சொல்லி, ஐந்து பத்து ரூபாய்க்கு குறைந்தபட்சம் பரிசு இருக்கும் என்று கருதி, 100 ரூபாய்க்கு வாங்கினால் 50 ரூபாய் கைக்குத் திரும்ப வந்துவிடும் என்ற கருத்திலே 300 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்கள்கூட மாதம் 100 ரூபாய்க்கு வாங்கும் நிலைக்கு வந்து பல ஏழையெளிய குடும்பங்கள் தவித்துக் கொண் டிருக்கின்றன. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் கூட தங்கள் வீடுகளை இழக்கின்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

முதலிலே, "அண்ணா அவர்கள் திட்டம், அதைக் கைவிடாதீர்கள்" என்று சொன்னார்கள். பிறகு இன்னுமொரு அச்சுறுத்தல். வேறு மாநிலங் களுக்குப் போய், பெங்களூரிலிருந்து நடத்துகிறோம், பாலக்காட்டில் நடத்துகிறோம், மணி ஆர்டரில் வாங்குங்கள் என்று அரசாங்கத்திற்கு அச்சுறுத்தல்கள். இப்போது அதுவும் நடக்காது மூன்றாவது கட்டத்திற்கு வந்து, நாங்கள் மூன்று இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்' என்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களை மூடுங்கள், நாங்களே வேலை வாய்ப்பு தருவோம் என்று சொல்லாமலிருப்பது கொஞ்சம் ஆச்சரியமான விஷயம். அதனாலே அரசு இதை எச்சரிக்கையாகக் கருத வேண்டும். இது எந்த அளவிற்கு மக்களைப் பாதித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அண்ணா அவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு சீட்டு என்று கொண்டுவந்து மக்கள் நல்வாழ்விற்குப் பயன்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1984 மார்ச் 8

படுத்தக் கொண்டு வந்த அந்தக் காரியம் இன்று நாடு பூராவும் பரவி, இருக்கின்ற வியாபாரக் கடைகளையெல்லாம் அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்கி லாட்டரி சீட்டு நடத்தும் அளவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது.

அண்மையில் கோவை வியாபாரி, இரண்டாண்டுகள் நடத்தியவர், வீட்டில் வருமான வரி அதிகாரி சோதனையிட்டு 35 லட்சம் ரூபாய் பிடித்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதிலே கள்ளச் சீட்டு இருக்கலாம். இதை விசாரித்து என்ன தவறு நடக்கிறது என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

பள்ளிக்கூடப் பிள்ளையை அழைத்து இந்தியாவிலே என்னென்ன மாநிலங்கள் இருக்கின்றன என்று கேட்டபோது. எல்லாப் பெயர்களையும், அவன் சொல்லி முடித்தபோது, ஆசிரியர் ஆச்சரியத்தோடு எப்படி அனைத்து மாநிலங்களின் பெயரும் உனக்குத் தெரிந்தன என்று கேட்டபோது 'என்னுடைய தந்தை அனைத்து மாநிலப் பரிசுச் சீட்டுக்களையும் வாங்குகிறார்' என்று சொன்னானாம். மாநிலங்கள் என்னென்ன என்று தெரிந்துவிடுகிற அளவிற்கு எல்லா மாநிலங்களும் இந்தச் சீட்டில் வந்துவிடுகின்றன. அச்சடிக்க வசதிகள் இல்லாத மாநிலத்தின் பெயர் கூட வந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அந்த மாநிலங்களிடம் இங்குள்ள ஏஜெண்டுகள் அணுகி இந்தந்த திட்டம் 15 நாள் பரிசுச் சீட்டு, வாரம் ஒரு பரிசுச் சீட்டு, இத்தனை சதவீதம் பரிசு, நாங்கள் வழி சொல்லுகிறோம் என்று கூறி, அந்த மாநிலத்தின் சீட்டுகளை இங்கே அச்சடிக்கிறார்கள். இப்போதுதான் தமிழ் நாட்டு பரிசுச் சீட்டை நல்ல முறையில் வண்ணக் காகிதத்தில் அச்சடிக்க இந்த அரசால் முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் தனி மனிதரால் எப்படி இதை நடத்த முடிகிறது.? அந்த மாநிலத்துக்காரர்களைக் கூட. இவர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஒரு லட்சம் சீட்டு என்று அச்சடித்து இவ்வளவு ரூபாய் உங்களுக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, 10 லட்சம் சீட்டுக்களை அச்சடித்து பல மாநிலங்களில் விற்று, அந்தந்த மாநிலங்களில் பரிசு விழும்போது ஓடிப்போய் நாங்களே பணம் தருகிறோம் பத்து சதவீதத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு என்று வாங்கி அந்த அரசாங்கத்தையும் ஏமாற்றுவது மட்டுமல்லாமல். கள்ளப் பணத்தையும் நுழைய விடுகிறார்கள். ஐந்து லட்சம் பரிசு விழுந்தவுடனே ஓடிச் சென்று ஆறு இலட்சம் ரூபாய் வாங்கிக்கொள், முன்கூட்டியே தருகிறேன் என்று சொல்லி பண முதலாளிகள். கள்ளப் பணத்தை நடமாட வழிவகுக்கிறார்கள். இப்படி சமுதாயத்தில் ஏழை யெளியவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். முதலாளிகள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஜெயின், அன்வார் ஆகியவர்கள் ஆதிக்கங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு அரசாங்கத்திற்கும், பொது மக்களுக்கும் அச்சுறுத்தல்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 8] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

இன்று பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் லாட்டரிச் சீட்டு விளம்பரங்கள் வருகின்றன - எனக்கு மகிழ்ச்சி செய்தியாளர் என்ற முறையில். விளம்பரம் இல்லையே என்ற கவலையை லாட்டரிச் சீட்டு போக்கியிருப்பது என்பது பத்திரிகைகாரர்களுக்கு ஒருவேளை மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடும். நான்கு கோடி மக்கள் உள்ள நாட்டில் அதிகமாக விற்கக் கூடிய பத்திரிகையின் அளவு மூன்று இலட்சம் என்றால், ஒரு சதவீதம் பேர்தான் படிக்கிறார்கள். காரணம் அதிலே விளம்பரம் வருவதில்லை. வேடிக்கை என்னவென்றால், அரசியல்வாதிகளைப் பற்றிய செய்திகளைக் காட்டிலும் புதிய லாட்டரிச் சீட்டு நிலைய திறப்பு விழாச் செய்திகள் அதிகம் வருகிற அளவிற்கு உள்ள பத்திரிகைகளைத்தான் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். நான் ஒரு பத்திரிகை அலுவலகத்திற்குப் போனேன். அப்போது சட்டமன்றம், மேலவை நடந்து கொண்டிருந்தன. பொதுவாக சட்டமன்றப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் 12 மணிக்குப் பேசுபவர்கள் நடித்த வார்த்தைகளைப் போடுவார்கள். ஏனென்றால் பத்திரிகைக்காரர்கள் தலைப்பைப் போடுவதற்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். நான் அங்கே போன நேரத்தில் அதைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தேன். சட்டமன்றப் பேரவையிலே என்ன நடக்கிறது, மேலவையிலே என்ன பேசினார்கள் என்று பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் ஒரு மாநிலத்தினுடைய லாட்டரி சீட்டின் முடிவை எதிர்நோக்கியிருந்தார்கள். அதுதான் முக்கியமான செய்தி என்ற நிலைமை இருக்குமானால், நாம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்?

(பிற்பகல் 12—20)

விவகாரம் எங்கே வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து நிச்சயம் இந்த அரசு வரி விதிப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த லாட்டரிச் சீட்டிலே வந்திருக்கிற வம்பு, லாட்டரிச் சீட்டு நடத்துபவர்களாலே நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற இன்னல்கள், ஏழைக் குடும்பங்களுடைய பாதிப்பு, அன்றாடம் ஏழைக் குடும்பங்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு உணவு கூட வாங்குவதைவிட, ஒரு கோடி வரும் நாளை என்ற ஏக்கத்திலும், அற்ப ஆசையிலும் எதிர்கால அதிர்ஷ்டத்திலே நம்பிக்கைகொண்டு, பெரியாரும் அண்ணாவும் மக்களுடைய மூட நம்பிக்கையைப் போக்கிய இந்த நாட்டிலே ஒரு மூட நம்பிக்கையிலே இந்த சமுதாயம் போய்விடாதவாறு காக்கிற முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று, அமைகிறேன்.

[1984 மார்ச் 8

* திரு. ப. மாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை பொதுவிலே நான் ஆதரிக்கிறேன். வழக்கமாக எதிர்க்கிற நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு ஆதரிக்கிறேன். இந்த லாட்டரி டிக்கட்டுக்கு வரியைப் போட்டுக் கொண்டு வருவதைவிட இதை அறவே நிறுத்தினால் நல்லது. ஏனென்றால் மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பேச, பல்வேறு வாதங்களிலே தங்களுக்கு எது வசதியோ, அதைத் தான் பயன்படுத்துவது வழக்கம். பல்வேறு மாநிலங்களிலே பார்த்த வரையிலும் எல்லா மாநிலங்களை விட நம்முடைய மாநிலத்திலே தான் மூன்று விஷயங்களில் ஓங்கி நிற்கிறது. ஒன்று லாட்டரி, இரண்டு மது. மூன்றாவது சினிமா. தமிழ் நாட்டில் சினிமா தான் ஓங்கி நிற்கிறது. இந்த மூன்று மயக்கங்களும் தமிழகத்திலே அதிகம். மூன்று மயக்கங்களிலே ஒன்றின் மீதாவது நடவடிக்கை எடுப்பது நல்லது. தமிழ் நாடு ஏற்கெனவே வறுமை அதிகம் உள்ள மாநிலம். எந்த மாநில லாட்டரி டிக்கட்டுக்கும் அவர்கள் இங்கே வந்து இந்தியா முழுவதும் ஏஜென்சி கொடுக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கே ஏஜென்சி எங்கே என்றால், தமிழகத்திலேதான். அதிலும் அது அதிகமாக விற்பது கோவை என்று விவரம் தெரிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். இது விசாரித்து அறிந்ததிலே கிடைத்த சில விவரங்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைய சமுதாயத்திலே பல்வேறு விஷயங்களில் பல்வேறு மோசடிகள் நடக்கின்றன. இதிலும் பல்வேறு மோசடிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இது குறைந்த பட்ச நடவடிக்கை என்றாலும், அதை வரவேற்பது மட்டுமல்ல, அரசு யோசித்து இந்த லாட்டரி டிக்கட்டை தமிழகத்தில் தடை விதித்து நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போகிறவன். போகத்தான் செய்வான். நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு அப்படிப்பட்ட உறுதியான நிலையை, அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். லாட்டரி டிக்கெட்டிலே பல பொய் டிக்கெட்டுகள் விற்கின்றன. இந்த டிக்கட்டுகள் என்று சொன்னால், போலி டிக்கட்டுகள் விற்கிறார்கள். பொய்யெல்லாம் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. இதை கையெழுத்துத்தானே முக்கியம். அதிலே, அந்தக் கையெழுத்து வருகிறது. அசலே இருக்கிறது; இதை எல்லாம் ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்லவில்லை. அதற்குரிய தயாரிப்போடு அவர்கள் செய்கிறார்கள். இரண்டாவது 600 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறவன் 250 ரூபாய்க்கு லாட்டரி டிக்கட்டுகள் வாங்குகிறான். ஒரு தொழிலாளிகூட ஏராளம் வாங்குகிறான். இந்தப் பணத்தைப் பாங்கியில் போட்டாலே உதவுமே என்று சொன்னபோது எத்தனை வருஷம் கஷ்டப்பட்டாலும் முன்னேற முடியாது என்ற காரணத்தினாலே, ஏதாவது ஒரு தடவை

1984 மார்ச் 8] [திரு. ப. மாணிக்கம்]

விழாதா என்று வாங்குகிறோம் எனச் சொல்கிறார்கள். ஒரு தடவைகூட விழவில்லை. இந்த லாட்டரியிலே நம்பிக்கை என்பதுதான் மட்டுமல்ல இன்றைக்குள்ள சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் பல இன்றைக்குள்ள பொருளாதார, சமூக நிர்பந்தத்தில் அடிபட்டுப் போகும். நேற்றைய சமூக சீர்திருத்தவாதி இன்றைக்கு தலைசிறந்த பக்தன். இப்படியெல்லாம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. காரணம் சமூக சீர்திருத்தத்தில் அஸ்திவாரம் பலவீனமானது. இருந்தாலும் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சொல்கிறேன். லாட்டரி வேண்டாமென்று நெறிமுறை (மாரல்) அடிப்படையில் சொல்லவில்லை; பொருளாதார அடிப்படையிலே தமிழ் நாட்டில் வேண்டாத, விரும்பத்தகாத இந்தப் போக்கும் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதால் உழைப்புக்குக் கிடைக்கவேண்டிய மரியாதை நவீன சமுதாயத்திலே உண்டு. இதற்கு முன்னால் உழைப்புக்கு மரியாதை இல்லை. சொத்துக்குத்தான் மரியாதை. இப்போது உழைப்புக்கு எல்லா நாட்டிலேயும் மரியாதை இருந்தது, இருந்து வருகிறது. தமிழ்நாட்டில் உழைப்புக்கு மரியாதை குறைந்திருக்கிறது. இந்த மதிப்பீட்டில் சில வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். உழைப்புக்கு இருக்கவேண்டிய மரியாதை தமிழகத்திலே குறைந்திருக்கிறது. ஏன் குறைந்து போய்விட்டது? வேலை செய்கிறவன், உழைக்கிறவன் கேவலமானவன். குறுக்கு வழியில் முன்னேறுகிறவன் கெட்டிக்காரன். எப்படியும் சம்பாதிக்கிறவன் கெட்டிக்காரன். ஒருவருக்கு லாட்டரியிலே பணம் கிடைத்தால் அவருக்குப் பலபேர் வணக்கம் செலுத்துகிறார்கள். பின்னாலே அவன் என்ன கதிக்கு ஆளாகிறான் என்பது வேறு விஷயம். இந்த லாட்டரி சீட்டுகளை ஒழிக்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு சரியானது மட்டுமல்ல. அரசு அதை நிலையாக மேற்கொள்ள வேண்டும். வரி போடுவது மட்டும் போதாது. பல மோசடிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வரி வராமல் செய்யும் மோசடிகளைத் தடுக்க வேண்டும். மோசடியான டிக்கெட்டுக்களைக் கண்டுபிடிக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழிலாளர்கள், மக்கள் ஒரு இரண்டு ரூபாய், நான்கு ரூபாய்கூட மிச்சப்படுத்தக்கூட முடியாமல் போய்விடும். இன்று சாராயக்கடை, லாட்டரி, சினிமா இப்படி மூன்று வழிகளிலும் அவர்கள் பணம் பறிக்கப்படுகின்றது. உழைப்பாளி மக்கள் இதனால் ரொம்பவும் சீரழிந்து போகக் கூடிய ஆபத்து இருப்பதால், அதைப் படிப்படியாக எடுத்துவிட தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதைத் தடை செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற அந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றி அதை முறையாகப் பயன்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தம்முடைய மாநிலத்திலே முதலிலே லாட்டரிச் சீட்டு ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடுதான் கொண்டுவரப்பட்டது. பொதுமக்களின் நன்மைக்காக திட்டங்கள் தீட்டி நிறைவேற்றுவதற்காக நிதி திரட்ட வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு அன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் காலப் போக்கிலே பார்க்கும்போது, லாட்டரிச் சீட்டுத் திட்டம் மக்களிடத்திலே ஒருவிதமான மயக்கத்தை உண்டாக்கி மக்களுக்கு பாதகத்தை உண்டாக்கும் திட்டமாக மாறியிருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே யாராவது கஷ்டத்தில் இருந்தால், 'அவன் லாட்டரி அடிக்கிறான்' என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இப்போது லாட்டரி அடிக்கிறான் என்று சொன்னால், அது அவன் கோடீசுவரனாக ஆகிறான் என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. இதில் அரசு வரி போடுவதோடு நின்றுவிடக்கூடாது. இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே மிகப் பெரிய பொருளாதார ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது தமிழ்நாட்டுப் பரிசுச் சீட்டுக்கள் மூலமாக அல்ல. மற்ற மாநிலங்களுடைய லாட்டரி சீட்டுக்கள் பல பெயர்களிலே வருகின்றன. நிறைய பேரால் லாட்டரிச் சீட்டுக்களை விற்கின்றார்கள். மற்ற பல்வேறு மாநிலங்களுடைய லாட்டரிச் சீட்டுக்களைக் கோடிக் கணக்கில் விற்று, நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த லாட்டரிச் சீட்டுக்களை நடத்துகின்றவர்களில் ஹோல் சேலர் தவிர மற்ற அத்தனை பேர்களும் வடநாட்டுக்காரர்களாக இருக்கின்றார்கள். இனிமேல் லாட்டரிச் சீட்டுக்கள் மூலமாக நம்முடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைவது மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய மக்களுடைய போராலிட்டியும் குறைகிறது. எனவே நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, மற்ற மாநிலங்களுடைய லாட்டரி சீட்டுக்களை இங்கே விற்பதற்குத் தடை செய்வதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில், மற்ற மாநிலங்களின் பரிசுச் சீட்டுக்கள் விற்பனையைத் தடை செய்வதற்கு மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று உயர் நீதிமன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருந்தது. அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற அளவில் மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கோரியது. அதன் பிறகு அந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றது. அதுபோல நம் மாநிலம் அந்த அதிகாரத்தைப் பெற்று, அந்த முறையைப் பயன்படுத்தி வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து வருகின்ற எந்தப் பரிசுச் சீட்டுகளானாலும், நாம் அதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

லாட்டரிச் சீட்டுக்களைப் பொறுத்தவரையிலே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வரி விதிப்பு கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அதுபற்றி லாட்டரிச் சீட்டு நடத்துபவர்கள் சில குறைகளைச் சொல்கின்றார்கள். அது நியாயமா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இதையெல்லாம் சீர் தூக்கிப் பார்த்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும். திட்டவட்டமான முறையில், மற்ற மாநிலங்களின் பரிசுச் சீட்டுக்களை இங்கே விற்க முடியாத அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று அறிவித்துக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிசுச் சீட்டு நம்முடைய மாநிலத்திலே அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது வந்தது. இங்கே நல்ல திட்டங்களுக்காக இதை அறிமுகப்படுத்தினார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியோடு, மேலவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : பல மாநில பரிசுச் சீட்டுகள் எல்லாம் தமிழகத்திற்கு வந்து, தமிழகத்திலேயுள்ள எல்லா பொருளாதாரத்தையும் வாரிக்கொண்டு செல்வதைப் பார்க்கிறோம். தமிழக மக்கள் அனைவரும் ஏதோ பரிசுச் சீட்டு வாங்கினால் கோடீஸ்வரர்களாக, இலட்சாதிபதிகளாக ஆகிவிடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு பரிசுச் சீட்டை நிறைய வாங்குவதைப் பார்க்கிறோம். தவறான வழக்கமாக இது அதிகமாகப் பரவி வருகிறது. அதனால் பல கஷ்டங்கள் பட்டு, பரிசுச் சீட்டுகளை வாங்கி. இலட்சாதிபதிகளாக ஆகிவிடுவோம் என்ற எண்ணத்தோடு பல தவறுகள் செய்யக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே கூடுமானவரையில் சட்டங்கள் அனுமதிக்காவிட்டாலும், மத்திய சர்க்காருடன் கூடிப் பேசி, இங்கே அண்டை மாநில பரிசுச் சீட்டுக்கள் விற்பனை செய்வதைத் தடை செய்யவேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள பரிசுச் சீட்டுக்கு இன்னும் அதிகமான பரிசுகளை, கவர்ச்சியான பரிசுகளைக் கொடுத்து, தமிழகத்தின் பணம் தமிழகத்திற்கே சேர வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்தப் பரிசுச் சீட்டுக்கு வரி போடுவது நியாயம். இன்னும் அதிகமான வரியை விதித்தால்கூட நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 8

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப்பற்றிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோருமே இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக எனக்கு மகிழ்ச்சி, வரவேற்றாலும் அரசு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென் பதை அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் பேசியபோது, இதை ஆரம்பித்து வைத்து அவரே இதை வரவேற்றுப் பேசி, இதிலுள்ள குறைபாடு களை எல்லாம் நீக்குவதற்குப் போதிய வழி வகைகளைச் சொன்னார்கள் அதுமட்டுமல்ல, இதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்லி, அதிலிருந்து நாங்கள் ஒளிந்துகொள்வதற்கு விரும்புகிறோமே என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு இல்லை என்பதையும் பேசுகிறபோது சொன் னார்கள். அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வருகிறபோது, ஒரு நல்ல நோக்கத் தோடுதான் கொண்டு வந்தார்கள். இங்கே எல்லோரும் இன்றைக்கு இந்தப் பரிசுச் சீட்டினால் ஆசைகளை வளர்த்துக்கொண்டு, இதிலே தன்னம்பிக்கை இழந்து, அதிகமான பணத்தை இதிலேயே செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொன் னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னபோது, இன்றைக்கு சினிமா, சாராயம், பரிசுச் சீட்டு என்ற இந்த மூன்றும்தான் தமிழகத்திலே முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த மூன்றையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களா? அல்லது பரிசுச் சீட்டுகளை மட்டும் ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களா?

திரு ப. மாணிக்கம் : முன்னேறியிருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை, மூன்று மயக்கங்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மூன்று மயக்கம் என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் சொல்கிறபோது, அதை எந்த உணர்விலே சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அதையே எடுத்துக் கொள்கிறேன். மூன்றிலுமே சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பரிசுச் சீட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றைக்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த எண்ணங்கள் அவர்களிடத்திலே வளர்கின்றன என்று சொன்னால், அது மோசமான விஷயம்தான். ஒன்றைச் சொல்கிறபோது அவர்கள் சொன்ன கருத்தே சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். யார் பிழைக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்றால், பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு வேறொரு வார்த்தை அயோக்கியர்கள். பிழைக்கத் தெரிந்தவர்கள் அவர்கள்தான் என்ற அந்தக் கருத்திலே சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர் சொன்னது கூட, அயோக்கியன் என்றால் பிழைக்கத் ...

1984 மார்ச் 8] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இன்றைக்கு அப்படித்தான் நாட்டிலே நடக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அம் மாதிரி சில பேர்கள் பிழைக்கிறபோது, நல்லவர்கள் பிழைக்க முடியாமலும், அயோக்கியர்கள் பிழைக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். சில இடங்களில் அப்படித்தான் இருப்பதுபோலத் தெரிகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப்போல அவர்கள் மூன்று மயக்கங்கள் என்று சொல்லும் போது, பரிசுச் சீட்டு மயக்கம் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு பகுத்தறிவுக் கருத்துகளுக்கு அடிப்படை ஸ்டிராங்காக இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். பகுத்தறிவுக் கருத்துக்கு நல்ல அஸ்திவாரம் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டிலே நல்லவர்கள் அதிகமா, கெட்டவர்கள் அதிகமா என்று கேள்வி கேட்கும்போது, பதில் உங்களுக்கே தெரியும். ஆஸ்திகர்களா, பகுத்தறிவு வாதிகளா என்று கேட்டால், பகுத் தறிவு வாதிகளில் நல்லவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: துணை தலைவரவர்களே, நாட்டிலே நல்லவர்கள் தான் அதிகம் என்பதால், அவர்களை ஆத்திகர்கள் , என்றோ நாத்திகர்கள் என்றோ நான் கூறவில்லை. நல்லவர்கள்தான் பெரும்பாலும் இருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் அதிகமாக இருப்பதால்தான், குறுக்கு வழியில் செல்பவர்களுக்கு மரியாதை கிடைத்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ் டி. சோமசுந்தரம்: நல்லவர்கள் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதனால் குறுக்கு வழியிலே போகிறவர்கள் ஒதுங்கிப் போகிறார்கள் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதாக நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். பரிசுச் சீட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் சொன்னதுபோல, இருக்கும் அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு மாநில அரசு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. எப்படியாவது செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படிச் செய்வது? முடியவே முடியாது. மத்திய அரசுதான் இதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களின் எண்ணத்தைத்தான் நானும் வைத்திருக் கிறேன். எப்படியானாலும் லாட்டரிச் சீட்டு இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டால், கிராம மக்களின் பொருளாதாரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நசுங்கிப் போவதைத் தடுக்கும் என்பதிலே எனக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருக்கிறது. இன்றைக்கு 190 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் லாட்டரிச் சீட்டுகள் விற்கப்படுகிறதென்ற கணக்கு வந்திருக்கிறது. அதிலே 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம்முடைய மாநில பரிசுச் சீட்டு விற்கிற

தென்றால், பாக்கி 181 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே பிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டத்தைக் கொண்டு, இதற்கு வரியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்றாலும், சந்தர்ப்பம் வரும்போது, மத்திய அரசு இதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் அதை வரவேற்கும் மாநிலமாக தமிழ்நாடு முதலிலே இருக்கும் என்பதைச் சொல்லி, போடப்பட்டுள்ள சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த அரசு முயலும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1984) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்'

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, மீண்டும் நாளை 9—3—1984 வெள்ளிக் கிழமை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-39)

6. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

108. கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1983 ஆம் ஆண்டிற்கான ஒன்பதாவது ஆண்டு அறிக்கை. (ஆங்கிலம்). (1956 ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619 (A) பிரிவின் கீழ் அவை முன் வைக்கப்படுகிறது).

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.

*43. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்-சிறப்பு விதித் துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984).

*44. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984).

*45. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984).

---

* 6—3—1984 அன்று மேலவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் சுற்றோட்ட முறையில் அனுப்பப்பட்டது.

இணைப்பு I

(8 ஆம் பக்கத்தில் உடுக்குறியிட்ட வினா 65-க்கான விடையைக் காண்க)

		அரசுக் கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை.	தனியார் கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை.
[அ] தமிழகத்தில் பெண்களுக்கெனத் தனியாக எங்கெங்கு கல்லூரிகள் உள்ளன? அவற்றில் எவை யெவை அரசால் நடத்தப்படுகின்றன?	1. கலை அறிவியல் மகளிர் கல்லூரிகள்	14	39
	2. கல்வியியல் மகளிர் கல்லூரிகள்	2	8
	[கல்லூரிகள் பெயர் பட்டியல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது]		
[இ] எங்கெங்கு ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து கல்லூரிகள் உள்ளன? அவற்றில் எவையெவை அரசால் நடத்தப்படுகின்றன?	1. கலை/அறிவியல் ஆண்கள் கல்லூரிகள்	31	42
	2. கல்வியியல் ஆண்கள் கல்லூரிகள்	1	6
	3. கீழ்த்திசைக் கல்லூரிகள்	..	9
	4. உடற்பயிற்சிக் கல்வியியல் கல்லூரிகள்	..	2
	5. சமூகப்பணிக் கல்வியியல் கல்லூரிகள்	..	2
	6. இசைக் கல்லூரிகள்	2	..
	7. காந்திகிராமம் கிராமப்புற உயர் கல்விநிலையம் [இது ஒரு கருதப் பெறும் பல்கலைக் கழகம்]	..	1
	[கல்லூரிகளின் பெயர் பட்டியல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது]		

(அ) தனியார் கலை/அறிவியல் மகளிர் கல்லூரிகள்—39.

PRIVATE ARTS COLLEGES (WOMEN).

Madras district—

1. Stella Mary's College,
   Madras-600 086.
2. S.I.E.T. Women's College,
   Madras-600 018.
3. Women's Christian College,
   Madras-600 006.
4. Ethiraj College (Women),
   Madras-600 008.
5. Chellammal Women's College,
   Guindy, Madras-600 032.
6. Meenakshi College (Women),
   Kodambakkam, Madras-600 024.

Chengalpattu district—

7. Srimathi Dev. Kunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College,
   (Women), Chrommepet, Madras-500 044.
8. Pachaiyappa's College (Women),
   Kancheepuram-631 503.

North Arcot district—

9. Auxilium College, Katpadi,
   Vellore-632 006.
10. D. K. M. College (Women),
    Vellore-632 001.

Salem district—

11. Sri Sarada College (Women),
    Salem-636 001.
12. Alamelu Angappan College, (Women),
    Komarapalayam-638 183.

Periyar district—

13. Vellalar College (Women),
    Erode-638 009.

Coimbatore district—

14. P. S. G. R. Krishnammal College (Women), Coimbatore-641 004.

15. Sri Avinashilingam Home Science College (Women), Coimbatore-641 043.

16. Nirmala College, Coimbatore-641 018.

17. G. V. G. Visalakshi College (Women), Udumalpet-642 128.

(ஆ) அரசு கலை/அறிவியல் மகளிர் கல்லூரிகள்—14.

GOVERNMENT ARTS COLLEGES (WOMEN).

Madras district—

1. Queen Mary's College, Madras-600 004.

2. Government Arts College (Women), North Madras, Madras-600 001.

3. Quaid-E-Millat Government College (Women),, Madras-600 002.

North Arcot district—

4. Arignar Anna Government Arts College (Women), Walajapet-632 513.

Salem district—

5. Government Arts College (Women), Salem-636 008.

6. Namakkal Kavignar Ramalingam Government Arts College (Women), Namakkal-637 002.

Coimbatore district—

7. L. R. G. Naidu Government Arts College (Women), Tirupur-638 604.

Thanjavur district—

8. Government Arts Colllege (Women), Thanjavur-613 007.

Thanjavur district—cont.

9. Dharmapuram Gnanambigai Government Arts College, (Women), Mayuram-609 001.

10. Government College (Women), Kumbakonam-612 001.

Pudukottai district—

11. Government Arts College (Women), Pudukkottai-622 001.

Madurai district—

12. Sri Meenakshi Government College (Women), Madurai-625 002.

13. M. V. Muthiah Pillai Government Arts College (Women), Dindigul-624-008.

Tirunelveli district—

14. Government Arts College (Women), Tirunelveli-627 008.

The Nilgiris district—

18. Emerald Heights College, Uthagamandalam-643 006.

19. Providence College (Women), Coonoor-643 104.

South Arcot district—

20. C. Kanlaswamy Naidu College (Women), Cuddalore-600 001.

Thanjavur district—

21. A. D. M. College (Women), Veliappalayam, Nagapattinam-611 001.

Tiruchirappalli district—

22. Seethalakshmi Ramaswamy College, Tiruchirappalli-620 002.

23. Holy Cross College, Tiruchirappalli-620 002.

Madurai district—

24. Fatima College,
Madurai-625 018.

25. Lady Doak College,
Madurai-625 002.

26. Em. Gopalakrishna Kone Yadava Womens College,
Madurai-625 002.

27. Arulmigu Palaniandavar Arts College (Women),
Palani-624 601.

28. Jeyaraj Annapakkiam College (Women),
Periakulam-626 501.

Ramanathapuram district—

29. Vanniaperumal College (Women),
Virudhunagar-626 001.

30. Seethalakshmi Achi College (Women),
Pallattur-623 107.

31. Standard Fire Works Rajarathinam College (Women)
Sivakasi-626 123.

Tirunelveli district—

32. Sarah Tucker College, Palayamkottai-627 007.

33. Sri Parasakthi College (Women), Courtallam-627 802.

34. St. Mary's College, Tuticorin-628 001.

35. A. P. C. Mahalakshmi College (Women), Tuticorin-628 002

Kanyakumari district—

36. Sree Ayyappa College (Women), Ayyappanagar, Nagercoil-629 801.

37. Holy Cross College, Nagercoil-629 002.

38. Women's Christian College, Nagercoil-629-001.

39. Sree Devi Kumari Women's College, Kuzhithurai-629 163.

அரசு மகளிர் கல்வியியல் கல்லூரிகள்.

Government Colleges of Education for Women.

1. Lady Willingdon College of Education, Madras-5.
2. Government College of Education for Women, Coimbatore.

தனியார் மகளிர் கல்வியியல் கல்லூரிகள்.

(Private Colleges of Education for Women.)

1. N.K.T. National College of Education for Women, Madras-5.
2. Stella Matutina College of Education, Madras-4.
3. St. Christopher's College of Education (Women), Madras-7.
4. Sri Sarada College of Education for Women, Salem.
5. Sri Avinashilingam College of Education for Women, Coimbatore.
6. St. Justin's College of Education (Women), Madurai.
7. St. Ignatius College of Education (Women), Palayamkottai.
8. Annammal College of Education for Women, Tuticorin.

(இ) ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கும் அரசு கலை அறிவியல் கல்லூரிகள்.

Government Arts College for Men.

1. Presidency College, Madras-5.
2. Rajeswari Vedachalam Government Arts College, Chengalpattu.
3. Loganatha Narayanaswami Government College, Ponneri.
4. Sri Subramaniaswami Government Arts College, Tiruttani.
5. Government Thirumagal Mills College, Gudiyattam.
6. Arignar Anna Government Arts College, Cheyyar.
7. Government Arts College, Thiruvannamalai.
8. Government Arts College, Salem.
9. Arignar Anna Government Arts College, Namakkal.

10. Thiruvalluvar Government Arts College, Rasipuram.
11. Arignar Anna Government Arts College, Attur.
12. Government Arts College, Dharmapuri.
13. Government Arts College, Krishnagiri.
14. Government Arts College, Coimbatore.
15. Government Arts College, Udhagamandalam.
16. Government Arts College, Villupuram.
17. Thiru Kolangiappar Government Arts College, Vridhachalam.
18. Rajah Serfoji Government College, Thanjavur.
19. Government College (Men), Kumbakonam.
20. Government Arts College, Thiruvarur.
21. Mannai Rajagopalaswami Government Arts College (Men), Mannargudi.
22. Periyar E. V. R. College, Tiruchirappalli.
23. Government Arts College, Trichirappalli.
24. Government Arts College, Ariyalur.
25. Government Arts College, Karur.
26. Arignar Anna Government Arts College, Musiri.
27. H. H. The Rajah's College, Pudukottai.
28. Government Arts College, Melur.
29. The Sethupathi Government Arts College, Ramanathapuram.
30. V. S. S. Government Arts College, Pulankurichi.
31. Raja Doraisingam Government Arts College, Sivaganga
32. Government Arts College, Chidambaram.

(இ) ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கும் தனியார் கலை அறிவியல் கல்லூரிகள் (42).

Private Arts Colleges (Men).

1. Pachaiyappa's College, Chetpet.
2. Loyola College, Madras.
3. Gurunanak College, Madras.
4. Madras Christian College, Tambaram, Madras-59.
5. DRBCCC College, Thandarai, Pattabiram, Madras-72.
6. Kandaswami Kandar's College, Velur.
7. Gobi Arts College Gobichettipalayam.
8. P.S.G. College of Arts and Science, Coimbatore.
9. Kongunadu Arts and Science College, Coimbatore.
10. N.G.M. College, Pollachi.
11. T. B. Manickam Lutheran College, Porayar.
12. St. Joseph's College, Tiruchirappalli.
13. Urumu Dhanalakshmi College. Tiruchirappalli.
14. Madura College, Madurai.
15. The American College, Madurai.
16. Thiagarajar College, Madurai.
17. Senthamil College, Madurai.
18. Sri Sathguru Sangeetha Vidyalaya, Madurai.
19. Arulmigu Palaniandavar Arts College (Men), Palani.
20. Arulmigu Palaniandavar College of Indian Culture, Palani.
21. Cardamom Planters' Association College, Bodinayakanur.
22. Alagappa College, Karaikudi.
23. Arumugam Pillai Seethaiammal College, Thirupattur.
24. Sree Sevugan Annamalai College, Devakottai.

25. Devanga Arts College, Aruppukkottai.

26. St. Xavier's College, Palayamkottai.

27. St. John's College, Palayamkottai.

28. Sadakathullah Appa College, Palayamkottai.

29. Tirunelveli Dakshina Mara Nadar Sangam College, T. Kallikulam.

30. Nazareth Margoschis College, Nazarath-628 617.

31. PM. Thevar College, Melaneelithanallur.

32. V.O.C. College, Tuticorin.

33. Thiruvalluvar College, Pothigaiyadi, Papanasam.

34. G.V.N. College, Kovilpatti.

35. Ambai Arts College, Ambasamudram.

36. Pope's College, Sawyarpuram.

37. S.T. Hindu College, Nagercoil.

38. Scott Christian College, Nagercoil.

39. Vivekananda College, Agasteeswaram.

40. Christian College, Martandam.

41. Lakshmipuram College of Arts and Science, Neyyoor.

42. St. Jude's College, Thoothoor.

(இ) ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கும் அரசு/தனியார் கல்வியியல் கல்லூரிகள் (6).

Government Training College (Men).

1. Government College of Education, Pudukottai.

Private Training Colleges (Men).

1. Meston College of Education, Madras.

2. Sri. R. K. M. Vidayalaya College of Education, Perianaickenpalayam, Coimbatore.

3. Thiagarajar College of Preceptors, Madurai.

4. Lakshmi Teachers Training College, Gandhigram.

5. Dr. Alagappa Chettiar Training College, Karaikudi.

6. NVKSD College of Education, Attoor.

) ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கும் கீழ்த்திசை, மற்றும் இதர வகைக் கல்லூரிகள் (9).

ental Colleges:

1. Subramaniam Tamil Kalloori, Mohanur, Salem district.

2. Thavathiru Santhalinga Adigalar Tamil Kalloori, Perur, mbatore.

3. Srimath Sivagnana Balia Swamigal Tamil College, Mailam.

4. Karanthai Pulavar Kalloori, Thanjavur.

5. Sri. KVSS Tamil Kalloori, Thirupanandal.

6. Rajah's College, Thiruvaiyyaru.

7. Oriental College, Dharmapuram.

8. Ganesar Senthamil College, Melasivapuri.

9. Ramaswami Tamil College, Karaikudi.

ther Types of Colleges:

1. YMCA College of Physical Education, Madras.

2. Alagappa College of Physical Education, Karaikudi.

3. Madras School of Social Work, Madras.

4. Madurai Institute of Social Work, Madurai.

5. Tamil Nadu Arasu Isai Kalloori, Madras Government College.

6. Government Music College, Madurai, Government College.

7. Gandhigram Rural Institute of Higher Education, Gandhigram (A Deemed University).

இணைப்பு II

(351 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

விவர அறிக்கை.

கரூரிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு திண்டுக்கல்-மதுரை-மணியாச்சி வழியாக ஒரு அகல இருப்புப்பாதை அமைக்க வேண்டுமென்று 1978 ஆம் ஆண்டி லிருந்து முதலமைச்சர் அவர்களும் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர் களும், பிரதமருக்கும் இரயில்வே அமைச்சருக்கும், நிதி அமைச்சருக்கும் பல் வேறு கட்டங்களில் நேர்முகக் கடிதங்கள் எழுதி வற்புறுத்தி வந்ததன் காரண மாக, 1981 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து வந்த கடிதத்தில் கரூரிலிருந்து திண்டுக்கல் வரை அகல இருப்புப்பாதை அமைப்ப தற்கும், திண்டுக்கல்லிலிருந்து மதுரை வரை இணையாக இன்னொரு அகல இருப்புப்பாதை அமைப்பதற்கும், மதுரையிலிருந்து மணியாச்சி வரையில் உள்ள இருப்புப் பாதையை அகல இருப்புப்பாதையாக மாற்றுவதற்கும் மற்றும் தூத்துக்குடியிலிருந்து திருநெல்வேலி வரை மணியாச்சி வழியாக, இணையாக, இன்னொரு அகல இருப்புப்பாதையை அமைப்பதற்கும் ஆணை வெளியிட்டாகி விட்டது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

2. நான்கு சிமெண்ட் ஆலைகளும் ஒரு ரசாயன உர ஆலையும் ஒரு பெரிய துறைமுகமும் உள்ள தென் மாவட்டங்களான மதுரை, இராமநாதபுரம், திரு நெல்வேலிக்குப் போதுமான அகல இருப்புப்பாதை இரயில் போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் அவைகள் பின்தங்கிய நிலைமையில் உள்ளன. இவைகளின் முன்னேற்றம் கருதி, மத்திய அரசால் அனுமதிக்கப் பட்ட மேற்குறித்த வேலைகளைத் துரிதமாகச் செயல்படுத்த ஆணை வழங்கும் படி மத்திய இரயில் அமைச்சருக்கு முதலமைச்சர் 8—2—1982-ல் கடிதம் எழுதினார். அதற்கு மத்திய இரயில்வே அமைச்சரிடமிருந்து 8—3—1982 நாளிட்ட கடிதத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு பதில் வந்துள்ளது :—

கரூரிலிருந்து திண்டுக்கல்லுக்குப் புதிய அகல இருப்புப்பாதை அமைப் பதற்கு ஆய்வு முன்னேற்றத்தில் உள்ளது. கரூரிலிருந்த-திருநெல்வேலி வரை, யில் எல்லா வேலைகளையும் ஒரே சமயத்தில் எடுத்துக் கொள்வதற்கு போதிய நிதிவசதி இல்லை என்றும், இருந்தபோதிலும், இவ்வேலையின் முக்கியத்துவம் கருதி திருநெல்வேலியிலிருந்து மணியாச்சி வழியாக தூத்துக்குடிக்கு இணை யாக ஒரு அகல இருப்புப்பாதை போடும் வேலை இப்பொழுது

எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இதன் மூலம் தூத்துக்குடியிலிருந்து கொச்சி—
சென்னை (திருநெல்வேலி, திருவனந்தபுரம் வழியாக) மற்றும் இதர இடங்
களுக்கு நேரடி அகல இருப்புப்பாதை தொடர்பு கிடைக்கும். இத்திட்டத்தி
னுடைய மற்றப் பகுதிகள் அதிக நிதி வசதி எப்பொழுது கிடைக்குமோ அப்
பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

3. கரூர்-தூத்துக்குடி-திருநெல்வேலி திட்டத்தை முழுமையாக விரைவில்
ஒரே சமயத்தில் எடுத்து நிறைவேற்றக் கோரி மத்திய இரயில்வே அமைச்சகத்
திற்கு 30—9—1982 அன்று மீண்டும் கடிதம் எழுதப்பட்டது. அதற்கு மத்திய
அரசு தனது 13—11—1982-ந் தேதியிட்ட கடிதத்தில் இத்திட்டத்திற்கு
1982-83 ஆம் ஆண்டில் ஏற்கெனவே அனுமதிக்கப்பட்ட 70 லட்சத்துக்கும்
மேல் ஒரு கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், கடுமையான நிதிப்
பற்றாக்குறை காரணமாக இத்திட்டத்திற்கு மேலும் அதிக நிதி ஒதுக்க
இயலாது என்றும் இருக்கக்கூடிய குறைந்த நிதி வசதியைக் கொண்டு மணி
யாச்சி வழியாக தூத்துக்குடியிலிருந்து திருநெல்வேலி வரை இணையாக ஒரு
அகல இருப்புப்பாதை முதற்கட்டமாக அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளதாக
வும் தெரிவித்தது.

4. பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் விரைவில் முன்னேற்றம் அடைய இத்
திட்டத்தை முழுமையாக நிறைவேற்ற 1984-85-ஆம் ஆண்டிலாவது தேவை
யான நிதியை ஒதுக்குமாறு மத்திய இரயில்வே அமைச்சகம் 23—7—1983
அன்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அக்கடிதத்திற்கு மத்திய அரசு
தனது 10—8—1983-ந் தேதியிட்ட கடிதத்தில் ஏற்கெனவே கூறியவாறு, நிதி
நிலை காரணமாக இத்திட்டத்தை ஒரே நேரத்தில் எடுத்துக் கொள்ள
இயலாது என்றும் வெவ்வேறு கட்டங்களில் செய்து முடிக்க உத்தேசிக்கப்பட்
டுள்ளது என்றும் தெரிவித்துள்ளது.

5. இந்த திட்டத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்து, இதனை முழுமையாக ஒரே
சமயத்தில் எடுத்து விரைவில் முடிக்க கோரியும் தேவையான நிதியினை ஒதுக்
கீட வேண்டியும் முதலமைச்சரிடமிருந்து மத்திய இரயில்வே அமைச்சருக்கும்
மற்றும் மத்திய திட்டக்குழுவின் துணைத் தலைவருக்கும் மீண்டும் நேர்முக
கடிதங்கள் 7—1—1984 அன்று அனுப்பப்பட்டன. இதற்கு மத்திய திட்டக்
குழுவின் துணை தலைவரிடமிருந்து முதலமைச்சருக்கு வரப்பெற்ற

3—2—1984-ந் தேதியிட்ட கடிதத்தில் கரூர்-திண்டுக்கல், மதுரை-தூத்துக்குடி திருநெல்வேலி திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றுவதில் முதலமைச்சர் கொண்டுள்ள அக்கறையைப் பாராட்டுவதாகவும், ஆனால் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக தற்பொழுது செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் திட்டங்களுக்கு முழுமை யாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது கடினமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் தெரி வித்துள்ளார். இருப்பினும் கரூர்-தூத்துக்குடி இரயில் பாதையின் தேவையை நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யும்போது கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்றும் தெரி வித்துள்ளார்.

மேற்கூறிய விவரங்களிலிருந்து கரூர்-தூத்துக்குடி அகல இரயில் பாதைத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்ற தக்க நடவடிக்கைகளை தமிழக அரசு மேற்கொண்டுள்ளது என்பதை அறியலாம்.

இணைப்பு III.

[366 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 10 of 1984
(As passed by the Assembly)

A Bill to amend the Tamil Nadu Stage Carriages and Contract Carriages (Acquistion) Act, 1973.

Whereas the Legislature of the State of Tamil Nadu enacted the Tamil Nadu Stage Carriages and Contract Carriages (Acquisition) Act, 1973 (Tamil Nadu Act 12 of 1973) to provide for the acquisition of stage carriages and contract carriages in the State of Tamil Nadu ;

And whereas the Stage Carriages in the Nilgiris district were acquired under the said Act on the 14th January 1973 ;

And whereas by reason of the orders of the Court, the said Act could not be further implemented in the State ;

And whereas the Supreme Court, by its decision, dated the 31st October 1983 upheld the validity of the said Act ;

And whereas the Supreme Court has observed that however, as some portions of the Act, in view of the timelag, might have become out of date, a few consequential amendments might have to be made ;

And whereas with a view to make necessary consequential amendments, it is considered expedient to amend the said Act suitably ;

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirtyfifth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Stage Carriages and Contract Carriages (Acquisition) Amendment Act, 1984.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 28th January 1984.

2. *Amendment of preamble to Tamil Nadu Act 12 of 1973.*—In the preamble to the Tamil Nadu Stage Carriages and Contract Carriages (Acquisition) Act, 1973 (Tamil Nadu Act 12 of 1973) (hereinafter referred to as the principal Act), for the third paragraph, the following paragraphs shall be substituted, namely:—

"*And whereas* it is necessary in the public interest to acquire all passenger transport divisions of all the stage carriage operators and the contract carriage operators in a phased programme;

"*And whereas* in the case of the Nilgiris district, all passenger transport divisions of all the stage carriage operators have already been acquired on the 14th January 1973,

And whereas in the case of other districts all passenger transport divisions of all the stage carriage operators have to be acquired in a phased programme subject to certain exemptions;

And whereas the contract carriages in all the districts have to be acquired in a phased programme;".

3. *Amendment of section* 1, *Tamil Nadu Act* 12 *of* 1973.—In section 1 of the principal Act, for sub-sections (3) and (4), the following sub-sections shall be substituted, namely:—

"(3) (a) It shall apply to all stage carriages operating in the Nilgiris district on the 14th January 1973.

(b) It shall apply to all stage carriages in the other districts of the State (other than the Nilgiris district) and to contract carriages operating in the whole of the State including the Nilgiris district on such date as the Government may, by notification, appoint.

(4) *(a)* This Act shall, in relation to its application to the stage carriages in the Nilgiris district, be deemed to have come into force on the 14th January 1973.

(b) This Act shall,—

(i) in relation to its application to the stage carriages in all the listricts other than the Nilgiris district; and

(ii) in relation to its application to the contract carriages in all the districts including the Nilgiris district,

come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different districts and for different provisions of this Act."

4. *Amendment of section* 2, *Tamil Nadu Act* 12 *of* 1973.—For Clause *(a)* of sub-section (2) of section 2 of the principal Act, the following clause shall be substituted, namely:—

"*(a)* The acquisition of stage carriages shall commence with the Nilgiris district and in the case of other districts, the acquisition of stage carriages shall commence with the district wherein comparatively fewer number of stage carriages with primary permits issued in the district are operating and such acquisition shall thereafter be made in the other districts in accordance with the same principle on the date of every such acquisition."

5. *Amendment of section* 14, *Tamil Nadu Act* 12 *of* 1973.—In section 14 of the principal Act,—

(a) in the first paragraph, for the expression "within the period specified in section 2, no person shall on or after the 14th January 1973 apply for any new permit or for renewal of the existing permit for the running of any stage carriage or contract carriage in this State", the following expression shall be substituted, namely:—

"no person shall,—

(i) in the case of the Nilgiris district in respect of Stage Carriage on or after the 14th January 1973;

(ii) in the case of other districts other than the Nilgiris district in respect of stage carriage and in the case of all districts including the Nilgiris district in respect of contract carriage, on or after the date appointed under sub-section (4) of section 1,

apply for any new permit or for renewal of the existing permit fo the running of any stage carriage or contract carriage, as the cas may be, in this State";

(b) the portion commencing with the words "The authorit or officer empowered" and ending with the words "and to no other shall be omitted;

(c) in the second paragraph, for the portion commencing wi the words "Every application for the grant of a new permit" ar ending with the words "shall abate" the following shall be subs tuted, namely:—

"Every application for the grant of a new permit or for t renewal of an existing permit and all appeals or revisions arisi therefrom or relating thereto made or preferred,—

(i) in the case of the Nilgiris district in respect of st carriage before the 14th January 1973;

(ii) in the case of other districts other than the Nilgiris district in respect of stage carriage and in the case of all districts including the Nilgiris district in respect of contract carriage before the date appointed under sub-section (4) of section 1,

and pending in any court or with any officer, authority or Tribunal constituted under the Motor Vehicles Act on the 14th January 1973 or as the case may be, on the date appointed under sub-section (4) of section 1, shall abate.".

6. *Amendment of section* 15, *Tamil Nadu Act* 12 *of* 1973.—In section 15 of the principal Act,—

(i) in the marginal heading, for the expression "on or after the 14th January 1973 and before the notified date", the expression, "in certain cases" shall be substituted;

(ii) for the expression "No person shall on or after the 14th January 1973", the following expression shall be substituted, namely:—

"No person shall,—

(i) in the case of the Nilgiris district, in respect of stage carriage on or after the 14th January 1973;

(ii) in the case of other districts other than the Nilgiris district in respect of stage carriage and in the case of all districts including the Nilgiris district in respect of contract carriage on or after the date appointed under sub-section (4) of section 1";

(iii) the following proviso, shall be added, namely:—

"Provided that nothing contained in this section shall entitle any small operator referred to in section 26 to acquire any stage carriage by transfer if consequent upon such transfer he is likely to hold stage carriage permits in excess of the exempted limit specified in the *Explanation* to the said section 26."

7. *Amendment of section* 16, *Tamil Nadu Act* 12 *of* 1973.—In section 16 of the principal Act, in the proviso, for the expression "at any time (whether before, on or after the 14th January 1973)", the following expression shall be substituted, namely:—

"at any time, in the case of the Nilgiris district in respect of stage carriage (whether before, on or after the 14th January 1973), in the case of other district, other than the Nilgiris district in

respect of stage carriage and in the case of all districts including the Nilgiris district in respect of contract carriage [whether before on or after the date appointed under sub-section (4) of section 1]".

8. *Amendment of section* 20, *Tamil Nadu Act* 12 *of* 1973.—In section 20 of the principal Act,—

(1) in sub-section (3),—

(*a*) for the expression "immediately before, the 14th January 1973", the expression "in the case of the Nilgiris district, in respect of stage carriage, immediately before the 14th January 1973, in the case of any other district other than the Nilgiris district. in respect of stage carriage, and in all districts including the Nilgiris district in respect of contract carriage, immediately before the date appointed under sub-section (4) of section 1" shall be substituted;

(*b*) for the first proviso, the following proviso shall be substituted, namely:—

"Provided that the number of workmen that shall become employees of the Corporation or Company or the State Transport Department of the Government under this sub-section shall not exceed the following scale, the juniormost being excluded:—

		Scale per Vehicle.
1. Drivers	..	2.50
2. Conductors	..	2.50
3. Technical Staff and Supervisors	..	1.50
4. Others	..	1.00

(2) in sub-section (4) for the expression "immediately before the 14th January 1973 the expression "in the case of the Niligiris district, in respect of stage carriage, immediately before the 14th January 1973, in the case of any other district other than the Nilgiris district, in respect of stage carriage and in all districts including the Nilgiris district in respect of contract carriage, immediately before the date appointed under sub-section (4) of section 1" shall be substituted;

(3) in sub-section (8), for the expression "immediately before, the 14th January 1973", the expression "in the case of the Nilgiris district in respect of stage carriage, immediately before the 14th January 1973, in the case of any other district other than the Nilgiris district, in respect of stage carriage and in all districts including the Niligiris district in respect of contract carriage immediately before the date appointed under sub-section (4) of section 1" shall be substituted.

9. *Amendment of section 26, Tamil Nadu Act 12 of 1973.*—In section 26 of the principal Act,—

(1) in clause (a), in item (iii), for the words "any company" the words "any corporation or company" shall be substituted ;

(2) in clause *(b)* ,the word "or" shall be added at the end ;

(3) after clause (b), the following clause, *Explanation* and proviso shall be added, namely :—

"*(c)* any stage carriage owned, held or operated by any small operator in districts other than in the Nilgiris district.

Explanation.—For the purposes of clause *(c)* "small operator" means any stage carriage operator holding on the 28th January 1984 or on any date subsequent to that date five or less stage carriage permits notwithstanding that all or any stage carriage permits had expired after that date. A new entrant may apply for a stage carriage permit subject to the limits specified in this *Explanation.*

Provided that in computing the number of stage carriage permits for the purposes of caluse (c),—

(i) the number of permits in respect of reserve vehicles kept by the stage carriage operator to maintain the service; or

(ii) the number of temporary permits granted under clause *(a)*, clause *(b)* or clause *(c)* of sub-section (1) of section 62 of the Motor Vehicles Act,

shall be excluded.".

10. *Omission of First Schedule, Tamil Nadu Act 12 of 1973.*—The First Schedule to the principal Act shall be omitted.

11. *Repeal and saving.*—(1) The Tamil Nadu Stage Carriages and Contract Carriages (Acquisition) Amendment Ordinance, 1984 (Tamil Nadu Ordinance 4 of 1984) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the principal Act, as amended by the said Ordinance, shall be deemed to have been done or taken under the principal Act, as amended by this Act.

இணைப்பு IV

[398 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 40 OF 1983.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras City Police Act, 1888 and the Tamil Nadu District Police Act, 1859.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fifth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras City Police and the Tamil Nadu District Police (Amendment) Act, 1984.

(2) It shall be deemed to have into force on the 16th December 1983.

2. *Insertion of new section 41-A in Tamil Nadu Act III of 1888.*—In the Madras City Police Act, 1888 (Tamil Nadu Act III of 1888) (hereinafter referred to as the principal Act), after section 41, the following section shall be inserted, namely:—

"41-A. *Power to prohibit drill or training by five or more persons, etc.*—(1) *(a)* The Commissioner may, whenever he considers it necessary so to do for the preservation of the public peace or public safety or for the maintenance of public order, by order in writing prohibit the holding of, or taking part in, any drill with arms or training with arms by five or more persons in any place, whether public or private, or the carrying of arms in any procession.

(*b*) The Commissioner may, whenever he considers it necessary so to do for the preservation of the public peace or public safety or for the maintenance of public order, by order in writing prohibit—

(i) the use of gestures or mimetic representations or playing of tapes or gramaphone records or other instruments in which speeches or songs are recorded, or

(ii) the preparation, exhibition or dissemination of pictures, symbols, placards, signs, visible representations or any other object or thing,

which may, in the opinion of the Commissioner, offend against decency or morality, or promote on ground of religion, race, place of birth, residence, language, caste or community or any other ground whatsoever, disharmony, feelings of enmity or hatred or ill-will between different religious, racial, language or regional groups or castes or communities.

(2) No prohibition under this section shall remain in force for more than three months:

Provided that if the State Government consider it necessary so to do for the preservation of the public peace or public safety or for the maintenance of public order, they may, by notification, direct that the order issued under sub-section (1) shall remain in force for such further period not exceeding six months from the date on which such order would have, but for such notification, expired, as they may specify in the said notification.

(3) Whoever, contravenes any prohibition made under this section shall, on conviction, be liable to imprisonment for a term which may extend to six months, and with fine which may extend to two thousand rupees.

(4) Nothing contained in clause (*a*) of sub-section (1) shall apply to—

(i) the holding of or taking part in, any drill with arms or training with arms held by the,—

(*a*) members of Home Guards;

(*b*) members of Bharat Scouts and Guides in their capacity as such members;

(*c*) police-personnel;

(*d*) Fire Service personnel;

(*e*) Jail Service personnel;

(*f*) members of the armed forces of the Union including the National Cadet Corps; or

(ii) the doing of any physical exercise other than drill with arms or training with arms.

(5) Notwithstanding anything contained in this section, if the State Government are satisfied that it is necessary or expedient in the public interest so to do, they may, by notification, exempt, subject to such conditions as they deem fit, any person or class of persons from the provisions of clause (a) of sub-section (1) of this section.

Explanation.—For the purposes of this section 'arms' means any type of offensive weapon and includes lathi and stick."

3. *Insertion of new section 73-A in Tamil Nadu Act III of* 1888.—After section 73 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

"73-A. *Penalty for writing upon streets, etc.*—Whoever,—

(i) writes upon or otherwise marks any road, street or way whether a thoroughfare or not to which the public are granted access or over which they have a right to pass; or

(ii) writes upon or otherwise marks any wall; or

(iii) causes any such road, street or way or any wall to be written [illegible] otherwise marked,

if such writing or marking offends against decency or morality or promotes on grounds of religion, race, place of birth, residence, language, caste or community or any other ground whatsoever, disharmony, feelings of enmity or hatred or ill-will between different religious, racial, language or regional groups or castes or communities, shall be liable on conviction to fine not exceeding five hundred rupees or to imprisonment which may extend to three months or with both.".

4. *Amendment of Schedule, Central Act XXIV of* 1859.—In the Tamil Nadu District Police Act, 1859 (Central Act XXIV of 1859), in the Schedule,—

(i) after the figures "41", the figures and letter "41-A" shall be inserted; and

(ii) after the figures "73", the figures and letter "73-A" shall be inserted.

5. *Repeal and saving.*—(1) The Madras City Police and the Tamil Nadu District Police (Second Amendment) Ordinance, 1983 (Tamil Nadu Ordinance 16 of 1983) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the principal Act as amended by the said Ordinance or under the Tamil Nadu District Police Act, 1859 (Central Act XXIV of 1859) as amended by the said Ordinance, shall be deemed to have been done or taken under the principal Act or, as the case may be, under the said Tamil Nadu District Police Act, 1859, as amended by this Act.

இணைப்பு V.

[421 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (3)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 11 OF 1984.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fifth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu General Sales Tax (Amendment) Act, 1984.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 28th January 1984.

2. *Amendment of the First Schedule to Tamil Nadu Nadu Act I of* 1959.—In the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959), after item 162 and entries relating thereto, the following item and entries shall be added, namely:—

"163.	Lottery tickets	At the point of the first sale in the State	20"

I certify that this is a Money Bill.

K. RAJARAM,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly.

Fort St. George,
Madras,
Date : 7th March 1984.

பொருளடக்கம்

பக்கங்கள்

. வினாக்கள்—விடைகள் .. .. 219—237

. தகவல் கோரல்—

ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளுதல் பற்றி 238

3. அறிவிப்புகள்—

(1) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் 238

(2) சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரவைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் .. .. 238—239

(3) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி 239

(4) பேரவையிலிருந்து செய்தி .. .. 239—240

4. அரசின் சட்ட முன் வடிவுகள்,—

(1) தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ்நாடு வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்—சிறப்பு விதித் துறைகள்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 15/1984 240—254

(2) 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழக சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) .. .. .. 254—294

(3) தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984) .. .. .. 294—295

5. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் .. .. 295—297

(2??)

D 143889

டி 2 C 125—1 V211,32'N84

N84 1205.2—5

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

புதன்கிழமை, 1984 மார்ச் 7.

(மாசி 24, ருத்ரோத்காரி, திருவள்ளுவர் ஆண்டு—2015.)

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (மாண்புமிகு டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள் எண்கள் 68, 69, 70 மற்றும் 71 பின்னர் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

வீராணம் திட்டம்.

* 72. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. சி.ரா. லெட்சுமி காந்தன் சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை நகரில் குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க, வீராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கிடமில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : எதிர்காலத்திலாவது வீராணம் திட்டத்தில் மாற்றம் செய்து, அதைப் பயனுள்ளதாக ஆக்கி எடுத்துக்கொள்ளும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இல்லை.

[1984 மார்ச் 7

திரு. க. இராமமூர்த்தி : வீராணம் திட்டம் ஒரு பக்கம் அப்படியே இருந்தாலும் கூட, வீராணத்திலிருந்து இப்போது இருக்கிற அளவிலே தென்னார்காடு மாவட்டத்தை உள்ளடக்கிய இடங்களுக்கு அத்திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி தண்ணீர் கொடுக்க வழிவகை செய்யப்படுமா? வீராணம் திட்டத்திற்காக தயாரிக்கப்பட்ட பைப்புகள் சில இடங்களிலே தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்ற வகையிலே போடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சில இடங்களில் அப்படியே பைப்புகள் கிடக்கின்றன. அரசு அவற்றைப் பயன்படுத்தி தென்னார்காடு மாவட்டத்தை உள்ளடக்கிய பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்., இராகவானந்தம் : அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால், இன்னும் விளக்கமாக பதில் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : வீராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்று வதற்கு முன்னாலே 'டெக்னிகல் பீசிபிலிட்டி ரிப்போர்ட்' ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டதா? அதற்குப் பிறகு கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே ஒரு 'டெக்னிக்கல் பீசிபிலிட்டி ரிப்போர்ட்' அதிகாரிகளால் தயாரிக்கப்பட்டதாக அறிகிறேன். அந்த அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வைக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : வீராணம் எல்லையிலிருந்து தினமும் சென்னை நகருக்கு 40 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் வினியோகம் செய்ய அந்தத் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1968-ல் 21.37 கோடி ரூபாய் அனு மதிக்கப்பட்டது. 1970-ல் வீராணம் திட்டத்திற்கான வேலைகள் தொடங்கப் பட்டன. வீராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் பல முறைகேடுகள் நடந்துள்ளன. மூன்றில் ஒரு பங்கு வேலை கூட முடிக்கப்படவில்லை. 1975க்குப் பிறகு திட்ட வேலைகள் தொடரப்படவில்லை. நவம்பர் 1978 வரை இத்திட்டத்திற்காக ரூபாய் 22.17 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதில் பெறப்பட்ட கடனுக்கான வட்டித் தொகை சேர்க்கப்படவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் பரிசிலனை செய்து, இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த தற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை, பணமும் விரயம் என்று கைவிடப்பட்டது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : வீராணம் திட்டத்திற்கு செலவிடப்பட்ட பணம் பற்றியும், நிறைவேற்றியதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட குறைபாடுகள் பற்றியும், ஏன் கைவிடப்பட்டது என்பது பற்றியும் நான் கேட்கவில்லை.

1984 மார்ச் 7]

வீராணம் திட்டத்தைத் தொழில் நுட்ப ரீதியாக நிறைவேற்றுவது சாத்தியம் தான், 'டெக்னிகல் பீசிபிலிட்டி' தான் என்று அதிகாரிகள் அறிக்கை கொடுத் துள்ளதாக அறிகிறேன். அந்த அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து அந்தத் திட்டம் பரிசீலனையில் 2.5 ஆயிரம் மில்லியன் கனஅடி தண்ணீர் கொண்டு வர 150 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பிடப் பட்டது. எனவே 'it is not worthy of consideration' என்பதால் கைவிடப்பட்டது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : என்னுடைய நேரடியான கேள்வி அந்தத் திட்டம் டெக்னிகலி பீசிபிலா இல்லையா என்பதுதான். செலவுபற்றி நான் கேட்கவில்லை. 'டெக்னிகலி பீசிபில்தான' என்று நிபுணர்கள் அறிக்கை கொடுத்துள்ளார்கள். நான் இப்போது அறிய விரும்புவதெல்லாம் நிபுணர்கள் கொடுத்த அந்த ரிப்போர்ட்டிலே ஏதாவது குறை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அதைப்பற்றி இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து அந்தத் திட்டம் தேவையில்லை, அது உபயோககாமானது அல்ல என்று கைவிடப்பட்டது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டம் சம்பந்தமாக இரண்டு ஆலைகள் கான்கிரீட் பைப் உற்பத்திக்காகக் கட்டப்பட்டன. அவை இப்போது உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றனவா? ஏற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்ட பைப்புகள், இப்போது ரோடுகளில் கிடக்கின்றன. அவைகளை மீண்டும் பயன்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கு இது தொடர்பானதாக இல்லையென்றாலும், பதில் சொல்கிறேன். இந்தப் பைப்புகள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அதைப்பற்றி விளக்கமான பதில் வேண்டுமானால், அதைப்பற்றி விளக்கமான கேள்வி கேட்கலாம். இன்னும் அதிர்ச்சி தரக்கூடிய தகவல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தருகிறேன்.

திரு. ஜேப்பியார் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நிபுணர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம் என்னவென்றால், அந்த பைப்புகள் தண்ணீரைச் சுமக்க தகுதியானவை அல்ல என்பது. ஆதலால் அவை புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அது இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கின்றது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால், 32,000 குழாய்கள் வேண்டியதில், 10,000 குழாய்கள் செய்து, செய்ய குழாய்கள் புதைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழாய்கள் 'சப் ஸ்டாண்டர்ட்' என்று சொல்லி, கைவிடப்பட்டன. இது என்னுடைய நினைவு.

(திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா எழுந்தார்.)

இருங்கள். இன்னும் நான் உட்காரவில்லையே. (சிரிப்பு) எவை இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டோம். குறிப்பாக, பின் பாயிண்ட் பண்ணி கேள்வி கேட்டால் அதற்குத் தகுந்த பதில் கொடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, நிபுணர்கள் குழு (டெக்னிகல் பியூப்பிள்), கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் இதைப்பற்றிப் பரிசீலித்து, அறிக்கை கொடுத்ததா? அதில் (டெக்னிகல் பீப்பிள்) தொழில் நுணுக்க முறையில் இந்தத் திட்டம் சாத்தியமானது என்று சொல்லியிருக்கிறதா என்று தான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துத்தான் இந்த அரசு அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டது.

செயற்கை மழை.

*73. வினா—திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா மற்றும் திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) 1983-ஆம் ஆண்டு ஜுலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் குடிநீர் பற்றாக் குறையைப் போக்க, சென்னை மாநகரிலும், சென்னை நகரைச் சுற்றியும் செயற்கை-மழை பெய்யச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(இ) சென்னை நகரில் முன் எப்போதும் இல்லாத அளவு குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட காரணத்தினால் நகர நீர்ப்பிடிப்பு நிலைகளான ரெட் ஹில்ஸ், பூண்டி மற்றும் சோழவரம் நீர்ப்பிடிப்பு பகுதிகள் மற்றும் நீலகிரியின் நீர்மின் நிலையங்கள் ஆகிய பகுதிகளில் மேகத்தை செயற்கை முறையில் குளிர்வித்து, மழையை அதிகரிக்கச் செய்யும் திட்டம் ஒன்றினை நிறைவேற்றுவதற்காக அரசு இத்துறையில் வல்லுனர்களான அட்மாஸ்பெரிக்ஸ் இன் கார்ப்பரேட்டட் என்ற அமெரிக்க நிறுவனத்தை பணியமர்த்தியது. இத்திட்டம் அக்டோபர் 7ஆம் தேதிவரை நடைபெற்றது. இத்திட்ட செலவுக்காக ரூ. 27 இலட்சம் மாநில அரசால் அனுமதி செய்யப்பட்டது. மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற்றபின், இத்திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தினால், புற நகர்களில் எவ்வளவு மழை பெய்தது? போதுமான அளவுக்குப் பெய்ததா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தினால், 1983 ஆகஸ்ட் மாதம் அதிகமான மழை பெய்தது என்று புள்ளிவிவரம் இருக்கிறது. முழுமையான புள்ளிவிவரம் டிசம்பர் மாதத் திற்குள் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அது கிடைத்தபின் கேள்வி கிடைத்திருந்தால், முழுமையாகப் பதில் கொடுத்திருக்க முடியும். இப்போது கொடுக்கக் கூடிய தகவல் எல்லாம் இத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 27 இலட்சத்தில் ரூ. 26 இலட்சம் செலவாகியிருக்கிறது என்பதுதான். ஆகஸ்ட் மாதத்தில் சராசரி பெய்ய வேண்டிய மழையைவிட மும்மடங்கு பெய்திருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான தகவல்கள் பெற அரசு விரும்புகிறது. முழுமையான கேள்வியாகக் கேட்டால், முழுமையான பதில் தரப்படும்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, அரசு செலவு செய்திருப்பது ரூ. 26 லட்சம். அதற்காக குறிப்பிட்ட பகுதியில் குறைந்த பட்சம் 2.6 மில்லி மீட்டர் மழையாவது பெய்ததா என்று திட்டவட்டமாக அமைச்சர் அறிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே சொன்னேன். ஏற்கெனவே பெய்யும் என எதிர்பார்த்ததைவிட மும்மடங்கு மழை பெய்திருக்கிறது. இந்தத் தகவல்கள் மட்டும் போதும்

என்று அரசு கருதவில்லை. இந்த அவைக்கு நிரம்பத் தகவல் கொடுக்க
வேண்டுமென்று அரசு நினைக்கிறது. முழுமையான கேள்வி கேட்டால்,
Full report, exhaustive ஆக தர அரசு தயாராக இருக்கிறது.

(முற்பகல் 9—40)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, இத்திட்டத்திற்காக ரூ.26
லட்சம் செலவிடப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதோடு ஆகஸ்ட்
மாதத்தில் மும்மடங்கு மழை பெய்ததாகவும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
இங்கே தெரிவித்துள்ளார்கள். அந்த மழை முழுவதும் இந்தத் திட்டத்
தின் காரணமாகப் பெய்ததா ? அல்லது வேறு காரணங்களால் பெய்ததா ?
ரூ. 26 லட்சம் செலவு செய்த பிறகும், இந்தத் திட்டம் " ஒரு சக்சஸ்புல் எக்ஸ்
பெரிமென்ட் " என்று அரசு கருதுகிறதா ? எனவே எதிர்காலத்தில், வளர்ச்சி
ஏற்படக்கூடிய பிரதேசங்களில் இதைப் பின்பற்றலாம் என்று அரசாங்கம்
முடிவு செய்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இது மிகவும் 'சக்சஸ்புல்'
திட்டம் என்று 1975 ஆம் ஆண்டிலேயே முடிவு செய்து முயற்சி செய்ததைப்
பின்பற்றித்தான் இப்போது நாமும் அவர்களை வரவழைத்து இந்த
முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். இது 'சக்சஸ்புல்' ஆக இருக்கிறது
என்பதுதான் அரசின் கருத்து.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, கடந்த சில ஆண்டுகளில்
அந்தப் பகுதியில் சராசரியாக எவ்வளவு மழை பெய்திருக்கிறது ?
இந்த எக்ஸ்பெரிமென்டின் அடிப்படையில் எவ்வளவு மழை பெய்திருக்கிறது ?
இதன் காரணமாகச் சென்னை நகருக்கான குடிநீர் நெருக்கடி எந்த அளவுக்கு
தீர்ந்திருக்கிறது ? எந்த அளவுக்கு நெருக்கடியைப் போக்க உதவியிருக்கிறது?
அதோடு இதைத் தவிர விவசாயத்திற்கு இது எந்த அளவுக்கு உதவியிருக்
கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, அதைத்
தான் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். அதிகமான தகவல்களைப் புள்ளி
விவரத்தோடு சொல்ல வேண்டும் என்று தான் இந்த அரசு கருதுகிறது.
ஏனென்றால் ரூ. 25 லட்சம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைபற்றிய முழுமை
யான அறிக்கை டிசம்பர் மாத இறுதியிலேயே கிடைக்கும் என்று எதிர்
பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்த
உடனே தருகிறோம். மழையைப் பொறுத்தவரை மும்மடங்கு பெய்திருக்

கிறது என்பது போதாதுதான். இன்னும் விவரமான தகவல்களைக்
கொடுக்க வேண்டும். அதைப் பெறுவதற்கான உரிமை இந்த அவைக்கு
இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனவே எல்லாத் தகவல்
களையும் சேர்த்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மீண்டும் இங்கே வந்திருந்து
கேள்வி கேட்டால், நான் அதற்கு ஏற்ப விவரமாகப் பதில் சொல்ல ஆசைப்
படுகிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த எக்ஸ்பெரி
மென்டு நடத்தப்பட்டு ஆறு மாதங்கள் ஆகின்றன. இதற்கான அறிக்கை
இங்கேயே தயாரிக்கப்படுகிறதா அல்லது அந்த ரிப்போர்ட்டும் அமெரிக்கா
விலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறதா ? ஆறு மாதங்களாகியும்கூட இது குறித்த
அறிக்கை வாராததற்கு என்ன காரணம் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இதைத்
தனியான துறை ஒன்று நடத்தியது. எனவே அவர்களிடமிருந்துதான்
இந்த ரிப்போர்ட்டை எதிர்பார்க்கிறோம். மெட்ரோ வாட்டர் இதைச் செய்ய
வில்லை. நேரடியாக அவர்கள் இதைச் செய்யவில்லை. அமெரிக்காவிலிருந்து
வந்தவர்கள் இதைச் செய்தார்கள். எனவே அந்த டிபார்ட்மென்டிலிருந்து
இதை எதிர்பார்க்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிகுந்த அக்கறை
யோடு இதை வலியுறுத்திக் கேட்பதன் காரணத்தால், உடனே ஒரு டி.ஓ.
லெட்டர் எழுதி அந்த அறிக்கையை அங்கிருந்து எவ்வளவு விரைவில் வர
வழைக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் வரவழைக்க ஏற்பாடு செய்யப்
படும். மீண்டும் உறுப்பினர்கள் இங்கே வந்து கேள்வி கேட்கிறபோது,
இந்தத் தகவல்களையெல்லாம் விரிவாகக் கொடுக்க இயலும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினா 74 பின்னர் எடுத்துக்
கொள்ளப்படும்.

கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு பயிற்சி நிலையங்கள்.

*68. வினா—டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் (திரு. சு. மீனாட்சிசுந்தரம்
அவர்கள் சார்பில்) : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட
வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கிராம நிர்வாக அதிகாரிகள் பயிற்சிக்கென, தனியே பயிற்சி
நிலையங்கள் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அந்நிலையங்கள் எங்கெங்கு எப்பொழுதிலிருந்து
செயல்படத் தொடங்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : ஆம்.

கூடுதல் வரி.

* 69. வினா—திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) தமிழ்நாட்டில் விற்பனை வரிக்கு உட்பட்ட சில பொருட்களின் மீது, மத்திய அரசு, விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக கூடுதல் வரி விதிக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருவதை, மாநில அரசு அறியுமா ?

(இ) ஆம் எனில், இது குறித்து மத்திய அரசு, மாநில அரசின் கருத் தினைக் கேட்டுள்ளதா ?

(உ) ஆம் எனில், இப்பொருள் குறித்து மாநில அரசின் நிலை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) ஆம், அறியும்.

(இ) மற்றும் (உ) ஆம். கேட்டுள்ளது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ஐந்து பொருள் களின்மீது மத்திய அரசு கூடுதல் வரி விதிப்பதாக அறிகிறோம். இந்தப் பொருள்களின் மூலம் தற்போது நமது அரசுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய விற்பனை வரித் தொகை எவ்வளவு ? கூடுதல் வரி விதிப்பதாக மத்திய அரசு ஆலோசனை செய்து, இது குறித்து மாநில முதலமைச்சர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை நியமித்துள்ளதாகவும் அறிகிறோம். அதில் நம் மாநில முதலமைச்சர் அவர் களும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். என்றும் அறிகிறோம். எனவே அந்தக் குழுவின் அறிக்கை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா ? மெஜாரிட்டி கருத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு ஒரு முடிவெடுத்துவிட்டால், நமது அரசின் நிலை என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர் களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டபடி, வனஸ்பதி, மருந்துப் பொருள்கள், சிமின்ட், காகிதம், பெட்ரோல் ஆகியவற்றின் மூலம் நம் அரசுக்கு 1981-82 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 135.6 கோடியாகும். 1982-83 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருவாய் ரூபாய் 159.2 கோடியாகும். இப்படிப்பட்ட கூடுதல் ஆயத் தீர்வை போடுவதை நம்முடைய அரசு எற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. 1957-லிருந்து இதைப் போட்டு வந்திருக்கிறார்கள். 1960 ஆம் ஆண்டு இதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 16, 17 தேதிகளில் மத்திய அரசு மாநில முதலமைச்சர்களைக் கூட்டி கருத்து கேட்டார்கள். நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்களின் சார்பில் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாநாட்டுக்குச் சென்று அதை எதிர்த்தார் கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே அதற்குப் பிறகு 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15 ஆம் தேதி முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பில் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்று எதிர்ப்பு தெரிவித் திருக்கிறார். 1982 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 10 ஆம் தேதி சென்னையில் நடைபெற்ற வல்லுநர் குழு கூட்டத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே நேரடியாகச் சென்று இப்படிப்போடுவதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது கடைசியாக எடுக்கப் பட்ட முடிவு மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று பார்க்காமல் ஏகோபித்த முடிவாக வர வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நம்முடைய மாநிலத்திற்கு விற்பனை வரி மூலமாக கிட்டத்தட்ட 500 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருவதாக அறி கிறேன். இதிலிருந்து வருவது மட்டும் 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது. அதாவது கிட்டத்தட்ட கால் பங்கு அளவிற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து மட்டும் வருகிறது. ஆகவே எந்த ரூபத்திலும் இந்த விற்பனை வரியை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று திட்டவட்டமாக சட்டமன்றப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் தீர்மானம் போட்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதை அனுப்ப இந்த அரசு முன்வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இந்த அரசினுடைய கொள்கை இருக்கின்ற அதிகாரங்களை விட்டுக்கொடுக்க சம்மதிக்காது என் பதுதான். ஆனால் தேவையான அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்வோம். அரசியல்ரீதியான அதிகாரங்களானாலும் சரி, வரி விதிப்பு அதிகாரமானாலும் சரி, நிர்வாக அதிகாரங்களானாலும் சரி முதலில் இருக்கிற அதிகாரங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முயற்சி செய்வோம். விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை.

இரண்டாவது, மேலும் அதிகாரங்களைப் பெறுவது பற்றி மத்திய அரசி னர் நம்மிடமுள்ள அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள். இந்த முயற்சியை இந்த அரசு என்றைக்கும் எதிர்க்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்தப் பிரச்சினை மீது சமீபத்திலே நடந்து முடிந்த முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிற்குப் பிறகு மீண்டும் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டப் போவதாக ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. பிரணாப் முகர்ஜி அறிவித்திருக்கிறார். இதை எதிர்த்து நாம் ஏற்கெனவே நம்முடைய நிலையைத் தெளிவாகக் கூறிய பிறகும் மீண்டும் எதற்காகப் பேசுவது? நாம் பேசி முடித்தாகிவிட்டது. மீண்டும் பேச அழைக்கிறார்கள் என்றால், ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்க மத்திய அரசு முயற்சிக்கிறது என்பதை இந்த அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை எழுத்து மூலமாகவுள்ள தீர்மானத்தைச் சொல்லு கிறேன். இப்படி வரி விதிப்பை மாநில அரசுகளிடமிருந்து மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்வதை மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று பார்க்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். அப்படி பார்த்தால் மெஜாரிட்டி முதலமைச் சர்களிடத்திலேதான் இருக்கிறது. ஆகவே மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று பார்க்காமல் எல்லா முதலமைச்சர்களும் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகுதான் முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு, எல்லோரும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் நிதியமைச்சர் அவர்களும் கை யெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அதை அவர்கள் மீறினால், அதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பது எனக்குப் புரிய வில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்தக் கூடுதல் வரி விதிப்பதற்கு மத்திய அரசு என்ன காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறது? எந்தக் காரணங்களின் அடிப் படையில் இந்த நிலை தேவையென்று மத்திய அரசு தெரிவித்திருக்கிறது? இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த அரசின் நிலைமை என்ன, மற்ற மாநில அரசு களின் நிலைமை என்ன என்ற விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இதற்கு என்ன சூழ்நிலை என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், வியாபாரிகளுக்கு அதிகமாகத் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான். வியாபாரிகளுக்கு அதிகமாகத் தொந்தரவு கொடுக்க நாம் தயாராக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். நாம் கொடுக்கும் காரணம் இங்கேயுள்ள வியாபாரிகள், இங்கே உபயோகப்படுகிற பொருள்கள், அந்தப் பொருள்களை வாங்குபவர்களுடைய சக்தி, அவற்றுக்குள்ள தேவை ஆகிய நிலைமைகளையெல்லாம் பார்த்து வரி விதிப்பதற்கும், குறைப்பதற்கும், கூடுதலாக்குவதற்கும் அதிகாரம் மக்களி

டையே நேரிடையாகத் தொடர்புள்ள மாநில அரசுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பது. மத்திய அரசு இதிலே தலையிடுவது என்பது நியாயமற் றது என்று மிகக் கடுமையாகத் தெரிவிப்பது மட்டுமல்லாமல், இப்படித் தலையிடுவது என்பது மாநில அரசைப பஞ்சாயத்தாக ஆக்குவதற்கு எடுக்கும் முயற்சி என்பதையும் திட்டவட்டமாக நாம் கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தோடு, மத்திய அரசினுடைய தரப்பிலிருந்து தரப் பட்ட தகவல்கள்படி வரி வசூலும், வரி விதிப்பு வியாபாரிகளுக்கு அதிகமான சங்கடங்களை ஏற்படுத்தாமல் குறைப்பதற்கும் என்ற அளவிலே இருக்கிற படியினாலே, அதிகார மயமாக்கல் அல்லது அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்கிற ஒரு நிலைமை இருந்தாலும் கூட, இன்னொரு பக்கம் மக்களுடைய நலன் கருதிச் செய்யப்படுகிறது என்ற காரணத்தினாலே, இதுபற்றி வியாபாரி களுடைய கருத்தை அறிவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, வியாபாரி களும் மக்கள்தான். நாமும் மக்கள்தான். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர் கள் சொல்கிறபோது, நான் எவ்வளவு பணிவாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கி றேன் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசை ஒரு முனிசிபாலிடியாக ஆக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம்தான் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு, வியாபாரிகள் கஷ்டப்படக் கூடாது என்று கவலைப்படுவதாக நம்முடைய அரசு கருது கிறதா அல்லது சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லாமல் அடிஷனல் லெவி போட்டால் நேரிடையாக அவர்கள் கையிலே பணம் போய்ச் சேரும் என்பதற்காக அப்படிச் செய்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே நான் சொல்வது, நீண்ட காலமாக அரசியல் அனுபவம் உடைய மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகப் புரிந்திருக்குமென்று கருதுகிறேன். மத்திய அரசு இதைப் போடுவது, மறைமுகமாகவோ நேர்முகமாகவோ மாநிலத்தில் இருக்கிற அதிகாரங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களையே எதிர்பார்த்து இருக்க வேண்டும் என்கின்ற உணர்வுகளை பின்னணியாகக்கொண்டு இருக் ...கிறேன்
...ருபோ ...

Open Jails.

*70. Q.—THIRU E. S. VENKATESAN: Will the Hon. the Minister for Law and Industries be pleased to state:

(a) the number of Open Jails that are functioning at present in Tamil Nadu; and

(b) the number of prisoners kept in each Open Jail and the classification of prisoners in each of them?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஒன்று.

(இ) சிங்காநல்லூரிலுள்ள திறந்த வெளிச் சிறையில் 26 கைதிகள் உள்ளனர். திறந்த வெளிச் சிறையில் கைதிகள் வகைப் படுத்தப் படுவதில்லை.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : தலைவர் அவர்களே, திறந்த வெளிச் சிறை ஏற்படுத்துவதனுடைய நோக்கம் என்ன ? அது எப்படி நிர்வகிக்கப்படுகிறது, எவ்வகைக் கைதிகள் அங்கு வைக்கப்படுகிறார்கள், அங்கிருந்து தப்பிப்பதற்கு இதுவரை யாரும் முயற்சி செய்யவில்லையா என்பன போன்ற விவரங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, இது பெரிய கேள்வி. திறந்த வெளிச் சிறைச் சாலைகள் அமைப்பதன் முக்கிய நோக்கம், சிறைகளிலுள்ள இட நெருக்கத்தைத் தவிர்ப்பது. இரண்டாவது, கைதிகளின் மறுவாழ்விற்காக விவசாயத்தில் சரியான முறையில் பயிற்சி அளித்தல். மூன்றாவது விவசாய உற்பத்தியின் துறைகளை தன்னிறைவு ஆக்குதல். நான்காவது ஒழுக்கம் உள்ள கைதிகளுக்கு நம்பிக்கையின் பேரில் ஓரளவு சுதந்திரம் அளித்தல். ஐந்தாவது குறைந்த பாதுகாப்புக் கொள்கையை வலியுறுத்துதல். இந்த அடிப்படைகளிலே, இந்த நோக்கத்தோடு ஈடேற்றப் பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் மற்றும் ஒரு வினாவைத் தொடுத்தார். எத்தகைய வர்கள் அந்தத் திறந்த வெளிச் சிறைச் சாலைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்று காஷுவல் கைதிகள், நட்சத்திர வகுப்பு சிறைவாசிகள், நிம்மாநிலத்தில் இருப்பிடத்தைக் கொண்டவர்களாக உள்ள சிறைவாசிகள், 21 வயதிலிருந்து 55 வயதுவரை உள்ள நல்ல உடல்நிலை மற்றும் மனநலம் உள்ள சிறைவாசிகள் மற்றும் உணர்ச்சி வசப்படாத, கட்டுப்படும் தன்மை கொண்ட நன்னடத்தை உள்ள சிறைவாசிகள், நல்ல குடும்பப் பாசம் கொண்ட சிறைவாசிகள், குறிப் பிட்ட இருப்பிடம் அல்லது குறிப்பிட்ட தொழில் கொண்ட சிறைவாசிகள், தண்டனைக் குறைப்பு சேர்க்காமல், ஓராண்டு தண்டனை கழித்து நீண்ட கால சிறைவாசிகள்; ஆனால் இச் சிறைவாசிகள் தண்டனைக் குறைப்பைச் சேர்க்

காமல் இன்னும் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை அனுபவிக்கவேண்டியவர் களாக இருக்கக் கூடாது. மற்றும் தண்டனைக் குறைப்பைச் சேர்க்காமல் 3 ஆண்டுகள் தண்டனை கழித்த ஆயுள் சிறைவாசிகள், ஆனால் இச்சிறை வாசிகள் தண்டனைக் குறைப்பு சேர்க்காமல் இன்னும் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கக் கூடாது. விதி முறை களை மீறாது நல்ல முறையில் காப்பு விடுப்பை முடித்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும். திறந்த வெளிச்சிறையில் வேலை செய்ய விருப்பம் உள்ள சிறைவாசிகள், இதற்கு முன்பு விவசாயம் செய்தவர் அல்லது வேளாண்மை சம்பந்தப்பட்ட தொழில் அனுபவம் உடையவராகவோ சிறை வாசிகள் இருந்தால் அவர்களும் கருதப்படுவார்கள்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திறந்த வெளி சிறைக்கு அனுப்பப்படுபவர்களில் எவ்வளவு பேர் இதனால் பயன் அடைந்திருக் கிறார்கள் ? அதில் யாராவது சிறப்பாக இருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, இதுகாறும் 26 கைதிகள். ஒட்டுமொத்தமாக இவ்வளவு பேர்கள் என்ற தகவல் தற்போது என்னிடமில்லை. மன்னிக்க வேண்டும் . . . சிங்காநல்லூரில் மட்டும் தற்போது 33 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். மற்ற சிறைச்சாலைகளில் எவ்வளவு பேர்கள் என்ற தகவல் இப்போது என்னிடம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் 'பெனிபிட்' பற்றி கேட்கிறார்கள். சிறைச்சாலையில் இருக் கின்றவர்கள் என்னென்ன விதிகளின் அடிப்படையில் அங்கே அடைக்கப்பட்டி ருக்கின்றார்கள் என்று ஏற்கெனவே சொன்னேன். அந்தப் பலனை அவர்கள் அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

திரு. என். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலேயிருந்து சிங்காநல்லூரில் மட்டும் இது போன்ற திறந்தவெளி சிறைச்சாலை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. சிறைச்சாலைகளில் இருப்பவர்களுக்கு தண்டனை அளிப்பது அவர்கள் திருந்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான். அந்த அடிப்படையில்தான் தண்டனைகள் வழங்கப்படு கின்றன. திறந்தவெளிச் சிறையிலே இருப்பதாலே அவர்கள் திருந்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே அரசாங்கம் ஒவ்வொரு மத்திய சிறைக்கும் சேர்த்து ஒரு திறந்தவெளி சிறைச்சாலை அமைத்து, அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட குவாலிபிகேஷன், தகுதிகள் உள்ள கைதிகளை அந்தச் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, அரசினுடைய நோக்கமும் அதுவேதான். அந்த அடிப்படையிலேதான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முத்துப்பட்டியிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சிங்கப்பட்டியிலும் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வேடப் பாக்கத்திலும், செங்கை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வேங்கடமங்களம் என்ற இடத்திலும் 4 திறந்தவெளி சிறைச்சாலைகள் அமைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருகிறது. நிதிநிலைக்கு ஏற்ப மற்ற பகுதிகளில் இது விரிவாக்கப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இந்தத் திறந்தவெளி சிறைச்சாலைகளில் குறைந்த கால தண்டனை 3 மாதம், 6 மாதம் என்று பெற்றவர்களை வைப்பது சிறப்பாக இருக்கும் என்று அரசு கருதுகிறதா? திறந்தவெளி சிறைச்சாலை என்று சொல்லும்போது, சுற்றி மதில் சுவர் இல்லாமல் இருக்குமா? அரசியல் வாதிகளைக் கைது செய்தால், அவர்களை அப்படிப்பட்ட சிறையில் வைத்திருப்பது சிறப்பாக இருக்குமா? இதில் அரசின் கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, குறைந்த கால தண்டனை பெறுகின்றவர்கள் அங்கே அனுப்பப்படுவதில்லை. வேலி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தப்பித்து ஓடாத அளவுக்கு மனம் பெற்றவர்களாக இருந்து திருந்தி வாழவேண்டுமென்ற உணர்வு மிக்கவர்களாக உள்ளவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறோம்.

திரு. ஜேப்பியார் : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கைதிகளையும், தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் போராட்டங்களிலே ஈடுபட்டு கைது ஆனவர்களையும் தனியாக சிறையிலே வைத்து பாதுகாப்பளிக்க ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, எத்தனை பேர்கள் கைதாகின்றார்களோ அந்தக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற இடத்திற்கு ஏற்ப அந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு அவ்வப்போது தீர்வு காணப்படுகிறது. அதற்காக ஒரு நிரந்தரத் திட்டம் என்பதில்லை.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையில் அதிகக் கூட்டமாக இருக்கிறது, சரியான வசதிகள் இல்லை என்றும் வேறு இடத்தில் சிறை அமைப்பதாகவும் ஏற்கெனவே அரசு அறிவித்திருந்தது. அந்தப் பகுதியிலே சிறை அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி அமைக்கப்படுமானால், அது எப்போது முடிவடைந்து இங்கேயிருக்கின்ற சிறைச்சாலை அங்கே மாற்றப்படும் என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, புழல் ஏரி பகுதியில் புதிதாக நவீன வசதிகள் உடைய மைய சிறைச்சாலையை அரசு அமைத்து வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 90 சதவிகிதப் பணி முடிந்து அது முடியும் தருவாயில் உள்ளது. இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் பணி முடிவுற்றுவிடும். பிறகு சென்னையிலே இருக்கின்ற மைய சிறை அங்கு மாற்றப்பட்டு, அந்த இடம் ஜெனரல் ஆஸ்பிடல், எம்.எம்.சி.-க்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திறந்தவெளிச் சிறைச்சாலையைப் பொறுத்த வரையிலும், செலவு அடிப்படையிலே அரசு 'கம்பேரடிவ் ஸ்டடி' (Comparative study) ஏதாவது நடத்தியிருக்கிறதா? திறந்தவெளி சிறையை நடத்துவது நல்லது என்று அரசு கருதுகிறதா? சிறையிலே இருக்கின்ற பெண் கைதிகளை கட்டாயம் இந்தத் திறந்தவெளி சிறையிலே கொண்டுவருவது நலம் பயக்காதா? அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, திறந்தவெளி சிறையிலே சிறைவாசிகள் இருக்கின்றபோது, அவர்கள் பணியிலே ஈடுபடுகின்ற காரணத்தால், உழவு போன்ற தொழிலிலே ஈடுபடுகின்ற காரணத்தால், வருவாய் இருக்கிறது. அந்தப் பலன் அந்தச் சிறைவாசிகளுக்கும் கிடைக்கிறது. பெண்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் தனியாக அவர்களுக்கு ஒரு திறந்தவெளி சிறைச்சாலை அமைக்க வேண்டுமென அரசு கருதி வருகிறது. அந்தச் சிறையை மதுரையிலே அமைக்கலாம் என அரசு கருதி வருகிறது.

Post of 'Director of Prosecutions'

*71. DR. T. R. JANARTHANAM (on behalf of Thiru D. Santosham) : Will the Hon. the Minister for Law and Industries be pleased to state :

(*a*) whether there is any proposal with the Government, to create a 'Director of Prosecutions' post ; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(முற்பகல் 10-00)

திரு. எம். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, 'டைரக்டர் ஆப் பிராசிகியூஷன்ஸ்' தலைமைச் செயலகத்தின் ஒரு பகுதியாக (Part of Secretariat) இயங்குமா அல்லது ஸ்டேட் பப்ளிக் பிராசிகியூடர் போல தனியாக இயங்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது, அரசுக் குற்றத்துறை உதவி வழக்குரைஞர்கள், நிலை 2, அரசுக் குற்றத்துறை உதவி வழக்குரைஞர்கள் நிலை 1 என்ற அடிப்படையில் இரு நிலையில் அரசுக் குற்றத்துறை உதவி வழக்குரைஞர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இவர்கள் வட்ட அளவிலே, மாவட்ட அளவிலே மாநிலம் முழுதும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ், அவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கி வருகிறார்கள். காவல் துறையும், பிராசிகியூஷன் தரப்பும் பல இடங்களில் இணைந்து செயல்படவேண்டிய நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் மாற்றி, தனியாக ஒரு அமைப்பு—மாவட்ட அளவிலே ஒரு அதிகாரி, மாநில அளவிலே ஒரு அதிகாரி—என்று ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு தனி அமைப்பை உருவாக்கி, 'டைரக்டர் ஆப் பிராசிகியூஷன்ஸ்' என்று மாநில மைய அமைப்பை உருவாக்கி, அந்த அமைப்பின் கீழ் பல கட்டங்களில் அதிகாரிகளை வைத்து தனி அமைப்பாக, தனித் துறையாக உருவாக்க வேண்டுமெனக் கருதி அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. எம். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, அது மிகப் பொறுப்பான பதவி. எனவே அரசாங்கம் அனுபவம் மிக்க, சமீபத்தில் ஓய்வு பெற்ற பப்ளிக் பிராசிகியூடர் ஒருவரை நியமிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, எப்போது இந்தப் பதவியை நிரப்புவது என்ற முடிவை இன்னும் அரசு எடுக்கவில்லை. காரணம், கர்நாடக மாநிலத்தில் இந்த முறை செயல்பட்டு வருகிறது. வேறு சில மாநிலங்களில் செயல்பட்டிருந்தும் செம்மையாகச் செயல்படவில்லை என்று வந்திருக்கிறது. நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து அமைப்பை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டமே இன்னமும் முழுவதும் அரசின் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படாத நிலையில், யாரை நியமிக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை எழவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, 'டைரக்டர் ஆப் பிராசிகியூஷன்ஸ்' என்ற இந்தப் பதவி யாருடைய கண்ட்ரோலில் வரும்? லீகல் விங் ஆக வருமா? போலீஸ் விங்-ஆக வருமா? இதில் இன்னொன்று. இப்போது பிராசிகியூடர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், அவர்களே வழக்கைப் பதிவு செய்து, சார்ஜ் ஷீட் போடும் வழக்குகளிலேயே பல நேரங்களில் அது அரசுக்கு எதிராகப் போகிறபோது, காவல் துறையினர் மீதும், மற்றவர்கள் மீதும் பழி போடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஒருவர் சார்ஜ் ஷீட் போட்டு, இன்னொருவர் வழக்கை நடத்துகிற நிலை வருகிறபோது, clash of interests, clash of personality வந்து அரசாங்கத் தரப்பு வழக்குகள் அத்தனையும் சீர்குலைவு அடைவதற்கு வாய்ப்பு வந்துவிடாதா? இதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, 'லா கமிஷன் ஆப் இந்தியா'-வைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதனுடைய 14-வது அறிக்கையில் காவல் துறையும் பிராசிகியூஷன் ஏஜன்சியும் இரண்டும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும். அப்போது தான் மக்களுக்கு நலன் கிடைக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் காவல் துறையிடமிருந்து முழுவதுமாகப் பிரிக்கப்பட்டு தனியாக, உள்துறையின் கீழ் செயல்படும்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : தலைவர் அவர்களே. 'டைரக்டர் ஆப் பிராசிகியூஷன்ஸ்' அவர்களின் விசேஷ அதிகாரம் என்ன? அவர் சொன்னால் தான் 'பிராசிக்யூட்' பண்ணவேண்டுமா? அல்லது போலீசாரே சார்ஜ் ஷீட் போட்டு பிராசிகியூஷன் நடத்துவார்களா? இதுபற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : Director of Prosecutions cannot be empowered to direct that prosecution be proceeded with. It is not feasible. Nor it is legally possible. அவர்களுடைய பணி தற்போது வட்ட, மாவட்ட அளவிலேயுள்ள அரசுக் குற்றத்துறை உதவி வழக்குரைஞர்களின் பணிகளை முறைப்படுத்துவது, தவறுகள் நேரிடும்போது திருத்தங்கள் செய்திடுவது முதலியவையாகும். தற்போது அரசுக் குற்றத்துறை உதவி வழக்குரைஞர்கள் ஒழுங்காகப் பணிகளைச் செய்வதில்லை என்ற குறைபாடுகள் எல்லாம்கூட எழுந்து அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. Director of Prosecutions would be an authority for taking disciplinary action and such other things.

Nutritious Meals Scheme

74. Q.—DR. T. R. JANARTHANAM (on behalf of Thiru D. Santosham) : Will the Hon. the Minister for Nutritious Meals be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some outsiders entered into the Elementary School in Mavilangai village, in South Arcot district and demanded that the teacher should show to them the accounts relating to the Free Nutritious Noon Meals Scheme;

(b) whether the teacher was assaulted for not showing the accounts; and

(c) if so, whether the Government will come forward to safeguard the teachers from interference by unauthorised persons?

மாண்புமிகு திரு. இரா. சௌந்திரராஜன் : (அ) கீழ்மாவிலங்கை கிராம ஆரம்பப் பள்ளியில் சத்துணவுத் திட்ட வரவு, செலவு கணக்கைக் காட்டுமாறு யாரும் வற்புறுத்தவில்லை.

(இ) கணக்கு காட்ட மறுத்தார் என்ற காரணத்திற்காக ஆசிரியர் தாக்கப்படவில்லை. மாறாக ஆசிரியர் திரு. எ. பெருமாள் என்பவர் மீது வீணான வதந்தி கிளப்பி, அவரை வம்புக்கு இழுத்த 28—3—1982 அன்று இரவு 9-00 மணிக்கு தட்சிணாமூர்த்தி மற்றும் பெருமாள் கவுண் i என்ற இரு நபர்கள் கத்தியால் குத்திவிட்டனர்.

(உ) சத்துணவுத் திட்டத்தின் பொறுப்புகளிலிருந்து ஆசிரியர்கள் ஏற்கெனவே விடுவிக்கப்பட்டு விட்டனர். எனவே இந்தக் கேள்வி எழுவதில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது சத்துணவுத் கணக்கு எந்தவகையில் பாதுகாக்கப்படுகிறது, மேற்பார்வை செய்யப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. சௌந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, இது கீழ்மாவிலங்கையில் நடைபெற்ற பிரச்சினை பற்றிய வினாவாகும். தனிக் கேள்வி கேட்டால், பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் அறிக்கையிலே, சத்துணவுத் திட்ட மையங்களைக் கண்காணிக்கச் சென்று, நடவடிக்கை எடுத்ததாக அறிகிறோம். சத்துணவுக் கூடங்களைத் தொடர்ந்து கண்காணிக்க அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட கண்காணிப்புக் குழுக்களை ஒவ்வொரு மையத்திற்கும் ஏற்படுத்தும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. சௌந்திரராஜன் : இப்போதே கண்காணிப்புக் குழுக்கள் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் முறையாகச் செயல்பட சில சட்டச் சிக்கல்கள் இருப்பதால், அதை முறைப்படுத்த அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்)

2. தகவல் கோரல்.

ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளுதல் பற்றி

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே. பெங்களூர் சம்பவம் குறித்து நான் ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு என்னுடைய அறையிலேயே சொன்னேன். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

3. அறிவிப்புகள்.

(1) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் போரவைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகப் போரவைக் குழுவிற்கு (செனேட்) தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுள் இருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது. இத் தேர்தல் விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவப்படி, ஒற்றை மாற்று வாக்கு மூலம் நடைபெறும். இத் தேர்தலுக்குக் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி நிரல் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது :—

நியமனத் தாள்கள் வந்து சேர கடைசி நாளும், நேரமும்	9—3—84 நண்பகல் 12 மணி
நியமனத் தாள்கள் ஆய்வு செய்யப்படும் நாளும், நேரமும்	9—3—84 பிற்பகல் 1 மணி
நியமனத் தாள்கள் திரும்பப் பெற கடைசி நாளும், நேரமும்	12—3—84 நண்பகல் 12 மணி
வேட்பாளர் பட்டியலை வெளியிடுவதற்கான கடைசி நாளும், நேரமும்	12—3—84 பிற்பகல் 1 மணி
தேர்தல் இருப்பின், அதற்கான நாளும், நேரமும்	பின்னர் அறிவிக்கப்படும்

நியமனத்தாளும், தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் அகர வரிசைப் பட்டியலும் மேலவைச் செயலாளரிடமிருந்து, அலுவலக நேரத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(2) சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் போரவைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் போரவைக் குழுவிற்கு (செனேட்) தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுள் மூவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது. இத் தேர்தல் விகிதாச்

சாரப் பிரதிநிதித்துவப்படி, ஒற்றை மாற்று வாக்கு மூலம் நடைபெறும் இத் தேர்தலுக்குக் கீழ்க்கண்ட நாட்கள்; நேரடி வாக்குப் பதிவு முறை மூலம் நடைபெறும் நாட்களை முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது—

வேட்பு மனுக்கள் பெற்றுக் கொள்வதற்கான கடைசி நாளும் நேரமும்	9—3—84 நண்பகல் 12 மணி
வேட்பு மனுக்கள் பரிசீலனை செய்தல்	9—3—84 பிற்பகல் 1 மணி
வேட்பு மனுக்கள் திரும்பப் பெறுவதற்கான கடைசி நாளும் நேரமும்	12—3—84 நண்பகல் 12 மணி
தேவை ஏற்படின் வாக்குப் பதிவு நடைபெறும் நாளும், நேரமும்	பின்னர் அறிவிக்கப்படும்

வேட்புத் தாளை செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(3) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகளை ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு தனது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள் :—

1. 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு.

2. தமிழ் நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

(4) போரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் போரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு போரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகளின் பிரதிகளை மாண்புமிகு போரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன் :

1. தமிழ் நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ் நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்-சிறப்பு விதித் துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் போரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984)

2. 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984).

3. தமிழ் நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984).

4. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ் நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ் நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்-சிறப்பு விதித் துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984)

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ் நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்-சிறப்பு விதித் துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ் நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்-சிறப்பு விதித் துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"

(முற்பகல் 10-10)

திரு. ஆ. நல்லசிவன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு புதுக்கோட்டை மார்க்கெட் கமிட்டி உறுப்பினர்களுடைய பதவிக் காலத்தை மேலும் ஓராண்டு நீட்டிப்பதற்கும், மாநிலத்திலுள்ள மார்க்கெட் கமிட்டிகளின் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்களுடைய பதவிக் காலத்தை மேலும் ஓராண்டு நீட்டிப்பதற்கும் வழிவகை செய்கிறது. இதில் ஒரு கிளாசில் 'வேலிடேஷன்' என்று

@ 298-300 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஒன்று வருகிறது. அதாவது மார்க்கெட் கமிட்டி உறுப்பினர்களுடைய மற்றும் மார்க்கெட் கமிட்டிகளின் ஸ்பெஷல் ஆபிசர்களுடைய பதவிக்காலம் ஓராண்டுக்கு நீட்டிக்கப்படுகிறது என்றால், இவர்களுடைய பதவிக் காலம் ஏற்கெனவே டிசம்பர் மாதம் 5ஆம் தேதியோடு முடிவடைந்துவிட்டது. பதவிக் காலம் முடிவடைந்து விட்டதற்குப் பிறகு 3 மாத காலத்திற்கு மேலும் காலத்தை நீட்டிக்க மறந்து விட்டார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். டிசம்பர் 5-ந் தேதி முடிவடைந்து விட்டதற்குப் பிறகு டிசம்பர் மாதம் 26ஆம் தேதி ஆளுநரால் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரபூர்வமாக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் பதவியில் இல்லாத நிலையில் இப்போது அதற்காக என்று கிளாஸ் 4-ல் ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். வருடா வருடம் இவ்வாறு கால நீட்டிப்பு கேட்பது என்பது ரொட்டினாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எலக்ஷன் என்று ஒன்று இருந்தால், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இதைப்பற்றி ஞாபகப்படுத்துவார்கள். மூன்று மாத காலத்திற்கு அதிகாரபூர்வமாக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் இல்லாத நிலையில் அதை 'வேலிடேஷன்' செய்ய இப்போது ஒரு கிளாஸ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இவ்வாறு வருஷா வருஷம் கால நீட்டிப்பு கொண்டு வருவதால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கூட கால நீட்டிப்பு கேட்க வேண்டுமென்பது மறந்து போய்விடுகிறது.

அடுத்து, மார்க்கெட் கமிட்டி உறுப்பினர்களை இதுவரை நியமிக்க அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நீக்கவும் அதிகாரம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஒருவரை நியமனம் செய்யும்போது, உயர்மட்டக் குழு இன்னாரை நியமிக்கலாம் என்று அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யலாம். இப்போது நிலைமை என்னவென்றால் நியமிப்பது, நீக்குவது எல்லாம் அதிகாரிகளுடைய கைக்குப் போய்விடுகிறது. விவசாயப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுடைய கையில் அதிகாரம் ஒன்றும் இல்லை. அதிகாரிகளுடைய (whims and fancies) -க்கு அதிகாரம் மாறி விடுகிறது. உறுப்பினர்களை நீக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் என்று சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் கூட, பரவாயில்லை.

242 தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்- சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984)

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்) [1984 மார்ச் 7

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இப்போழுதாவது கொஞ்சம் கவேச்சையாக இருப்பவர்கள் அதிகாரிகளுடைய இழுப்புக்கு எல்லாம் போகாவிட்டால், அவர்களை நீக்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் இப்படி 4 வருடத்தை 5 வருடமாகவும், 5 வருடத்தை 6 வருடமாகவும் ஏன் நீட்டித்துக் கொண்டு போக வேண்டும்? இதற்காக என்று 'காம்பிரிஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' தேவைப்படுகிறது. காம்போசிஷன், கான்ஸ்டிட்யூஷன் என்ற முறையில் விரிவான சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதற்காக அவகாசம் கேட்கிறார்கள். இப்படி ஒரு லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வர 6½ வருடம் தேவை என்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பது நியாயம்தானா? 'எலெக்டெட் ரெப்ரசென்டேட்டிவ்ஸ்' இருப்பது தொந்தரவு என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதா? பேரவையில் ஓர் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் பேசியதை நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இப்போது இருக்கின்ற அமைப்புகள், கமிட்டிகள் எல்லாம், கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகள் எல்லாம், நல்ல முறையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று அவர் பேசினார். அரசியல் கட்சிகளுடைய தலையீடுகள் இந்த அமைப்புகளில் இல்லை என்றும் அவர் சொன்னார். அப்படி என்றால் இப்படிப்பட்ட ஒரு தத்துவத்தை இந்த அரசு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதா? அனைத்து அதிகாரங்களையும் கவர்னருக்கும், ராஷ்டிரபதிக்கும் கொடுத்துவிட்டால் 'லெஜிஸ்லேச்சர்' தேவையே இல்லையே. இப்படி 5 வருடம், 6 வருடம் என்று பதவிக் காலத்தை நீட்டித்துக்கொண்டே போவதால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளுக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் வேண்டாமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதா? ஏற்கனவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய பிரதிநிதிகள் பஞ்சாயத்துக்களிலும், கூட்டுறவு வங்கிகளிலும், மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளிலும் இல்லாத நிலையில், அவர்களிடம் அதற்குரிய அதிகாரம் இல்லாத நிலையில், இப்போது இதுவும் தேவையா?

இன்னொரு விஷயம், தனி அதிகாரிகளைப் போடுவதால், அந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியின் நோக்கமே பாதிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், விளைகிற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலை கொடுப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகள் மார்க்கெட் விலையை அனுசரித்து விளைபொருட்களை விற்க ... ந்கிறது. 'கோடவுன் அட்வான்ஸ்' கட்டினால் நல்ல விலை

தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்- சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984)

1984 மார்ச் 7] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

கிடைக்கும் என்று மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் சொல்கிறார்கள். இது மாதிரி தவறுகளுக்குக் காரணம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இல்லாததுதான். அதனால்தான் இந்த விலைக்கு அவர்கள் விற்கவேண்டி வருகிறது. இந்த விற்பனையைப் பொறுத்தவரையில், விலை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் தனி அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிறது. இதைக் கண்காணிக்க ஆள் இல்லை. விற்பனைப் பொருட்களை எப்படி விற்க வேண்டுமென்று அதிகாரம் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறதால், இதில் 'கம்ப்ளெயின்ட்' வருகிறது. என்னவென்றால் வியாபாரிகளோடு இந்த அதிகாரிகள் சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் வற்புறுத்தலின் பேரில் விவசாயிகளை குறைந்த விலைக்கு விற்கக் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் விளைவிப்பவர்களுக்குப் போதிய லாபம் வருவதில்லை. இதன் காரணமாக விலை கிடைக்கும் நாமே நேரடியாக விற்கலாமா என்று விவசாயிகள் யோசிக்கிறார்கள். இதனால் 'பிசினஸ்' குறைந்திருக்கிறது. அதிகாரிகள் கொடுக்கும் தகவல் பேரில் பணத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதிகமான வியாபாரம் ஆகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லலாம். ஆனால் தரத்தில் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியின் மூலமாக விற்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தானியங்கள், குவான்டிட்டியில் அதிகமாகி இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தொகையில் சில சமயங்களில் விலை அதிகமாக இருப்பதால் அதிகமாகத் தெரியலாம். சர்க்கார் இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் இவ்வளவு பணம் அதிகமாகச் செலவழித்து கிட்டங்கிகள் கட்டியிருக்கும்போது, விவசாயிகள் பிரதிநிதிகள் இல்லாத நிலையில் விவசாயிகளுக்கு அவநம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையில் விளைபொருட்களை இந்தக் கிட்டங்கிகளுக்குக் கொண்டு வராமல் இருக்கிறபோது, கோடவுனைப் பயன்படுத்துகிற நிலையில் இல்லாத போது, அரசு எடுக்கிற முயற்சிகளினால் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று அரசு 'ரிவியூ' செய்திருக்கிறதா? குறிப்பாக இந்த தனி அதிகாரிகள் ஆட்சிக்காலமான ஐந்தாண்டுகளில் தமிழ் நாட்டில் விளைச்சல் இருக்கிற விகிதாச்சாரத்திற்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி மூலமாக விற்பனை அதிகமாகியிருக்கிறதா என்று சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்த அதிகாரிகள் மூலமாக நடக்கிற விற்பனையால் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கைக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே அப்படி நம்பிக்கைக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று அரசாங்கம் கண்டுபிடித்திருக்கிறதா

என்றும் தெரியவில்லை. இதனால் குவான்ட்டிட்டி அதிகமாகியிருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், இது அதிகமாகவில்லை. அதிகாரிகளிடம் நம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தால், இப்போது விவசாயிகள் கோடவுனைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இந்த நிலைமையில் அரசு இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். physical quantity யில் வியாபாரம் அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதை நியாயமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை என்ற பிரச்சினை வருகிறபோது, சமீபத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு புறத்தில் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், இன்னொரு புறத்தில் நுகர்வோர் குறைந்த விலையில் பொருட்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்; இது இரண்டு பேரையும் தாண்டிவிடுவது மாதிரி அமைந்திருக்கிறது. இது சரியானது இல்லையென்று நினைக்கிறேன். தமிழ் நாடு அரசு தமிழ் நாட்டில் விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகளின் நெல்லுக்குப் போதிய விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, மத்திய அரசின் (Agricultural Prices Commission) நிர்ணயித்திருக்கிற விலை போதுமானதாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க மறைந்த தலைமைச் செயலாளர் திரு. கே. திரவியம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போட்டு விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்று பார்த்து, அந்தப் புள்ளி விவரத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசின் (Agricultural Prices Commission) அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியது. அப்போது மாநில அரசுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்கவில்லையென்ற காரணத்தால்தான், தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு குழு போட்டு ஆராய்ச்சி செய்தது. அவர்களும் விவசாயிகளின் செலவைக் கணக்கிட்டு எவ்வளவு ஆகிறது என்றும் அதனால் மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிற விலை சரியில்லையென்றும் சொன்னார்கள். அது அப்போது சரிதான். ஆனால் இப்போது அந்த விலையை மத்திய அரசு தரமாட்டேன் என்கிறது. மாநில அரசும் ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 35 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேரவையில் சொன்னார்கள். அந்த ரூ. 35ஐக் கூட ரிசர்வ் பாங்கில் கடன் வாங்கினால்

தான் கொடுக்க முடிகிறது என்று சொன்னார்கள். வாம்புக்கு மீறி மாநில அரசு கடன் வாங்கும்போது, 'எக்ஸ்ட்ரா' வட்டி வாங்குகிறார்கள் என்று கூட சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 10-20)

எனவே, மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய ஒரு விலையைத் தரத் தயாராக இல்லாத நிலையில் மாநில அரசுகள் விவசாயிகளின் போராட்டங்களைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலை உருவாகிறது. பல மாநிலங்களில் விவசாயிகள் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையைக் கோரி போராடுகிறார்கள். மராட்டியத்தில் போராடினார்கள். கருநாடகத்தில் போராடினார்கள். மற்றும் தமிழ் நாட்டில் கூட, பாலுக்கு விலை போதாது என்று போராடினார்கள். அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களையெல்லாம் மாநில அரசுதான் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி கோரிக்கை வைப்பதையே தவறு என்று அரசு கருதுகிறதா? இதன் காரணமாகத்தான் ஒரு பக்கத்திலே விவசாயிகள் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையைக் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே, கன்சியூமர்கள் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லுகிற நிலை இருக்கிறது . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசின் கொள்கை என்ற வகையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் "அரசியல் நோக்கத்திற்காக இரண்டு தரப்பினரையும் தாண்டிவிடக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது" என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள். கரும்புக்கு நாம் விரும்புகிற அளவுக்கு விலையை மத்திய அரசு கொடுக்கவில்லை என்ற மனக் குறையைத்தான் நாம் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதைத் தான் நாம் விளைபொருள் விலை நிர்ணயக் குழுவுக்கும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதைப்போலவே நெல்லுக்கும் உரிய கொள்முதல் விலை, கோதுமைக்குக் கொடுக்கப்படுவதை விட அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற இந்த அரசின் கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறோம். மத்திய அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களில் கூட நாம் இவைகளையெல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டி, "உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக ஆகிறது, ஆகவே கரும்புக்கும், நெல்லுக்கும் மற்ற பொருள்களுக்கும் அதிகமான விலை

கொடுக்க வேண்டும்" என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அந்த வகையில் தான் அரசாங்கத்தின் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து, அரசியல் வாதிகள் ஒரு பக்கம் விவசாயிகளைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள், அதே நேரத்தில் இன்னொரு பக்கத்திலே வாங்கி உண்பவர்களையும் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்பது தான் . . . .

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : வாங்கி உண்பவர்களைத் தூண்டிவிடுகிற பிரச்சினையே இங்கே எழவில்லை. காரணம் அவர்களுக்கெல்லாம் சொந்த வயிறுகள் இருக்கின்றன. தூண்டிவிட வேண்டிய பிரச்சினைக்கே இடமில்லை. கன்சியூமர்கள் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிற போது, ஒரு பக்கத்தில் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையைக் கேட்டுவிட்டு அந்தப் பக்கம் குறைப்போம் என்று சொல்லும்போது, என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், இந்த அரசு இடையில் இருக்கிற வியாபாரிகள் அடைந்து கொண்டிருக்கும் லாபத்தைப் பார்க்க மறுக்கிறது. வாதம் செய்யும்போது, அரசியல் வாதிகள்மீது பழியைப் போட்டுவிட்டு, நடுவே இருக்கிற வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிற நிலைமையைப் பார்க்க மறுக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் அரசுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நெல் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 125 கேட்கிறார்கள். ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு சுமார் 70 கிலோ அரிசி கிடைக்கும். அரசு இப்போது சேர்த்துக் கொடுக்கிற விலையையும் சேர்த்து குவிண்டாலுக்கு ரூ. 137 ஆகிறது என்று வைத்துக் கொண்டாலும், அந்த 70 கிலோ அரிசிக்கு அரைவைக் கூலி எல்லாம் பார்த்தால், கிலோ ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய்தான் ஆகிறது. செலவுக்கு ஒரு ½ ரூபாய் என்று சேர்த்துக் கொண்டால்கூட, தமிழகத்தில் எங்கேயும் ஒரு கிலோ அரிசி 3 ரூபாய்க்குமேல் விற்பதற்கு நியாயமே இல்லை. ஆனால் வறட்சிக் காலத்தில் நகர்ப்புறங்களில் ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 5 முதல் ரூ. 6 வரை விற்றது எல்லோருக்கும் தெரியும். எனவே நடுவே இருக்கிற வியாபாரிகள் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். எனவேதான் கன்சியூமர்கள் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இது ஏதோ அரசியல்வாதிகள் எழுப்புகிற பிரச்சினையல்ல. வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் நியாயமான விலையில்தான் தாங்கள் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அது நியாயமானதும் கூட. இதற்காக அரசாங்கமே அவர்களுக்கு மானியம்கூட கொடுக்க வேண்டும். எத்தனையோ

பொருள்களுக்கு அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கிறது. எனவே வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு மானியம் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை. எனவே அந்த அடிப்படையில்தான் கன்சியூமர்கள் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், அரசியல் வாதிகளின் தூண்டுதல் ஏதுமில்லை. இதில் உண்மையில் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களின் கோரிக்கை மட்டும்தான் அடங்கியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிற கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்திருந்தால், கேட்பார்களா, கேட்க மாட்டார்களா, முன்பு அப்படிக் கேட்டதில்லையா? கேட்காமல் இருந்தால் மக்களின் கோரிக்கையைப் புறக்கணித்ததாகத்தானே அர்த்தம். எனவே உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுக்கு நியாயமான விலை வேண்டும் என்பதற்காக அதிகப்படியாகக் கேட்பதும், வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்பதும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான கொள்கையல்ல. எனவே அந்நியாயமான இத்தகைய உணவு தானிய வியாபாரத்தையாவது அரசு தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்ற முற்போக்குக் கொள்கையின் அடையாளமாக இதைக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களையும் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களையும் தூண்டிவிடுகிறோம் என்று சொல்லுகிற கருத்து சரியல்ல. கொள்ளை லாபத்தை இடையே உள்ள தரகர்கள், வியாபாரிகள் அடைவதைத் தடுக்க வழி தேட வேண்டுமே தவிர, அரசியல்வாதிகள் மீது பழி போடுவது பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவேதான் கமிட்டி போட்டு கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாக அவைகளையெல்லாம் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் கையிலேயே விட்டு வைத்திருக்கிற நிலை சரியல்ல. அதிகாரம் அவர்களிடம் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், விவசாயிகளுக்குப் போதிய லாபம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. எனவே அரசாங்கம் செலவிடுகிற பணத்திற்கு ஒரு ரிட்டர்ன் அல்லது பிரதிபலன் கிடைக்கவில்லை. எனவே இதை மேலும் ஒரு ஆண்டுக்கு நீட்டிப்பது சரியல்ல என்ற முறையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆட்சேபித்து அமர்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகளுக்கான குழுக்கள் அமையாமல் இருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிற சங்கடங்களைப்பற்றி பல முறை இதே அவையில் இதற்கு முன் வந்த சட்டமுன்வடிவுகளின் மீது பேசும்போது தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த நிலைமைகள் தொடர்ந்து இன்றும் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னர் பதில் சொல்லும்போது, விரைவாக அதற்கான சட்டமுன்வடிவு வருமென்று வாக்குறுதியைத் தந்தார்கள். என்ன காரணத்தாலோ இது காலந்தாழ்ந்து கொண்டு போயிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தச் சட்டமுன்வடிவில்
"It may take some more time to finalise the various aspects of the proposed Legislation."
என்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

'Some more time' என்றால் ('some' எவ்வளவு 'more' எவ்வளவு என்பது தெரியவில்லை. காரணம் ஆண்டுக் கணக்கிலே இது சென்று கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இதிலே இரண்டு விஷயங்களைத் தெளிவாக்குவது நல்லது. What is the policy of the Government? இதிலே எந்த அடிப்படையிலே சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டுவரவிருக்கிறது?

இரண்டாவது, இந்தச் சட்ட முன்வடிவிற்கு காலவரம்பு வைத்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் இது நேரிடையாக பொதுமக்களைப் பாதிக்கும் ஒன்றாகும்; நேரிடையாக விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் ஒன்றாகும்; நேரிடையாக அவர்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்ற நிலையிலே அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பிரதிநிதிகள் இல்லாத நிலையில் வியாபாரிகள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. There is always exploitation of the agriculturists and farmers. என்ற நிலையை அரசாங்கம் உணர்ந்த காரணத்தால்தான் இந்தக் கமிட்டியே வந்தது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருந்த கமிட்டிகள் கலைக்கப்பட்டு, தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்ட பிறகு, மாதங்கள் என்பது ஆண்டு என்று ஆண்டு என்பது ஆண்டுகள் ஆகியுள்ள நிலையைத் தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். எந்த அடிப்படையில் இந்தத் தனி அதிகாரிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? இந்தத் துறையிலே ஏதாவது நடவடிக்கை

எடுத்திருக்க வேண்டும். இவர்களுடைய பதவிக் காலத்தை மேலும் ஆறு மாதங்களுக்கு நீட்டிக்கச் சட்ட முன்வடிவு வருகிறபோது இதைப்பற்றிப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வது என்பது துறையின் 'ரொட்டின்' ரிப்ளையாக இருக்கலாம். ஆனால் What is the progress the Government have made in finalising a legislation of this type? இதைத் தெளிவாக்குவது நல்லது. இதை விரைவிலே முடிக்க வேண்டும். முடிப்பதுதான் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பாக, நன்மையாக அமையும். காலம் தாழ்த்திச் செய்வதால் பலன் பெறுபவர்களுக்கு நம்பிக்கையற்ற நிலை ஏற்படும். ஆகவே விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்தத் துறையின் மரியாதையை உயர்த்த இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகளை விரைவிலே அரசாங்கம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று தெரிவித்து அதுபற்றி வாக்குறுதியை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள் என்று நம்பி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நல்லசிவன் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் வேளாண் விளைபொருள் குழுக்களில் இருந்து செயல்களைக் கவனிக்க வேண்டும், அவைகளை நடத்திச் செல்ல வேண்டும் என்பதிலே மாறுபட்ட, வேறுபட்ட, முரண்பட்ட கருத்து இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதை முதலிலே நான் தெளிவாக்கிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனி அதிகாரிகள் அதிலேயிருந்து கவனிக்கின்ற காரணத்தாலே சில பணிகள் நடக்கின்றன என்றாலும், அந்தப் பணிகளை விரைவுபடுத்தி, துரிதப்படுத்தி அந்தப் பகுதியிலிருக்கின்ற வேளாண்மைப் பிரதிநிதிகளும், விற்பனைக் குழுவில் வாங்குகிற வணிக மக்கள் பிரதிநிதிகளும் இணைந்து இடம் பெற வேண்டும், அதுதான் விற்பனைக் குழுக்களுக்கு முழு வடிவத்தை முழுச் சிறப்பைத் தரும் என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் இந்த அரசு விற்பனைக் குழுக்களை இன்னும் திறம்படச் செயல்படுத்தும் வகையில், சட்டத்தை உருவாக்கும் வகையில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கான சட்டத்தை உருவாக்குகிற முயற்சியில் சோர்ந்து போய், அல்லது இந்த முயற்சி முடக்கப்பட்டு இப்படி தனி அதிகாரிகளுடைய பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதத் தேவையில்லை. இந்த முயற்சி எவ்வளவு விரைவாக நடைபெற வேண்டுமோ அந்த வகையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது

[டாக்டர் கா. காளிமுத்து] [1984 மார்ச் 7

(முற்பகல் 10-30)

என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நம்முடைய வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிச் சட்டம் 1959-லே உருவாக்கப்பட்டு 1962-லே நடைமுறைக்கு வந்தது. பல குறைபாடுகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. அதனால் தான் அதைத் திருத்த வேண்டும், சீர்படுத்த வேண்டும் என்ற முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டோம். எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, வேளாண் மக்களை நேரடியாகப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில், அன்றித் தெளிந்து அவசரக் கோலத்தோடு நாம் ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்து அதை விரைவாக அறிமுகப்படுத்தி, மக்கள் பிரதிநிதிகளை வைத்து நடத்துகிறோம் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகவே நாம் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் மூலமாக இயங்கவைத்து, அதன் மூலமாகச் சீர்குலைவை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது. மக்கள் பிரதிநிதிகள் அதில் இடம் பெற வேண்டும் என்பது முக்கியம். அதே நேரத்திலே அமைய இருக்கின்ற சட்டம் நீடித்து, நிலைத்து நிற்கின்ற வகையிலே, நீதிமன்றத்துக்கு பல வேறு சூழ்நிலைகளிலே எடுத்துச் செல்லப்பட்டாலும் அங்கே நிலைபெற்று இருக்கக்கூடிய வகையில் அமைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாம் அதில் பல்வேறு திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டத்தின் அடிப்படையில் தேர்தலை நாம் நடத்துவோமே யானால், ஒவ்வொரு விற்பனைக் குழுவிற்கும் தேர்தல் நடத்துவதற்கு 10 லட்ச ரூபாய் செலவாகும். ஆக இந்தத் தேர்தலுக்கே 10 லட்ச ரூபாய் செலவிட்டால், அதற்குப் பின்பு வளர்ச்சிப் பணிகளை நிச்சயமாக கவனிக்க முடியாது. ஆகவே தான் நாம் வேறு மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற முறைகளை யெல்லாம் பின்பற்றி இதைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கருதுகின்றோம். நான் கடந்த முறையே கூடக் குறிப்பிட்டேன். அடுத்த கூட்டத் தொடரிலே கூட அந்த விரிவான திருத்தத்தைக் கொண்ட சட்ட முன்வடிவு வந்துவிடு மென்று கருதுகின்றேன், நம்புகின்றேன் என்கின்ற வகையிலே தெளிவு படுத்தினேன். நான் அதை மறந்துவிடவில்லை. ஆனால் இந்தத் துறையின் மூலமாக அமைத்து அனுப்பப்பட்ட சட்ட முன்வடிவு சட்டத் துறை யினுடைய பரிசீலனைக்கு உட்பட்டு, அவர்கள் சில திருத்தங்களைச் சொல்லி இந்தத் திருத்தித் தருவது தான் நல்லது என்று மறுபடியும் இத்துறைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதிலே நன்முறையிலே திருத்தங்கள் அமைந்து முறையாகச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்ற வகையில் நான் மறுபடியும்

1984 மார்ச் 7] [டாக்டர் கா. காளிமுத்து]

கால நீட்டிப்பு கேட்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிகளை, விற்பனைக் குழுக்களை விவசாயப் பெருமக்கள் நம்பாமல் அவர்களே வியாபாரிகளிடத்தில் பொருட்களை விற்கின்ற நிலைமை இருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. நாளுக்கு நாள் இந்த விற்பனைக் குழுக்களுடைய வருவாய் அதிகரித்து என்கின்ற புள்ளிவிவரத்தை நான் காட்டுவதோடு, வேளாண் பெரு மக்களுக்கு இதில் நம்பிக்கை அதிகமாகிறது, இதன் மூலம் பொருட்களை விற்பது நல்லது என்ற மன நிலைக்கு வருகின்றார்கள் என்பதை, கிடைத்திருக்கின்ற தகவல்கள் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றன என்பதையும் நான் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகின்றேன். நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். விளைபொருள்கள் வரத்து இந்த விற்பனைக் குழுக்கள் மூலம் அதிகமாகி இருக்கிறதா என்று அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள் 1977-ல் 3.30 லட்சம் டன் விளைபொருள் வரத்துக்கள் வந்தன. இப்போது 4.11 லட்சம் டன்கள் விளை பொருள் வரத்துக்கள் இந்த விளை பொருள் அங்காடி கள் மூலமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆக, விவசாயப் பெரு மக்களுடைய நம்பிக்கை இந்த வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகளிடம் இருக்கிறது என்பதைத் தான் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் உறுதிப்படுத்து கின்றன. தனி அதிகாரிகள் இருந்து நடத்துகின்ற காரணத்தினாலே தான் இந்த வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப் பினர்கள் வர வேண்டாம் என்கின்ற வகையிலே இந்த அரசு கருத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் கூற விரும்புகின்றேன். தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பிரதிநிதிகள் வருவார்களேயானால், இது இன்னும் அதிகப்படக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் உருவாகும் என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற் கில்லை. ஆகவே விவசாயி உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருட்கள் அனைத்தும் வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் மூலமாக விற்கப்படுவது தான் விவசாயப் பொருளாதாரம் சீர்படுவதற்கு நிச்சயமாக வழி வகுக்கும். அப்போதுதான் இடைத்தரகர்களிடத்திலிருந்து விவசாயப் பெருமக்களைக் காப்பாற்ற முடியும். இதிலே வியாபாரிகளோடு அதிகாரிகள் தொடர்பு கொண்டு காரியம் செய்கிறார்கள் என்று திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள். வியாபாரிகளோடு தொடர்பு இல்லாவிட்டால் விற்கவே முடியாது. ஆனால் வியாபாரிகளோடு ஏற்பட்ட தொடர்பினால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இழப்பு நிச்சயமாக இருக்காது. நிச்சயம் இருக்க

முடியாது. அப்படி இருந்தால், இந்த விற்பனைக் குழுக்களினுடைய நோக்கமே முறியடிக்கப்பட்டு போய்விடும் என்பதிலே எந்த விதமான ஐயமும் இல்லை. ஏனென்றால் இதிலே வியாபாரிகளும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல இடங்களுக்கு அலைந்து, திரிந்து வாங்குவதற்குப் பதிலாக ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே வாங்குவதற்குரிய வசதி வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வசதியை இப்போது விற்பனைக் குழு செய்து தருகிறது. இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிற வசதி குறிப்பிட்ட சில அழுகும் பொருட்களை நாம் சேமித்து வைத்து விற்கக் கூடிய அளவுக்கு இல்லை. அதனால்தான் காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயப் பெருமக்கள் அல்லது மலர்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயப் பெருமக்கள், கனிகளை உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் அவ்வப்போது குறைந்த விலைக்கு வியாபாரிகளிடம் விற்று, அதனாலே இழப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. நாம் அதற்காகத்தான் உலக வங்கியோடு தொடர்புகொண்டு அவைகளைச் சேமித்து வைக்கக் கூடிய முறையிலே சில கிட்டங்கிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். அல்லது அவைகளைப் பக்குவப்படுத்தி அதன் மூலமாக சில பொருட்களைத் தயாரித்து விற்கக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். ஆக முழுக்க முழுக்க தமிழகத்திலே இருக்கிற வேளாண் பெருமக்களுக்கு நல்ல விலையைப் பெற்றுத் தருகின்ற ஒரே நோக்கத்தோடு, ஒரே குறிக்கோளோடு இந்த விற்பனைக் குழுக்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன, இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. உலக வங்கியின் சார்பாக ஒரு குழுவினர் வந்து பார்வையிட்டுப் போவார்கள். அவர்கள் இங்கே செய்யப்பட வேண்டிய சில மாற்றங்களைக் கூட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு நம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே தமிழகத்திலே வேளாண் விளை பொருள் விற்பனைக் குழுக்கள் சிறந்த வகையிலே செயல்படுகின்றன என்ற நிலைமைகளை உருவாக்கி வேளாண் பெருமக்களுக்கு நல்ல விலையைப் பெற்றுத் தரத்தக்க அளவுக்கு நிலைமைகளை உருவாக்க, வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்தை சீர்படுத்த முறையான சட்டத் திருத்தங்களைச் செய்கின்ற வகையிலே முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.
'some more time' என்றால் என்ன என்று விளக்கம் கேட்டார்கள். 'இன்னும் கொஞ்ச காலம்' என்பதுதான் அதற்கு விளக்கம். அதை எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த

அளவுக்கு முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த உணர்வுகளின் அடிப்படையிலே, வெகு விரைவாக அந்த விரிவான சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வருவோம் என்ற உறுதியினை நான் இங்கே வழங்கி, இதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ் நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்-சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவரவர்களே—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ் நாடு, வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்-சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்".
என்று முன்மொழிகிறேன்.

1984 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்—சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984)

[1984 மார்ச் 7

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ் நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்—சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984).

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழக சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழக சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 31—3—1984 அன்று சட்டப் பேரவையில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு 4—3—1984 அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர்ப் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். இச்சமயத்தில் இச்சட்ட முன்வடிவுபற்றி சில முக்கிய விவரங்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

@ 301-338ம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

1984 மார்ச் 7]

நம் நாட்டில் மகளிர் உயர் கல்வியைப் பயனுள்ள வகையில் பரப்பு வதற்காக உள்ள வாய்ப்புகளை ஆராயும்பொழுது, பம்பாயிலுள்ள ஸ்ரீமதி நாதிபாய் தாமோதர் தாக்கர்சே மகளிர் பல்கலைக் கழகம் மட்டுமே பெண் களுக்காக தனித்து இயங்கும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் என்பது புலப்படும். மகளிர் நிலையை பயனுள்ள வகையில் மேம்படுத்துதல் அவசியம் என்பதனை உணர்ந்து எட்டயபுரத்தில், 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 11, 12, 13 ஆகிய நாட்களில் நடைபெற்ற மகாகவி பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாவின் தொடக்க நாளின்போது முதலமைச்சர் அவர்கள், மகளிருக்கு உயர்கல்வி அளிப்பது குறித்தும் அவர்தம் நிலையினை மேம்படுத்துவது குறித்தும் பாரதியார் பறை சாற்றியுள்ள கருத்துக்களுக்குப் புகழாரம் சூட்டும் வகையில் தமிழ் நாட்டில் "மகளிர் பல்கலைக் கழகம்" ஒன்று அமைக்கப்படுமென்று அறிவித்தார். இம்மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாது நம் பாரத நாடு முழுமையிலும் மகளிர் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உள்ள தடைகளை அகற்றி, விரைவான வளர்ச்சிக்கு ஆலோசனை வழங்குதல், மகளிர் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு எல்லா நிலை களிலும் முன்னேற்றத்தை விரைவு படுத்தும்பொருட்டு ஆலோசனைகள் நல்குதல்; மகளிர் சரிநிகர் நிலையை எய்துவதில் உள்ள அனைத்துத் தடை களையும் குறித்து ஆராய்ந்து அத்தடைகளை நீக்குவதற்கான வழிவகை களைக் கூறுதல்; ஆகிய காரணங்களுக்காக தனியே ஒரு மகளிர் பல்கலைக் கழகம் தொடங்குவது சிறப்பாக இருக்கும் என்று அரசு கருதியது.

பாரதியார் மிக முக்கியமாக வலியுறுத்திக் கூறியுள்ள "ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமானம்" என்ற கருத்தினை செயற்படுத்தப் பெண் களின் நிலையினை உயர்த்துவதை, அவசரத் தன்மை வாய்ந்ததும், காலத் திற்கேற்றதுமான குறிக்கோளாகக் கொண்டு புதிய முறையில் கற்றல்-கற்பித்தல் திட்டங்களை நம் இந்திய நாட்டுக்கு மட்டுமில்லாமல் அனைத் துலகத்திற்கும் வழங்கக்கூடிய, தனித் தன்மை வாய்ந்த ஒரு நிறுவனமாக இப்பல்கலைக் கழகம் அமையும்.

இப்பல்கலைக் கழகம் நிறுவுவது குறித்து ஆய்வு செய்ய டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷய்யா அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட வல்லுநர் குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் அடிப்படையில், மகளிர் பல்கலைக் கழகம் கோடைக்கானலில் நிறுவப்பட இருக்கிறது. இவ்வல்லுநர் குழுவில் பம்பாய் ஸ்ரீமதி நாதிபாய் தாமோதர் தாக்கர்சே மகளிர் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தரான டாக்டர் (திருமதி) ஜோதி எச். திரிவேதி, உறுப்பினராகச் செயலாற்றினார், இவ் பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுவின் சார்பாக

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1984 மார்ச் 7

வல்லுநர் குழுவில் உறுப்பினராகச் செயலாற்றிய, திருமதி கே. வசந்தி தேவி, இப்பல்கலைக் கழக முதல் துணைவேந்தராக மூன்றாண்டு காலத்திற்கு நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

இப்பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றும் அனைவரும், பெண்களாகவே இருப்பர். தகுதி வாய்ந்த பெண்கள் இல்லாது போனால் மட்டுமே ஆண்கள், அப்பதவியில் நியமனம் செய்யப்படுவர்.

பெண்களின் நிலையை உயர்த்த பயன்படும் ஒரு கருவியாகவே இப் பல்கலைக் கழகம் அமைகிறது. தற்போதைய கல்வி முறையில், குறிப்பாக, சமூக அறிவியல் துறைகளில் கிட்டுகின்ற நன்மை ஆண்களுக்குக் கிட்டுகின்ற அளவுக்குப் பெண்களுக்குக் கிட்டுவதில்லை என்ற நிலை மாற வேண்டும் என்பது இப்பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கங்களில் முக்கியமானதாகும்.

(முற்பகல் 10-40)

பல்வேறு துறைகளில் மகளிர் தலைமையேற்கும் நிலையைப் பெறவும், உயர்கல்வி படித்து வேலையற்றிருக்கும் நிலையைப் பெரிதும் மாற்றவும் இயலும் வகையில் இப்பல்கலைக் கழகம் செயல்படும்.

தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட விருக்கிற இப்பல்கலைக் கழகம் ஆராய்ச்சி, மகளிர் முன்னேற்றத் திட்டங்கள் குறித்து ஆலோசனை நல்குதல், மற்றும் இத்திட்டங்கள் செயல்படும்போது அதனை தக்கவாறு நெறிப்படுத்துதல், ஆகிய முப்பெரும் குறிக்கோள்களைக் கொண்டதாகும்.

இப்பல்கலைக் கழகம், பிற பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து வேறுபட்டு, 'ஒருமைவகை தனிப் பல்கலைக் கழகமாக' (unitary type) விளங்கும். இப்பல்கலைக் கழகத்தோடு கல்லூரிகள் இணைக்கப்பட மாட்டாது.

கல்விக் குழு, நிருவாகக் குழு, திட்டக் குழு, ஆகிய குழுக்களை இப் பல்கலைக் கழகம் கொண்டிருக்கும். கல்விக் குழு, மற்றும் நிருவாகக் குழு இரண்டிலும், உறுப்பினர்கள் நியமன அடிப்படையில், பதவியிலிருப்பர்.

இப்பல்கலைக் கழகம் '(1) நல்வாழ்வு அல்லது மனித உயிரின வாழ்க்கைச் சூழல் ஆய்வியல்; (2) கல்வி; (3) மேம்பாடு; (4) சமூகம்; (5) சட்டம்—சட்டப் பிரச்சினைகள்; (6) உரிய தொழில் நுட்பவியல் அறிவியல்; (7) கிராமியக் கலைகள் உட்பட நுண்கலைகள்—இசை; (8) ஆராய்ச்சி முறை—

1984 மார்ச் 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மெய் விளக்கத் திரைப்படம்; (9) மகளிர் நிலை—சிறப்புப் பொருளாதாரம்; (10) விதவைகள்—பாதிக்கப்பட்ட மகளிரின் தேவைகள்' என்ற பத்துத் துறைகளைக் கொண்டதாக இருக்கும்.

மேற்சொன்ன கருத்துக்களுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுப்பதே இப் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவின் நோக்கமாகும். இச் சட்டமுன்வடிவு 6—3—1984 அன்று சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. பேரவையில் நிறைவேற்றிய வண்ணம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுமாறும், பின்பு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்றும் அவைக்குப் பரிந்துரைக்கிறேன்.

* திரு. க. அருணாசலம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவ அவர்களே, இந்தப் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கான சட்டமுன்வடிவை மனமார வரவேற்று, ஆரம்பித்த அரசுக்குப் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

மகளிர் பல்கலைக்கழகம் துவக்க வேண்டுமென்று 1981 ஆம் ஆண்டிலேயே முடிவு செய்திருந்தபோதிலும், இத்தனை காலம் கடந்து வருவது கொஞ்ச வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே மகளிர்க்கு முன்னணி தந்துவந்த தமிழகத்திலே முத முதலாக, பெண்கள் பல்கலைக்கழகம் தோன்றும் என்று நினைத்து கொண்டிருந்த பலரில் நானும் ஒருவன். ஏதோ அதிர்ஷ்டவசமா இரண்டாவதாகத்தான் வந்திருக்கிறது. முதலில் மகாராட்டிரத்தில் ஆர பித்து சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார்கள்.

ஆனாலும் இப்போது இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை ஓர் அவசரச் சட்ட தின் மூலமாகக் கொண்டுவரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எப்படி வந்தது என்ப எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த மாதிரி காரியங்களை எல்லாம் அவசரம் அவச மாகச் செய்யவேண்டியதில்லை. 1981 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சிந்தனை பண்ண அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் கொண்டுவரவேண்டியிருந்தது என் சொல்வது சரியல்ல. அவசரச் சட்டங்கள் அவசரக் காலத்தில்தான் வேண்டும். சாதாரண காலத்தில் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஜ நாயக அரசில், அவசரச் சட்டங்கள் மிகக் குறைவாகவே இருக்க வேண் என்பதுதான் என்னைப் போன்றவர்கள் விரும்புகிற ஒன்று. சாதாரணம வந்திருந்தால் மக்கள் அனைவரும் வரவேற்றிருப்பார்கள். மக முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவி

[திரு. க. அருணாசலம்] [1984 மார்ச் 7

படிக்கவும் சிறப்பான உதவி புரிவதாக இருக்கும். மகளிர் நிலை—சிறப்புப் பொருளாதாரம் என்று இன்னொரு துறை இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே இப்போது எல்லாப் பெண்களும் ஆண்களை நம்பித் தான் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் வளர்ந்து வரும் உலகத்திலே ஆண் களுக்குச் சரி நிகர் சமானமாக பெண்களும் பொருளாதாரத் துறையிலேயும் அரசியல் துறையிலேயும் வளர வேண்டியது அவசியம். அதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய அறிவுத் திறமைகள், செயல் திறமைகள் எல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்தத் துறைக்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, பொதுவாக பல்கலைக் கழகங்கள் என்றால் பலகலைகளையும் சேர்ந்து படிப்பது என்று தான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற சூழ்நிலையைபொட்டி மகளிருக்காக என்று தனியாக இது இருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்திலே ஒவ்வொரு மாவட்டத் திலும், ஏன் தாலுக்கா அளவிலே கூட பல்கலைக் கழகங்கள் வரக்கூடிய நிலைமை வரலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வருகிறவரை ஆண்களுக்கு என்று பல பல்கலைக் கழகங்கள் இப்பொழுது இருப்பதுபோல் பெண்களுக் கென்று தனியாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். துரதிருஷ்டவசமாக பல்கலைக் கழகங்கள் என்றாலே அதற்கு நிறைய பணம் தேவை என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எதற்கும் 'மணி பவர்' தேவை என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் மட்டும் எல்லாக் காரியங்களும் நடந்து விடாது. உள்ள பணத்தைக் கூட சிக்கனமாகக் கையாண்டு பெண் களுக்காக முன்மாதிரியாக பல பல்கலைக் கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, விதவைகள், பாதிக்கப்பட்ட மகளிர் போன்றவர்களுடைய தேவைகள்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது சிறப்புடையது. அவர்களுடைய பிரச்சினை பற்றி நம் நாட்டில் இராஜாராம் மோகன்ராய் அவர்கள் காலத்தி லிருந்து பலபிரம்ம சமாஜத்தினர் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு வாகூரில் இருந்த ஒரு புரவலர் விதவைகளுக்காக, தனியாக விடுதிகள் நடத்த அறக்கட்டளை நிறுவியுள்ளார். ஆனாலும் இவர்களுடைய பிரச்சினை இதுவரை தீர்க்கப்படவில்லை. அதற்கு என்று ஒரு தேர்வு தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு தேர்வு கொண்டு வர தேவையில்லாத அளவிற்கு அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு என்று தனியாக ஆராய்ச்சி செய்ய இந்தத் துறை முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

[திரு. க. அருணாசலம்]

1984 மார்ச் 7]

இந்தத் துறையிலே பொதுவாக அதிக ஆர்வம் காட்டியிருந்தாலும் கூட இதை அமைக்கும்போது இது எப்படிச் செயல்படும் என்பதுபற்றி 'கைட் லைன்ஸ்' கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், வெறும் மகளிர் பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயர் மட்டும்தான் இருக்கும். செயலளவில் அது இருக்காது. எனவே வல்லுநர்கள் ஆராய்ந்து புதிய திட்டங்களையெல்லாம் கொடுத்திருக் கிறார்களே, அதுபோல் மேலும் ஆராய்ந்து பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இந்த இந்த டிபார்ட்மென்ட் இப்படி இப்படிச் செய்ய வேண்டும், இப்படி இப்படி 'கரிகுலம்' இருக்க வேண்டும், இப்படி இப்படி சிலபஸ் இருக்க வேண்டும், இப்படி இப்படி புதிய விஞ்ஞானம் இருக்க வேண்டும், இப்படி இப்படி புதிய கலைகள் இருக்க வேண்டும், இது இத்தனை ஆண்டு காலம் இருக்கும் என்கிற முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து அதை அமுல்படுத்த வேண்டும். அதற்கு பெண்களை மட்டுமே கொண்ட நிபுணர் குழு அமைக்கப் பட வேண்டும். அவர்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கின்ற கைட்லைன்ஸின் அடிப் படையில் பல்கலைக் கழகத்தை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, அதிகாரிகள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வைஸ் சான்சலர், புரோ சான்சலர், ரெஜிஸ்ட்ரார் இவர்களை எல்லாம் புது மாதிரியாகப் போட்டிருக் கிறார்கள். சான்சலராக இருப்பவருக்கு இருக்கிற சில அதிகாரங்களின் அடிப்படையில் அவர் நியமனம் செய்கிறார். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் தேர்தல் இடம் பெறாமலிருப்பது சில பேருக்கு மனநிறைவைக் கொடுக்கலாம். ஆனாலும் ஜனநாயகத்தில் தேர்தல் முறை இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. அதற் கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும் நியமனம் செய்யும்போது, இரண்டு டேர்முக்கு மேல் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில் எல்லாம் பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுப்ப தற்காக அப்படிச் செய்திருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும் தொடர்ந்து சேவை செய்வதற்கு சிலர் அதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருந்தால், அவர்களும் வரலாம். சான்சலரால் நியமனம் செய்யப்படுபவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில் நியமனம் செய்யப் படுகிறவர்கள் இரண்டு தடவை தான் இருக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. காரணம், பலருக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவேண்டுமென்று அப்படி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் சிலர் தொடர்ந்து சேவை செய்ய லாயக்காக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து சந்தர்ப்பம் கொடுக்கலாம். சில பல்கலைக் கழகங்களில் பழைய பாரம்பரிய என்ற அடிப்படையில் அது தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் ஒரே விதமான சட்ட திட்டங்கள் கொண்டு வருவது சிரமம், இருந்தாலும்

(திரு: க. அருணாசலம்) [1984 மார்ச் 7

இதில் பாரம்பரையாக வந்தவர்கள் எல்லாம் போனால்தான் சமத்துவ சமுதாயம்
வரும் என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஏற்கெனவே இருந்த ஜமீன்தார்கள்
இன்று இல்லை, மகாராஜாக்கள் இப்போது இல்லை. அவர்களையெல்லாம்
கொஞ்சங்கொஞ்சமாக ஒழித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே அதற்
கேற்றவாறு பாரம்பரையினர் அதிகாரத்தில் தொடர்ந்து வருவதைத் தடுக்க
சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்து
வது மற்ற பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் நல்ல பலன் உடையதாக இருக்கும்
என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்விக் குழு என்று இருக்கிறது. இதிலே இரண்டு அத்தாரிட்டிகள்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகாரம் எல்லாம் அவர்கள் கையில் இருக்கிற
மாதிரி இருக்கிறது. இந்தக் குழுக்கள் பற்றி விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது. அதிலே புதுமை என்னவென்றால், நிர்வாகக் குழுதான் எல்லாப்
பல்கலைக் கழகங்களிலும் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறது. அந்த
நிர்வாகக் குழுவில் நியமன உறுப்பினர்கள் தான் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள்
அதில் பதவிப் பற்றற்றவர்கள் அதிகமாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொண்டால்,
நிரந்தரமாக பதவியில் இருப்பவர்கள் கலந்து கொள்ளாவிட்டாலும் பரவா
யில்லை என்று விடலாம். காரணம் நிரந்தரப் பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு
எத்தனையோ வேலைகள் இருக்கும். அதன் காரணமாக அவர்களால் இந்தக்
கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். அதிலே அக்கறையும்
செலுத்த முடியாது. அவர்கள் அதிகமான சிந்தனை செய்வதில்லை. ஆகவே
பதவிப் பற்றற்றவர்களை அதிகப்படியாக அங்கத்தினர்களாக நியமனம்
செய்தால், அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சிந்தித்து, ஆக்கபூர்வமான காரியங்
களை அவர்கள் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தப் பல்கலைக்
கழகம் காலம் தாழ்த்தி வந்தாலும் கூட, இன்னும் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள்
தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுவதை நினைத்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.
மகாராஷ்டிராவில் இருக்கிற பெண்கள் பல்கலைக் கழகம், எந்தெந்தத் துறை
களில் முழுமையாக வேலை செய்கிறது என்று எனக்கு அதிகமாகத்
தெரியாது. ஆனாலும் புதிய துறைகள் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.
ஆண்களுடைய பல்கலைக் கழகத்தைப் பார்த்து அப்படியேதான் பின்பற்றி
இருக்கிறார்கள். பின்பற்றுவது என்பது சுலபமாகச் செய்யக் கூடிய ஒரு
காரியம். ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைப் புதிய சிந்தனைகள் மூலம் செய்ய
வேண்டும். எந்தக் காரியத்திலும் தமிழகம் முன்னணியில் இருக்கிறது.
அதுபற்றி நாம் பெருமைப்படுகிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் கூட தமிழகத்தில்

1984 மார்ச் 7] (திரு. க. அருணாசலம்)

என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து, கேட்டு, அங்கேயும் அதுபோல் காரியங்
களைச் செய்கிறார்கள். அது நாம் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். அது
போல் கல்வித் துறையிலும் பலகாலமாக ஏன், 17-18 ஆம் நூற்றாண்டில் கூட
ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு பெரிய குழுவை சென்னைக்கு அனுப்பி, தமிழ்நாடு
கல்வித் திட்டங்களைப்பற்றி அறிந்து கொண்டு போய் அங்கும் அதுமாதிரி
நடத்தி, அதில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் எதிர்
காலத்தில் புதிய சமுதாயத்தை உண்டாக்குவதற்காக, சரிநிகர் சமானமாக
இணைந்து வாழ்கிற ஒரு சமுதாயமாக மாறுவதற்காக நாம் தமிழகத்தில்
செய்கிற இந்தப் பணி புதிய வழிகாட்டியாக இருக்குமென்ற மகிழ்ச்சியோடு
இந்தச் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

* THIRUMATHI TARA CHERIAN : Mr. Deputy Chairman, I am
glad that the Hon. the Minister for Education has brought before
us today a Bill to provide for the establishment and incorporation
of a Women's University in Tamil Nadu. I am also glad that the
Hon. Minister explicitly gave the details of the main objects of
creating a purely Women's University which is going to be the first
of its kind in Tamil Nadu, though Shrimathi Nathibai Damodar
Thackersey University, purely for women, in Bombay, Maharashtra
was established about 30 years ago, at a time when women's
education was backward and was not looked after properly. Having
decided to have the University, I am glad that it is not going to be
like any other University. We have created many Universities
in Tamil Nadu in recent times I am gratified to note that this
University is not going to be just another University or act
like a stepney. It has been made very clear that the University will
help the cause of higher education for women, promote research
studies of the welfare of women in general and rural and destitute
women in particular and provide consultancy and monitoring services
for welfare schemes relating to women. So, this is going to be
something out of ordinary and it will be of unitary type with no
affiliation of other colleges and institutions. After all, rules and
regulations are made for men and not the other way round. Today
it may be a unitary University and as time passes, challenges may
arise and other institutions and colleges of unique nature might have
to be affiliated to it. It is a purely Women's University created for
the purpose of dealing with women's problems and I must say it is
going to be unique in that sense. Even after hearing the speech of

the Hon. the Education Minister, I am not sure what the language of the University is going to be—whether it is going to be bi-lingual—English and Tamil or only English or purely Tamil. In my opinion, since they are having ideals and principles common to the whole of India and even the Far East, it will be better to have English medium. If necessary, we can also have Tamil language as medium for certain courses or all courses of study.

Different views have been expressed about starting this University and they have appeared in the Press. Even the Union Minister for Education once wondered whether there was any necessity to have a University purely for women, even after 34 years of Independence. But, after weighing the prose and cons. I must congratulate the Cabinet and the Education Minister, in particular, on starting a University exclusively for women, which will be different from other Universities in all respects. According to the Constitution, there should be no discrimination on the basis of sex and no discrimination should be shown between the education of a man and that of a woman. Today, all avenues are open to women. I am proud to say that women have entered all fields of activity. In every field they have made a mark and their performance is comparable to that of men and even better than that.

Sir, this University is mainly meant for providing consultancy service and doing research. I would suggest that this University may undertake research in the field of student unrest. Now a days, there is so much of indiscipline in the colleges where men are dominant. Women are, by nature, disciplined and they always live a contented life. Therefore, I would like thus University to find out the reasons for the prevalence of indiscipline in colleges.

Sir, I hope I will not be mistaken when I raise the next point. Two years ago, the Hon. the Minister for Education, by just one stroke of his pen, transferred the education of the physically handicapped and the mentally retarded, to the Social Welfare Department. In my opinion, it was not a correct thing from the point of view of the working of the various institutions imparting education to the physically handicapped and the mentally retarded. Education of the handicapped people is a highly technical subject. The Hon. Minister could have at least created a separate cell in the Education

Department to look after this subject. I personally know the difficulties experienced by many of these institutions, especially the schools for the blind. They want to appoint more teachers. But they could not do it because the sanction does not come. I hope that this new University will make a study into the various aspects of education for the physically handicapped and the mentally retarded and find out in what respects that education is more intricate than the education given to normal persons. Based on the results of such a research study, we should decide what type of education should be given to the physically handicapped and the mentally retarded.

Sir, I am glad that this University has come into existance as a culmination of the announcement made by the Hon. the Chief Minister during the Bharathi Centenary Celebrations. The great poet Bharathiar was very keen about women's education. In spite of his poverty, he did everything for the emancipation of women because he realised that women, if given the opportunity, will be able to deliver the goods too. I fully endorse the view of the hon. Member Thiru Arunachalam in the matter of naming the University after a person. Everywhere in the world we find only names like the University of London, the University of Cambridge and the University of Birmingham in the U.K. and the University of Melbourne in Australia. But, here, we have got into the habit of naming even districts after personalities. I do not know what is there in a name. Perhaps, the idea behind it is that people will remember the persons with those names who have done something for the country. But, even otherwise our people will always remember the great men who have done something for the country. Anyway, a decision has been taken to name this University after a personality.

I must congratulate the Hon. the Chief Minister on having chosen the name of Mother Theresa who is a unique woman personality, She has dedicated her life to the service of the poor, the sick and the suffering. It is a well-recognized concept that the education of women should aim at developing an attitude to serve the masses and the under-privileged. Because this University may ultimately make educated people also humane in their outlook, it is in the fitness of things that it should be named after Mother Theresa.

I congratulate the Government on having chosen a woman as the Vice-Chancellor. I know her personally for a long time. She was the Principal of Ethiraj College for Women at Madras and she had done wonderful work. I think she will understand and the Hon. Minister will understand that it is necessary to associate experts and persons who have been working in the field of Social Welfare, while deciding about the syllabus for courses in Social Science or Social Service. I am also sure that the Vice-Chancellor of this University will have a broader outlook to see that all these new subjects are brought in a successful manner in the higher education of women.

In my own opinion, a woman has got three distinct functions. First and foremost, the woman forms the pivot on which the household revolves and she has to do the work, till she hands over the responsibility to the next generation and thus the culture and heritage are preserved by women. This has got to be taken into consideration. There is change in outlook in the case of the modern daughters who do not want to follow the old traditions. The new University will do well to undertake a research on the joint family system of our times which is part of the heritage and culture we have inherited. In some of the highly developed countries, it has been found on research that for juvenile delinquency, one of the main causes is that they have been separated from their grandparents. Under the joint family system, the father or mother, going outside, will leave their children in charge of the grand-parent and the children will get good impressions about tradition and culture at the hands of their grand-parent. Though the revival of the same type of joint family system may not be possible for various reasons, the research department in the new University could find out the benefits of such a joint family system where the elders are respected by the younger generation. It is not proper merely to throw the elders into the Home for the Aged.

This new University has to grow from scratch. But there are very many pioneers who have done great servire in the field of social welfare and many Institutes of Social Services have touched on the problems of Women's Welfare and the girls' education Mr. Deputy Chairman, you had an illustrious predecessor in Dr. Muthulakshmi Reddi who was a pioneer in many fields of service. Such persons could also be associated with the functioning of the University. The Vice-Chancellor is nominated and there is provision for

nomination. Probably it is being done in the belief that there may not be any induction of politics into the new University. I am not criticising any political party. What I am trying to say is this. People with high qualifications and efficiency should work for the welfare of the country. I hope that such people will be taken into the research departments of the University. Though it is going to be a University exclusively for women, in its research work, it should take the family as a unit. Women cannot push away men because man is essential for running a family. Therefore, the research programmes of the University should aim at the welfare of the man, the woman and the children in a family.

(முற்பகல் 11.10)

Sir, every now and then several conferences are held to discuss measures for the uplift of women and Scheduled Castes and Tribes. In the Sixth Plan document also, there is a separate Chapter on this subject. Several organisations are functioning for the welfare of these people. The Banks also, besides giving loan assistance to rural people belonging to the Scheduled Castes and Tribes, give them advice on starting small industries and running them. But, sometimes, what they implement is not a package programme and the benefits do not reach all and, especially the women. Nowadays, the man's earninv alone is not enouph for a family. Therefore, the woman has to seek a career, without jeopardising the peace of the family. For this purpose, she needs education. It need not be mere formal or non-formal education. It may be education of a different type which will give the woman an idea of what she has got to do for the poor, the sick and the suffering the kind of education that will give her the best opportunity to work for the ready in the society. Moreover, the woman has to seek a career, whether she belongs to a village or world is never statistic and in accord wish the chanying times the a town. I hope that this University will be able to find out what should be done to make such women worthy of some career or the other. Sir, in our country, women have made wonderful achievements and the Prime Minister herself is a woman. Several women have taken a remarkable part in the development of the country . Every woman should realise what duty she owes to the country. Therefore, every research programme undertaken by this University should aim at these three aspects, viz., the family, the career of the woman and her duty to the country. The

[Thirumathi Tara Cherian] [1984 மார்ச் 7

3rd aspect of a woman's duty is her duty towards her community and country and in general towards world peace and in International understanding.

Sir, the eminent jurist, Thiru V.R. Krishna Iyer, in one of his recent speeches, mentioned about the plight of the physically handicapped people. I know that the Hon. the Chief Minister has set apart 3 per cent of jobs for these people—one per cent for the blind, one per cent for the deaf and one per cent for the physically handicapped. But, the Government have not found the time to place on the table of the House a note showing how many physically handicapped people have been absorbed in jobs and whether there are any vacancies in the posts set apart for these people. The physically handicapped people have got a right to occupy the same position in society as others. I hope that this new University will, through its consultancy services, advise the physically handicapped persons how they can make themselves useful citizens without being a burden on society. I also hope that the Legal Issues wing of the University will lay down clearly the rights of the disabled people in society.

Sir, before concluding my speech, I would like to say one thing. In the field of Social Welfare, many Governmental organisations, quasi-Governmental organisations and voluntary organisations are doing very well. But, how many people know that there are places where they can go, get trained, and ultimately get jobs? I have been pleading with the Government to allocate a small sum of money for the preparation of a note showing the details of such organisations at the State level, the district level and the Block level, so that people may approach those organisations for help. If such a directive is prepared and distributed all over the State, people will fit persons for jobs. It is sad that man of expertise in need of information are thirsting for information. This would help them in their onward march.

Therefore, the first work the University should do is, in my opinion, to bring out a hand-book—Information Directory—which will explain the facilities available to women and the authorities whom they should approach for that purpose. As I said before, we the women force are about 50 per cent of the population and we have to play our part as equal partners with men in

1984 மார்ச் 7] [Thirumathi Tara Cherian]

the matter of social development and economic growth. The extraordinary qualities of women, viz., endurance and patience of women should not be confined only to the home and they should be given opportunity to enter all the fields. In spite of the Constitution, and various amendments of the Constitution we still find that equality of women is not there. This is because of the attitude of men and I should say this in all humility, in this House in the presence of the Hon. Ministers that today's society is non-dominated.

This University which is going to be a unique one, I hope, will able to chalk out methods by which women can play their rightful part, women can get equal rights and women can change the shape of society. With these words, I finish, Sir.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை என் கட்சியின் சார்பிலே நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்தச் சட்ட முன் வடிவு பெண்களுக்கு உயர்நிலைக் கல்வி தருவது, அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுப்பது போன்றவை மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய சமுதாயத்திலே பெண்கள் எதிர்நோக்கியிருக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், மாதர் நலன் குறித்த பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், அவர்கள் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு ஆராய்ச்சி நடத்தவும் தங்களை அர்ப்பணித்துக்கொள்கின்ற அளவுக்கு 'ஸ்டேட்மெண்ட் ஆஃப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்' லே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சமுதாயத்தில் பெண்களை பல பிரச்சினைகள் எதிர் நோக்கியிருக்கின்றன. அவர்களிடம் வரதட்சணை வாங்கும் கொடுமை சொத்துரிமையின்மை, வேலை செய்வதற்கு உரிமையின்மை, வேலை செய்து சம்பாதிக்கும் உரிமையின்மை, அத்துடன் இருக்கின்ற வேலையைக்கூட, இப்போது சில ஆலைகளிலே, அலுவலகங்களிலே வேலை பார்க்கும் பெண்களுடைய வேலை வாய்ப்புக்களைக் குறைப்பதற்கான போக்குகள் ஆகியவை நம் நாட்டிலே வளர்ந்துவருகின்றன. குறிப்பாக தாய்மைப் பேறு காலத்தில் அவர்கள் வேலைக்கு வர இயலாத நிலையில், அவர்களுக்கு அதிகமான நாட்கள் லீவு கொடுத்து சம்பளம் தரவேண்டும் என்ற நிலை இருப்பதால், வேலை வைத்திருப்பவர்கள் அவர்களுக்கு வாய்ப்புகளைக் குறைக்கின்ற போக்குகள் இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி வேலை

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்) [1984 மார்ச் 7

செய்தாலும் சம சம்பளம் கொடுப்பதில்லை என்பதையும் பார்க்கிறோம். ஆபாச விளம்பரங்களுக்கு அவர்களைப் பயன்படுத்தி, அவர்களை இழிவுபடுத்துவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இப்படியெல்லாம் சமுதாயத்தில் பெண்கள் பிரச்சினைகள் பல இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்காக சிறு அளவிலே இயக்கங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலே நம் நாட்டிலே பெண்களுக்கு சம உரிமை என்று பாரதியார் பாடியதை நாம் அமுல்படுத்துவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. நம்முடைய நாட்டிலுள்ள சமூகச் சூழ்நிலைகளும, சில பகுதிகளில் உள்ள சமுதாயத்திலுடைய பழக்க வழக்கங்களும் தான் நம் சமுதாயத்திலே ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. நம்முடைய இந்திய அளவிலும் சரி, நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலும் சரி, மிக உயர்ந்த பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள்கூட, பெயரளவிற்கு பெண்களுக்கு சம உரிமை என்று ஏற்றுக் கொண்டால்கூட நடைமுறையில் அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு முன் வரமாட்டார்கள், ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதுதான் யதார்த்தமான நிலைமை, அந்தச் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் கருத்திலே வைத்துப் போராட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நம்முடைய மக்களிடத்திலே பெண்களுக்கு சம உரிமை என்ற பிரச்சினையைப்பற்றி 'எஜுகேட்' பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. படித்தவர்களையே, 'எஜுகேட்' பண்ண முடியவில்லை பாமரராக இருக்கின்றவர்களை, 'எஜுகேட்' பண்ணுவது என்பது எவ்வளவு கஷ்டமான காரியம் என்று பார்க்க வேண்டும். சொல்லப் போனால் சமூகத்தில் ஒரு பாதிப் பேர்களை அடிமையாக வைத்துக்கொண்டு, ஒரு சமுதாயம் சுதந்திரமாக இருப்பதாகக் கூற முடியாது என்று மாமேதை மார்க்ஸ். லெனினும் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆண்களாக இருந்து துணிந்து சொன்னார்கள். சொன்னது மட்டுமல்ல. அவர்கள் உருவாக்கிய, தோழர் லெனின் அவர்கள் தலைமை தாங்கி உருவாக்கிய சமுதாயத்திலே இன்று அவைகளை நடைமுறையில் அமுல்படுத்திக்காட்டுகிறார்கள். சோவியத் யூனியனிலே பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் உரிமைகளிலே எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லை. மகப்பேறு காலத்தில், அதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு இயல்பாக ஏற்படக்கூடிய பலவீனங்கள் காரணமாக, அவர்களுக்கு சில வசதிகளை அதிகமாகச் செய்து கொடுத்து வைக்க வேண்டும். அங்கே எல்லாத் துறையிலும் அவர்களுக்கு சமமான அந்தஸ்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வ வேண்டும் என்றுதான் நம் நாட்டிலே உள்ள பெண்களும் விரும்புகிறார்கள் ஆக இந்தப் பெண்கள் யூனிவர்சிடி என்பதை சிறிய அளவிலே ஆரம்பித்திரு

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

தாலும்கூட, அதிலே இன்றைக்கு நியமிக்கக்கூடிய பெண்களும் சரி, வரும் காலத்திலே வரக்கூடிய பெண்களும் சரி, சோசியல் கான்சியஸ்னோடு, சமூக உணர்வோடு நம்முடைய சமுதாயத்திலே உள்ள பெண்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு நடத்தி, அந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு மாதர் நலன்களுக்குத் திட்டங்கள் உருவாக்குவதற்கான ஆராய்ச்சிகள் நடத்துவதற்காக இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பயன்படுத்தப் போகிறோம் என்று எண்ணும்போது மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அந்த யூனிவர்சிட்டியின் 'பொட்டன்சியாலிட்டி' பற்றி நான் இப்போது ஒன்றும் சொல்லவில்லை அவர்கள் அதில் அக்கறையோடு பார்க்க வேண்டும். பெண்களும் பார்க்க வேண்டும், நாமும் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது சிறிய அளவில் ஆரம்பித்தாலும்கூட, தமிழ் நாட்டிலேயுள்ள பெண்கள் அவர்களுடைய சம உரிமைக்காக எடுத்திருக்கும் பெரும் போராட்டங்களிலே, அதிக முக்கியமான பாத்திரத்தை வகிக்கக்கூடிய நிலைமைகளும் வரும் என்று கருதலாம். இந்தப் பெண்கள் யூனிவர்சிடி என்பது பெண்களாலே நடத்தப்படுகின்ற யூனிவர்சிட்டியாகும். அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பவைகளிலே இது இந்தியாவிலே இரண்டாவது யூனிவர்சிட்டியாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் கூட அதனுடைய வருங்கால வாய்ப்புகளை எண்ணி இதை இந்த அரசு கொண்டு வந்ததற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். இதிலே பெயர் வைப்பது பெரிய பிரச்சினை அல்ல. நோபல் பரிசு பெற்றதால் தெரசா அவர்கள் பெருமை அடைந்தார்கள் என்பது சரியல்ல. அன்னை தெரசாவுக்கு நோபல் பரிசு கொடுத்ததன் மூலம் நோபல் பரிசு பெருமை அடைந்தது என்றுதான் நாம் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இடைக் காலத்தில் பல காரணங்களினால், அதன் தரம் என்பது கீழே போய்விட்டது.

(முற்பகல் 11-20)

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : திரு. வாலேசாவுக்கும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : திரு. வாலேசாவுக்கு மட்டுமல்ல, இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்போதே சில எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே நோபல் பரிசு புகழ் பெற்றிருக்கிறதே தவிர, நோபல் பரிசு பெற்றதால் அம்மையார் புகழ்பெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது. எனவே அப்படிப்பட்ட அன்னை தெரசாவின் பெயரை வைத்திருப்பது தவறல்ல. ஆனாலும், அரசு இதற்கு முன்பு ஒருதடவை ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயர்களை வைக்கத் தடை என்று

சொன்னார்கள். அந்தக் கொள்கை இப்போது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த மாதிரி கொள்கைகள் எல்லாம் நபரைக் குறிப்பிட்டுச் செய்யக் கூடாது. அன்னை தெரசா பெயரை வைக்கும்போது, இன்றைக்கு யாருமே அதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் அந்தக் கொள்கை மீறப்படுகிறதே. சில சமயங்களில் சில நபர்கள் சமுதாயத் திற்குச் செய்திருக்கிற காரியங்களுக்காக அவர்கள் பெயர்களை வைப்பதென் பது தவறில்லை. இந்தப் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அவரின் பெயரை வைப்பது பொருத்தமானதுதான். ஆனால், அரசின் பழைய கொள்கை மீறப்படுகிறதே என்றுதான் கேட்கிறேன். பல சமயங்களில் 'சப்ஜெக்டிவாகப்' போகக்கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன்.

பிரிவுகள் 21, 23 என்கிற பல்கலைக் கழகத்தின் பல்வேறுவிதமான அமைப்புகளைப் பொறுத்தமட்டில், நியமனமாகத்தான் இருக்கிறது. தேர்வுக்கு ஒன்றும் ஏற்பாடு இல்லை. அரசு எவ்வாறு செய்ய இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மேலும் மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. காரணம் என்ன? மாணவர்களோடு பல பிரச்சினைகளைப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. மாணவர் களைப் பலரும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று அடிக்கடி குறிப்பிட்டுச் சொல் கிறார்கள். மாணவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பல்கலைக்கழக அமைப்பு களிலே மாணவர்களை வைத்தால அவர்களால் நிறுவனங்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்க்க ஒரு வாய்ப்பு மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும். பிரச்சினைகளைப் பேசித்தீர்க்க வாய்ப்பு ஏற்படும் அல்லவா? பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலை ஏற்படும்போது, கொந்தளிப்பு ஏற்படும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே மாணவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் பயன்படும்.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவில் பரிசீலிக்க ஒன்றுமே இல்லை. மாணவர்கள் தேர்வு என்ன முறையில் நடக்கும் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

அடுத்து, பல்கலைக்கழகத்தைக் கொடைக்கானலில் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே விலைவாசி அதிகம். சாதாரண குடும்பங்களில் உள்ள மகளிர், பல்கலைக்கழகத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறவர்களுக்கு, அங்கே படிக்க வருவது என்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கும். இவ்வாறு உல்லாச மலை வாழ் பிரதேசத்தில் அமைப்பதைவிட, சமவெளிப் பிரதேசத்தில் வைத்தால் என்ன? அவ்வாறு அமைப்பதற்கான பிரத்தியேகமான காரணம் என்ன?

அடுத்து, இங்கே மத்தியதர்வர்க்க, ஏழைப் பெண்கள் வந்து படிக்க அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். அதுபோன்று அதிகச் செலவு செய்யாமல், பல்கலைக்கழகம் கொடுக்கும் மானியத்தொகையிலேயே படிக்கக்கூடிய வகை யில் மாற்று ஏற்பாடு செய்ய இயலுமா என்பதையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. எ. ஜே. தாஸ் தலைமை)

கடைசியாக நான் இங்கே ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தப்பட்டதாக இருப்பதால், சொல்கிறேன். 5 ஆம் தேதி 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையில் வந்துள்ளதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. அமைச்சரவர்கள் அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அன்னை யூனிவர்சிட்டி பற்றி தவறான கருத்தை அது உருவாக்குவதால், அது சம்பந்தமான விவரங்களைப் பேரவையில் கூறியதுபோல, இந்தச் சபைக்கும், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கும் உண்மை நிலையைத் தெரிவிக்க அறிக்கை தர வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து, அமைகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, புதிய மகளிர் பல்கலைக் கழகம் அமைவது குறித்து என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பம்பாயிலே ஏற்கெனவே ஒரு பல்கலைக் கழகம் இருக்கிறதென்றும், இங்கே இவ்வளவு காலம் கழித்து வருகிறதென்றும் சொன்னார்கள். பெண்களுக்கென்று ஒரு தனிப் பல்கலைக் கழகம் தேவையா என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். பெண்களுக்குக் கல்வி வசதி நாம் தந் திருக்கிறோம். இருக்கிற பல்கலைக் கழகங்களிலே போதுமான அளவுக்கு அவர்கள் கல்வி கற்று வருகிறார்கள். தொடர்ந்து அது நடந்து வரும் நேரத் தில், பெண்கள் தொடர்பான சிலவற்றை ஆராய்வதற்கும், அது பற்றி முடிவெடுப் பதற்கும், பெண்களுக்குத் தனிச் சிறப்பு செய்ய வேண்டுமென்பதற்கும் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதால். நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தோன்றியது முதற்கொண்டு பல்கலைக் கழகங் களை உருவாக்க முடியுமா என்பதும், புதிய பல்கலைக் கழகங்களைத் தோற்று விக்க முடியுமா என்ற அச்சம் இருந்த நிலையில், கல்வி அமைச்சரவர்களும் தமிழக அரசும் இந்த முயற்சியைத் துணிவாக மேற்கொண்டது வரவேற்கத் தக்க காரியமாகும். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே 10 பிரிவுகள், பாடத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே நான் ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மொழி அறிவு என்பது மிகத் தேவையான ஒன்று. அதுவும்

தமிழ்மொழி கற்கவும், தமிழ் மொழியின் சிறப்பை அறியவும், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே வழி வகை காணவேண்டும். அவை எல்லாம் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களைச் சார்ந்தவை என்று விட்டுவிடாமல், அதையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். நிர்வாகக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில், பெண்களே அடங்கியுள்ள குழு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை நானும் விடுக்க விரும்புகிறேன். மாணவிகளும் அதில் பங்கேற்க வேண்டும். மாணவர்களைப் பற்றி அச்சம் இருந்து, அவர்களை அனுமதிப்பதில் தாமதம் இருந்தாலும், மாணவிகள் அந்த நிர்வாகத்தில் இருப்பது உதவிகரமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். பொதுவாக பல்கலைக் கழகங்களிலே உள்ள அமைதியின்மையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, கெட்டுப் போய் விட்டார்கள், கெட்டுப் போய்விட்டார்கள் ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் என்று நெடுங்காலமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆரஞ்சுப் பழம் அழுகிவிட்டது, மாம்பழம் வழவழப்பான தோல் மாறி வயதானவர் தோல்போல் ஆகிவிட்டதென்றால் என்ன காரணம்? குளிர் பதனப் பெட்டியில் அதை வைத்தால் அப்படி ஆகாது. கெட்டுப் போய்விட்டது, கெட்டுப்போய் விட்டது என்றால் அதற்கு யார் காரணம்? தர வேண்டிய இடத்தையும் வைக்க வேண்டிய இடத்தையும் அவர்களுக்குத் தராததால் வந்ததுதான். எனவே மாணவ, மாணவிகளை பல்கலைக் கழக ஆட்சிப் பொறுப்பிலே, நிர்வாகப் பொறுப்பிலே பயன்படுத்தும் காலம் வர வேண்டும்.

மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு, அன்னை தெரசா அவர்களின் பெயரை வைத்திருப்பது சிறப்பான ஒன்று. அன்னை தெரசாவை எதில் பின்பற்ற வில்லை என்றாலும், ஒரு காரியத்தில் பின்பற்றலாம். 2 புடவைகளை வைத்துக்கொண்டு, தானே அவற்றைத் துவைத்து, எளிமையாக வாழும் அவர் வாழ்வுதரும் மகத்தான காரியத்தைச் செய்யும் அந்த அம்மையார் பெயரை மகளிர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வைத்தது மிகப் பொருத்தமானது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது என் அதைக் கோடைக் கானலில் வைத்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நான், அதை வட்டியில்கூட வைக்கலாமென்று சொல்வேன். மேலும் மற்றொரு பல்கலைக் கழகம் அமையும்போது, அது நீலகிரியில் அமைய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அங்கே வாழ்கிற வடுகா சமுதாயம் காலங்காலமாக பெண்களுக்கு ஆதரவு தரும் சமுதாயமாக இருக்கிறது. விதவைத் திருமணத்திற்கு அவர்கள் ஆதரவு தருகிறார்கள். அந்த முறையில், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் இந்த வேண்டுகோளை விடக்

கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெண்களுக்கு இப்படி ஒரு தனிச் சிறப்பு தருவது, பெண்கள் அவர்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கம்தான். "பெண் அடிமை பேசித் திரியும் இந்த நாட்டில் மண் அடிமை தீருவது எந்நாளோ" என்று பாடுவார். தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக பெண்கள் வாழ வேண்டுமென்று பல கருத்துக்களை,

(முற்பகல் 11-30)

எண்ணங்களைச் சொன்னார்கள். உடை அணிவதிலேயிருந்து தலை முடி வைத்துக்கொள்வது வரை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அதைப் பின்பற்றிய பெண்களுக்குப் பணம் கொடுத்து ஊக்கமும் அளித்தார்கள். அதற்கேற்ப இன்றைக்கு வீரமும் ஊட்டப்பட வேண்டும். அண்மையிலே பெங்களூரில் தமிழ் பெண்கள் தாக்கப்பட்டபோது. அங்கு வாழ்கின்ற திரு. சுப்பையா அவர்கள் "இந்தப் பெண்கள் தாக்கப்பட என்ன பாவம் செய்தார்கள்?" என்று கேட்டார்கள். இனிமேல் அப்படி பெண்கள் தாக்கப்படும் நிலை வந்தால், அதை எதிர்க்கும் நிலை வர வேண்டும்.

அடுத்து, நூலகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நூலகம் உலக அளவிலே வெளி நாடுகளில் எந்த அளவு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திலும் நூலக வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டிலே கல்லூரிகளிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிற பெண்கள் படித்துக்கொண்டு வருகிறபோதே, முதலாண்டு படிக்கிறபோதே நல்ல மாப்பிள்ளை வந்தால் திருமணத்தை முடித்துவிடுகிறார்கள். இப்படி பெற்றோர் செய்வதால் அப்பெண்களின் படிப்பு தடைப்பட்டுப் போய்விடு கிறது. கல்வி பாதியில் நிற்கிறது. அப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கு குறுகிய காலப் பயிற்சி அளித்து இடையில் நின்று விட்ட கல்வியை அவர்கள் முழுமை யாக முடிக்க இப்பல்கலைக் கழகம் வழிவகை செய்ய வேண்டும். பெண்களுக்கு என்று தனியாக அஞ்சல் வழிக் கல்வி தேவையான ஒன்று. இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அதற்கான முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும். நேரில் வந்து படிக்க வாய்ப்பில்லாத பெண்களின் நலன் கருதி அத்தகைய ஒரு வாய்ப்பை மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தில் அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையில் தமிழ் நாட்டில் பெண்களுக்காக அமைகிற இந்தப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் நாட்டிற்கு பெருமை சேர்க்கும். தமிழ் நாட்டிற்கும். தமிழ் சமுதாயத்திற்கும் தமிழர்க்கும் பெருமை ஈட்டித் தரும் வகையில் இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழக

அமைய இருப்பது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி தரத்தக்க ஒன்று. இப்பல்கலைக் கழகம் கொடைக்கானலில் அமைய இருப்பதால், அங்கு தங்கித்தான் மகளிர் படிக்க வேண்டும். அங்கு வீட்டு வசதி அவ்வளவாகக் கிடையாது. தங்கிப் படிக்கும் நிலையில் இருக்கின்ற இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நல்ல கட்டிட வசதி மற்றும் வசதிகளை எல்லாம் விரைவில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும், இந்தப் பல்கலைக் கழகம் மிகவும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திற்கான இந்தச் சட்டமுன்வடிவையொட்டி சில கருத்துக் களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய நோக்கம் மகளிருக்காக முழுமையான ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான். இன்றைக்கு மற்ற கல்வி அமைப்புகளிலே கிடைக் காத பல்வேறு சிறப்புப் பகுதிகளையும், பிரதிநிதித்துவத்தையும் கொண்டதாக இப்பல்கலைக் கழகம் அமைய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அன்னை தெரசாவின் பெயரிட்டிருக்கிற முறை வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்று [illegible] டைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலும் அன்னை தெரசாவின் பெயராலே ஒரு சீரிய உணர்வோடு இது இயங்கப் போகிறது. இப்படிப் பெயரிட்டிருப்பது ஏதோ அவர்கள் செய்கின்ற சமுதாயத் தொண்டிற் காக நன்றி என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தப் பல்கலைக் கழகம் [illegible] காலமாக [illegible] டைய பெயராலே இயங்குகின்றது என்பது [illegible] அந்த வகையில் வருங்காலத்தில் இப்பல்கலைக் கழகம் ஒரு ஈர்ப்பு சக்தியாக விளங்க வாய்ப்பிருக்கிறது. தனியாக பச்சையப்பன் கல்லூரி எப்படி தமிழகத்திலே பெரும் ஈர்ப்பு சக்தியாக, கல்வித் துறையிலே, சமுதாயத் துறை யிலே ஒரு மாபெரும் சக்தியாக விளங்குகிறதோ அதுபோல் அன்னை தெரசா அவர்களுடைய பெயராலே அமைகின்ற இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகம், அவர்களாலே இது அமைக்கப்படவில்லை என்றாலும் கூட, நிச்சயமாக சிறந்து விளங்கும். இப்படி அவர்களின் பெயரை சூட்டியதன் காரணமாக பெண்களுடைய கல்விக்குச் சிறப்பு அளித்திருக்கிறோம் என்பதோடு மட்டு மல்லாமல், சமுதாயத் தொண்டிற்கு அங்கே ஏற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கி றோம். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்க வருகின்ற மாணவிகள் அறிவை மாத்திரம் பெறுபவர்களாக இல்லாமல், நிரந்தரமாக அவர்களை என்றைக்கும் நினைக்கின்ற அளவுக்கு அவர்களுடைய சமுதாயத் தொண்டுகள் அமைய

வேண்டும். அந்த அளவிற்கு அவர்களுடைய பயிற்சி அங்கு அமையவேண்டும் இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகம் ஒரு ஆலயமாக அமையும் அளவிற்கு செயல் பட இருப்பதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சிலவற்றை மட்டும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மால்கம் ஆதிசேஷையா அவர்களுடைய தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் சிபாரிசின் அடிப்படையில், அரசு இதனை அமைத் திருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் மிக அழகாக இருக்கின்ற காரணங்களை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'Emphasised the need for the establishment of a Women's University for furthering the advancement of learning and prosecution of research studies. on Women's welfare and for the purpose of providing consultancy and monitory services for welfare schemes relating to women and has, therefore, recommended the establishment of a women's University.

பெண்கள் சமுதாயத்தில் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை, தொண்டுகளை, எந்தெந்த பங்கை வகிக்க [illegible] வகையில், வெளிப்படுத்தித் தருகிற வகையில் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அமைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அமைந்திருக்கிறது. அடுத்ததாக

"A deci[illegible]n was accordingly taken by the Government to establish a Women's University. . ."

என்ற வகையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எந்தெந்தத் துறைகள், பாடப்பிரிவுகள் இயங்குகின்றன என்று அரசாங்கம் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. பலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலவற்றில் clash of interests வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக Law and Legal issues என்று ஒரு பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே தமிழ் நாட்டில் சட்டக் கல்லூரி தனியாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பெண்களுடைய பிரச்சினைகளை முன்னே வைத்து அதையொட்டி வருகின்ற பிரத்தியேக மாக சட்டத்துறையில் [illegible] சட்டக் கல்லூரியில் [illegible] பி.எல்., பி.எல். படிப்பு கொடுக்கிற பிரிவு ஆக அமையுமா என்று தெரியவில்லை. பெண்களுக்காக தனியாக சட்டப் பிரச்சினை மட்டுமே வைத்திருக்கிற அடிப்படையில் இயங்கும் என்று சொன்னால், அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். [illegible] இந்தப் பல்கலைக் கழகம் [illegible] கோடுக்கிற துறையாக இயங்கினால்,

அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலும் சட்டக் கல்லூரி இயங்குகிற நிலை வரும். நாம் ஏற்கெனவே அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் தனியாக என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளை வைத்திருப்பதுபோல் இதுவும் அமைந்து விடும். அதனால் நாளடைவில் பல பிரச்சினைகள் உருவாகும். சிலவற்றில் பெண்கள் மட்டுமே பங்கேற்று முழுமை பெற்றுவிட முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. உதாரண மாக நுண்கலையையும், கிராமியக் கலைகளையும் பொறுத்தவரையில், பெண் களுக்கான கும்மி, கோலாட்டம் என்று ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம். தவிர ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து அதை அறிந்துகொள்ளாத நிலையிருந்தால். அது முழுமை பெறாது. அதற்கான வாய்ப்பு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அது சரியானதாக இல்லை. சிலபசில் அதைச் சரியாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிலபஸ் செய்ய இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதைப்போலவே Better living or Human Ecology ஐப் பொறுத்தவரையில் it is a subject for both men and women இதில் மட்டுமே முழுமையாகப் புலமை பெற்று 'ரிசர்ச்' செய்ய முடியாது. ஆகவே இதுபோன்று ஆண்களும் பெண்களுமாகச் சேர்ந்து படித்தாக வேண்டிய கல்வி, சேர்ந்து இயங்கியாக வேண்டிய ஒரு நிலையில் அரசாங்கம் அதற்கேற்ற வகையில் அதனுடைய சிலபஸை (பாடத்திட்டங்களை) அமைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். You must give the guidelines என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பெண்களே முன்னின்று நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அகாடமிக் கவுன்சிலில், செனட்டில், பெண்கள் மட்டும்தான் அங்கத்தினர்களாக இருப்பார்களா அல்லது ஆண்களும் இருப்பார்களா என்பது பற்றிய அரசின் நிலையை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி ஒரு நிலை இருந்தால், அரசாங்கத் துறைகளிலிருந்து சில நாமினேஷன்கள் செய்யவேண்டி வரும். உதாரணத்திற்கு நிதித்துறைச் செயலாளர், சமூக நலத் துறைச் செயலாளர், கல்வித் துறைச் செயலாளர் அதில் கலந்து கொள்ளவேண்டியிருக்கும். அவர் களையும் பெண்களாக நியமிக்கவேண்டி வரும். எந்த அளவுக்கு ஆண்கள் அதில் இடம் பெறுகிறார்கள் என்ற ஒரு நிலையையும் கொண்டு வந்தால், பின்னால் விமர்சனத்திற்கு ஆளாவதைத் தவிர்க்கலாம். அதற்கு ஏற்ப அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(முற்பகல் 11-40)

திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர் களே, அதற்குரிய, பொருத்தமான உறுப்பினர்கள் இல்லாத நிலையில் ஆண் களைப் போடலாம் என்ற புரோவிஷனும் அதிலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் அதைத்தான் சொல்கிறேன். அது மிகவும் ஆபத்தான விதிமுறை. அந்த அடிப்படையில் நிறைய ஆண்களை அங்கே நுழைத்துவிட முடியும். இப்போது இல்லை என்றாலும், எதிர்காலத்தில் அப்படிச் செய்து விடுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, செக்ரட்டரிகளைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த காலத்தில் நம்முடைய அனுபவம் அவ்வளவு மகிழ்ச்சிகரமாக இல்லை. அகடமிக் கவுன்சில் மீட்டிங்குகளில் அவர்கள் அதிகமாகப் பங்கேற்பதில்லை. அவர்கள் அந்தக் கவுன்சில் கூட்டங்களுக்குப் போவதே இல்லை. போனாலும்கூட உரிய முறையில் அங்கே வலியுறுத்த வேண்டிய பொருள்களை வலியுறுத்துவ தில்லை. இதுதான் நம்முடைய கடந்த கால அனுபவம். எல்லாப் பல் கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்த வரையிலும், இதுதான் நம்முடைய அனுபவ மாக இருந்து வந்திருக்கிறது. எனவே இதிலும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை தான் இருக்கும். இப்போது இது மனதுக்குப் பட்டதால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது நல்லது என்று கருதி இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு ஏற்பாடும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது "In case the Secretary to Government in-charge of Education or Finance or Social Welfare is unable to attend the meeting of the Academic Committee for any reason, he may depute any Officer of his department not lower in rank than that of a Deputy Secretary to Government to attend the meeting".

இதை நான் ஒரு ஆபத்தான விதிமுறை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல மாட்டேன் என்றாலும், நல்ல பிரிவு அல்ல என்பதை மட்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக செக்ரட்டரிகள் போவதுதான் முறையாக இருக்க முடியும் என்பதை மட்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, அப்படி செக்ரட்டரிகள் செல்லவில்லையென்றால், அதாவது அவர்கள் அங்கே நடைபெறும் கூட்டங்களுக்கு உறுப்பினர்களாகப் போக வில்லை என்றால், அவருக்குப் பதிலாக இன்னொரு நபரை உறுப்பினராக அங்கே அனுப்பி வைக்க முடியாது. அவர் அங்கே போய் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்து வருகிற பார்வையாளராக—ஒரு அப்சர்வராகத்தான்—போய் வரலாமே தவிர, முழுமையான உறுப்பினருக்கான அதிகாரங்களைப் பெற்ற செக்ரட்டரியைப் போன்று சென்று பங்கேற்க முடியாது; எனவே இப்படி 2, 3 கூட்டங்களுக்குப் போக முடியவில்லை என்றால், அல்லது முக்கியமான முடிவெடுக்கப்பட வேண்டிய கூட்டங்களில்கூட அவரால் போக முடியவில்லை என்றால், அதன் காரணமாகத் தவிர்க்க முடியாத விமர்சனங்களுக்கு ஆளாகக் கூடிய நிலைக்கு இது வழி வகுத்துவிடும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். எனவே அதற்கு ஏற்ற வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சரி பார்த்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் அகடமிக் கமிட்டியில் யார் யார் உறுப்பினர்களாக இருப்பது என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் சில விதிகளை வகுத்திருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் 20 ஆவது பிரிவில் அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது வைஸ்-சேன்சலர், புரோ-சேன்சலர் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, அதர் மெம்பர்ஸ் என்ற பட்டியலில், பம்பாயி லுள்ள திருமதி நாரிபாய் தாமோதர் தாக்கர்சே மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் ஒரு உறுப்பினர் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகப் பெண்களுக்காகவென்றே துவக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகம், ஒரு முன்னோடி யாக அமைந்தது என்ற வகையில் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அதில் வெட்கப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தின் உறுப்பினராக அமர்கிறார் என்றால், இது 'ரெசிப்ரோகல் முறை யில்' நடைபெறுகிறதா என்றுதான் அறிய விரும்புகிறேன். மராட்டிய மாநிலத்தில் இருக்கிற மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தில் இங்கே இருக்கிற நமது அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தரை உறுப்பின ராக அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா? அப்படி இல்லை என்றால், எந்த அடிப்படையில் நாம் மட்டும் செய்கிறோம்? அங்கே ஒரு மகளிர் பல்கலைக் கழகம் இயங்குகிறது என்ற காரணத்திற்காக அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தரை இங்கே உறுப்பினராகப் போட வேண்டிய அவசியம் என்ன

என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே என்ன காரணத்திற்காக அந்தத் துணை வேந்தரைப் போட வேண்டும் என்று அரசு முடிவெடுத்தது என் பதைப் பரிசீலனை செய்வது நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, அகடமிக் கமிட்டிக்கும் எக்சிகியூடிவ் கமிட்டிக்கும் நாம் பொது வாக நாமிநேட்டட் மெம்பர்களைப் போடுவது என்பது பல காலமாக நாம் கையாண்டு கொண்டிருக்கிற முறையாகும். தமிழகத்தில் இது எல்லாம் பல்கலைக் கழகங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. சட்டமன்ற உறுப் பினர்களாக இருப்பவர்கள் பிரதிநிதிகளாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே என்ன காரணத்தினாலோ விடுபட்டிருக்கிறது. அல்லது வேண்டுமென்றே விடுபட்டிருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதிலே சட்டமன்றப் பிரதிநிதிகள் இருப்பதுதான் மிகமிகத் தேவை. நல்லது என்று நான் கருது கிறேன். சட்டமன்றங்களில் உள்ள பெண் உறுப்பினர்கள் இதிலே இடம் பெறலாம். ஒருவேளை வேறு வாய்ப்பு இல்லாத நிலையில், வேறு வழி இல்லாத நிலையில் ஆண்களைப் போட சட்டத்திலே விதி இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவருடைய வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அது இதற்கும் பொருந்தும். பெண் உறுப்பினர்கள் சட்டமன்ற மேலவையில், சட்டமன்றப் பேரவையில் இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் ஆண் களைப் போடலாம். எப்படி இருந்தாலும் கூடுமான வரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஆகியவர்களைப் புறக் கணிக்கத் தேவையில்லை. மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில் இருப்பதைப் போல இதிலே செயல்பட வழி வகுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்பு கிறேன்.

இறுதியாக, இப்பல்கலைக் கழகத்தின் சிலபசை வகுக்கும்போது, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில், மற்ற கல்லூரிகளில் உள்ள சிலபசே இங்கும் அமைந்துவிடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அப்படி அமைந்தால் நாளடைவில், மெல்ல மெல்ல this will eat away the purpose பொதுவாக எம்.ஏ., பி.ஏ., போன்ற பாடங்களை அமைத்தால், நாளடைவில் மற்ற இடங்களில் இடம் கிடைக் காதவர்கள் இங்கே இடம் பெறுவது என்ற நிலைக்கு மாறி ஆராய்ச்சி செய் கின்ற நோக்கம் ஈடேற முடியாத நிலை வந்துவிடும். ஆகவே இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில்,

கல்லூரிகளில் உள்ள பட்டப் படிப்புகள் இங்கேயும் நடக்கும் என்ற அளவிற்கு நிலைமை வருவாகக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக சோசியல் சர்வீஸ் பற்றி பல்வேறு துறைகளில் பட்டப் படிப்புகள் இருக்கின்றன. அதைப் போன்று முக்கியமான, பெண்களுக்கு அதிகமாக ஈடுபாடுள்ள பல்வேறு படிப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைப்பதன் மூலமாக கூடுதல் படிப்புகளைக் கொடுக்க முடியும். சோஷியல் சர்வீசைப் பொறுத்த வரையில், எல்லோரும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றாலும், அதிலே பெண்களுடைய பங்கு வலுவானது, அதிகமானது என்பதை சமுதாயம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சோஷியல் ஸ்டடீசைப் பொறுத்த வரையில், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைத்து இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக பட்டம் பெற முடியும் என்ற நிலை இருக்குமானால், இது சமுதாயத்திற்கு மேலும் நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். மகளிர் பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டதும், அதை அமைத்ததும் வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும். இதற்கும் மேலாக இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அன்னை தெரசாவின் பெயரை வைத்தது மிகவும் பொருத்தமானதொன்று, தமிழகம் பெருமைப்படத்தக்கது என்பதைச் சொல்லி மேலும் இது சிறப்பாக நடைபெறத் தக்க வகையில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிரு அவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தப்பட்ட இந்த சட்டமுன்வடிவின் மீது நல்லநல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களைப் போன்றது அல்ல. ஒரு தனிப்பட்ட சிறப்பான முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை இன்றைக்கு உருவாக்கியிருக்கிறோம். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் பற்றிய சட்டம் வந்த அன்றைக்குத்தான் மத்திய கல்வியமைச்சர் திருமதி ஷீலா கவுல் அவர்களுடைய பேச்சு வெளியிடப்பட்டது. உண்மையிலே சொல்லப்போனால், இது இரண்டாவது பல்கலைக் கழகம் அல்ல. இந்தியாவிலே இது மூன்றாவது பல்கலைக் கழகமாகும். எஸ்.என்.டி.டி. பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் பம்பாயில் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் பற்றி நடவடிக்கை

எடுத்த பிறகு ஆந்திராவில் திருப்பதியில் பத்மாவதி பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்தை அந்த அரசு நிறுவியிருக்கிறது. பத்மாவதி பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தமாக ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்கிறபோதுதான், மத்திய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஆதரவு இருந்தாலும், அதற்கு நிதியுதவி செய்ய முடியாது என்கிற கருத்தைச் சொல்லியிருக்

(முற்பகல் 11-50)

கிறார்கள். பெண்களுக்கு என்று தனியாக நிறுவப்படும் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை இப்போது இருக்கிற பல்கலைக் கழகம் போல நடத்துவது சரியல்ல என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் மதிப்பிற்குரிய மத்திய கல்வி அமைச்சரவர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புவது ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சேர்ந்து நடைபெறுகின்ற மற்ற பல்கலைக் கழகங்களைப் போன்றது அல்ல இது என்பது. பெண்களுக்கு என்று பெண்களாலேயே நடத்தப்படுகின்ற இந்தச் சிறப்பான பல்கலைக் கழகம் பெண்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராய்கின்ற ஒரு முக்கியக் கேந்திரமாக அமைய வேண்டும் என்பது இந்த அரசினுடைய நோக்கமாகும். அதைத் தான் அந்தக் குழு அறிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பெண்களுக்குச் சம உரிமை என்பது இன்றைக்கு சட்டங்களிலே காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மேடைப் பேச்சுக்களிலேயும், சட்ட மன்றங்களிலேயும், பொது இடங்களிலேயும் அனைவரும் அதை வலியுறுத்திப் பேசுகிறோம். பேச்சிலேயும், ஆசிரியப்பதிலேயும் எந்தவிதமான குறைபாடும் இன்றைக்கு இல்லை. ஆனால் நடைமுறை வாழ்க்கையில் பெண்கள் தங்களுக்குள் முழு உரிமையையும் அனுபவிக்கவில்லை என்பதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். சாதாரணமாக இரவு 8 மணிக்கு ஒரு ஆண் செல்வதைப் போல பெண் வெளியே செல்ல முடிய வில்லை என்பதை இந்த நாட்டில் ஆண்களைப் போல் பெண்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அனுபவிக்க முடியவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாகும். அதைப் போலவே ஒரு வீட்டில் ஆண் குழந்தை பிறந்தால் மகிழ்ச்சி அடைகின்றார்கள். அதே நேரத்தில் பெண் குழந்தை பிறந்து விட்டால், தந்தை வருத்தப்படுகிறார் என்பதை விடக் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த பெண்ணாகிய தாயே வருத்தப்படுகிற அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தால் எப்படி மகிழ்ச்சி அடைகிறார்களோ அதைப் போலவே ஒரு பெண்ணும் பிறந்தால் மகிழ்ச்சி அடைகிற நிலைமை ஏற்படுகிறபோதுதான் இந்த சமுதாயம் ஒரு முற்போக்கான சமுதாயமாகவும், ஆண்களும் பெண்களும் சம உரிமை அனு

புவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாக இருக்கக் கூடிய சமுதாயமாகவும் கருதப்படும். அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபோது பேச்சிலேயும், சட்டங்களிலேயும் ஒரு நிலைமை; ஆனால் நடைமுறையிலே இன்னொரு நிலைமை என்பது தெரிகிறது. இந்த இடைவெளியிலே நமக்கு பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதை நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி ஆராயவும், அதற்கான நடவடிக்கைகளுக்கு ஆலோசனை கூறவும் ஒரு தனி அமைப்பு வேண்டும். அந்த அமைப்பு பெண்களாலேயே நிர்வகிக்கப்படக் கூடிய ஒரு அமைப்பாக இருக்க வேண்டும். காரணம் இன்றைக்கு வேறு அமைப்புகள் இல்லாமல் இல்லை. அந்த அமைப்புகள் எல்லாம் இருந்தும் நமக்குச் சரியான ஆலோசனை கிடைக்கவில்லை. அல்லது சரியான முடிவுகள் கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரு நிலைமை இருக்குமேயானால், அதற்குக் காரணம் ஒருவேளை இப்படி தனிப்பட்ட ஒரு அமைப்பு இல்லாததாக இருக்கும் என்பதை நாம் ஓரளவுக்குக் கருதித்தான் இதை பெண்களுக்காக தனியாக ஒரு நிறுவனமாக இன்றைக்கு நாம் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம். ஆகவே இந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கின்றபோது. . .

THIRUMATHI TARA CHERIAN : Hon. Deputy Chairman, if the men in society change their attitude, we would not have Women's Organisation to plead our cause. If the hon. Members here and also the men outside would come forward to say 'The women are our equals and they will have equal opportunity", we need not set up any organisation to plead our cause. The men have to change their attitude.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆண்கள் தங்களுடைய போக்கை மாற்றிக் கொள்வதோ, எண்ணங்களை மாற்றிக்கொள்வதோ நல்லது என்ற இந்தக் கருத்தை மாண்புமிகு திருமதி தாரா செரியன் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள் என்றால், அவர்கள் பெண்கள் என்ற நிலையிலே சொல்கின்றார்கள் என்றால், இதைத் தான் நாம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். எதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும், எப்படி மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும், என்னென்ன நிலைமைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளை எடுத்து ஆராய்ந்து பார்க்கின்றபோது, நிச்சயமாக நமக்குத் தெரியும். அத்தகைய ஒரு நல்ல காரியத்தை இந்தப் பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் விருப்பு வெறுப்பற்ற முறையிலே செய்கிறபோது, அது நிவாரணம் தரக் கூடிய ஒன்றாக நிச்சயம் அமைய முடியும். அது மட்டுமல்ல, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உலகத்தில் இல்லாமலும் இல்லை.

இன்றைக்கு நான் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். என்னுடைய அனுபவத்தில், சோவியத் யூனியனிலும், சைனாவிலும், ஜப்பானிலும் பெண்கள் தங்களுடைய சம உரிமைகளை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஓரளவுக்கு குறுகிய கால சுற்றுப் பயணத்தில் என்னால் உணர முடிந்தது. அங்கே பெண்கள் சம உரிமை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து அங்கு எப்படி அத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து அந்த நிலைமைகளை இங்கே உருவாக்க முடியுமா? நாம் முயற்சி செய்வோமானால், ஒரு வேளை அந்த அனுபவங்கள் நமக்குப் பயன்படக் கூடியவைகளாக இருக்கலாம். அந்த அனுபவங்களைப் பயன்படுத்தி நம்முடைய பெண்களுக்கு உரிமைகளை வழங்கக் கூடிய நிலைமை வந்து, பெண்ணடிமை ஒழிகிற நேரத்திலே தான் இந்த பெண்ணடிமை ஒழிய முடியும். பெண்களுக்கு சமத்துவம் இங்கே கிடைக்கின்ற நேரத்திலே தான் இந்தியாவுக்கு சர்வதேச அளவில் சமத்துவ நிலைமையை நாம் பெற்றுக் காட்ட முடியும் என்கிற சூழ்நிலையில் இந்த நிறுவனம் நல்ல முறையில் பணியாற்ற இருக்கிறது. அதற்கான ஆலோசனையைக் கூறவேண்டும், இந்தத் திட்டங்களை நெறிமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேவையான துறைகளை அமைத்திருக்கிறோம். அதற்கான அலுவலர்களைப் போட முயற்சி செய்திருக்கிறோம். இந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்தத் துறைகளை நாம் அமைக்க வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்கின்றபோது, வேறு சில பல்கலைக் கழகங்களிலே இருக்கக்கூடிய சில துறைகளை எடுக்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆனால் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற அந்தத் துறைகள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். குறிப்பாக Law and Legal Problems என்று வருகின்றபோது, 'சட்டமும் சட்டப் பிரச்சினையும்' என்று வருகின்ற போது. சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற எல்லாச் சட்டங்களும் அல்லது சட்டப் பிரச்சினைகளும் என்று எடுத்துக்கொள்ளாமல், மகளிர் சம்பந்தப்பட்ட, பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்கள் அல்லது சட்டப்பிரச்சினை பற்றி ஆய்வு செய்து ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய ஒரு துறையாகத்தான் இந்தத் துறை இருக்கும். இல்லாவிட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது போல, நாம் இன்னொரு சட்டக் கல்லூரியை கோடைக்கானலில் ஆரம்பிப்பது போலத்தான் அது வந்துவிடும். நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தோடு இது செய்யப்படவில்லை. நோக்கம் அப்படி இல்லை. பெண்கள் பற்றிய சட்டம் அல்லது சட்டப் பிரச்சினைகள்

பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக அந்தத் துறை பயன்படுத்தப்படும். அதை நிச்சயமாக ஆய்வு செய்தாக வேண்டும். காரணம் சட்டம் அல்லது சட்டப் பிரச்சினை என்பது ஒரு புத்தகமாகக்கூட தென்படலாம். கடைசியிலே எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணமே, நாட்டிலே கையாளப்படுகின்ற சட்டங்கள் தான் என்பதை நாம் அனுபவத்திலே பார்த்து வருகிறோம். ஆகவே சட்டங்களிலே ஓரிரு திருத்தங்கள் செய்தால் இந்த நிலைமையில் அபிவிருத்தி ஏற்படுமென்ற அந்தத் துறை கருதுமானால், அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை சம்பந்தப்பட்டவர்கள், மாநில, மத்திய அரசுகள் எடுப்பது நல்லது என்று நான் இங்கே கருதுகிறேன். இங்கே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்ற துறைகளையெல்லாம் பெண்களுடைய பிரச்சினைகளை அடிப் படையாக வைத்துத்தான் நாம் அமைத்திருக்கிறோம். மேற்கொண்டு துறை களை ஏற்படுத்தவும், மேற்கொண்டு பல்வேறு பாடங்களைச் சொல்லித்தர வாய்ப்புகளைத் தரவும், போதுமான அதிகாரங்களை இந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு நாம் தந்திருக்கிறோம். அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான சட்ட திட்டங்களை உருவாக்கி, அத்தகைய புதிய துறைகளைக் கூட கொண்டு வரலாம்.

உறுப்பினர்கள் வேறு பல கருத்துக்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே, 'மீடியம் ஆஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்' பற்றி ஒன்றும் சொல்லாவிட்டாலும், இரண்டுமே இருக்கும். ஆங்கிலம் இருக்கும், தமிழும் இருக்கும். உதாரண மாக, எதுவுமே படிக்காத ஒரு பெண் பட்டம் பெற வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு வகை செய்வது இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நோக்கமாக இருக்கும். அதாவது கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஒரு பெண் படிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் அனுபவமும், அறிவும், வளர்ச்சியும் பெற்றிருக்கின்ற ஒரு பெண் பட்டம் பெறவேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு வாய்ப்பு தரவேண்டு மென்று நாம் முயற்சி செய்கின்றபோது, அந்தப் பயிற்சி அந்தப் பெண்ணினுடைய தாய்மொழியான தமிழ் மொழியிலேதான் இருக்க முடி யுமே தவிர, ஆங்கிலம் மூலமாக சாத்தியமாக இருக்காது. நாம் பெண்கள் பிரச்சினையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். பெண்களுடைய பிரச்சினை என்பது தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் இல்லை. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பெண்கள் பிரச்சினையும் இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள பெண்கள் பிரச்சினையும் ஒத்ததாக இருக்கிறது மற்ற மாநிலங்கள் அல் லாமல், வெளி நாடுகளிலே பெண்கள் பிரச்சினை இல்லையா என்றால்— சோவியத் நாடு, சைனா, ஜப்பான் இன்னும் வேறு பல நாடுகளுக்கும் நான் சென்றிருக்கிறேன்—இங்கே இருக்கின்ற சமுதாய உணர்வை, மற்ற நாடு

களிலே உள்ள அந்தப் பெண்கள் பெறவில்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப் பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நாம் அமெரிக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஆண்களுக்கே கூட தங்களுடைய உரிமையை முழுவதும் அனுபவிக் கின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலை இல்லை. அந்த அளவுக்கு வேறு சில சமுதாயத் தீமைகள் அங்கே வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். சாதாரணமாக வீதிகளிலே நடக்கும்போதுகூட, ஒரு தாழ்ப்பாள் அல்லது இரண்டு தாழ்ப்பாள்கள் போட்டுக்கொண்டு தூங்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே பாதுகாப்பு தேவைப் படுவது பெண்களுக்கு அல்ல, ஆண்களுக்குத்தான். மற்ற இடங்களிலே பெண்கள் பாதுகாப்பு என்று பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த அமெரிக்க நாட்டிலே ஆண்கள் பாதுகாப்பு என்று சொல்கின்றார்கள். 8 மணிக்குப் பிறகு ஒரு 50 டாலர் வைத்துக்கொண்டு வெளியிலே செல்லமுடி யாது என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி அச்சுறுத்துகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்ற காரணத்தாலே, அந்த நாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல முடியவில்லை.

(நண்பகல் 12-00)

ஆனால் சோவியத் ஒன்றியத்தில் ஜனத்தொகையில் பெண்கள் அதிகமாக இருக் கிறார்கள். வேலையிலும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். சீனாவிலும் பெண்கள் அதிகமானவர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள். ஜப்பானிலும் பெண்கள் அதிகமானவர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் இரவில் 12 மணிக்குக்கூட ஒரு பெண் தனியாக வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக் கிறது. பெருமைப்படுகிறோம். அப்படி ஒரு நிலைமை ஒரு நாட்டில் உரு வாக வேண்டுமானால், அதற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த மாதிரி உருவாக இடையூறாக இருக்கிற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயற்சிப்போமானால், நம்முடைய நாட்டிலும் நிச்சயமாக அந்த நிலையினை உருவாக்கிக் காட்ட முடியும் என்பதற்கு ஜப்பான் ஒரு தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறதென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அன்னை தெரசா பெயரை வைக்கும்போது நாம் ஏதோ மொழியையோ, இனத்தையோ மாநில அளவிலே, நம்முடைய விருப்பு வெறுப்புகளையோ வைத்துக்கொண்டு, இப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவவில்லை, அந்த்னை பெயரையும் சூட்டவில்லை. விரிந்த மனப்பான்மையோடு ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சினையை முன்வைத்து நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கி யிருக்கிறோம் என்பதனால் தான் இந்தப் பெயரை வைத்திருக்கிறோம். நோபல் பரிசைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மையைச் சொல்கிறோமே

தவிர, நோபல் பரிசு பெற்றார் என்ற காரணத்திற்காகச் செய்யவில்லை. அதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அந்தப் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற பெருமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதை நாம் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன்.

பம்பாயில் இருக்கிற பெண்கள் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர், அதிகாரக் குழுவில் இடம் பெறுகிறார் என்றால், நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் எப்படி இயங்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற விதத்திலும், அதற்கு நாம் தமிழ் நாட்டில் பெண்களுடைய அறிவு, ஆற்றலை மட்டுமே பயன்படுத்தப்போவதில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்ற விதத்திலும்தான் இது அமைத்திருக்கிறது.

பம்பாய் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்களும் இடம் பெறுவார்கள் என்றால் இங்கே நாம் அமைக்க இருக்கிற கல்விக் குழுவிலும், அதிகாரக் குழுவிலும் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் மட்டும்தான் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று இல்லாமல், வேறு மாநிலங்களிலும், வேறு நாடுகளிலும் இருப்பவர்களைக்கூட பயன்படுத்தவேண்டுமென்று கருதுவோமானால், அப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் இந்தச் சட்டத்திட்டங்களை அமைத்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக, இப் பல்கலைக் கழகம் தன்னுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, அறிஞர் பெண் மக்கள், எங்கெங்கிருந்து கிடைக்கிறார்களோ, அவர்கள் அறிவையும், ஆற்றலையும் பயன்படுத்தவிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்ன மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கொடைக்கானலிலே இப்பல்கலைக்கழகத்தை அமைத்ததற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. இப்படி சர்வதேச நோக்கம்கொண்ட ஒரு நிறுவனம் அங்கே இருப்பது சரியாக இருக்குமென்று கருதி அப்படி வைத்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளையெல்லாம் ஒன்று ஊட்டியில் வைத்திருக்கிறார்கள் அல்லது கொடைக்கானலில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் அங்கே வைத்திருக்கிறோம். நடைமுறையில் அங்கே வைப்பதில் ஏதாவது சிக்கல் வருமானால், நாம் திருத்திக் கொள்வதற்கு நிறைய அதிகாரம் இருக்கிறது, வகையிருக்கிறது. மற்ற பிரதிநிதிகளை, நியமிப்பது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அங்கே பிரதிநிதித்துவம் தருவதைப்பற்றியெல்லாம் நன்கு சிந்தித்து, பிறகு தக்க திருத்தங்களை வேண்டுமானால் செய்துகொள்ளலாம். அது இப்போது வேண்டாம். நடைமுறையை பார்த்து அதைச் செய்துகொள்ளலாம்.

மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். மாணவர்களைப்பற்றி ஒரு அதிருப்தி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தது. இதே மேலவையில் பேசியிருக்கிறோம். பல்வேறு பிரச்சினைகளையெல்லாம் நாம் பார்த்து வருகின்றபோது மாணவர்கள் இப்படி எல்லாம் இருக்கிறார்களே என்பதுபற்றி இந்த மேலவையிலேகூட பேசியிருக்கிறோம், வருத்தப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகாலமாக நாம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளினாலும் வளர்ந்துவருகிற அறிவுச் சூழலிலேயும் மாணவர்கள் மத்தியில் நல்லதொரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இப்போது பல சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர்களை நாம் கலந்து கொண்டு பல்வேறு முடிவுகளை எடுத்து, கல்வி நிலையங்களில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களை நாம் கண்டுவருகிறோம். ஆகவே மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று சொல்வது தவறான கருத்து என்று அரசு நினைக்கவில்லை. அது சரியான கருத்துதான். இருந்தாலும் இன்னும் கொஞ்சகாலம் கழித்துச் சிந்திக்கலாம். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, மற்ற பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் அம்மாதிரிச் செய்ய சிந்திக்கலாம். நாம் விரும்புகிற ஒரேயொரு மாறுதல், மாணவர்கள் மத்தியிலே வளர வேண்டிய ஓர் எண்ணம், பல்கலைக் கழகங்களும், கல்லூரிகளும் மாணவர்களுக்காகத்தான் நடத்தப்படுகின்றன என்பதுதான். அந்தக் கல்லூரிகளும், பல்கலைக் கழகங்களும் சரியாக நடைபெற்றால் அதனால் மாணவர்களுக்குத்தான் நன்மை. இந்தக் கல்லூரிகளும் பல்கலைக் கழகங்களும் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றாலோ, அங்கே பாடங்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்றாலோ, குறித்த காலத்திற்குள் முடிவிடுகிறார்கள் என்றாலோ, அதனால் எந்தவிதமான பாதிப்பு நிறுவனங்களுக்கு ஏற்பட்டாலும், அதனால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மாணவர்கள்தான் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டால், நிச்சயமாக இத்தகைய கோரிக்கைகளுக்கு எந்தவிதமான மறுப்பும் இராது. மற்ற நாடுகளிலே இருக்கிறதென்றால், மற்ற நாடுகளிலே எல்லாம் இத்தகைய உணர்வுகளை அடிப்படையிலேயே வளர்த்து விடுகிறார்கள். இதற்கு மாறாக அத்தகைய நாடுகளிலே எந்தக் கருத்தையும் யாரும் சொல்வதில்லை.

உதாரணத்திற்கு கோவையிலே நடைபெறும் பிரச்சினை குறித்து சுட்டிக் காட்டுவது கடமை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எம்.ஏ. வுக்கு 4 பாடங்களில் பரீட்சை நடத்த, ஒரு செமெஸ்டர் முடிந்து, இன்னொரு செமஸ்டரும் முடிந்து, பரீட்சை நடக்கும்போது மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு, போராட்டம் என்று வருகிறார்கள். பாடங்களைக்

குறைப்பது என்று அவர்கள் போராட்டம் நடத்தி, அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்தால் இது எங்கே கொண்டுபோய்விடும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக பிராஜக்ட் ஒர்க் என்பது படிக்கிற பாடத்தைச் செயல்திட்டத்திலே பயன்படுத்துவதாகும். பெற்ற அறிவைப் பயன்படுத்துவது என்பது பிராஜக்ட் ஒர்க். அது படிப்பின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவதாகும் பிராஜக்ட் ஒர்க் கண்டிப்பாகத் தேவை என்பதை அனைவரும் உணருகிறோம். எங்களைப் போன்றவர்கள் உணருகிறார்கள். மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலேயே அதைக் கொண்டுவருவது நல்லது அதற்காக 20 மார்க்குகள் கொடுத்தால் நல்லது; அறிவு பெறுவதோடு, அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு பயிற்சியை அந்தக் கட்டத்திலேயே ஏற்படுத்துவது நல்லது என்று எண்ணி, பிராஜக்ட் ஒர்க்கை வைத்திருக்கிறோம். பாலிடெக்னிக், இன்ஜினியரிங் கல்லூரிகளில் வைத்திருக்கிறோம். எவ்வளவு புதிய இயந்திரங்களை அவர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு ஆண்டும் பார்த்து. நான் பெருமைப்படுகிறேன். சுய சிந்தனைக்கு பிராஜக்ட் ஒர்க்தான் அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கிறது. அதுவும் கூடாது என்று மாணவர்கள் தூண்டப்படுகிறார்கள் என்றால், அதையெல்லாம் ஆதரிப்பது என்பது, வரவேற்பது என்பது சரியாக இருக்க முடியாது. இந்தச் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கிறபோது, அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் தருவதிலே அச்சம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை தவறாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்து, அதற்கு நாமும் கட்டுப்பட ஆரம்பித்தால், நாட்டின் அறிவு முன்னேற்றம் பின்னோக்கிப் போய்விடும். நம் உடல்நிலை சம்பந்தமாக வைத்தியரின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோமே தவிர நோயாளிகளின் பெரும்பான்மையை வைத்து, நோயாளிகளின் ஓட்டை வைத்து, நோயாளிகளின் கருத்தை வைத்து அல்ல. அந்த நிலைக்கு வந்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால் கிராமங்களிலே இருந்து ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து, மருத்துவர் சொல்வதற்கு முன்பாக, இவர்கள் ஊசி போடுங்கள் என்று சொல்வதுபோல இதுவும் வந்துவிடும். மாணவர்கள் எதைச் சொல்லலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. மற்ற கல்வி நிபுணர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்கிறோமென்றால், நாங்கள் கண்டுபிடித்ததல்ல பிராஜக்ட் ஒர்க் என்று. கல்வித் துறை நிபுணர்கள் சொல்வதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அரசு ஆதரிக்கிறது. அதை அரசு ஆதரிக்கிறது என்ற நிலைமையே தவிர, நாங்கள் கொண்டு வருகிறோமென்பதல்ல. இதை மாணவர்களும், மற்றவர்களும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே இத்தகைய பிரச்சினைகளில் தங்களுடைய உரிமைகளை எந்த அளவுக்கு உபயோகித்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது மிக மிக முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட

வேண்டிய ஒன்றாகும். மாணவர்கள் சம்பந்தமாக அக்கறை கொண்டு பேசுகிறவர்கள், அவர்களுக்கு இதில் நல்ல அறிவுரை கூறினால், அவர்கள் தங்கள் நிலைமையைப் புரிந்துகொள்வார்கள். அதற்குப் பிறகு நாம் இந்த உரிமையைத் தந்தால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், என்றைக்கு மாணவர்கள் புரிந்து கொண்டு வருகிறார்களோ, என்றைக்கு உரிமைகள் தருகிறோமோ, அன்றைக்கு இன்னும் சிறப்பான நிலையை கல்வி நிறுவனங்கள் பெறுமென்பதைச் சொல்லி, அவற்றைப் பற்றி பின்னாலே யோசித்துக்கொள்ளலாமென்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கூறி, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அமைச்சரிடம் இருந்து ஒரே ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய நியமனம்பற்றிப் பரிசீலிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அக்காடமிக் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில், சட்டத்திலேயே ஒரு பிரிவு வந்திருக்கிறது. ஒரு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக வந்ததற்கும் it. becomes compulsory கண்டிப்பாக அவர்கள் அக்காடமிக் கமிட்டியிலே இடம் பெற்றுவிடுகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைத் தாண்டி பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுடைய அறிவை, ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவது என்பது மிக மிக நல்ல நோக்கம். ஆனால் இதைப் பொறுத்தவரையில், எந்தப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும், அவர் வைஸ்-சான்சலர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இங்கு இடம் பெற்றுவிடுகிற நிலை வந்து விடுகிறது. அப்படி என்றால், அந்த குறிப்பிட்ட பல்கலைக் கழகம் தான் உயர்ந்தது, அந்த வைஸ்-சான்சலர்தான் உயர்ந்தவர், அவர் சொல்வதைத்தான் மற்றவர்கள் கேட்க வேண்டும் என்கிற நிலை வந்துவிடக் கூடாது. பத்மாவதி பல்கலைக் கழகம் ஆந்திராவில் இருக்கிறது. அதுவும் நம்மைப் போன்று பல்வேறு சங்கடங்களைச் சமாளித்து அதன் அடிப்படையில் தயாராக வேண்டிய ஒன்று. மியூச்சுவல் (Mutual) அடிப்படையில் பரிமாறிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது வேறு. ஆனால் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் வைஸ்-சான்சலருக்கு மட்டும் சட்டத்தின் மூலமாக தனியாக அதிகாரம் கொடுத்தால், அது பல்வேறு பிரச்சினைகளை உருவாக்கும். அது பற்றி அமைச்சரிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணை வேந்தரும் இதில் இருந்து கொண்டு தான் இதனைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தரும் இதில் இருப்பது பெருமையாக இருக்கும்

என்பதாலும், அவர் நீண்ட கால அனுபவம் உள்ளவராக இருப்பதாலும் சேர்த்திருக்கிறோம். நம்முடைய துணை வேந்தர் இருக்கிற அடிப்படையில் அந்தத் துணை வேந்தரும் இருப்பது நமக்குப் பெருமை. அவர்கள் இதற்கு ஒத்துக்கொள்ளாமல்கூட இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் நமக்குத் துணை இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப் பெரிய பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். நம்முடைய மாநிலத்தைவிட வேறு மாநிலத்தில் இருப்பவர்களையும் நாம் கொண்டு வந்து சேர்ப்பது என்பது ஒரு நல்ல நடைமுறையைக் காட்டுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய பல்கலைக் கழகம் ஒரு விரிந்த மனப்பான்மையோடு பொதுப் பிரச்சினையை அணுகுகிற நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் புரிந்துகொள்வார்கள். அது போல் பெயர் வைத்திருப்பதும், உறுப்பினர்களைப் போட்டிருப்பதும் நாம் எடுத்திருக்கின்ற பிரச்சினைகளுக்கேற்ப அமைந்திருக்கிறது. வேறு ஏதாவது பிரச்சினைகள் இருந்தால், அதை என்றைக்கு வேண்டுமானாலும் மாற்றியமைக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: எதிர்காலத்திலே மாணவர்கள் ஆட்சிக் குழுவில் இடம் பெறுவார்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது மாணவர்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கை. அதுபோல் அஞ்சல்வழி படிப்புக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? மேலும் படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்திய மாணவிகளுக்கு சிறப்புப் படிப்பைக் குறுகிய காலத்தில் கற்றுக் கொடுப்பதன் வாயிலாக அவர்கள் படிப்பை முழுமையாக முடிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: எல்லாவற்றுக்கும் தேவையான அதிகாரத்தை வழங்கியிருக்கிறோம். அவர்கள் 'ஸ்டேட்சூட்டரி' முறையில் தேவைப்படுகிறபோது. தேவையான சட்ட திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரங்களைத் தந்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் அவர்கள் தேவையான முயற்சிகளைச் செய்வார்கள்.

(திரு. ப. மாணிக்கம் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சருடைய பதில் உரைக்குப் பிறகு விவாதத்தில் பங்கேற்காத யாரும் பேசுவது என்பது சட்ட நியதிக்குட்பட்டதல்ல. முதலில் பேசிய உறுப்பினர்கள் அமைச்சரின் பதிலுரைக்குப் பிறகு ஏதாவது விளக்கங்கள் கேட்டால், அனுமதி தருகிறோம். ஆனால் பேசாத உறுப்பினர்களை அனுமதிப்பதில்லை.

திரு. ப. மாணிக்கம்: அப்படி விதி இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: பார்லிமெண்ட் சம்பிரதாயப்படி அமைச்சருடைய பதிலுரைக்குப் பிறகு, யாரும் பேசக் கூடாது. அதற்குப் பிறகு பிரச்சினை வாக்குக்கு விடப்பட வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய அவையில் நாம் ஏதோ அனுமதிக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு, அமைச்சர் பேசியது உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் திருப்தி தராத நேரத்தில், ஏதாவது கேள்வியைச் சுருக்கமாகக் கேட்கலாம். ஆனால் பேசாமல் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்பதை சாதாரணமாக அனுமதிப்பதில்லை. திரு. மாணிக்கம் அவர்களை அனுமதித்தால், அதுவும் ஒரு சம்பிரதாயமாக, முன் மாதிரியாக ஆகிவிடும் என்பதால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம்: சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு மகிழ்ச்சி. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதில் ஒரு சந்தேகம் எழுந்தால், அதற்கு விளக்கம் கேட்கக்கூடிய ஒரு மரபு இருந்தால்தான் நல்லது. கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் படிக்க விரும்பினால், அவர்களுக்கும் வாய்ப்பு தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான் அகாடமிக் ஸ்காலர்ஸ் குறிப்பிட்ட ஒருசில பாடத் திட்டங்களில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் தரப்படுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அதுபற்றி பின்னாலே பரிசீலனை செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984-ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 52 வரை, அட்டவணை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984)

[1984 மார்ச் 7

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984-ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் சார்பில்): மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1984-ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984-ஆம் ஆண்டு, சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்டமுன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக. ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

@339-340 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984)

1984 மார்ச் 7]

பிரிவுகள் 2, 3, ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்."
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை 8—3—1984 வியாழக்கிழமை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 12-17)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

100. வேளாண்மைத் துறையின் முந்தைய அறிக்கைகளில் திருத்தம் செய்து தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள அறிக்கையிடப்பட்ட அங்காடிப் பகுதிகளிலிருந்து சில கிராமங்களை நீக்கிவிட விரும்புதல் தொடர்பாக வேளாண்மைத் துறையின் 19—11—1983 ஆம் நாளிட்ட 1376 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளை பொருள் அங்காடிச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1959) 29 (4) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவைமுன் வைக்கப்பட்டது).

101. 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ்நாடு அரிசன வீட்டு வசதி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் இரண்டாவது அறிக்கை (தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம்) [1956 ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619 (எ) பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது.]

102. 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ்நாடு கைத்தறி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் ஆண்டு அறிக்கையும், கணக்குகளின் விவர அறிக்கையும் (1956 ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619 (ஏ) பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது).

103. சென்னைப் பெருநகர் பகுதிக்கான பெருந் திட்டத்தில் பெரம்பூர் கிராமத்தில் சில அமைப்பு மாற்றங்கள் செய்தது தொடர்பாக வீட்டு வசதித் துறையில் 7—7—1983 ஆம் நாளிட்ட 1030 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப் புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1972) 123 (2) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது).

104. சென்னைப் பெருநகர்ப் பகுதிக்கான பெருந்திட்டத்தில் அம்பத்தூர் கிராமத்தில் சில அமைப்பு மாற்றங்கள் செய்தது தொடர்பாக வீட்டுவசதித் துறையின் 23—10—1982 ஆம் நாளிட்ட 975 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை (தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின் தமிழ்நாடு சட்டம் 35[1972) 123 (2) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது).

105. சென்னைப் பெருநகர் பகுதிக்கான பெருந்திட்டத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள சின்னசேக்காடு கிராமத்தில் சில அமைப்பு மாற்றங்கள் செய்தது தொடர்பாக, வீட்டுவசதித் துறையின் 27—7—1983 ஆம் நாளிட்ட 1145 ஆம் எண்ணுள்ள அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை (தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1972) 123 (2) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவைமுன் வைக்கப் பட்டது).

106. 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத் தின் தணிக்கை அறிக்கையும் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டறிக்கையும் (தமிழ்) (1962 ஆம் ஆண்டு கிடங்கு நிறுவனங்களின் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 58/1962) 31 (11) ஆம் பிரிவின்கீழ் அவைமுன் வைக்கப்பட்டது).

107. 1982 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சோழன் சாலைப் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் தணிக்கை அறிக்கையும் பதினொன்றாவது ஆண்டறிக்கையும் (1956 ஆம் ஆண்டு கம்பெனிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619 (எ) பிரிவின் கீழ் அவை முன் வைக்கப்பட்டது).

ஆ. அறிக்கைகள் அறிவிக்கைகள் ஏனைய தாள்கள்.

* 37. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 2/1984).

* 38. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 13/1984).

* 39. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) திருத்தச் சட்டமுன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 4/1984).

* 40. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 5/1984).

* 41. சட்டமன்றப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 6/1984).

* 42. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு நகராட்சி மன்றங்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமனம்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 7/1984).

---

* 5—3—1984 அன்று மேலவை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் சுற்றோட்டமுறையில் அனுப்பப்பட்டது.

இணைப்பு II

(240. ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4(1) க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

L.A. BILL No. 15 OF 1984.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 and the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Special Provisions) Act, 1978.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fourth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets and the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Special Provisions) Amendment Act, 1984.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 5th day of December 1983.

2. *Amendment of section 8, Tamil Nadu Act 23 of 1959.*—In the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959), in section 8, in sub-section (5),—

(*a*) in clause (ii) of the proviso, for the words "not exceeding four years", the words "not exceeding five years" shall be substituted;

(*b*) the following proviso shall be added at the end, namely :—

"Provided further that if at any time it appears to the Government that all or any of the members appointed under clause (i) of the first proviso or any of the new members appointed in their places under clause (ii) of the said first proviso have shown themselves, or as the case may be, has shown himself to be unsuitable for continuing as a member of the market committee, the Government may, by notification, remove such members or member from office.".

3. *Amendment of section 5, Tamil Nadu Act 33 of 1978.*—In the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Special Provisions) Act, 1978 (Tamil Nadu Act 33 of 1978), in section 5,—

(*a*) in sub-section (2), for the words "five years and six months", the words "six years and six months" shall be substituted :

(*b*) after sub-section (2), the following sub-section shall be inserted, namely :—

"(2-A) If at any time it appears to the Government that the Special Officer appointed under clause (a) of sub-section (1) has shown himself to be unsuitable for his office, or has been guilty of any misconduct or neglect which renders his removal expedient, may, by notification, remove the Special Officer from office.".

4. *Validation.*—Anything done or any action taken by the Pudukkottai Market Committee under the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959) or by the Special Officers under the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Special Provisions) Act, 1978 (Tamil Nadu Act 33 of 1978) at any time after the 5th day of December 1983 and before the 27th day of December 1983 shall for all purposes be deemed to be, and to have always been validly done or taken in accordance with law as if the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959) or, as the case may be, the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amedments and Special Provisions) Act, 1978 (Tamil Nadu Act 33 of 1978), as amended by this Act, had been in force at all material times and it shall not be liable to be questioned in any court of law.

5. *Repeal and saving.*—(1) The Tamil Nadu Agricultural Produce Markets and the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, (Amendment and Special Provisions) Amendment Ordinance, 1983 (Tamil Nadu Ordinance 19 of 1983) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959) or, as the case may be, the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Special Provisions) Act, 1978 (Tamil Nadu Act 33 of 1978), as amended by the said Ordinance, shall be deemed to have been done or taken under the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959), or as the case may be, the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Special Provisions) Act, 1978 (Tamil Nadu Act 33 of 1978), as amended by this Act.

இணைப்பு II

[254-ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4(2)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

L.A. BILL No. 12 OF 1984.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the establishment and incorporation of Women's University in Tamil Nadu.

WHEREAS it is expedient that a University should be established exclusively for women for furthering the advancement of learning and prosecution of research in studies on Women's Welfare and for purpose of providing consultancy and monitary services for Welfare Schemes relating to women;

AND WHEREAS it is desirable to establish a Women's University of unitary type to develop research facilities in the studies relating to women in general, and in particular, studies relating to rural or destitute women and to institute degrees, titles, diploma and other academic distinctions for women and to do all such acts and things incidental to the objects referred to above;

AND WHEREAS a decision has been taken to name the University as "The Mother Teresa Women's University".

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fifth Year of the Republic of India as follows:—

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Mother Teresa Women's University Act, 1984.

(2) This section and sections 2, 3, 4, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 37, 45, 46, 47, 50 and 51 shall be deemed to have come into force on the 30th January 1984, and the rest of this Act shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(*a*) "Government" means the State Government;

(*b*) "hostel" means a unit of residence for the students of the University maintained or recognised by the University in accordance with the provisions of this Act and includes a hostel recognised as such by the University under this Act;

(*c*) "notified date" means the date specified in the notification issued under sub-section (2) of section 1;

(*d*) "prescribed" means prescribed by this Act or the statutes;

(*e*) "statutes" means the statutes of the University made under this Act;

(*f*) "teachers" means Senior Fellows, Readers, Lecturers and other like persons as may be declared by the statutes to be teachers;

(*g*) "University" means the Mother Teresa Women's University established under section 3;

(*h*) "University Grants Commission" means the Commission established under section 4 of the University Grants Commission Act, 1956 (Central Act 3 of 1956);

(*i*) "University library" means a library maintained by the University, whether instituted by it or not.

CHAPTER II.

THE UNIVERSITY.

3. *Establishment of a University.*—(1) For furthering the advancement of learning and prosecution of research in studies on Women's Welfare and for purpose of providing consultancy and monitory service for any Welfare Scheme for women, there shall be established a University by the name "The Mother Teresa Women's University".

(2) The University shall be a body corporate, shall have perpetual succession and a common seal and shall sue and be sued by the said name.

(3) The University shall be of the unitary type.

(4) No institution affiliated to, or associated with, or maintained by any other University in the State, shall be recognised by the University for any purpose, except with the prior approval of the Government and the concerned University.

(5) The headquarters of the University shall be located within the limits of the Kodaikanal Panchayat Union.

4. *The objects and powers of the University.*—(1) The University shall have the following objects and powers, namely :—

(1) to monitor women's education at all levels in the State;

(2) to offer consultancy services for the development of women's education in the State;

(3) to develop research facilities in the studies, relating to women in general and in particular, studies relating to rural or destitute women;

(4) to institute degrees, title, diploma and other academic distinctions for women;

(5) to confer degrees, titles, diploma and other academic distinctions on whom who shall have carried any research in the University or in, any other centre or institution recognised by the University under conditions prescribed;

(6) to confer honorary degrees or other academic distinctions in the prescribed manner and under conditions prescribed;

(7) to supervise and control hostels and to regulate and enforce discipline among the students of the University and to make arrangements, for promoting their health and general welfare;

(8) to prescribe conditions under which the award of any degree, title, diploma and other academic distinctions to women may be with-held;

(9) to co-operate with any other University, authority or association or any other public or private body having in view the promotions of purposes and objects similar to those of the University for such purposes as may be agreed upon on such terms and conditions, as may, from time to time, be prescribed;

(10) to establish and maintain University libraries, research stations and publication bureau;

(11) to institute research posts and to appoint women to such posts;

(12) to institute and award fellowships, including travelling fellowship, scholarships, medals and prizes in the manner prescribed;

(13) to establish, maintain or recognise hostels, for students of the University and residential accommodation for the staff of the University and to withdraw any such recognition;

(14) to fix fees and to demand and receive such fees as may be prescribed;

(15) to hold and manage endowments and other properties and funds of the University.

(16) to borrow money with the approval of the Government on the security of the property of the University for the purposes of the University;

(17) to organise advanced studies and research programmes by women;

(18) to enter into agreement with other bodies or persons for the purpose of promoting the objection of the University including the assuming of the management of any institution under them and the taking over of its rights and liabilities; and

(19) to do all such acts and things, whether incidental to the objects and powers aforesaid or not as may be necessary or desirable to further the objects of the University.

5. *Admission to the Universiy.*—(1) The University shall, subject to the provisions of this Act and the statutes, be open to women only.

(2) Nothing contained in sub-section (1) shall require the University—

(a) to admit to any course of study any women who does not possess the prescribed academic qualification or standard;

(b) to retain on the rolls of the University any student whose academic record is below the minimum standard required for the award of a degree, title, diploma or other academic distinction; or

(c) to admit any woman or retain any student whose conduct is prejudicial to the interests of the University or the rights and privileges of other students and teachers.

6. *Disqualification for membership.*—(1) No person shall be qualified for nomination as a member of any of the authorities of the University if, on the date of such nomination, she is—

(a) of unsound mind or deaf-mute or suffering from leprosy, or

(b) an applicant to be adjudicated as an insolvent or an undischarged insolvent, or

(c) sentenced by a criminal court to imprisonment for any offence involving moral turpitude.

(2) In case of dispute or doubt the Executive Council shall determine whether a person is disqualified under sub-section (1) and its decision shall be final.

7. *Disqualification for nomination to the Academic Committee and Executive Council in certain cases.*—(1) Notwithstanding anything contained in section 20 or 23, no person who has held office as a member for a total period of six years in any one or both of the following authorities, namely:—

(i) the Academic Committee; and

(ii) the Executive Council,

shall be eligible for nomination to any of the said two authorities.

Explanation.—For the purpose of computing the total period of six years referred to in this sub-section, the period of three years during which a person held office in one authority and the period of three years during which such person held office in another authority shall be taken into account and accordingly, such person shall not be eligible, for nomination to anyone of the said two authorities:

Provided that for the purposes of this sub-section a person who had held office in any one of the said two authorities in a casual vacancy, shall be deemed to have held office for a period of three years in that authority:

Provided further that for the purposes of this sub-section if a person is nominated to one authority and such person becomes a member of another authority by virtue of the membership in the first mentioned authority, the period for which such person has held office in the first mentioned authority alone shall be taken into account.

(2) Nothing in sub-section (1) shall have application in respect —

(i) *ex-officio* members referred to in section 20 *(a)*—Class but not including members of the Executive Council who are not therwise members of the Academic Committee referred to in em (7) thereof, and

(ii) *ex-officio* members referred in section 23(b)—Class I.

8. *Visitation.*—(1) The Chancellor shall have the right to cause n inspection or inquiry to be made by such person or persons, as e may direct, of the University, its buildings, University libraries, nuseum and equipments and of any institutions maintained or recognised by the University and also of the research, teaching and other work conducted or done by the University, and to cause an nquiry to be made in respect of any matter connected with the University. The Chancellor shall in every case give a notice to the University of his intention to cause such inspection or inquiry to be made and the University shall be entitled to be represented thereat.

(2) The Chancellor shall communicate to the Executive Council his views with reference to the results of such inspection or inquiry and may after ascertaining the opinion of the Executive Council thereon advise the University upon the action to be taken and fix a time limit for taking such action.

(3) The Executive Council shall report to the Chancellor the action, if any, which is proposed to be taken or has been taken upon the results of such inspection or inquiry. Such report shall be submitted within such time as the Chancellor may direct.

(4) Where the Executive Council does not take to the satisfaction of the Chancellor, within the time limit as may be fixed under sub-section (2), the Chancellor may, after considering any explanation furnished or representation made by the Executive Council, issue such directions as he may think fit and the Executive Council shall comply with such directions. In the event of the Executive Council, not complying with such directions within such time as may be fixed in that behalf by the Chancellor, the Chancellor shall have power to appoint any person or body to comply with such directions and make such orders as may be necessary for the expenses thereof.

9. *Officers of the University.*—(1) The University shall consist of the following officers, namely:—

(1) The Chancellor;

(2) The Pro-Chancellor;

(3) The Vice-Chancellor;

(4) The Registrar;

(5) The Finance Officer; and

(6) Such other persons as may be declared by the statutes to be officers of the University.

10. *The Chancellor.*—(1) The Governor of Tamil Nadu shall be the Chancellor of the University. He shall, by virtue of his office, be the head of the University and shall, when present, preside, at any convocation of the University and confer degress, titles, diploma or other academic distinctions upon persons entitled to receive them

(2) Where power is conferred upon the Chancellor to nominate persons to the authorities, the Chancellor shall, to the extent necessary, nominate women to represent interests not otherwise adequately represented.

(3) The Chancellor may of his own motion or on application call for and examine the record of any officer or authority of the University in respect of any proceedings or the correctness, legality or propriety of any decision taken or order passed therein; and if, any case it appears to the Chancellor, that any such decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, he may pass orders accordingly:

Provided that every application to the Chancellor for the exercise of the powers under this section shall be preferred within three months from the date on which the proceding, decision or order to which the application relates was communicated to the applicant:

Provided further that no order prejudicial to any person shall be passed unless such person has been given an opportunity of making his representation.

(4) The Chancellor shall exercise such other powers and perform such other duties as may be conferred on him by or under this Act.

11. *The Pro-Chancellor.*—(1) The Minister in-charge of the portfolio of Education in the State of Tamil Nadu shall be the Pro-Chancellor of the University.

(2) In the absence of the Chancellor, or during the Chancellor's inability to act, the Pro-Chancellor shall exercise all the powers and perform such other duties as may be conferred on him by or under this Act.

12. *The Vice-Chancellor.*—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Committee referred to in sub-section (2). Such panel shall not contain the name of any member of the said Committee.

(2) For the purpose of sub-section (1), the Committee shall consist of three persons of whom—

(i) one shall be a serving principal of a women's College, who has put in not less than five years of service as principal, either in a Government College or in a Private College, nominated by the Government;

(ii) ont shall be an eminent woman educationist nominated by the Academic Committee; and

(iii) one shall be an eminent woman educationist nominated by the Executive Council:

Provided that the women so nominated to the Committee shall not be member of any of the authorities of the University.

(3) The Vice-Chancellor shall hold office for a period of three years and shall be eligible for reappointment for a further period of three years:

Provided that no person shall hold office of the Vice-Chancellor for more than six years in the aggregate:

Provided further that—

(a) the Chancellor may direct that a Vice-Chancellor, whose terms of office has expired, shall continue in office for such period, not exceding a totol period of one year as may be specified in the direction;

(b) the Vice-Chancellor may, by writing under her hand addressed to the Chancellor and after giving two months notice, resign her office;

Provided that a woman appointed as Vice-Chancellor shall retire from office, if, during the term of her office or any extension thereof, she completes the age of sixty five years.

(4) When any temporary vacancy occurs in the office of the Vice-Chancellor or when the Vice-Chancellor is, by reason of absence or for any other reason, unable to exercise the powers and perform the duties of her office, the senior most Senior Fellow of the University shall exercise the powers and perform the duties of the Vice-Chancellor till the Executive Council makes the requisite arrangements for exercising the powers and performing the duties of the Vice-Chancellor.

(5) The Vice-Chancellor shall be a whole-time officer of the University and her emoluments and other terms and conditions of service shall be as follows:—

(i) There shall be paid to the Vice-Chancellor a salary of three thousand rupees per mensem and she shall be entitled, without payment of rent, to the use of a furnished residence throughout her term of office and no charge shall fall on the Vice-Chancellor personally in respect of the maintenance of such residence.

(ii) The Vice-Chancellor shall be entitled to such terminal benefits and allowances as may be fixed by the Executive Council with the approval of the Chancellor from time to time;

Provided that, where an employee of—

(a) the University; or

(b) any other University or College or institution maintained by, or affiliated to that University,

is appointed as Vice-Choncellor, she shall be allowed to continue to contribute to the Provident Fund to which she is a subscriber, and the contribution of the University shall be limited to what she had been contributing immediately before her appointment as Vice-Chancellor;

(iii) The Vice-Chancellor shall be entitled to travelling allowances at such rates as may be fixed by the Executive Council;

(iv) The Vice-Chancellor shall be entitled to earned leave on full pay at one-eleventh of the period spent by her on active service:

Provided that when the earned leave applied for by the Vice-Chancellor in sufficient time before the date of expiry of the term of her office is refused by the Chancellor in the interest of the University and if she does not avail herself of the leave before the date of expiry of the term of her office, she shall be entitled to draw cash equivalent to leave salary, after relinquishment of her office in respect of earned leave at her credit subject to a maximum of one hundred and eighty days;

(v) The Vice-Chancellor shall be entitled on medical grounds or otherwise, to leave without pay for a period not exceeding three months during the term of her office:

Provided that such leave may be converted into leave on full pay to the extent to which she is entitled to earned leave under clause (iv).

13. *Powers and duties of the Vice-Chancellor.*—(1) The Vice-Chancellor shall be the academic head and the principal executive Officer of the University and shall, in the absence of the Chancellor and Pro-Chancellor, preside at any convocation of the University and confer degrees, titles, diploma or other academic distinctions upon persons entitled to receive them. She shall be a member, ex-officio, and Chairman of the Academic Committee, the Executive Council and the Finance Committee and shall be entitled to be present at, and to address, any meeting of any authority of the University but shall not be entitled to vote thereat, unless she is a member of the authority concerned.

(2) it shall be the duty of the Vice-Chancellor to ensure that the provisions of this Act and the statutes are observed and carried out and she may exercise all powers necessary for this purpose.

(3) The Vice-Chancellor shall have power to convene meetings of the Academic Committee, the Executive Council and the Finance Committee.

(4) (*a*) The Vice-Chancellor shall have power to take action on any matter and shall by order take such action as she may deem necessary but shall, as soon as may be, thereafter report the action taken to the officer or authority or body who or which would have ordinarily dealt with the matter:

Provided that no such order shall be passed unless the person likely to be affected, has been given a reasonable opportunity of being heard;

(b) When action taken by the Vice-Chancellor under this sub-section affects any person in the service of the University, such person shall be entitled to prefer an appeal to the Executive Council within thirty days from the date on which she has notice of such action. The Vice-Chancellor shall give effect to the order passed by the Executive Council on such appeal.

(5) The Vice-Chancellor shall give effect to the orders of the Executive Council regarding the appointment, suspension and dismissal of the teachers and other employees of the University.

(6) The Vice-Chancellor shall exercise control over the affairs of the University and shall be responsible for the due maintenance of discipline in the University.

(7) The Vice-Chancellor shall exercise such other powers and perform such other duties as may be prescribed.

14. *The Registrar.*—(1) The Registrar shall be a whole-time salaried officer of the University appointed by the Executive Council for such period as may be specified by the Executive Council and the terms and conditions of service of the Registrar shall be such as are specified in the first statutes.

(2) The Registrar shall exercise such powers and perform such duties as may be prescribed.

(3) In all suits and other legal proceedings by or against the University, the pleadings shall be signed and verified by the Registrar and all processes in such suits and proceedings shall be issued to, and served on, the Registrar.

15. *The Finance Officer.*—The Finance Officer shall be a whole-time salaried officer of the University appointed by the Government for such periods as may be specified by the Government in this behalf and the terms and conditions of service of the Finance Officer shall be such as are specified in the first statutes.

16. *Authorities of the University.*—The authorities of the University shall be the Academic Committee, the Executive Council, the planning Board, the Departments of Studies, the Finance Committee and such other authorities as may be declared by the statutes to be authorities of the University.

17. *The Planning Board*—(1) There shall be constituted a Planning Board of the University which shall advice generally on the planning and development of the University and keep under review the standard of education and reaserch in the University.

(2) The constitution of the Planning Board and the manner of appointment of its members shall be such as are specified in the first statutes.

18. *Vice-Chancellor and other officers, etc., to be public servants.*—The Vice-Chancellor, the Registrar, the Finance Officer and other employees of the University shall be deemed when acting or purporting to act in pursuance of any of the provisions of this Act to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

19. *Woman only to be appointed as officer, etc.*—No person, other than a woman, shall be appointed as an officer of the University (other than the Chancellor and the Pro-Chancellor referred to in section 9) or to any post (either teaching or non-teaching) in the University:

Provided that where no qualified woman is available for appointment as an officer of the University or to any post in the University, a qualified person other than a woman, may be appointed such officer or to such post, as the case may be.

CHAPTER III.

THE ACADEMIC COMMITTEE.

20. *The Acdemic Committee.*—(a) The Academic Committee shall consist of the following persons, namely:—

Class I—Ex-officio Members.

1. The Chancellor;
2. The Pro-Chancellor;
3. The Vice-Chancellor;
4. The Secretary to Government in-charge of Education;
5. The Secretary to Government in-charge of Finance;
6. The Secretary to Government in-charge of Social Welfare; and

7. Members of the Executive Council who are not otherwise members of the Academic Committee.

Class II—Other Members.

(1) The Vice-Chancellor of Shreemati Nathibai Damodar Thackersey Women's University, Bombay;

(2) Ten women members of the teaching staff to be nominated by the Vice-Chancellor on the basis of representation to the various departments and according to seniority, by rotation, as may be prescribed in the statutes;

(3) Ten women members to be nominated by the Chancellor from among the distinguished educationists in the State of Tamil Nadu or in other States on the basis of recommendation of the Executive Council;

(4) Five eminent women to be nominated by the Government;

(5) Four women members to be nominated by the Chancellor from among the members of the Voluntary Women's Organisation's as may be prescribed in the statutes.

(b) In case the Secretary to Government in-charge of Education, or Finance, or Social Welfare is unable to attend the meeting of the Academic Committee for any reason, he may depute any officer of his department not lower in rank than that of a Deputy Secretary to Government to attend the meeting.

(c) Save as otherwise provided, nominated members of the Academic Committee shall hold office for a period of three years and such members shall be eligible for nomination for not more than another period of three years:

Provided that where a member is nominated to the Academic Committee to a casual vacancy, the period of office held by any such member shall be construed as a full period of three years for the purpose of this clause:

Provided further that where a nominated member of the Academic Committee is appointed temporarily to any of the offices by virtue of which she is entitled to be a member of the Academic Committee, *ex-officio*, she shall, by notice in writing signed by her and communicated to the Vice-Chancellor within seven days from the date of her taking charge of her appointment, choose whether she will continue to be a member of the Academic Committee by virtue of her nomination or whether she will vacate office as such

member and become a member *ex-offico* by virtue of her appointment and the choice shall be conclusive. On failure to make such choice, she shall be deemed to have vacated her office as a nominated member.

(d) When a person ceases to be a member of the Academic Committee, she shall cease to be a member of any of the authorities of the University of which she may happen to be a member by virtue of her membership of the Academic Committee.

21. *Academic Committee to review the broad policies and programmes of the University.*—Subject to the other provisions of this Act, the Academic Committee shall have the following powers and functions, namely :—

(a) to assist the Vice-Chancellor and the Executive Council on Academic programmes of the University and to suggest measures for the improvement and development of the University.

(b) to advice the Chancellor in respect of any matter which may be referred to it for advice ; and

(c) to exercise such other powers and perform such other funtions as may be prescribed by the statutes.

22. *Meetings of the Academic Committee.*—(1) The Academic Committee shall meet at least twice in every year on dates to be fixed by the Vice-Chancellor. One of such meetings shall be called the annual meeting. The Academic Committee may also meet at such other times, as it may from time to time determine.

(2) One-third of the total strength of the members of the Academic Committee shall be the quorum required for meeting of the Academic Committee :

Provided that such quorum shall not be required at a convocation of the University or a meeting of the Academic Committee held for the purpose of conferring degrees, titles, diploma or other academic distinctions.

(3) The Vice-Chancellor may whenever she thinks fit, and shall upon a requisition in writing signed by not less than fifty per cent of the total members of the Academic Committee convene a special meeting of the Academic Committee.

CHAPTER IV.

THE EX ECUTIVE COUNCIL.

23. *The Executive Council.*—(a) The Chancellor shall, as soon as may be after the first Vice-Chancellor is apointed under section 45, constitute the Executive Council.

(b) The Executive Council shall, in addition to the Vice-Chancellor, consist of the following members, namely :—

Class I—Ex-officio Members.

(1) The Secretary to Government in-charge of Education ;

(2) The Secretary to Government in-charge of Finance : and

(3) The Secretary to Government in-charge of Social Welfare.

Class II—Other Members.

(1) Three members nominated by the Vice-Chancellor on a rotation basis, from among the senior research staff in the order of their seniority ;

(2) Five women members from among eminent educationists nominated by the Pro-Chancellor ; and

(3) One woman member belonging to Scheduled Castes or Scheduled Tribes nominated by the Pro-Chancellor.

(c) The Vice-Chancellor shall be *ex-officio* Chairman of the Executive Council.

(d) In case the Secretary to Government in-charge of Education, or the Secretary to Government in-charge of Finance, or the Secretary to Government in-charge of Social Welfare is unable to attend the meetings of the Executive Council for any reason, he depute any officer of his department not lower in rank than that of a Deputy Secretary to Government to attend the meetings.

(e) Save as otherwise provided, nominated members of the Executive Council shall hold office for a period of three years and such members shall be eligible for nomination for not more than another period of three years :

Provided that where a member is nominated to the Executive Council to a casual vacancy the period of office held by any such member shall be construed as a full period of three years for the purpose of this clause :

Provided further that where a nominated member of the Executive Council is appointed temporarily to any of the office by virtue of which she is entitled to be a member of the Executive Counsil *ex-offico*, she shall, by notice in writing signed by her and communicated to the Vice-Chancellor within seven days from the date of her taking charge of her appointment, choose whether she will continue to be a member of the Executive Council by virtue of her nomination or whether she will vacate office as such member and become a member of ex-offico by virtue of her appointment and the choice shall be conclusive. On failure to make such choice, she shall be deemed to have vacated her office as a nominated member.

(f) When a person ceases to be a member of the Executive Council, she shall cease to be a member of any of the authorities of University, of which she may happen to be a member by virtue of her membership of the Executive Council.

(g) The members of the Executive Council shall not be entitled to receive any remuneration from the University except such daily and travelling allowances as may be prescribed:

Provided that nothing contained in this clause shall preclude any member from drawing her normal emoluments to which she is entitled by voirtue of the office she holds.

(h) A member of the Executive Council, other than *ex-offico* member, may tender resignation of her membership at any time before the term of her office expires. Such resignation shall be conveyed to the Chancellor by a letter in writing by the member. and the resignation shall take effect from the date of its acceptance by the Chancellor.

24. *Power of the Executive Council.*—The Executive Council shall have the following powers, namely :—

(1) to make statutes and amend or repeal the statutes except the first statutes;

(2) to co-operate with other Universities, other academic authorities and colleges in such manner and for such purposes as it may determine;

(3) to provide for research and advancement dissemination of knowledge;

(4) to institute Senior Fellowships, Fellowships, Research Assistants any other teaching posts required by the University;

(5) to institute degree, titles, diploma and other academic distinctions;

(6) to confer degrees, titles, diploma and other academic distinctions on persons who shall have carried on research under conditions prescribed;

(7) to confer honorary degrees or other distinctions on the recommendation of not less than two-thirds of the members of the Executive Council;

(8) to establish and maintain halls and hostels;

(9) to institute fellowships, travelling fellowships, scholarships, studentships, bursaries, exhibitions, medals and prizes and to award the same in accordance with the statutes;

(10) to consider and take such action as it may deem fit on the annual report, the annual accounts and the financial estimates;

(11) to institute a publication bureau and to maintain it;

(12) to enter into any agreement with the Central or any State Government or with a private management for assuming the management of any institution and for taking over its properties and liabilities or for any other purposes not repugnant to the provisions of this Act.

(13) to make statues regulating the procedure at the meeting of the Academic Committee and Executive Council and other authorities, of the University and the quorum of members required for the transaction of business by the authorities of the University other than the Academic Committee.

(14) to hold, control and administer the properties and funds of the University;

(15) to direct the form, custody and use of the common seal of the University;

(16) to regulate and determine all matters concerning the University in accordance with this Act. and the statutes;

(17) to administer all properties and all funds placed at the disposal of the University for specific purposes;

(18) (a) to appoint the University Senior Fellows, University Fellows and Research Assistants and the teachers of the University, fix their emoluments, if any defined their duties and the conditions of their services and provide for filling up of temporary vacancies ;

(b) to make statutes specifying the mode of appointment of administrative and other similar posts and fix their emoluments, if any, define their duties and the conditions of their services and provide for filling up of temporary vacancies ;

(19) to suspend and dismiss the University Senior Fellows, University Fellows and Research Assistants and the teachers and other employees of the University ;

(20) to accept, on behalf of the University, endowments, bequests, donations, grants and transfers of any movable and immovable properties made to it :

Provided that all such endowments, bequests, donations, grants and transfers shall be reported to the Academic Committe at its next meeting.

(21) (a) to raise, on behalf of the University, loans from the Central or any State Government or the University Grants Commission or the Public or any Corporation owned or controlled by the Central or any State Government.

(b) to borrow money with the approval of the Government on the security of the property of the University for the purposes of the University ;

(22) to recognise hostels not maintained by the University and to suspend or withdraw recognition of any hostel which is not conducted in accordance with the statutes and the conditions imposed thereunder ;

(23) to arrange for, and direct, the inspection of hostels ;

(24) to prescribe the qualifications of teachers ;

(25) to charge and collect such fees as may be prescribed ;

(26) to make statutes regarding the admission of students to the University ;

(27) to appoint members to the Departments of Studies ;

(28) (a) to appoint examiners, after consideration of the recommendations of the Departments of Studies ; and

(b) to fix their remuneration ;

(29) to supervise and control the residence and discipline of the students of the University and make arrangements for securing their health and well being ;

(30) to institute and manage Libraries, Documentation Centres, Museums, Institutes of research and other institutions established or maintained by the University :

(31) to manage hostels instituted by the University ;

(32) to manage any publication bureau instituted by the University ;

(33) to promote research within the University and to require reports, from time to time of such research ·

(34) to exercise such other powers and perform such other duties as may be conferred or imposed on it by this Act or the statutes ;

(35) to delegate any of its powers to the Vice-Chancellor to a Committee from among its own members or to a Committee appointed in accordance with the statutes.

25. *Meetings of the Executive Council.*—The Executive Council shall meet at such times and places and shall, subject to the provisions of sub-sections (2) and (3), observe such rules of procedure in regard to transaction of business at its meetings including the quorum at meetings as may be prescribed :

Provided that the Executive Council shall meet at least once in every three months.

(2) The Vice-Chancellor or in her absence any members chosen by the members present, shall preside at a meeting of the Executive Council.

(3) All questions at any meeting of the Executive Council shall be decided by a majority of the votes of the members present and voting and in the case of an equality of votes, the Vice-Chancellor or the member presiding, as the case may be, shall have and exercise a second or casting vote.

(4) (*a*) The Executive Council may, for the purpose of consultation, invite any person having special knowledge or practical experience in any subject under consideration to attend any meeting. Such person may speak in, and otherwise take part in the proceedings of meeting but shall not be entitled to vote;

(*b*) The person so invited shall be entitled to such daily and travelling allowances as are admissible to a member of the Executive Council.

26. *Annual Report.*—The annual report of the University shall be prepared by the Executive Council and shall be submitted to the Academic Committe on or before such date as may be prescribed by the statutes and shall be considered by the Academic Committee at its next annual meeting. The Academic Committee may pass resolutions thereon and communicate the same to the Executive Council which shall take action in accordance therewith. The Executive Council shall inform the Academic Committee of the action taken by it. A copy of the report with a copy of the resolutions thereon, if any, of the Academic Committee shall be submitted to the Government for information.

27. *Annual Accounts.*—(1) The annual accounts of the University shall be submitted to such examination and audit as the Government may direct.

(2) The University shall settle objections raised in such audit and carry out such instructions as may be issued by the Government on the audit report.

(3) The accounts when audited shall be published by the Executive Council in such manner as may be prescribed by the statutes and copies thereof shall be submitted to the Academic Committee at its next meeting and to the Government within three months of such publication.

CHAPTER V.

THE FACULTIES, THE DEPARTMENTS OF STUDIES, THE FINANCE COMMITTEE AND OTHER AUTHORITIES

28. *Constitution and functions of Faculties.*—(1) The University shall include such Faculties as may be prescribed by the statutes.

(2) The constitution and functions of the Faculties shall, in all other respects, be such as may be prescribed.

(3) Each Faculty shall comprise such departments of teaching as may be prescribed in the statutes.

29. *The Departments of Studies.*—There shall be Departments of Studies attached to each Department of teaching. The constitution and powers of the Departments of Studies shall be such as may be prescribed by the statutes.

30. *Constitution of other authorities.*—The constitution of such other bodies as may be declared by the statutes to be authorities of the University shall be provided for in the manner prescribed.

31. *Finance Committee.*—(1) The Finance Committee shall consist of the following members, namely:—

(*a*) The Vice-Chancellor;

(*b*) The Secretary to Government in-charge of Finance;

(*c*) The Secretary to Government in-charge of Education; and

(*d*) Three members nominated by the Executive Council from among its members of whom one shall be a Senior Fellow and one shall be a person nominated to the Executive Council by the Chancellor.

(2) If for any reason the officer referred to in clause (*b*) or clause (*c*) of sub-section (1) is unable to attend any meeting of the Finance Committee, he may depute any officer of his Department not lower in rank than that of a Deputy Secretary to Government to attend such meeting. The officer so deputed shall have the right to take part in the discussion of the Committee and shall have the right to vote.

(3) The Vice-Chancellor shall be the *ex-officio* Chairman and the Finance Officer shall be the *ex-officio* Secretary to the Finance Committee.

(4) All members of the Finance Committee, other than *ex-officio* Members, shall hold office for a period of three years.

(5) The Finance Committee shall meet at least twice in every year to examine the accounts and to scrutinise proposals for expenditure.

(6) The annual accounts of the University prepared by the Finance Officer shall be laid before the Finance Committee for consideration and comments and thereafter submitted to the Executive Council for approval.

(7) The Finance Committee shall recommend limits for the total recurring expenditure and the total non-recurring expenditure for the year based on the income and resources of the University, which in the case of productive works may include the proceeds of loans.

(8) The Finance Committee shall—

(*a*) review the financial position of the University from time to time;

(*b*) make recommendations to the Executive Council on every proposal involving investment or expenditure for which no provision has been made in the annual financial estimates or which involves expenditure in excess of the amount provided for in the annual financial estimates;

(*c*) prescribed the methods and procedure and forms for maintaining the accounts of the University;

(*d*) make recommendation to the Executive Council on all matters relating to the finances of the University; and

(*e*) perform such other functions as may be prescribed.

(9) The financial estimates of the University prepared by the Finance Officer shall be laid before the Finance Committee for consideration and comments. The said estimates as modified by the Finance Committee, shall then be laid before the Executive Council for consideration. The Executive Council may accept the modifications made by the Finance Committee.

CHAPTER VI.

STATUTES.

32. *Statutes.*—Subject to the provisions of this Act, the statutes may provide for all or any of the following matters, namely:—

(i) the holding of convocation to confer degrees;

(ii) the conferment of honorary degrees and academic distinctions;

(iii) the constitution, powers and functions of the authorities of the University;

(iv) the manner of filling vacancies among members of the authorities;

(v) the allowances to be paid to the members of the authorities and committees thereof;

(vi) the procedure at meetings of the authorities including the quorum for the transactions of business at such meetings;

(vii) the authentication of the orders or decision of the authorities;

(viii) the formation of departments of research at the University;

(ix) the term of office and methods of appointment and conditions of service of the officers of the University other than the Chancellor and the Pro-Chancellor;

(x) the qualifications of the teachers and other persons employed by the University;

(xi) the classification, the method of appointment and determination of the terms and conditions of service of teachers and other persons employed by the University;

(xii) the institution of pension, gratuity, insurance or provident fund for the benefit of the officers, teachers and other persons employed by the University;

(xiii) the institution of fellowships, travelling fellowships, scholarships, studentships, bursaries, exhibitions, medals and prizes and the conditions of award thereof;

(xiv) the establishment and maintenance of halls and hostels;

(xv) the conditions for residence of students of the University in the halls and hostels maintained by the University and the levy of fees and other charges for such residence;

(xvi) the delegation of powers vested in the authorities or officers of the University;

(xvii) the admission of the students to the University;

(xviii) the conditions of recognition of hostels not maintained by the University;

(xix) the conditions and mode of appointment and duties of examining bodies and examiners;

(xx) the maintenance of discipline among the students of the University;

(xxi) the fees to be charged for research; and

(xxii) any other matter which is required to be or may be prescribed by the statutes.

33. *Statutes, how made.*—(1) The first statutes shall be those as set out in the Schedule

(2) The Executive Council may, from time to time, make statutes and amend or repeal the statutes except the first statutes, in the manner hereinafter provided in this section.

(3) Any member of the Executive Council may propose to the Executive Council the draft of a statute and the Executive Council may either accept or reject the draft.

(4) A statute passed by the Executive Council shall be submitted to the Chancellor who may assent thereto or withhold his assent. A statute passed by he Executive Council shall have no validity until it has been assented to by the Chancellor.

CHAPTER VII.

UNIVERSITY FUNDS.

34. *General Funds.*—The University shall have a General Fund o which shall be credited—

(a) its income from fees, grants, donations and gifts, if any;

(b) any contribution or grant made by the Central Government, any State Government, University Grants Commission or like authority, any local authority or any corporation owned or controlled by the Government; and

(c) endowments and other receipts.

CHAPTER VIII.

CONDITIONS OF SERVICE.

35. *Pension, Gratuity, etc.*—(1) The University shall institute for the benefit of its officers, teachers and other persons employed by the University, such pension, gratuity, insurance and provident fund as it may deem fit, in such manner and subject to such conditions as may be prescribed.

(2) Where the University has so instituted a Provident Fund under sub-section (1), the Government may declare that the provisions of the Provident Funds Act, 1925 (Central Act XIX of 1925), shall apply to such fund as if the University were a local authority and the fund a Government Provident Fund.

(3) The University may, in consultation with the Finance Committee, invest the Provident Fund amount in such manner, as it may determine.

36. *Conditions of Service.*—Subject to the provisions of this Act, the appointment, procedure for selection, pay and allowances and other conditions of service of officers, teachers and other persons employed in the University shall be such as may be prescribed.

Explanation.—For the purposes of this section, the word "officers" shall not include the Chancellor and the Pro-Chancellor.

37. *Terms and conditions of service of Heads of Departments.*—(1) Each Department of the University shall have a Head who shall be Senior Fellow and whose duties and functions and terms and conditions of appointment shall be such as may be prescribed:

Provided that if there is more than one Senior Fellow in any Department, the Head of the Department shall be appointed in the manner prescribed:

Provided further that in a Department where there is no Senior Fellow, a Fellow or a Reader may be appointed as Head of the Department in the manner prescribed.

(2) It shall be open to a Senior Fellow or Fellow or Reader to decline the offer of appointment as Head of the Department.

(3) A person appointed as Head of the Department shall hold office as such for a period of three years and shall be eligible for reappointment.

(4) A Head of the Department may resign her office at any time during her tenure of office.

(5) A Head of the Department shall perform such functions as may be prescribed.

38. *Terms and conditions of service of Deans of Faculties.*—Every Dean of Faculties shall be appointed in such manner and shall exercise such powers and perform such duties as may be prescribed in the statutes.

CHAPTER IX.

MISCELLANEOUS.

39. *Filling of casual vacancies.*—All casual vacancies among the members, other than *ex-officio* members of any authority or other body of the University, shall be filled as soon as conveniently may be, by the person or body who or which nominated the member whose place has become vacant and the person nominated to a casual vacancy shall be a member of such authority or body for the residue of the term for which the person whose place she fills would have been a member:

Provided that the vacancies arising by effux of time among nominated members of any authority or other body of the University may be filled by nomination which may be fixed by the Vice-Chancellor not earlier than two months from the date on which the vacancies arise, as she thinks fit:

Provided further that no casual vacancy shall be filled if such vacancy occurs within six months before the date of the expiry of the term of the member of any authority or other body of the University.

40. *Proceedings of the University authorities and bodies not invalidated by vacancies.*—No act or proceeding of any authority or other body of the University shall be invalidated merely by reason of the existence of any vacancy or of any defect or irregularity in the nomination or appointment of a member of any authority or other body of the University or of any defect or irregularity in such act or proceeding not affecting the merits of the case or on the ground only that the Academic Committee did not meet twice in any year.

41. *Removal from membership of the University.*—(1) The Executive Council may remove by an order in writing made in this behalf any person from membership of any authority of the University by a resolution passed by a majority of the total membership of Executive Council and by a majority of not less than two-thirds of the members of the Executive Council present and voting at the meeting if such person has been convicted by a criminal court for an offence which in the opinion of the Executive Council involves moral turpitude or if he has been guilty of gross misconduct and for the same reason, the Executive Council may withdraw any degree or diploma conferred on, or granted to, that person by the University.

(2) The Executive Council may also by an order in writing made in this behalf, remove any person from the membership of any authority of the University if he becomes of unsound mind or deaf-mute or suffers from leprosy or has applied to be adjudicated or has been adjudicated as an insolvent.

(3) No action under this section shall be taken against any person unless he has been given a reasonable opportunity to show cause against the action proposed to be taken.

(4) A copy of every order passed under sub-section (1) or sub-section (2), as the case may be, shall, as soon as may be after it is so passed, be communicated to the person concerned in the manner prescribed.

42. *Disputes as to constitution of University Authorities and Bodies.*—If any question arises whether any person has been duly nominated as or is entitled to be a member of any authority of the University or other body of the University, the question shall be referred to the Chancellor whose decision thereon shall be final.

43. *Constitution of Committees.*—All the authorities of the University have power to constitute or reconstitute committees and to delegate to them such of their powers as they deem fit. Such committees shall, save as otherwise provided, consist of members of the authority concerned and of such other persons, if any, as the authority in each case may think fit.

44. *Power to obtain information.*—Notwithstanding anything contained in this Act or any other law for the time being in force, the Government may, by order in writing, call for any information from the University on any matter relating to the affairs of the University and the University shall, if such information is available with it, furnish the Government with such information within a reasonable period:

Provided that in the case of information which the University considers confidential, the University may place the same before the Pro-Chancellor.

45. *Appointment of the first Vice-Chancellor.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 12, within three months from the 30th January 1984 the first Vice-Chancellor shall be appointed by the Government on a salary to be fixed by them for a period not exceeding three years and on such other conditions as they think fit:

Provided that a person appointed as first Vice-Chancellor shall retire from office, if, during the term of her office, she completes the age of sixty-five years.

46. *Appointment of the first Registrar.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 14, within three months from the 30th January 1984 the first Registrar shall be appointed by the Government on a salary to be fixed by them, for a period not exceeding three years and on such other conditions as they think fit;

Provided that the person appointed as first Registrar shall retire from office, if, during the term of her office, she completes the age of fifty-eight years.

47. *Transitory powers of the first Vice-Chancellor.*—(1) It shall be the duty of the first Vice-Chancellor to make arrangements for constituting the Academic Committee, the Executive Council and such other authorities of the University within six months after the notified date or such longer period not exceeding one year after the expiry of the said period of six months, as the Government may, by notification, direct.

(2) The first Vice-Chancellor shall, in consultation with the Government, make such rules as may be necessary for the functioning of the University.

(3) The authorities constituted under sub-section (1) shall commence to exercise their functions on such date as the Government may, by notification, specify in this behalf.

(4) It shall be the duty of the first Vice-Chancellor to draft such statutes as may be necessary and submit them to the Executive Council for their disposal, such statutes when framed shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*.

(5) Notwithstanding anything contained in this Act and the statutes and until such time an authority is duly constituted, the first Vice-Chancellor may appoint any officer or constitute any committee temporarily to exercise and perform any of the powers and duties of such authority under this Act and the statutes. Any officer so appointed or any Committee so constituted in lieu of any other authority shall cease to hold office or function, as the case may be, immediately after such authority is duly constituted.

48. *The Librarian.*—(1) The Librarian shall be a whole-time officer of the University appointed by the Executive Council on the recommendation of the Selection Committee constituted for the purpose, for such period and on such terms and conditions as may be prescribed.

(2) The Librarian shall exercise such powers and perform such duties as may be assigned to her by the Executive Council.

49. *Special mode of appointment.*—(1) The Executive Council may invite a person of high academic distinction and professional attainment to accept a post of Senior Fellow in the University on such terms and conditions as it deems fit and on the person agreeing to do so, appoint her to the post.

(2) The Executive Council may appoint a teacher or any other member of the academic staff working in any other University or organisation for undertaking a joint project in accordance with the manner prescribed.

50. *Power to amend the Schedule.*—The Government may, by notification, alter, amend or add any statute to the Schedule and upon the issue of such notification, the Schedule shall be deemed to be amended accordingly.

51. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises as to the first constitution or reconstitution of any authority of the University after the notified date or otherwise in giving effect to the provisions of this Act, the Government, by notification, make such provision, not inconsistent with the provisions of this Act, as may appear to them to be necessary or expedient for removing the difficulty:

Provided that no such notification shall be issued after the expiry of five years from the date of establishment of the University under section 3.

(2) Every notification issued under sub-section (1) or under any other provisions of this Act, shall, as soon as possible after it is issued be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such notification or both Houses agree that the notification should not be issued, the notification shall thereafter

effect only in such modified form, or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that notification.

52. *Repeal and saving.*—(1) The Tamil Nadu Women's University Ordinance, 1984 (Tamil Nadu Ordinance 5 of 1984) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal anything done or any action taken under the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under this Act.

THE SCHEDULE.

[*See* section 33 (1).]

THE FIRST STATUTES OF THE UNIVERSITY.

1. *Terms and conditions of service of the Registrar.*—(1) The holder of the post of Registrar shall be an academician not lower in rank than that of a University Professor.

(2) The emoluments and other terms and conditions of service of the Registrar shall be such as may be prescribed:

Provided that the Registrar shall retire on attaining the age of fifty-eight years or on the expiry of the period specified by the Executive Council under sub-section (1) of section 14, whichever is earlier.

(3) When the office of the Registrar is vacant, or when the Registrar is by a reason of illness, absence or any other case, unable to perform the duties of her office, the duties of the office of the Registrar shall be performed by such person as the Vice-Chancellor may appoint for the purpose.

(4) (*a*) The Registrar shall have power to take disciplinary action against such of the employees, excluding teachers of the University and academic staff, as may be specified in the orders of the Executive Council and to suspend them pending inquiry, to administer warnings to them or to impose on them the penalty of censure or withholding of increments:

Provided that no such penalty shall be imposed unless the person concerned has been given a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him.

(*b*) An appeal shall lie to the Vice-Chancellor against any order of the Registrar imposing any of the penalties specified in clause (*a*).

(*c*) In any case where the inquiry discloses that punishment beyond the powers of the Registrar is called for, the Registrar shall, upon conclusion of the inquiry, make a report to the Vice-Chancellor along with her recommendation:

Provided that an appeal shall lie to the Executive Council against an order of the Vice-Chancellor imposing any penalty.

(*d*) No appeal under clause (*b*) or clause (*c*) shall be preferred after the expiry of sixty days from the date on which the order appealed against was received by the appellant.

(5) The Registrar shall be the *ex-officio* Secretary of the Academic Committee, the Executive Council, the Faculties and the Departments of Studies, but shall not be deemed to be a member of any of these authorities.

(6) It shall be the duty of the Registrar,—

(*a*) to be the custodian of the records, the common seal and such other property of the University as the Executive Council shall commit to her charge;

(*b*) to issue all notices convening meetings of the Academic Committee, the Executive Council, the Faculties, the Departments of Studies and of any Committee appointed by the authorities of the University;

(*c*) to keep the minutes of all the proceedings of the meetings of the Academic Committee, the Executive Council, the Faculties, the Departments of Studies and of any Committee appointed by the authorities of the University;

(*d*) to conduct the official correspondence of the Executive Council;

(*e*) to supply the Chancellor, copies of the agenda of the meetings of the authorities of the University as soon as they are issued and the minutes of the proceedings of such meetings; and

(*f*) to exercise such other powers and perform such other duties as may be specified in the statutes or as may be required, from time to time, by the Executive Council or the Vice-Chancellor.

2. *Terms and conditions of service of the Finance Officer.*—(1) The emoluments and other terms and conditions of service of the Finance Officer shall be such as may be prescribed. The Finance Officer shall retire on attaining the age of fifty-eight years or on the expiry of the period specified by the Government under section 15, whichever is earlier:

Provided that the Finance Officer shall, notwithstanding her attaining the age of fifty-eight years, continue in office until her successor is appointed and enters upon her office or until the expiry of a period of one year, whichever is earlier.

(2) When the office of the Finance Officer is vacant or when the Finance Officer is by reason of illness, absence or any other cause, unable to perform the duties of her office, the duties of the Finance Officer shall be performed by such person as the Vice-Chancellor may appoint for the purpose.

(3) The Finance Officer shall be *ex-officio* Secretary of the Finance Committee, but shall not be deemed to be a member of such Committee.

(4) The Finance Officer shall,—

(*a*) exercise general supervision over the funds of the University and shall advise the University as regards its financial policy; and

(*b*) exercise such other powers and perform such other financial functions as may be assigned to her by the Executive Council or as may be prescribed:

Provided that the Finance Officer shall not incur any expenditure or make any investment exceeding such amount as may be prescribed without the previous approval of the Executive Council.

(5) Subject to the control of the Executive Council, the Finance Officer shall—

(a) hold and manage the property and investments of the University including trust and endowed property;

(b) ensure that the limits fixed by the Executive Council for recurring and non-recurring expenditure for a year are not exceeded and that all moneys are expended on the purposes for which they are granted or allotted;

(c) be responsible for the preparation of annual accounts, financial estimates and the budget of the University and for their presentation to the Executive Council;

(d) to keep a constant watch on the cash and bank balances and on investments;

(e) watch the progress of the collection of revenue and advise on the methods of collection employed;

(f) ensure that the registers of buildings, land, furniture and equipment are maintained uptodate, and that stock checking is conducted, of equipments and other consumable materials in all offices and other places maintained by the University;

(g) bring to the notice of the Vice-Chancellor any unauthorised expenditure or other financial irregularity and suggest appropriate action to be taken against persons at fault; and

(h) call from any office or other place maintained by the University, any information or returns that she may consider necessary for the performance of her duties.

(6) The receipt of the Finance Officer or of the person or persons duly authorised in this behalf by the Executive Council for any money payable to the University shall be sufficient discharge for payment of such money.

3. *The Planning Board.*—(1) The Planning Board shall consist of the following members, namely :—

(i) the Vice-Chancellor, who shall be the Chairman of the Board; and

(ii) not more than eight persons of high academic standing.

(2) The members of the Planning Board shall be appointed by the Chancellor and shall hold office for such period as he may determine.

(3) The Planning Board shall, in addition to all other powers vested in it by this Act, have the right to advise the Executive Council.

4. *Departments.*—The following Departments shall be the Departments of the University, namely :—1. Better living or Human Ecology, 2. Education, 3. Development, 4. Society, 5. Law and Legal issues, 6. Appropriate Technology and Science, 7. Fine Arts and Music including Folk Arts, 8. Research Methodology and Documentation, 9. Status of Women and Advanced Economics and 10. Needs of widows and disadvantaged women.

5. *Deans of Faculties.*—(1) Every Dean shall be appointed by the Vice-Chancellor from among the Senior Research staff in the Faculty for a period of three years and she shall be eligible for reappointment :

Provided that a Dean on attaining the age of fifty-eight years shall cease to hold office as such :

Provided further that if at any time there is no Senior Research staff in a faculty, the Vice-Chancellor, shall exercise the powers of the Dean of the Faculty.

(2) When the office of the Dean is vacant or when the Dean is by reason of illness, absence or any other cause, unable to peform the duties of her office, the duties of her office shall be performed by such person as the Vice-Chancellor may appoint for the purpose.

(3) The Dean shall be the Head of the Faculty and shall be responsible for the conduct and maintenance of the standards of research in the Faculty. The Dean shall have such other functions as may be prescribed.

(4) The Dean shall have the right to be present and to speak at any meeting of the Departments of Studies or Committees of the Faculty, as the case may be, but shall not have the right to vote thereat unless she is a member thereof.

6. *Selection Committees.*—(1) There shall be Selection Committees for making recommendations to the Executive Council for appointment to the post of Senior Research staff, Research staff, Joint Research member and Librarian of institutions maintained by the University.

(2) The Selection Committee for appointment to the posts specified in column (1) of the Table below shall consist of the Vice-Chancellor, a nominee of the Government and the persons specified in the corresponding entry in column (2) of the said Table and in the case of appointment of a Senior Research staff, Research staff or Joint Research member in a department where there is no Head of the Department shall also consist of a person nominated by the Executive Council from among its members:—

THE TABLE.

(1)	(2)
Senior Research staff or Research staff.	(i) The Head of the Department concerned if she is a Senior Research staff.
	(ii) A Dean or a Senior Research staff to be nominated by the Vice-Chancellor.
	(iii) Three persons, not in the service of the University, nominated by the Executive Council for their special knowledge of, or interest in, the subject with which the Senior Research staff, Research staff or Joint Research member will be concerend.

(1)	(2)
Joint Research member ..	(i) The Head of the Department concerned.
	(ii) One Senior Research staff to be nominated by the Vice-Chancellor.
	(iii) Two persons not in the service of the University, nominated by the Executive Council for their special knowledge of, or interest in, the subject with which the Joint Research member will be concerned.
Librarian	(i) Two persons, not in the service of the University, who have special knowledge of the subject of Library Science or Library Administration to be nominated by the Executive Council.
	(ii) One person, not in the service of the University, nominated by the Executive Council.

Explanation I.—Where the appointments are being made for an inter-disciplinary project, the Head of the Project shall be deemed to be Head of the Department concerned.

Explanation II.—The Senior Research staff to be nominated shall be the Senior Research staff concerned with the speciality for which the selection is being made and that the Vice-Chancellor shall consult the Head of the Department and the Dean of Faculty before nominating the Senior Research staff.

Explanation III.—At least three out of four or two out of three members, as the case may be, concerned with the speciality referred to under column (2) shall be present at the Selection Committee meeting.

(3) The Vice-Chancellor shall preside at the meetings of a Selection Committee.

(4) The meetings of a Selection Committee shall be convened by the Vice-Chancellor.

(5) The procedure to be followed by a Selection Committee in making recommendations shall be such as may be prescribed.

(6) If the Executive Council is unable to accept the recommendations made by a Selection Committee, it shall record its reasons and submit the case to the Chancellor for final orders.

(7) Appointments to temporary posts shall be made in the manner indicated below :—

(i) If the temporary vacancy is for a duration longer than one academic session, it shall be filled on the advice of the Selection Committee in accordance with the procedure indicated in the foregoing provisions :

Provided that if the Vice-Chancellor is satisfied that in the interest of work it is necessary to fill the vacancy, the appointment may be made on a temporary basis by a local Selection Committee referred to in sub-clause (ii) for a period not exceeding six months.

(ii) If the temporary vacancy is for a period less than a year, an appointment to such vacancy shall be made on the recommendation of a local Selection Committee consisting of the Dean of the Faculty concerned, the Head of the Department and a nominee of the Vice-Chancellor :

Provided that if the same person holds the office of the Dean and the Head of the Department, the Selection Committee may consist of two nominees of the Vice-Chancellor :

Provided further that in case of sudden casual vacancies in teaching posts caused by death or any other reason, the Dean may, in consultation with the Head of the Department concerned, make a temporary appointment for a month and report to the Vice-Chancellor and the Registrar about such appointment.

(iii) No teacher appointed temporarily shall, if she is not recommended by a regular Selection Committee for appointment under these statutes be continued in service on such temporary employment unless she is subsequently selected by a local Selection Committee or a regular Selection Committee for a temporary or permanent appointment as the case may be.

இணைப்பு—III

(1294 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (3)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க)

L.A. BILL No. 1 OF 1984.

(As Passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fifth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Act, 1984.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 19th January 1984.

2. *Amendment of section 9, Tamil Nadu Act XX of* 1951.—In the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951) (hereinafter referred to as the principal Act), section 9 shall be renumbered as sub-section (1) of that section, and after sub-section (1) as so renumbered, the following sub-sections shall be added, namely :—

"(2) The holders of the office referred to in section 6-A shall be entitled to travelling and daily allowances for attending the functions organised by the State Government or by any officer of any department of that Government in the performance of his functions as an officer of such department, at such rates and upon such conditions as may be determined by rules made by the State Government.

(3) Without prejudice to the provisions contained in section 14, the State Government may make rules under sub-section (2) so as to have retrospective effect on and from a date not earlier than the 19th January 1984".

3. *Repeal and saving.*—(1) The Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Ordinance, 1984 (Tamil Nadu Ordinance 3 of 1984), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the principal Act as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under the principal Act as amended by this Act.

143889

D
V211,32'N84
N84 · 225 . 3-5